

برنامه فقهی ارتفاعی مدیریت شهری قم

شورای راهبردی
الکوی پیشرفت اسلامی

برنامه فقهی

ارتقای مدیریت شهری قم

محورهای جلسه:

۱. علت ورود حوزه علمیه به بحث مدیریت شهری چیست؟
۲. اصول عام طراحی شهر اسلامی چیست؟
۳. ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری (مبتنی بر اصول عام طراحی شهر اسلامی) چگونه است؟
۴. برنامه‌های اولویت‌دار برای ساخت شهر یا محله کدام است؟

وَ كَائِنٌ مِّنْ نَّبِيٍّ قاتلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابُوهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ مَا ضَعُفُوا وَ مَا اسْتَكَانُوا وَ اللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

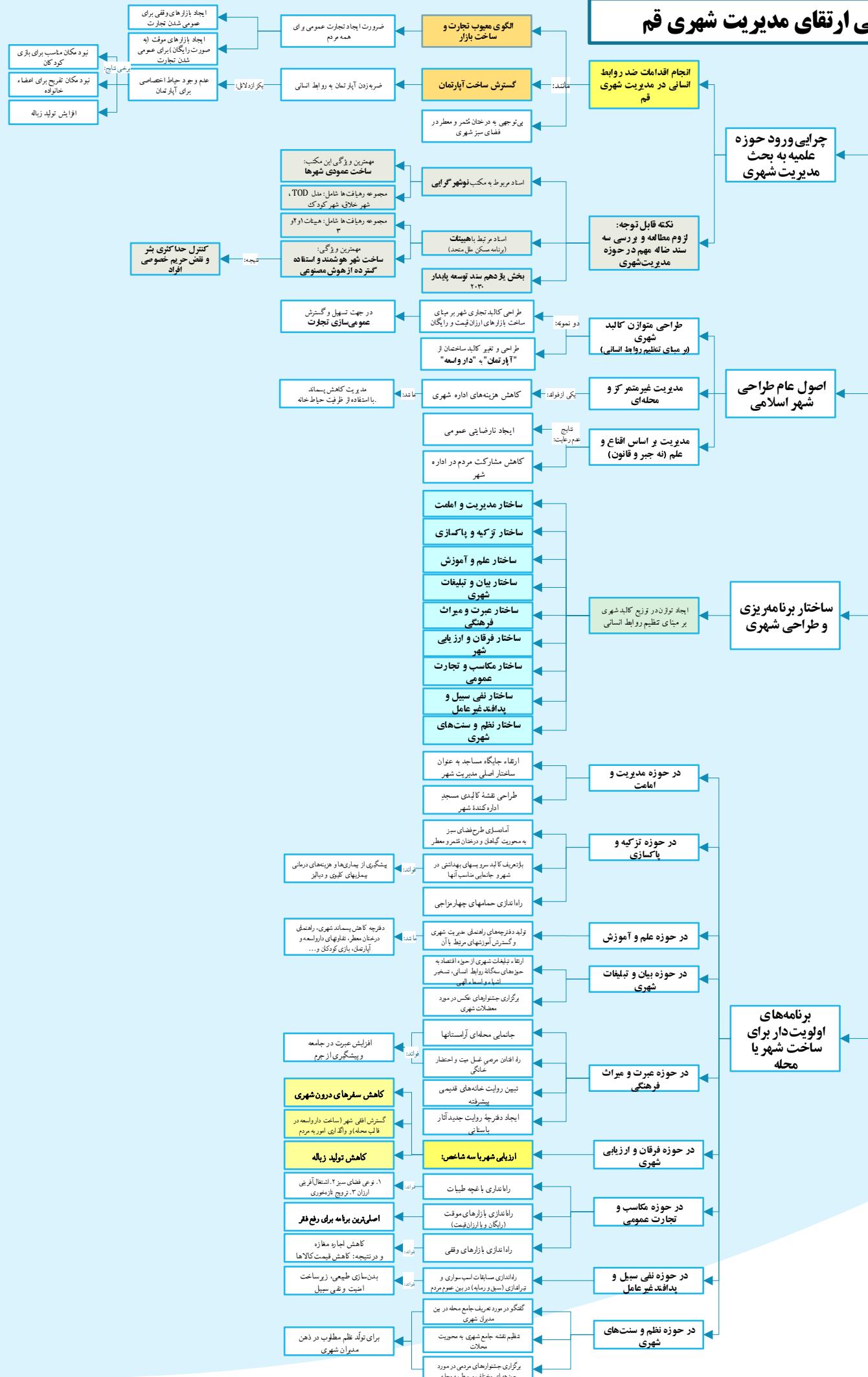
سوره مباركه آل عمران، آيه ۱۴۶

و چه بسیار از پیامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراه آنان جنگیدند، پس در مقابل آنچه در راه خدا به آنان رسید سستی نکردند و ناتوان نشدند و سرتسلیم و ذلت فرود نیاوردند؛ و خدا شکیبایان را دوست دارد.

شناختن

متن پیش رو (ویرایش اول) صد و بیست و چهارمین مکتوب از نوع ششم محصولات مرتبط با نقشه الگوی پیشرفت اسلامی (پیاده فوری) است. محتوای این محصول، متن پیاده شده گفتگوی حجت الاسلام و المسلمین علی کشوری (دبیر شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی) در نشست تخصصی «برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم» ایراد شده است. این نشست در تاریخ ۱۰ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۱ در شهر مبارک قم / ساختمان خاتم برگزار شده است. پیشنهاد می‌شود این جزو در قطع رحلی به انتشار برسد.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

فهرست مطالب:

۱. مقدمه: ۸	۱/۱. ارائه گزارش‌های طرح و برنامه فقهی و جدول تصمیم، ذیل نظریات فقهی؛ ویژگی مهم دوران پردازش الگوی پیشرفت اسلامی ۸
۲. تبیین اجمالی پرسش‌های چهارگانه حوزه مدیریت شهری (ارکان گزارش طرح و برنامه فقهی حوزه مدیریت شهری) ۹	۱/۲. تبیین اجمالی پرسش‌های چهارگانه حوزه مدیریت شهری (ارکان گزارش طرح و برنامه فقهی حوزه مدیریت شهری) ۹
۳. مجرّاً بحث کردن قواعد اصولی از مسائل فقهی و در نتیجه عدم دستیابی به تصمیمات فقهی مشخص و کاربردی برای اداره جامعه، و عدم اختصاص وقت کافی برای درس‌های تمدنی و فقه‌نظام در حوزه‌های علمیه؛ دو محذور و مشکل مهم در راستای گسترش کمی و کیفی نشست‌های فقهی مدرسه هدایت ۱۱	۱/۳. مجرّاً بحث کردن قواعد اصولی از مسائل فقهی و در نتیجه عدم دستیابی به تصمیمات فقهی مشخص و کاربردی برای اداره جامعه، و عدم اختصاص وقت کافی برای درس‌های تمدنی و فقه‌نظام در حوزه‌های علمیه؛ دو محذور و مشکل مهم در راستای گسترش کمی و کیفی نشست‌های فقهی مدرسه هدایت ۱۱
۴. سرفصل اول: علت ورود حوزه علمیه به بحث مدیریت شهری چیست؟ ۱۴	۲. سرفصل اول: علت ورود حوزه علمیه به بحث مدیریت شهری چیست؟ ۱۴
۵. انجام اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم؛ علت ورود حوزه علمیه به بحث مدیریت شهری ۱۴	۱/۱. الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار؛ یکی از اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم ۱۴
۶. تسهیل تجارت برای اغیاء و سرمایه‌داران (با افزایش ساخت مگامال‌ها و پاسازهای بزرگ)، و عدم توجه به تسهیل تجارت برای فقراء و عموم مردم (با عمومی‌سازی تجارت)؛ الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار در مدیریت شهری قم ۱۴	۱/۱/۱. تسهیل تجارت برای اغیاء و سرمایه‌داران (با افزایش ساخت مگامال‌ها و پاسازهای بزرگ)، و عدم توجه به تسهیل تجارت برای فقراء و عموم مردم (با عمومی‌سازی تجارت)؛ الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار در مدیریت شهری قم ۱۴
۷. الگوی فقهی تجارت و ساخت بازار (بر مبنای عمومی‌سازی تجارت)؛ جایگزین الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار در مدیریت شهری شهر قم ۱۵	۱/۱/۱/۲. الگوی فقهی تجارت و ساخت بازار (بر مبنای عمومی‌سازی تجارت)؛ جایگزین الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار در مدیریت شهری شهر قم ۱۵
۸. ساخت بازارهای وقفی؛ یکی از الگوهای فقهی تجارت و بازار (در راستای عمومی‌سازی تجارت) ۱۵	۱/۱/۱/۲/۱. ساخت بازارهای وقفی؛ یکی از الگوهای فقهی تجارت و بازار (در راستای عمومی‌سازی تجارت) ۱۵
۹. ساخت و مدیریت بازار بر اساس مدل بازار امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> ؛ یکی دیگر از الگوهای فقهی تجارت و ساخت بازار (در راستای عمومی‌سازی تجارت) ۱۵	۱/۱/۱/۲/۲. ساخت و مدیریت بازار بر اساس مدل بازار امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> ؛ یکی دیگر از الگوهای فقهی تجارت و ساخت بازار (در راستای عمومی‌سازی تجارت) ۱۵
۱۰. قاعده سبقت(حق اولویت)؛ یکی از قواعد مدیریت بازار توسط امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> ۱۶	۱/۱/۱/۲/۲/۱. قاعده سبقت(حق اولویت)؛ یکی از قواعد مدیریت بازار توسط امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> ۱۶
۱۱. در اختیار قراردادن مغازه‌های رایگان؛ یکی دیگر از قواعد مدیریت بازار توسط امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> ۱۷	۱/۱/۱/۲/۲/۲. در اختیار قراردادن مغازه‌های رایگان؛ یکی دیگر از قواعد مدیریت بازار توسط امیرالمؤمنین <small>علیه السلام</small> ۱۷

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

۲/۱/۲/۳	استفاده از ظرفیت اماکن زیارتی (از جمله: حرم امام رضا علیه السلام و حضرت مصصومه (سلام الله علیہما)) برای ایجاد بازارهای موقت رایگان یا ارزان قیمت؛ یکی دیگر از الگوهای فقهی تجارت و ساخت بازار (در راستای عمومی‌سازی تجارت) ۱۹
۲/۱/۲	گسترش ساخت آپارتمان؛ یکی دیگر از اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم ۱۹
۲/۱/۲/۱	ضریب زدن آپارتمان از ده حیث به روابط انسانی؛ علت ضد روابط انسانی بودن ساخت آپارتمان ۲۰
۲/۱/۲/۱/۱	نبود حیاط اختصاصی برای واحدهای آپارتمانی (و در نتیجه: نبود محل بازی کودکان، نبود محل تفریح برای اعضاء خانواده، افزایش تولید زباله و...)؛ یکی از عوامل دگانه ضربه‌زننده آپارتمان به روابط انسانی ۲۰
۲/۲	لزوم مطالعه و بررسی کتب و اسناد بین‌المللی ضالله ضد روابط انسانی در حوزه مدیریت شهری: ۲۳
۲/۲/۱	اسناد مرتبط با مکتب نوشهرگرانی؛ یکی از اسناد بین‌المللی ضالله ضد روابط انسانی ۲۳
۲/۲/۲	اسناد مرتبط با هیئت‌ات؛ یکی دیگر از اسناد بین‌المللی ضالله ضد روابط انسانی ۲۵
۲/۲/۳	اسناد مرتبط با بخش یازدهم سند توسعه پایدار ۲۰۳۰؛ یکی دیگر از اسناد بین‌المللی ضالله ضد روابط انسانی .. ۲۸
۲/۱/۳	بی‌توجهی به درختان مثمر و معطر در فضای سبز شهری؛ یکی از اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم ۳۰
۳	۳. سرفصل دوم: اصول عام طراحی شهر اسلامی چیست؟ ۳۲
۳/۱	اصل اول: طراحی متوازن کالبد شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ۳۲
۳/۱/۱	طراحی کالبد تجاری شهر بر مبنای ساخت بازارهای ارزان قیمت در راستای تسهیل و گسترش تجارت عمومی؛ نمونه‌ای از طراحی متوازن کالبد شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ۳۵
۳/۱/۲	طراحی و تغییر کالبد و کاربری ساختمان از "آپارتمان" به "دار واسعه"؛ نمونه‌ای دیگر از طراحی متوازن کالبد شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ۳۵
۳/۲	اصل دوم: مدیریت شهر به صورت غیرمت مرکز و محله‌ای ۳۸
۳/۲/۱	کاهش هزینه‌های اداره شهر؛ یکی از فوائد مدیریت شهر به صورت غیرمت مرکز و محله‌ای ۳۹
۳/۲/۱/۱	مدیریت کاهش پسماند با استفاده از ظرفیت حیاط خانه؛ یکی از نمونه‌های کاهش هزینه‌های مدیریت شهر به صورت غیرمت مرکز و محله‌ای ۳۹
۳/۳	اصل سوم: مدیریت شهر براساس علم و اقناع (نه جبر و قانون) ۴۰
۳/۳/۱	ایجاد نارضایتی عمومی؛ یکی از آثار مدیریت شهر بر اساس جبر و قانون ۴۰

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

۴۱.....	۳/۲. کاهش همکاری مردم در اداره شهر؛ یکی دیگر از آثار مدیریت شهر بر اساس جبر و قانون.....
۴۲.....	۳/۴. اصطلاحات مانند: محله، امام محله، مسجد، هیئت امنای مسجد، کالبد شهری متوازن؛ نمونه‌هایی از مفاهیم و اصطلاحات متولدشده و مرتبط با اصول عام طراحی شهر اسلامی.....
۴۴.....	۴. سرفصل سوم: ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری (مبتنی بر اصول عام طراحی شهر اسلامی) چگونه است؟
۴۴.....	۱/۱. ایجاد توازن در توزیع کالبد شهری بر مبنای تنظیم صحیح روابط انسانی؛ محور اصلی در ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری
۴۴.....	۱/۱/۱. ساختار امامت و مدیریت؛ اولین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی
۴۶.....	۱/۱/۲. ساختار تزکیه و پاکسازی؛ دومین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی
۵۰.....	۱/۱/۳. ساختار علم و آموزش؛ سومین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی
۵۰.....	۱/۱/۴. آموزش بهره‌برداری از ساختمان و دار واسعه، و آموزش‌های مرتبط با کاهش پسماند؛ نمونه‌هایی از آموزش‌های مرتبط با اداره شهر
۵۲.....	۱/۱/۵. ساختار بیان و تبلیغات شهری؛ چهارمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ..
۵۳.....	۱/۱/۶. ساختار عبرت و میراث فرهنگی؛ پنجمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ..
۵۷.....	۱/۱/۷. ساختار مکاسب و تجارت عمومی؛ هفتمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ..
۵۷.....	۱/۱/۸. ساختار نفی‌سیبل و پدافند غیرعامل؛ هشتمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ..
۵۹.....	۱/۱/۹. ساختار نظم و سنت‌های شهری؛ نهمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی ...
۶۱.....	۵. سرفصل چهارم: برنامه‌های اولویت‌دار برای ساخت شهر یا محله کدام است؟
۶۱.....	۱/۱. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه امامت و مدیریت:
۶۱.....	۱/۱/۱. ارتقاء جایگاه مساجد (خصوصاً مساجد جامع) به عنوان ساختار اصلی مدیریت شهر؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه امامت و مدیریت (تصمیم۱)
۶۲.....	۱/۱/۲. طراحی نقشه کالبدی مسجد اداره‌کننده شهر؛ دومین برنامه اولویت‌دار در حوزه امامت و مدیریت (تصمیم۲) ..
۶۴.....	۱/۲. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسازی شهری:

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

۵/۱. آماده‌سازی طرح فضای سبز به محوریت گیاهان و درختان مُشر و معطر؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسای شهری (تصمیم ۳)	۶۴
۵/۲. بازتعریف کالبد سرویس‌های بهداشتی در شهر و جانمایی مناسب آنها؛ دومین برنامه اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسای شهری (تصمیم ۴)	۶۷
۵/۳. راهاندازی حمام‌های چهارمزاچی؛ سومین برنامه اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسای شهری (تصمیم ۵)	۶۸
۵/۴. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه علم و آموزش:.....	۷۰
۵/۵. تولید دفترچه‌های راهنمای مدیریت شهری و گسترش آموزش‌های مرتبط با آن؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه علم و آموزش (تصمیم ۶)	۷۰
۵/۶. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه بیان و تبلیغات شهری:.....	۷۰
۵/۷. ارتقاء تبلیغات شهری از حوزه اقتصاد به حوزه‌های سه‌گانه روابط انسانی، تسخیر اشیاء و اسماء الهی؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه بیان و تبلیغات شهری(تصمیم ۷)	۷۰
۵/۸. برگزاری جشنواره‌های عکس در مورد معضلات شهری؛ دومین برنامه اولویت‌دار در حوزه بیان و تبلیغات شهری (تصمیم ۸)	۷۰
۵/۹. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی:.....	۷۲
۵/۱۰. جانمایی محله‌ای آرامستان‌ها؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی (تصمیم ۹)	۷۲
۵/۱۱. راهافتادن مردمی غسل میّت و احتضار خانگی؛ دومین و سومین برنامه اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی (تصمیم ۱۰ و ۱۱)	۷۶
۵/۱۲. تبیین روایت خانه‌های قدیمی پیشرفته؛ چهارمین برنامه اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی(تصمیم ۱۱)	۷۸
۵/۱۳. ایجاد دفترچه روایت جدید آثار باستانی؛ پنجمین برنامه اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی(تصمیم ۱۲)	۸۱
۵/۱۴. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهری:	۸۲
۵/۱۵. کاهش سفرهای درون شهری؛ اولین برنامه(شاخص) اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهر (تصمیم ۱۳) ..	۸۲
۵/۱۶. گسترش افقی شهر به همراه واگذاری امور به مردم؛ دومین برنامه(شاخص) اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهر (تصمیم ۱۴).....	۸۳
۵/۱۷. کاهش تولید زباله؛ سومین برنامه(شاخص) اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهر (تصمیم ۱۵).....	۸۴

۸۴ ۵/۷	برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت عمومی:
۸۴ ۷/۱	۵/۵. راهاندازی باغچه طبیعت؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت عمومی (تصمیم ۱۶)
۸۷ ۷/۲	۵/۵. راهاندازی بازارهای موقت؛ دومین برنامه اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت عمومی (تصمیم ۱۷)
۸۷ ۷/۳	۵/۵. راهاندازی بازارهای وقفی؛ سومین برنامه اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت عمومی (تصمیم ۱۸)
۸۸ ۵/۸	۵/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه نفی‌سپیل و پدافند غیرعامل:
۸۸ ۸/۱	۵/۵. راهاندازی مسابقات اسبدوانی و تیراندازی (سبق و رمايه)؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه نفی‌سپیل و پدافند غیرعامل (تصمیم ۱۹)
۹۰ ۵/۹	۵/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه نظم و سنت‌های شهری:
۹۰ ۵/۹/۱	۵/۵. گسترش گفتگو در مورد تعریف جامع محله در بین مدیران شهری، تنظیم نقشه جامع شهری به محوریت محلات، و برگزاری جشنواره‌های مردمی در مورد حوزه‌های مختلف مربوط به محله؛ سه برنامه اولویت‌دار در حوزه نظم و سنت‌های شهری (تصمیم ۲۰ و ۲۱ و ۲۲)
۹۵ ۵/۹	پیوست‌ها:
۹۶ ۱	پیوست شماره ۱: عدم دریافت کرایه از مغازه‌های بازار توسط امیرالمؤمنین علی‌الله
۹۸ ۲	پیوست شماره ۲: بیانات مراجع معظم تقليد در مورد ربوی بودن بانک‌های کشور
۱۰۲ ۳	پیوست شماره ۳: اهمیت پسیار فراوان مکاسب و تجارت در دیدگاه اسلام (نه دهم از عبادت!)
۱۰۸ ۴	پیوست شماره ۴: محرومیت‌های ۱۰ آگانه ساخت آپارتمان و فوائد ۱۰ آگانه حیاط خانه
۱۰۹ ۵	پیوست شماره ۵: اهمیت و ضرورت بازی کودکان در روایات
۱۱۲ ۶	پیوست شماره ۶: مذمت ساخت "آپارتمان" و تاکید بر ساخت "دار واسعه" در روایات
۱۱۸ ۷	پیوست ۷: شهر کودک
۱۲۰ ۸	پیوست شماره ۸: مدیریت شهری محله محور؛ دیدگاه اسلام در مورد چگونگی اداره شهر
۱۲۵ ۹	پیوست شماره ۹: محوریت علم و اقناع در اداره جامعه (نه جبر و قانون)
۱۳۳ ۱۰	پیوست شماره ۱۰: تاکید روایات بر عمومی‌سازی و تسهیل تجارت برای فقراء و عموم مردم
۱۴۰ ۱۱	پیوست شماره ۱۱: محوریت مساجد (خصوصاً مساجد جامع) در اداره شهر

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ الصَّلَاةُ وَ السَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا وَ نَبِيِّنَا وَ شَفِيعِنَا فِي يَوْمِ الْجَزَاءِ
أَبِي الْقَاسِمِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى أَهْلِ بَيْتِهِ الطَّاهِرِينَ الطَّاهِرِينَ سَيِّدَنَا بَقِيَّةَ اللَّهِ فِي الْأَرْضِينَ أَرْوَاحُنَا لِأَمَالِهِ الْفِدَاءِ وَ عَجَّلَ اللَّهُ
تَعَالَى فَرَجَهُ الشَّرِيفُ وَ اللَّعْنُ الدَّائِمُ عَلَى أَعْدَائِهِ أَعْدَاءِ اللَّهِ مِنَ الْآنِ إِلَى قِيَامِ يَوْمِ الدِّينِ.

۱. مقدمه:

۱/۱. ارائه گزارش‌های طرح و برنامه فقهی و جدول تصمیم، ذیل نظریات فقهی؛ ویژگی مهم دوران پردازش الگوی پیشرفت اسلامی

خدمت برادران محترم خیرمقدم عرض می‌کنم. همان‌طور که به استحضار مبارک شما رسیده است، در نشست تخصصی امروز، یک برنامه فقهی برای ارتقاء مدیریت شهری قم را محضر شما تبیین خواهیم کرد. همان‌طور که در گذشته بیان کرده‌ایم، ما در "دوران پردازش الگوی پیشرفت اسلامی" به سر می‌بریم و ویژگی مهم دوران پردازش الگوی پیشرفت اسلامی این است که ذیل نظریات فقهی، "طرح و برنامه فقهی" را برای اداره جامعه پیشنهاد می‌کنیم. طرح و برنامه‌های فقهی همان‌طور که اشاره کردم، از یک سو ذیل یک نظریه فقهی بحث می‌شود و از سوی دیگر شامل و حاوی یک جدول و تصمیم مشخص است. در واقع اگر کسی "گزارش‌های طرح و برنامه" مدرسه هدایت و شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی را مطالعه کند، می‌تواند در محیط کاری خود، مجموعه‌ای از تصمیمات را اتخاذ کند. به این مرحله رسیدن، آرزوی بزرگی بود! و فکر می‌کنم ان شاء الله اگر همه ما این جزوات طرح و برنامه را جدی بگیریم؛ از یک سو آن شبھه "عدم کاربردی بودن بحث‌های تمدنی" به تدریج از حوزه علمیه و از افکار متدينین برطرف خواهد شد. و از سوی دیگر عیوب‌های احتمالی این نوع ورود و خروج به مسائل اداره کشور هم برطرف خواهد شد. به‌حال در جلسه امروز به این معنایی که اجمالاً محضرتان عرض کردم ما در واقع یک برنامه فقهی را بحث خواهیم کرد.

۱/۲. تبیین اجمالی پرسش‌های چهار گانه حوزه مدیریت شهری (ارکان گزارش طرح و برنامه فقهی حوزه مدیریت شهری)

برای اینکه این برنامه فقهی تدوین شود، من چهار پرسش و سرفصل بحثی را محضر شما مطرح خواهم کرد که در واقع این چهارمحور، ارکان این برنامه فقهی را تشکیل می‌دهند. [این چهارمحور] پرسش‌های مهمی هستند که باید به آن‌ها بها داد و راجع به آن‌ها گفتگو کرد. من پیشنهاد می‌کنم که خود اصل این پرسش‌ها را بیشتر از پاسخی که ما به آن‌ها می‌دهیم، مدنظر مبارک تان داشته باشید. به نظر من [این پرسش‌ها] پرسش‌هایی هستند که از استحکام کافی برخوردار هستند و از سوی دیگر قابلیت تفاهem "بحث‌های فقهی در حوزه شهری" را هم بالا خواهند برد.

این پرسش‌ها به ترتیب عبارتند از: [پرسش اول:] چرا حوزه علمیه باید به بحث مدیریت شهری ورود پیدا کند؟ به عبارت دیگر: چرا ما الان به بحث مدیریت شهری ورود پیدا کردیم؟ دلیلش باید روشن و مشخص باشد. اگر این پرسش را با مبانی و مفاهیم خودش، برای مخاطب خودمان تبیین کنیم؛ یک سری موضوعات و یک سری مفاهیم در ذهن‌ها تبیین خواهد شد.

به شرحی که عرض خواهیم کرد ما سه انگیزه برای ورود به بحث‌های مدیریت شهری داریم: یکی اینکه فکر می‌کنیم که به دلیل مدیریت شهری فعلی، "اختلال در روابط انسانی" اتفاق افتاده است! بنابراین می‌خواهیم که عواملی که منجر به اختلال در روابط انسانی می‌شود را برطرف کنیم.

دلیل دوم این است که: تصرف‌ها و برنامه‌هایی که مدیران شهری پیشنهاد می‌دهند، به شدت ضد محیط زیست و دارای تالی فاسدهای متفاوت است. بنابراین ما دنبال یک "مدل برنامه‌ریزی شهری بدون تالی فاسد" می‌گردیم و دوست داریم که مثلاً وقتی در "حوزه ترافیک"، و یا در "حوزه خدمات شهری" طرحی داده می‌شود؛ اینها در نهایت خودش منجر به "آلودگی محیط زیست" و "تخرب سلامت انسان‌ها" نشوند.

دلیل سومی که ما را قانع کرده است که در حوزه بحث مدیریت شهری ورود پیدا کنیم، این است که: [در مدیریت شهری کنونی] از "ظرفیت اسماء الہی" برای مدیریت جامعه استفاده نمی‌شود. همانطور که استحضار دارید: مسئله اسماء الہی، قدرت ایجاد بعث و تحریک در جامعه را دارد و شما می‌توانید از بعضی از اسماء الہی استفاده کنید و انگیزه‌های مبعوث‌کننده و حرکت‌دهنده را در جامعه خودتان تامین کنید. ولی در جامعه‌ای که ما در آن زندگی می‌کنیم، (باخصوص در شهر قم) انگیزه‌ها بر مبنای "تحریک حرص" است، و بر مبنای "رقابت‌های مبتنی بر رذایل اخلاقی" است (که شرح آن را عرض خواهیم کرد). این سوال اول است.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

سوال دومی که در جلسه امروز به آن می پردازیم، این است که: اصول عام طراحی شهر اسلامی کدام است؟ بر فرض اگر کسی دلایل ما را قبول کرد، که بخاطر آن دلایل باید در حوزه مدریت شهری ورود و بحث پیدا کند؛ حالا براساس چه اصولی می خواهد شهر را طراحی کند؟ این را باید بحث کنیم. وقتی حرف از "اصول عام طراحی یک شهر" به میان می آید، در واقع روش کلان خودمان را برای اداره شهر بحث می کنیم. این اصول عام طراحی در نهایت خودش، منجر به این خواهد شد که یک مجموعه تصمیمات و اقداماتی را فهم و تقاضا کنیم. این هم یک سرفصل است. البته ملحق به اصول عام طراحی شهر، مجموعه‌ای از مفاهیم مرتبط شهری را بحث خواهیم کرد. شاید این مفاهیم مرتبط شهری، حدود صد مفهوم باشد که بخشی از آن را در جلسه امروز بحث خواهیم کرد.

"سومین بخشی را که ما بعد از "اصول عام طراحی شهر" بحث خواهیم کرد، "ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری" است. یعنی: مبتنی بر آن اصول، یک ساختار برای تدوین برنامه‌ها پیشنهاد خواهیم کرد. همان‌طور که من در جلسه شهرداری مشهد هم عرض کردم: ^۱ ما نه مدل برنامه‌ریزی شهری در نظریه‌مان تصویر شده است، که اینها را هم [در جلسه امروز] بحث خواهیم کرد و سعی می کنیم خصیت‌های آن را خدمت دوستان تبیین کنیم. در واقع می‌توانید براساس فهرست محتوایی ساختار سوم، یک نقشه خدمات شهری جدید را پیشنهاد کنیم. مثلاً اگر شما معاونت‌های شهرداری قم را که ببینید، مثلاً دارای "معاونت حمل و نقل"، "معاونت معماری"، "معاونت فضای سبز"، "معاونت امور مالی" و سایر معاونت‌های است. در واقع این ساختار برنامه‌ریزی شهری [جدید]، می‌تواند ساختار معاونت‌های شهری را متحول کند. از نظر ما شهر مطلوب که مجموعه‌ای از محلات است، نه معاونت فعال باید داشته باشد؛ به شرحی که عرض خواهیم کرد.

سرفصل چهارم و آخر بحث [این است که:] ذیل هر کدام از ساختارهای بحثی که عرض می‌کنم، مجموعه‌ای از "برنامه‌های اولویت‌دار برای ساخت یک شهر یا محله" را پیشنهاد خواهیم کرد. همان‌طور که در خبرها شنیدید این برنامه‌های اولویت‌دار ما برای ساخت یک محله شهری و ساخت شهر اسلامی، حدود ۱۰۰ برنامه است. که امروز سعی خواهم کرد لااقل یک پنجم این برنامه‌ها را در این جلسه تبیین کرده و راجع به آن گفتگو کنم. در واقع این حدود ۲۰ برنامه‌ای که امروز بحث خواهیم کرد، "جدول تصمیم" جلسه امروز خواهد بود. ما فکر می‌کنیم، این ۲۰ برنامه را مشخصاً می‌توان در شهر قم پیاده کرد. در واقع، هم نگاه حجیتی این تصمیمات (یعنی: استنادش به شارع مقدس) برای ما تمام است و هم نظام فوائد آن برای مخاطب قابل تبیین می‌باشد. از سوی دیگر هم این

۱. ارجاع پژوهشی: اشاره به نشست تخصصی «تبیین طرح تمدنی محله امام رضا (علیه السلام)» که در تاریخ ۲۴ دیماه ۱۴۰۰ در شهرداری مشهد و در جمع مدیران و کارشناسان شهرداری مشهد برگزار شده است. در این نشست به بررسی سه سوال پرداخته شده است: ۱. مفاهیم پایه مدیریت شهری محله محور چیست؟ ۲. ساختارهای برنامه‌ریزی برای ساخت "محله" چیست؟ ۳. برنامه‌های اولویت‌دار برای ساخت "محله" کدام است؟

جهت مشاهده و مطالعه متن کامل این گزارش به این آدرس در پیام‌رسان ایتا مراجعه کنید: <https://eitaa.com/olgou4/3978>

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

برنامه‌ها خیلی هزینه اجرایی (یعنی هزینه‌های بالا) ندارد. من دیروز که داشتم آمار و اطلاعات شهر قم را بررسی می‌کردم، دیدم شهرداری محترم قم برای تملک املاک سر راه یک پروژه حمل و نقلی (فقط برای تملک املاک یک تونل) تا الان ۱۴۷ میلیارد تومان پرداخت کرده است، هنوز بخشی از تملک هم باقی مانده است. واقعیت این است که پروژه‌های شهری امروز بسیار پروژه‌های پرهزینه‌ای هستند و شهرهای ما گران اداره می‌شوند. اما این طرحی که ما الان بحث می‌کنیم، وقتی محاسبه می‌کنیم هزینه‌هایی که مجموعاً برای همه این ۲۰ طرحی که عرض خواهم کرد، شاید به اندازه یک پروژه عمرانی هم نباشد و می‌توان فضای شهری را ارزان‌تر اداره کرد. حالا ان شاء الله وقتی به بحث رسیدیم، اینها ملموس‌تر خواهد شد.

پس در مجموع این چهار سرفصل بحثی را خدمت شما ارائه خواهم کرد. البته استحضار دارید که این نوع از استنباطی که در "مدرسه هدایت" پیشنهاد داده‌ایم، ذیل یک قواعد اصولی تبیین و توریزه می‌شود. جا داشت که اگر وقت جلسه و حال و هوای دوستان اقتضاء می‌کرد، ما آن اصول فقهی و قواعد اصولی را هم بحث می‌کردیم؛ ولی به‌هرحال در جلسه امروز کمتر صحبت می‌کنیم. البته اگر در اثناء بحث نیاز شد که من جمع کنم بین بعضی از ادله روایی که در بحث لازم هست، اشاره‌ای هم به این قواعد اصولی خواهم داشت.

۱/۳. مجزاً بحث کردن قواعد اصولی از مسائل فقهی و در نتیجه عدم دستیابی به تصمیمات فقهی مشخص و کاربردی برای اداره جامعه، و عدم اختصاص وقت کافی برای درس‌های تمدنی و فقه نظام در حوزه‌های علمیه؛ دو محذور و مشکل مهم در راستای گسترش کمی و کیفی نشست‌های فقهی مدرسه هدایت

۲. ارجاع پردازشی: به گزارش قم پرس: محمد رمضانی (مدیر منطقه هفت شهرداری قم)، به تشریح پیشرفت فاز ۵ عمار یاسر پرداخت و اظهار داشت: این پروژه به عنوان مهم ترین پروژه منطقه هفت شهرداری بوده و برای آن در سال ۱۴۰۱ اعتبار ویژه‌ای برای تملک در نظر گرفته شده تا بتوانیم این پروژه را به اتمام برسانیم. وی اعتبار تملک فاز ۵ عمار یاسر را در سال ۱۴۰۱ عددی بالغ بر ۱۴۷ میلیارد تومان اعلام کرد و افزود: از ۱۸۰ میلیارد تومان بودجه تملک سال ۱۴۰۱ که به این منطقه اختصاص داده شده حدود ۱۴۷ میلیارد تومان مربوط به تملکات این پروژه است.

منبع: قم پرس (QUMPRESS.IR)، ۸ اردیبهشت ۱۴۰۱
<https://b2n.ir/m04027>

به گزارش خبرگزاری موج قم، سید عبدالله سلیمانی (مدیرکل املاک شهرداری قم) با اشاره به عملکرد اداره کل املاک شهرداری در سال ۱۴۰۰ اظهار داشت: ۴۰۰۰ میلیارد ریال برای تملک اراضی در مسیر پروژه‌های شهری قم هزینه شد.

منبع: موج نیوز قم، کدخبر: ۴۳۳۱۶۲ ، اول خرداد ۱۴۰۱
<https://b2n.ir/w90969>

تصویب ۴۵ میلیارد تومان اعتبار برای تکمیل تملکات پروژه بلوار جمهوری اسلامی قم / صابری (رئیس کمیسیون برنامه و بودجه شورای اسلامی شهر قم) اخذ مجوز ردیف اعتباری با موضوع ادامه تملک بلوار جمهوری اسلامی را مورداشته قرارداد و گفت: همچنان تملک حدود ۱۲ پلاک از مسیر پیش روی این محور باقی‌مانده است و حدود ۴۵ میلیارد تومان برای تملک پلاک‌های باقی‌مانده ادامه بلوار جمهوری اسلامی نیاز است.

سایت شورای اسلامی شهر مقدس قم ، اول شهریور ۱۴۰۱ ، شناسه: ۸۵۱۰
<https://b2n.ir/d71728>

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

ما همیشه در نشستهای فقهی مدرسه هدایت بین دو محدود را که قبول نداریم و درست نمی‌دانیم که "أصول فقه"^۳ را جدای از "فقه"^۴ بحث کنیم (الان در جامعه علمی حوزه علمیه مرسوم است که یک درس اصول است و یک درس فقه). ما فکر می‌کنیم که وقتی طلبها درس "أصول" را مجزای از درس "فقه" می‌خواستند، نمی‌توانند خیلی صحیح قواعد اصولی را به کارگیری کنند. بنابراین وضعیت فعلی رقم می‌خورد. شاید ما الان بیش از هزار طلب داریم که به قواعد اصولی حوزه علمیه و آخرین نظریات آن مسلط هستند؛ ولی استنباط‌های فقهی جدید کمتر در حوزه علمیه صورت می‌گیرد. الان (در مقابل این درس‌های مفصلی که در حوزه علمیه برگزرا می‌گردد) کل بحث‌های تحت عنوان "دروس مستحدثه"^۵، حدود ۳۰ درس است. که حالاً *إنْقُلت* (اشکال) اصلی به این دروس مستحدثه هم همین است که: اینها به "تصمیمات عملیاتی مشخص" نمی‌رسند. معمولاً [در جمع‌بندی نهایی این دروس، فقهاء و استادی] اعلام می‌کنند که: مثلاً^۶ فلان تصمیم نظام برنامه‌ریزی کشور «جایز است» یا «جایز نیست». یعنی در بررسی مسائل مستحدثه ما از طرف حوزه علمیه کمتر به "پیشنهاد فقهی برای اداره جامعه" می‌رسیم.

مثال مشخص آن این است: مسئله "بورس" و یا مسئله "رمز ارزها" در حوزه علمیه مطرح می‌شود؛ نهایت انتظاری که از یک درس فقهی مرتبط [در حوزه علمیه] می‌رود، این است که آن فقیه بررسی کند که «آیا بورس اشکال شرعی دارد یا ندارد؟» یا اینکه «رمز ارزها را به عنوان پول رایج کشور را بپذیریم یا نپذیریم؟» یعنی شما حتماً پیشنهاد "سیاست‌های پولی و مالی" را از درس‌های اقتصادی مطرح در حوزه علمیه قم مشاهده نمی‌کنید یا کمتر مشاهده می‌کنید. به‌حال درس‌هایی هم که الان در حوزه علمیه [تحت عنوان دروس مستحدثه] وجود دارد، این

۳. ارجاع پژوهشی: اصول فقه: هو علم يبحث فيه عن القواعد التي يتوصل بها إلى استنباط الأحكام الشرعية عن الأدلة. وعلى ذلك فعلم أصول الفقه من مبادئ الفقه، ويتكلّل بيان كيفية إقامة الدليل على الحكم الشرعي.
أصول فقه آن علمی است که در آن از قواعدی که به وسیله آ«ها به استنباط احکام شرعی از روی ادله آنها دست یافته می‌شود. بنابراین علم اصول فقه از مبادی (مدامات و لوازم) فقه است و چگونگی اقامه دلیل بر حکم شرعی را عهده‌دار است.

الموجز في أصول الفقه (جعفر سبحانی)، ص ۹

۴. ارجاع پژوهشی: الفقه في اللغة الفهم و في الاصطلاح هو العلم بالأحكام الشرعية الفرعية عن أدلةها التفصيلية.
فقه در لغت: به معنای فهم، و در اصطلاح: علم به احکام شرعی فرعی، از روی ادله تفصیلی است.

معالم الدين و ملاذ المجتهدین (ابن شهید ثانی، حسن بن زین الدین، ۱۰۱۱ق)، ص ۲۶

۵. ارجاع پژوهشی: مسائل مستحدثه مسائلی که در فقه اسلامی، حکم شرعی برای آنان وجود نداشته و یا مسائلی که حکم شرعی داشته‌اند؛ اما به خاطر تغییر شرایط جامعه، حکم شرعی جدید انتظار می‌رود. برخی از نمونه‌های مسائل مستحدثه عبارتند از: بانکداری، بیمه، پیوند اعضاء، تغییر جنسیت، مرگ مغزی. فقیهان برای یافتن حکم شرعی این مسائل، به قوانین کالی موجود در منابع اسلامی مراجعه می‌کنند.

منبع: ویکی شیعه
<https://b2n.ir/p82770>

اشکالات به آنها وارد است. ما "فقه نظام" را فقه مُحلّ مدرنیته نمی‌دانیم. فقهی می‌دانیم که منجر می‌شود به اینکه یک پیشنهادهای موازی در مقابل پیشنهادهای مدرنیته در حوزه‌های مختلف را مطرح کند.

از این اشکال که بگذریم (که در واقع این اشکال، ریشه اصلی آن تفکیک درس اصول از درس فقه است). یک اشکال دیگری هم وجود دارد: ما که معتقدیم "أصول" و "فقه" را باید در کنار هم و با نگاه به "فقه نظام" بحث کرد؛ تمام درس‌های تمدنی در حوزه علمیه قم، درس‌های آخر هفته محسوب می‌شود. یعنی ما با پدیده طلبه‌هایی رویرو هستیم که هم به انقلاب عالمی علاقمند هستند، هم به تمدن اسلامی علاقمند هستند؛ ولی مشکل اصلی آنها عدم اختصاص وقت کافی برای این نوع از درس و بحث‌هاست. (من به خاطر تجربه مختصری که در گفتگوی با طلبه‌های مختلف در این سال‌ها به دست آورده‌ام) گاهی اوقات مثلاً راجع به یک نظریه فقهی که ما خودمان در مدرسه هدایت مطرح کرده‌ایم، در یک جلسه‌ای هم اشکالات رجالی مطرح می‌شود، هم اشکالات اصولی مطرح می‌شود، هم اشکالات درایه‌ای مطرح می‌شود که برای شرح آن شاید نیاز به ده ساعت وقت لازم است. ولی انگیزه و میزان اختصاص وقت آن طلبه محترم، به اندازه یک دهم هم نیست! به همین علت بسیاری از بحث‌ها در حد اجمال باقی می‌ماند. لذا به نظرم اگر بخواهیم "بحث‌های تمدنی" و "بحث‌های فقه نظام" را در حوزه علمیه قم مُدوّن کیم، نقطه آغازش این است که یک عده‌ای از طلبه‌ها باید تصمیم بگیرند که به جای "کفایه" و "رسائل" و درس‌های خارج فقه امروز، تمام طول هفته را به این بحث‌ها اختصاص دهند. اگر شما روزی (چه در وجود مبارک خودتان، چه در حوزه‌های علمیه) طلبه‌هایی را مشاهده کردید که شنبه تا چهارشنبه، دو درس در مورد بحث‌های تمدنی شرکت می‌کنند؛ می‌توانید امیدوار باشید که تا یک دهه آینده، فقه نظام از این حالت مُحلّ بودن برای آراء دیگران، تبدیل شود به یک فقه پیشنهاددهنده و فقهی که می‌تواند تحولات را مدیریت کند.

به هر حال خواستم در جلسه امروز به این محذور هم توجه داده باشم که اگر به جای این نشستی که دوستان زحمت کشیدند و برگزار کردند، ما می‌توانستیم مثلاً ده جلسه بحث برگزار کنیم، حتماً می‌توانستیم به صورت جدی‌تر به بحث‌ها پردازیم.

۲. سرفصل اول: علت ورود حوزه علمیه به بحث مدیریت شهری

چیست؟

برگردیم به چهار پرسشی که قرار است امروز در محضر شما توضیح دهیم. سوال اول این است که: چرا به بحث مدیریت شهری ورود کرده‌ایم؟ و چرا به این مسئله می‌پردازیم؟

۱/ انجام اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم؛ علت ورود حوزه علمیه

به بحث مدیریت شهری

همان طور که عرض کردم وقتی شهر قم را بررسی می‌کیم، صدھا اقدام "ضد روابط انسانی" در این شهر مشاهده می‌کنیم. می‌دانید مجموعه اقداماتی که توسط شهرداری محترم در این شهر انجام می‌شود، ما را امیدوار نمی‌کند که "روابط صحیح انسانی" در شهر تأمین شود. من چند مثال بزنم:

۱/۱/۱. الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار؛ یکی از اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم

۱/۱/۱/۱. تسهیل تجارت برای اغنية و سرمایه‌داران (با افزایش ساخت مگامال‌ها و پاسازهای بزرگ)، و عدم توجه به تسهیل تجارت برای فقراء و عموم مردم (با عمومی‌سازی تجارت)؛ الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار در مدیریت شهری قم

مثلاً تعداد مگامال‌ها و فروشگاه‌های بزرگ در شهر در حال افزایش است و در واقع یک نوع بازار خاص، یک نوع الگوی تجارت خاص در شهر قم در حال پیاده‌سازی و اجراست. ارتباط این موضوع با "احتلال در روابط انسانی" چیست؟ وقتی شما اصل در "الگوی تجارت و ساخت بازار" را مگامال (Megamall)^۶ و ساخت پاسازهای بزرگ قرار می‌دهید، بصورت طبیعی فقرانمی‌توانند این مغازه‌ها را خریداری یا حتی کرایه آن را پرداخت کنند و آنجا را تبدیل به محل تجارت خودشان کنند. یعنی: الگوی تجارت شهر قم، تجارت برای فقرا را تسهیل نمی‌کند؛ بلکه به سمتی می‌رود که تجارت را برای اغنية تسهیل کند. این یکی از مصاديق مهم "احتلال در روابط انسانی" است. ما وقتی به لحاظ فقهی وارد بحث می‌شویم، باید توجه کنیم که مجموعه‌ای از روایات (که من در فقه المکاسب در سال ۹۸ این موضوعات را بحث کرده‌ام)^۷ ما را دعوت می‌کند به اینکه ما تا می‌توانیم تجارت را عمومی‌تر کنیم.

۶. فروشگاه‌های بزرگ.

۷. ارجاع پژوهشی: "فقه المکاسب" یکی از ابواب نه گانه "فقه نظام" (از ابواب اصلی "فقه هدایت") می‌باشد. که دارای ۱۵ سرفصل اصلی است؛ و در دوره ابتدایی طرح آن به تبیین ۵ سرفصل از آن پرداخته شده است. عنوانین این ۵ سرفصل عبارتند از: طبقه‌بندی مشاغل، الگوی تولید (اصول حاکم بر

۲/۱/۱/۲. الگوی فقهی تجارت و ساخت بازار (بر مبنای عمومی سازی تجارت)؛ جایگزین الگوی معیوب تجارت و ساخت بازار در مدیریت شهری شهر قم:

۲/۱/۲/۱. ساخت بازارهای وقفی؛ یکی از الگوهای فقهی تجارت و بازار (در راستای عمومی سازی تجارت)

وقتی شما در مستله مدیریت شهری، اصل را بر "عمومی شدن تجارت" قرار می‌دهید، به یک شکل دیگری بازار می‌سازید و با یک مدل دیگری برنامه‌ریزی می‌کنید. مثل دوره‌های گذشته با مرحوم سید محمود طباطبائی تاجر بزرگ قم صحبت می‌کنید (ایشان در دوره قاجار بوده است)^۸ و ایشان را اقنان می‌کنید که یک بازار بزرگ وقفی بسازد. وقتی شما بازار وقفی می‌سازید، مثلاً ۱۰۰۰ دنه مغازه را به قیمت بسیار ارزان در اختیار مردم قرار می‌دهید. کسانی که هزینه مالی پائینی دارند می‌توانند در محیط‌های تجاری شما شرکت کنند.

۲/۱/۲/۲. ساخت و مدیریت بازار بر اساس مدل بازار امیرالمؤمنین علیهم السلام؛ یکی دیگر از الگوهای فقهی تجارت و ساخت بازار (در راستای عمومی سازی تجارت)

یا مثلاً اگر شما به این روایت صحیح امام صادق علیه السلام که در شرح حال رفتار اقتصادی امیرالمؤمنین علیهم السلام در دوران حکومت ایشان توجه کنید که حضرت فرمود: «سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدِهِمْ، فَمَنْ سَبَقَ إِلَيْهِ بَيْتٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ إِلَى الْلَّيْلِ وَ كَانَ لَا يَأْخُذُ عَلَى يُؤْتَ السُّوقِ كِرَاءً»^۹ حضرت می‌فرماید: امیرالمؤمنین علیهم السلام در دوران مدیریتشان حکم

مدل تولید)، الگوی تجارت و بازار (ویژگی‌های فقهی بازار)، قواعد مبادله در حوزه تولید و بازار (شامل مبادله حول ابزار مبادله، اختیار مبادله (تسعیر اختیاری) و عقود در اسلام)، و تجارت بین‌الملل.

جهت دریافت متن کامل فقه المکاسب (در ۶۴۸ صفحه) به این آدرس در پیام‌سان ایتا مراجعه بفرمایید: <https://eitaa.com/olgou4/3282>
لینک مشاهده نمودار کل فقه المکاسب: <https://eitaa.com/olgou4/3285>

۸. ارجاع پردازشی: تیمچه بزرگ بازار سنتی قم با بزرگترین سقف ضربی ایران، اوج هنر و معماری زمان خود بوده و با قدمتی نزدیک به ۴۰۰ سال در مرکز شهر مقدس قم، دارای سراهایی با معماری بدون سقف است. این سراهای در حقیقت همان کاروانسراهای درون‌شهری هستند که در راسته بازارها قرار داشتند و شمار و وسعت آن‌ها نشان‌دهنده اهمیت اقتصادی این شهر بود. این بنا از آثار ارزشمند هنری و معماری ایران است که توسط استاد حسن قمی مشهور به معماری‌اش طراحی و اجرا شده و بانی آن تاجر بزرگ قم، حاج سید‌محمد طباطبائی بوده است. این تیمچه برای تجارت و خرید و فرش قالی و فرش ساخته شده و امروزه فرش دستباف قم مهمترین محصول صناعی و فروش این تیمچه است. احداث طاق تیمچه بزرگ با دهانه ۱۶ متر و ارتفاع ۱۵ متر از جمله شاهکارهایی است که با تیمچه امین‌الدوله در کاشان برابری می‌کند.

منبع: باشگاه خبرنگاران جوان - <https://b2n.ir/w64314>
خبرگزاری دانشجویان ایران (ایستا) - <https://b2n.ir/g12959>

۹. ارجاع پژوهشی: مُحَمَّدُ بْنُ أَخْمَدَ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ عَيْسَى عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ يَحْيَى عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ («سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدِهِمْ فَمَنْ سَبَقَ إِلَيْهِ مَكَانٌ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ إِلَى الْلَّيْلِ. قَالَ: وَ كَانَ لَا يَأْخُذُ عَلَى يُؤْتَ السُّوقِ كِرَاءً»).

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مسجد را با حکم بازار یکی قرار داده بودند: «سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدِهِمْ». دو قاعده‌ای که در مسجد جاری بود، در بازار هم جاری کرده بودند:

۲/۱/۲/۲/۱. قاعده سبقت (حق اولویت): یکی از قواعد مدیریت بازار توسط امیرالمؤمنین

قاعده اول این بود که اگر کسی می‌آمد یک مکانی از بازار را در اختیار می‌گرفت: «فَمَنْ سَبَقَ إِلَيْ بَيْتٍ، فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ إِلَى الْأَئِلِيلِ»: تا آخر شب، آن دکان و بخش از بازار در اختیار او بود. دقیقاً مثل مسجد. اگر شما در یک جایی از مسجد در اختیار بگیرید و بخواهید عبادت کنید، چون شما به "قاعده سبقت" در آنجا حضور دارید، تا موقعی که در آنجا حضور دارید، در اختیار شماست.^{۱۰}

امام صادق (علیه السلام) از امیرالمؤمنین (علیه السلام) نقل می‌کنند که ایشان می‌فرمودند: «بازار مسلمانان در حکم مسجد آنان است؛ پس هر کس به مکانی در آن زودتر بر سر (ودگاه) را تصرف کند، او بر آن دکه تا شب اولویت دارد. امام صادق (علیه السلام) در ادامه فرمود: «و امیرالمؤمنین (علیه السلام) هیچگاه برای دگه‌های بازار کرایه دریافت نمی‌کرد.»

الکافی، ج ۲، ص ۶۶۲ و ج ۵، ص ۱۵۵ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۹

سند تهذیب: أَخْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ إِسْمَاعِيلَ عَنْ أَصْحَابِهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۲۷۸ / الواقي، ج ۱۷، ص ۴۴۷ / جامع احادیث الشیعه، ج ۲۳، ص ۲۳۹ و ۲۴۰

۱۰. ارجاع پروردگاری/پژوهشی: سبق: پیشی گرفتن بر دیگران در استفاده از مکانهای عمومی و موقوفات عام، همچون مساجد، موجب ثبوت حق اولویت و اختصاص برای پیشی گیرنده می‌باشد.

کسی که در استفاده از مکانی عمومی بر دیگران پیشی گیرد، نسبت به آن مکان حق اولویت پیدا می‌کند و در تیجه دیگری نمی‌تواند در استفاده از آن مکان مزاحم وی گردد، مگر آنکه پیشی گیرنده از آن جا اعراض و آن را ترک کند؛ بلکه به قول برخی، اگر کسی او را از آن مکان به زور بلند کند و در آن جا نماز بگزارد، نمازش باطل است.

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام، ج ۳، ص ۳۳۱ و ۳۳۷

آنچه که به آن «حق سبق» تعلق گرفته به این ترتیب که شخصی قبل از دیگران از مسجد یا غیر آن، جائی را برای نماز اختیار کند و از آن اعراض نکند، بنابر احتیاط واجب- اگر دیگری بخواهد آنجا را بگیرد- در حکم غصب است. و نماز در صورتی در جای غصبی باطل می‌شود که نمازگار، غصب بودن آن را بداند و در حال اختیار باشد.

ترجمه تحریرالوسائله (امام خمینی(ره)), ج ۱، ص ۲۶۷

یکی از روایات اشاره کننده به قاعده یا حق سبقت:

عَدَدٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَخْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ عَنْ أَصْحَابِهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: قُلْتُ تَكُونُ بِمَكَّةَ أَوْ بِالْمَدِينَةِ أَوِ الْجِيَرَةِ أَوِ الْمَوَاضِعِ -الَّتِي يُرْجَحُ فِيهَا الْفَضْلُ فَرَأَيْتَ حَرَجَ الرَّجُلِ يَتَوَضَّأُ فَتَرَجَّحَ أَخْرُ فَيَصِيرُ مَكَانَهُ قَالَ: مَنْ سَبَقَ إِلَيْ مَوْضِعٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ يَوْمَهُ وَلَيْلَتِهِ.

محمد بن اسماعیل بن بزیع، از برخی اصحاب بطور مرفوعه از ابی عبد الله علیه السلام نقل کرده! وی گفت: محضر مبارک حضرت عرض کردم: ما در مکه یا در مدینه یا در حائر و یا در جاهایی که امید فضل در آن می‌رود می‌باشیم، بسا یکی از ما برای وضعه از مکانش خارج شده دیگری جایش را اتخاذ می‌کند حکم آن چیست؟ حضرت فرمودند: در آن روز و شب وی احق و اولی به آن مکان می‌باشد.

الکافی، ج ۴، ص ۵۴۶ / تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۱۰

سند تهذیب: أَخْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا يَرْجِعُ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

كتاب المزار (المفید)، ص ۲۲۷ / کامل الزیارات، ص ۳۳۲

سند کامل الزیارات: حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ سَعْدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَخْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ بَرِّي عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِهِ يَرْجِعُ إِلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۷۸ / بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۲۹ / الواقي، ج ۱۸، ص ۱۰۶۲ / مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۴۲۵

۲/۱/۱/۲/۲/۲. در اختیار قراردادن مغازه‌های رایگان؛ یکی دیگر از قواعد مدیریت بازار توسط

امیرالمؤمنین علیه السلام

نکته دومی که امیرالمؤمنین علیه السلام در مسئله بازار رعایت کرده بودند، این بود که «وَ كَانَ لَا يُأْخُذُ عَلَى يَقِيُوتِ الْسُّوقِ بِكَرَاءٍ» حضرت از حجره‌ها و دکان‌های درون بازار کرایه دریافت نمی‌کردند.^{۱۱} (دقیقاً مثل مسجد) شما در مسجد هم پولی پرداخت نمی‌کنید. این دو اقدام امیرالمؤمنین علیه السلام باعث شده بود که همه فقرا بتوانند محل تجارت ارزان قیمت در اختیار داشته باشند. نه مثل شهرداری محترم قم که گران‌ترین ساختمان‌هایی که می‌سازد و در اختیار مردم قرار می‌دهد، ساختمان‌های تجاری است! البته ممکن است آن مگامال و پاساژی را هم که افتتاح می‌کنید، مُزَّين به نام یکی از اسماء مبارک و اسامی اهل بیت علیهم السلام باشد؛ ولی باطن این این است که شما فقرا را از تجارت محروم کرده‌اید و آن‌ها هیچ وقت نمی‌توانند در محیطی که شما برای تجارت ساخته‌اید، تجارت کنند! این یک پدیده "ضد روابط انسانی" است که باید به آن توجه کرد.

من مفصل با نگاه دقیق، شهر قم را از حیث "الگوی تجارت" بررسی می‌کنم. الان به ذهنم می‌آید که: آیا در بلوار حرم تا حرم (یعنی: حد فاصل مسجد مبارک جمکران تا حرم ملکوتی حضرت معصومه (سلام الله علیها)) قرار است مگامال و پاساژ ساخته شود؟ یا قرار است بازارهای موقتی که امیرالمؤمنین علیه السلام در دوران حکومتشان برای رفع فقر و برای کمک به فقرا می‌ساختند، ساخته شود؟ آیا قرار است لااقل ما به اندازه دوره قاجار پیشرفت‌های باشیم و بازار وقفی بسازیم و آن را با کمترین قیمت در اختیار تجارت کنندگان مختلف با توان‌های مالی مختلف قرار دهیم؟ یا نه؛ اینجا هم دهها مگامال ساخته خواهد شد؟

البته می‌دانید در دوران جمهوری اسلامی اتفاقی افتاده که غیر از نام‌گذاری مکان‌های سرمایه‌داری و مکان‌های دستگاه باطل به نام‌های مبارک؛ کنار آن مکان‌ها مسجدی هم ساخته می‌شود و متدينین با تحلیل ضعیف را قانع

۱۱. ارجاع پژوهشی: مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَيسَى عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ يَحْيَى عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ «شُوُّفُ الْمُشْلِمِينَ كَمَسْجِدِهِمْ فَمَنْ سَبَقَ إِلَيْ مَكَانٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ إِلَى الْلَّيْلِ». قَالَ: وَ كَانَ لَا يُأْخُذُ عَلَى يَقِيُوتِ الْسُّوقِ بِكَرَاءٍ». امام صادق (علیه السلام) از امیرالمؤمنین (علیه السلام) نقل می‌کنند که ایشان می‌فرمودند: «بازار مسلمانان در حکم مسجد آنان است؛ پس هر کس به مکانی در آن زودتر برسد (و دگه‌ای را تصرف کند)، او بر آن دکه تا شب اولویت دارد. امام صادق (علیه السلام) در ادامه فرمود: «و امیرالمؤمنین (علیه السلام) هیچگاه برای دکه‌های بازار کرایه دریافت نمی‌کرد».

الكافی، ج ۲، ص ۶۶۲ و ج ۵، ص ۱۵۵ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۹

سنده تهذیب: أَحَمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ يَحْيَى عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ

وسائل الشیعة، ج ۵، ص ۲۷۸ / الوافی، ج ۱۷، ص ۴۴۷ / جامع أحادیث الشیعة، ج ۲۳، ص ۲۳۹ و ۲۰

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

می‌کند! مثلاً می‌دانید همه بانک‌های ما "ربوی" هستند^{۱۲} و در آن‌ها نماز جماعت هم برگزار می‌شود. آبرویی که نماز جماعت در بانک ایجاد می‌کند، یک ارزشی و توانی را به مسئولین بانک‌ها می‌دهد که "رباخواری" را ادامه دهد!

حالا در مسئله "ساخت بازار" هم همین طور است. من شنیدم که در طرح جامع حرم تا حرم، شهرداری قم با یک فاصله مختلفی سعی دارد که مساجدی را در این فاصله طولانی بسازد؛ ولی باید از همین الان هشدار داد که با ساخت مسجد نمی‌توانید بقیه کارهای غلط خودتان را توجیه کنید. امروز ضمن اینکه ما خیلی احترام آقایان را حفظ می‌کنیم، باید با صراحة وارد بحث بشویم تا اینکه بعضی از چالش‌ها و مصلحت‌سنجری‌ها به چالش کشیده شود.

پس این مثالی برای علت ورود ما به مسئله مدیریت شهری بود. من فقط خواستم مثال بزنم که چرا ما داریم به عرصه مدیریت شهری ورود پیدا می‌کنیم. دلیل اصلی این است که در شهر قم اقدامات ضد روابط انسانی در حال مشاهده شدن است. من یکی از مهمترین آنها را عرض کردم.

من دوباره فقط توجه می‌دهم که در روایات از نبی مکرم اسلام ﷺ اینطور نقل شده است که: «الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَجْزَاءٌ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ»^{۱۳} وقتی راجع به اختلال در "الگوی تجارت" بحث می‌کنیم، در واقع درباره "اختلال

۱۲. ارجاع پژوهشی: مراجع عظام تقليد طی چند سال اخیر حدود ۱۵۰ نوبت به سیستم ربوی بانک‌ها اعتراض کرده‌اند، در این میان، بیانات ایشان در سال ۹۷، شبی اعتراضی تدتری به خود گرفته است.

جهت مطالعه بیشتر در مورد «بیانات مراجع معظم تقليد در مورد ربوی بودن بانک‌های کشور»؛ به پیوست شماره ۲ مراجعه بفرمایید.
منبع: خبرگزاری تسنیم
<https://bn.ir/r88324>

۱۳. ارجاع پژوهشی: قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَجْزَاءٌ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ.
پیامبر خدا صلی الله علیه و آله : عبادت ده جزء دارد، که هُنَّ جُزءٌ آن طلب [روزی] حلال است.
مصادر اصلی: جامع الأخبار (الشعیری)، ص ۱۳۹ / إرشاد القلوب (الدیلمی)، ج ۱ / ص ۲۰۳ (قابل ذکر است که: روایت طولانی نقل شده است: (روی عن امیر المؤمنین عليه السلام ان النبي صلی الله علیه و آله سال ره سیحانه لیله المراجع فقال يا رب ای الاعمال افضل (الی ان قال)... فقال الله تعالى: (یا أَخْمَدْ! إِنَّ الْعِبَادَةَ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ مِنْهَا طَلَبُ الْحَلَالِ؛ قَالَ أَطْبَطَ فَطْعَمَكَ وَمَشَرِّبَكَ فَأَنْتَ فِي حِفْظِي وَ كَفْفي ...)) امیر المؤمنین (علیه السلام) در حدیثی طولانی نقل فرمودند که پیامبر (صلی الله علیه و آله) در شب معراج از خداوند سیحانه سوال کردند که: کدامیک از اعمال بالفضیلت تر است؟... (تا اینکه فرمود) خدای تعالی فرمود: «ای احمد! همانا عبادت را ده بخش است؛ ته بخش آن جست و جوی حلال است. پس اگر خوردن و نوشیدن پاک باشد، در حفظ و پناه منی.)
منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۹ و ۷۴، ص ۲۷
سند بحار الأنوار: کتاب الإمامۃ و التبصیرۃ: و مِنْهُ عَنْ سَهْلِ بْنِ أَخْمَدَ عَنْ مُحَمَّدِ الْأَنْعَثِ عَنْ مُوسَى بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ الْوَافِی، ج ۲۶، ص ۱۴۷ / الجوهر السنیۃ فی الأحادیث القدسیة، ص ۳۸۶ / مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۱۲ و ج ۱۳، ص ۲۰ / جامع احادیث الشیعہ، ج ۲۲، ص ۷۶
سند جامع الاحادیث: و فيه بهذا الإسناد (حدّثنا سهل بن أَخْمَدَ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ الْأَنْعَثِ عَنْ مُوسَى بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صلی الله علیه و آله)

جهت مشاهده روایات بیشتر در مورد «اهمیت بسیار فراوان مکاسب و تجارت از دیدگاه اسلام» و مشاهده روایات معارض این روایت؛ به پیوست شماره ۳ مراجعه بفرمایید.

در نه جزء عبادت "بحث می‌کنیم. به نظرم شهر قم آن موقعی اسلامی می‌شود که الگوی تجارت آن از الگوی تجارت سرمایه‌دارها فاصله بگیرد. مصادیق دیگری هم برای بحث مطرح است که باید آن را به جلسات تفصیلی واگذار کنیم. پس "اختلال در روابط انسانی" [در نحوه مدیریت شهری قم]، یکی از دلائل [ورود به بحث مدیریت شهری] شد.

۲/۱/۲/۳ استفاده از ظرفیت اماکن زیارتی (از جمله: حرم امام رضا علیه السلام و حضرت معصومه(سلام الله علیها) برای ایجاد بازارهای موقت رایگان یا ارزان قیمت؛ یکی دیگر از الگوهای فقهی تجارت و ساخت بازار (در راستای عمومی‌سازی تجارت)

در شهر مشهد هم همین طور است. شما اگر الگوی تجارت در شهر مشهد را هم بررسی کنید، می‌بینید که الگوی تجارت در شهر مشهد خصوصاً در منطقه ثامن که حرم مطهر حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام در آن وجود دارد، تجارت آنجا به دست اغنياء و ثروتمندان است. آن مدیریت شهری ای اسلامی است که بتوانند تجارت را عمومی کنند. چه حرم مطهر علی بن موسی الرضا علیه السلام و چه حرم مطهر حضرت معصومه(سلام الله علیها)، به نظر من باید یکی از صحن‌های خودشان را برای تجارت زائران و مجاوران قرار دهند و در همان محل که جمعیت گسترده حضور دارند، زمینه را برای تجارت فقراء آماده کنند.

شما تصور کنید که اگر صحن جامع رضوی به اصطلاح امروزی، به "دستفروش‌ها" و به اصطلاح امیر المؤمنین علیه السلام به "بازار موقت" اختصاص پیدا کند؛ تقریباً ۳۰ درصد فقرایی که در مشهد حضور دارند، می‌توانند (با یک قواعدی که البته آن قواعد را در فقه المکاسب بحث کرده‌ایم) ورود پیدا کنند و در تعامل و معامله با زائران و مجاورین حضرت علی بن موسی الرضا علیه السلام رفع فقر کنند و محرومیت خودشان را مدیریت نمایند. در حرم مطهر حضرت معصومه (سلام الله علیها) هم همین طور است. اگر شما بتوانید تجارت را عمومی کنید، که عرض کردم که مهمترین قاعده هم برای تجارت عمومی این است که "بازار ارزان قیمت" یا "بازار مجانی" در اختیار فقرا قرار دهید. شما می‌توانید فقط با همین یک اقدام رفع فقر کنید و از ظرفیت زیارت برای محرومیت‌زدایی و برای رفع فقر استفاده کنید. حالا این سوال اول شد.

۲/۱/۲. گسترش ساخت آپارتمان؛ یکی دیگر از اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم

مصادیق دیگری هم می‌توانید برای آن [اقدامات ضد روابط انسانی و علت ورود به بحث مدیریت شهری] بشمارید. مثلاً می‌گویید: مجوزهای ساخت‌وساز را که در شهر قم صادر می‌کنند، "تراکم فروشی" می‌شود. یعنی

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

شما مجموعه مجوزهایی که برای معماری صادر می‌کنید، اینها منجر می‌شود که آپارتمان‌ها در شهر قم ساخته شود [و گسترش پیدا کند].

۱/۱/۲/۱. ضربه‌زدن آپارتمان از ده حیث به روابط انسانی؛ علت ضد روابط انسانی بودن ساخت آپارتمان

۱/۱/۲/۱/۱. نبود حیاط اختصاصی برای واحدهای آپارتمانی (و در نتیجه: نبود محل بازی کودکان، نبود محل تفریح برای اعضاء خانواده، افزایش تولید زباله و...); یکی از عوامل ده‌گانه ضربه‌زننده آپارتمان به روابط انسانی

قبل‌آغاز بحث کرده‌ایم که آپارتمان از ده حیث به "روابط انسانی" ضربه می‌زند.^{۱۴} یک حیث آن این است که: آپارتمان، حیاط اختصاصی ندارد؛ بنابراین "محل بازی کودکان" را ندارد و از این حیث به روابط انسانی ضربه می‌زند.^{۱۵} شما می‌دانید الان پدیده بازی دو شکل پیدا کرده است: یک شکل بازی‌های کامپیوتری و رایانه‌ای است که مشکلات فراوانی در فرهنگ و ضربه زدن به سلامت جسمی کودکان دارد. یک شکل دیگر هم بازی‌هایی است

۱۴. ارجاع پژوهشی: تعریف مسکن در قالب آپارتمان، ریشه ییماری‌های روحی و جسمی انسان است! ساخت مسکن در قالب آپارتمان روابط انسانی را به چالش می‌کشد. ممتنع شدن مدیریت بازی کودکان در منزل، ایجاد چالش در رعایت حقوق همسایگی و امتناع تولید خانگی و وابستگی به تولید معیوب و ناسالم صنعتی در حوزه غذا؛ بخشی از نتایج توسعه عمودی شهرها و ساخت مسکن در قالب آپارتمان است. بدون اصلاح مقررات ملی ساختمان و تعریف ساختمان نمی‌توانیم روابط انسانی را بهبود بینشیم و زندگی با روابط انسانی گستته، مادر همه مشکلات بشر در حوزه‌های مختلف است!

حجت‌الاسلام علی کشوری - مشهد - مدرسه علمیه سليمانیه - دوم شهریور ۱۳۹۸

<https://eitaa.com/olgou4/1769>

اگر خانه را در قالب آپارتمان بسازیم؛ حریم خصوصی محدود می‌شود و روابط انسانی به چالش کشیده می‌شود. حریم خصوصی زیر ساخت احکام مهمی مانند حیا و رعایت حق الناس و... است. چرا در حوزه علمیه راجع به استلزمات اجرای احکام مباحثه و گفتگو نمی‌شود؟ وقتی به دنبال تقویت نهاد خانواده و رعایت حق الناس و حیا هستیم؛ قطعاً این معنا را در آپارتمان نمی‌توانیم به نحو تام محقق کنیم! مسئله مسکن و نحوه طراحی و ساخت آن در عصر فعلی به ضلالت و بدعت مبتلا شده است؛ البته در دهها مسئله دیگر مانند حوزه پزشکی، مدیریت شهری و... به بدعت و ضلالت مبتلا شده ایم....

حجت‌الاسلام علی کشوری - نشست تخصصی تبیین نظریه مدرسه هدایت در جمع مدیران پژوهشی مدارس علمیه شهرستان‌های کاشان، آران و بیدگل، نطنز و نراق ۱۳۹۷ آذر ۱۹ -

<https://eitaa.com/olgou4/679>

جهت مشاهده اجمالی از «محرومیت‌های آگانه ساخت آپارتمان و فوائد آگانه حیاط خانه»؛ به پیوست شماره ۴ مراجعه بفرمایید.

۱۵. ارجاع پژوهشی: جهت مشاهده روایاتی در مورد «اهمیت و ضرورت بازی کودکان»؛ به پیوست شماره ۵ مراجعه کنید.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

که بدون نظارت پدروما در پارک‌ها و کوچه‌های آزاری و عدم نظارت پدروما در عدم تربیت صحیح فرزندان در دوران بازی است.

حالا اگر شما بیایید مدل ساختمان‌سازی را از مدل "آپارتمان" به "دار واسعه" تغییر دهید،^{۱۶} [یکی از آثارش این است که معضلات و آثار منفی بازی‌های رواج‌یافته کنونی را ندارد].^{۱۷} "دار واسعه" غیر از "خانه حیاط‌دار" (یا به اصطلاح رایج "خانه ویلایی") است؛ یکی از تفاوت‌های مهم "دار واسعه" این است که در بعضی از نقل‌ها اینطور وارد شده که «شَرْفُهَا الْسَّاكِحةُ الْوَاسِعَةُ»^{۱۸} یعنی: حیاط خانه باید وسیع باشد و بزرگتر از ساختمان خانه باشد که بشود مجموعه‌ای از اقدامات را در حیاط خانه برنامه‌ریزی کرد. از جمله اینکه: "بازی کودکان" را مدیریت کرد، از جمله اینکه: بتوان یک "تفریح" مستقل برای هر خانواده در حیاط خانه پیشنهاد و برنامه‌ریزی کرد.^{۱۹} از جمله

۱۶. ارجاع پژوهشی: جهت مشاهده «مدمت ساخت آپارتمان و تاکید بر ساخت دار واسعه در روایات»؛ به پیوست شماره ۶ مراجعه کنید.

۱۷. من خواهش می‌کنم بعداً مدیران شهری که از طریق سایر بلندگوها عراض ما را می‌شنوند، این عرض ما را توجه کنند که... انتقال از متن

۱۸. ارجاع پژوهشی: عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبَائِهِ عَنْ عَلِيٍّ عَقَالَ إِنَّ لِلَّهِ شَرْفًا وَ شَرْفُهَا السَّاكِحةُ الْوَاسِعَةُ وَ الْخُلُطَاءُ الصَّالِحُونَ وَ إِنَّ لَهَا بَرَكَةً وَ بَرَكَتُهَا جُوَدَةً مَوْضِعُهَا وَ سَعْةُ سَاحِتِهَا وَ حُسْنُ جِوارِ جِيرَانِهَا. امیر المؤمنین (علیه السلام): «برای هر چیزی شرفی است، و شرف خانه وسعت صحن و حیاط خانه و معاشران و آمیزش‌کنندگان صالح می‌باشد، و برای خانه برکتی است و برکت آن خوب بودن مکان آن و وسعت صحن و خوبی همسایگان آن است.»

مکارم الأخلاق، ص ۱۲۶

بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۴

۱۹. ارجاع پژوهشی: یکی از بحثهای مهمی که داریم "تفریح در خانه" است و به نظر ما اصل تفریح، "تفریح در خانه" است. این را دقت کنید که بنده از کجا می‌گوییم تفریح در خانه اصل است. هم امام رضا (علیه السلام) از امام کاظم (علیه السلام) نقل کرده‌اند و هم در برخی منابع مستقیماً از خود امام کاظم (علیه السلام) نقل شده است که حضرت می‌فرمایند: «تلاش کنید که اوقاتان را به چهار بخش تقسیم کنید که از جمله آنها حضرت می‌فرمایند: «ساعَةٌ تَخْلُونَ فِيهَا لِلَّذِي أَتَكُمْ فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ». [۱] می‌فرمایند: ساعتی را خلوت کنید "تَخْلُونَ فِيهَا". (برای همین قید موجود در روایت است که بنده می‌گوییم اصل در تفریح، تفریح در خانه است). مثلاً: یکی از آن تفریح‌های در خانه مهمانی دادن است که خیلی برای انسان لذت دارد به ویژه اگر اقرباء (زندیکان) و بستگان را دعوت کرده باشیم. یکی دیگر از مهم‌ترین لذتها در اسلام "لذت نکاح" است [که جای آن در خانه است]. بینید استدلال حضرت چیست؟ می‌فرماید: «وَبِهِلْوَ الشَّاعَةِ تَقْدِرُونَ عَلَى الْثَّلَاثِ سَاعَاتٍ» یعنی: اگر تفریح داشته باشید آن سه بخش دیگر را هم می‌توانید درست انجام بدید.

حجت الاسلام والمسلمین علی کشوری، الگوی جدید مدیریت روستا در مقایسه با حکمرانی سازمان ملل (۱۱ آبان ۱۴۰۰)، ص ۳۹

[۱] عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلِيٍّ بْنِ الْحَكْمَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَمَاعَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَقَالَ: (إِنَّ فِي حِكْمَةِ آلِ دَاؤَدِ: يُبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ لَا يُرِي ظَاهِرًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: (۱) مَرْأَةٌ لِمَعَاشٍ (۲) أَوْ تَرْوِيدٌ لِمَعَادٍ (۳) أَوْ لَذَّةٌ فِي غَيْرِ ذَاتٍ مُحَرَّمٍ. وَيُبَغِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ: (۱) سَاعَةٌ يَنْفُضِي بِهَا إِلَى عَمَلِهِ فِيمَا يَبْيَأُهُ وَ يَبْيَأُهُ عَزْ وَ جَلْ، (۲) وَ سَاعَةٌ يَلْقَى إِخْوَانَهُ الَّذِينَ يُفَاضِلُونَهُمْ وَ يُفَاضِلُونَهُ فِي أَمْرٍ آخِرِهِ، (۳) وَ سَاعَةٌ يُخْلِي بَيْنَ نَفْسِهِ وَ لَذَاتِهَا فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ، فَإِنَّهَا عَوْنٌ عَلَى تِلْكَ السَّاعَتَيْنِ».

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

اینکه: فرآیند "کاهش زباله" در خانه [را طراحی نمود] که بعد به شرح آن خواهم پرداخت. بنابراین ما به این دلیل وارد حوزه مدیریت شهری شده‌ایم.

احساس می‌کنیم که اگر مدیریت شهری فعلی با همین دست‌فرمان کار خودش را جلو بیرد، نمی‌تواند از طریق کالبد و خدمات شهری به "تنظیم روابط انسانی" کمک کند. لذا حتماً باید یک تخصص و کارشناسی دیگری را پیذیرد. نقطه آغاز این کارشناسی جدید هم این است که جلسات تخصصی آن برگزار شود.

امام صادق علیه السلام: «در حکمت آل داود، چنین آمده است: سزاوار است برای مسلمان عاقل که از منزلش خارج نشود مگر در سه چیز: ۱) اصلاح امر معاش، ۲) یا برگیری توشہ برای معاد، ۳) یا لذتی در حلال. و سزاوار است برای مسلمان عاقل که: ۱) زمانی را به اعمال میان خود و خداوند، اختصاص دهد، ۲) و زمانی را به دیدار برادران و گفتگوی درباره امور آخرت، اختصاص دهد، ۳) و زمانی را با خوشی‌های حلال (تفریح) سپری کند که این زمان (تفریح)، کمک به آن دو وقت دیگر خواهد بود.»

۸۷ الكافی، ج ۵، ص

وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۶۳ / الوافی، ج ۱۷، ص

۲/۲. لزوم مطالعه و بررسی کتب و اسناد بین‌المللی ضالّه ضد روابط انسانی در حوزه

مدیریت شهری:

این مطلب را هم داخل پرانتز عرض کنم خواهش می‌کنم توجه کنید: دوستانی که علاقمند به بحث‌های مدیریت شهری هستند، این را بدانند: ما سه سند بسیار مهم در مجموعه اسناد بین‌المللی برای بحث مدیریت شهری داریم که شما باید حتماً آن را مطالعه کنید. مثل کتاب "کفایه"^{۲۰} که دقیق در آن می‌کنید، در این اسناد و کتب ضالّه (گمراه‌کننده) نیز باید مطالعه داشته باشید.

۱/۲/۱. اسناد مرتبط با مکتب نوشهرگرایی؛ یکی از اسناد بین‌المللی ضالّه ضد روابط

انسانی

یکی از [اسناد بین‌المللی ضالّه در حوزه مدیریت شهری]، مجموعه اسناد مرتبط با "مکتب نوشهرگرایی" (New Urbanism)^{۲۱} و دانشمندانی (مثل "لوکوربوزیه" (Le Corbusier)^{۲۲} و دیگران) که این مکتب

۲۰. ارجاع پژوهشی: «کفایة الأصول»، اثر عربی محمد کاظم بن حسین آخوند خراسانی است که در سال‌های ۱۳۲۱ ق، به بعد تألیف شده و برخی، فهم آن را ملاک اجتهاد (به معنی مصطلح) دانسته‌اند. این کتاب، آخرین متن درسی علم اصول، در دوره سطح حوزه‌های تشیع است که در آن، آخرین یافته‌های آخوند خراسانی در علم اصول، به سبک کلاسیک و نو مطرح شده است... این اثر قیم، بر اثر ایجاز، جامعیت، دشواری فهم و درک مطالب عمیق آن، از آغاز انتشار، مورد توجه فقهاء و مدرسان بزرگ و محور مبانی علمی و بحث‌های عالی اجتهادی در حوزه‌های علمی شیعه واقع گردیده و به عنوان آخرین کتاب درسی اصول فقه، قبل از درس خارج اصول، انتخاب شده است و به همین جهت، دانشمندان، محققان و پژوهشگران بسیاری برای حل معضلات و غواضط و نیز توضیح مقاصد نویسنده، بر آن شرح نوشته یا حاشیه نگاشته‌اند. این کتاب، یکی از آثار ارزشمند نویسنده است که از مهم‌ترین و رایج‌ترین تأثیرات عصر حاضر [در علم اصول] می‌باشد.

منبع: بخش کتابشناسی کتاب کفایة‌الاصول، نرم افزار جامع اصول الفقه

۲۱. ارجاع پژوهشی: نوشهرگرایی به عنوان یک رویکرد جدید طراحی و برنامه ریزی شهری در انتقاد به شهرسازی دوران معاصر که دارای الگویی پراکنده، غیر انسانی و ماشینی است، شکل گرفته است. این رهیافت آمیزه‌ای از سبکهای معماری، رشد هوشمند، مخالفت با توسعه پراکنده و شهرسازی پایدار مبتنی بر حمل و نقل عمومی است. این رویکرد امروزه هدایت و رهبری نسل پست مدرن طراحان و برنامه ریزان را بر عهده دارد و یکی از مهم‌ترین رویکردهای برنامه ریزی شهری در این قرن محسوب می‌شود. اصول اولیه این رویکرد بر مبنای به کار گیری اصول سنتی شهرسازی پایدار در شهرسازی انسانگرای گذشته، بوده است.

منبع: پایگاه اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی (SID)
<https://b2n.ir/x67243>

۲۲. ارجاع پژوهشی: Le Corbusier, byname of Charles-Édouard Jeanneret, (born October 6, 1887, La Chaux-de-Fonds, Switzerland—died August 27, 1965, Cap Martin, France), internationally influential Swiss architect and city planner, whose designs combine the functionalism of the modern movement with a bold sculptural expressionism. He belonged to the first generation of the so-called International school of architecture and was their most able propagandist in his numerous writings. In his architecture he joined the functionalist aspirations of his generation with a strong sense of expressionism. He was the first architect to make a studied use of rough-cast concrete, a technique that satisfied his taste for asceticism and for sculptural forms. In 2016, 17 of his architectural works were named World Heritage sites by UNESCO (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization).

لوکوربوزیه، با نام چارلز ادوار ژانرت، (زاده ۶ اکتبر ۱۸۸۷، La Chaux-de-Fonds، سوئیس - درگذشته ۲۷ اوت ۱۹۶۵، کپ مارتین، فرانسه)، معمار و شهرساز سوئیسی با نفوذ بین‌المللی، که طرح‌هایش ترکیبی از کارکردگرایی جنبش مدرن با اکسپرسیونیسم مجسمه ای جسوارانه. او به نسل اول مکتب

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

دارد می‌باشد. مهمترین ویژگی مکتب آمریکایی نوشهرگرایی هم تاکید بر ساخت عمودی شهرهای است و شما باید بر این موضوع مسلط باشید. مجموعه‌ای از رهیافت‌ها در مکتب نوشهرگرایی مثل TOD،^{۲۳} شهرخلاق،^{۲۴} شهر کودک^{۲۵} مطرح است، که ما همه اینها را باید بدانیم. این یک سرفصل است. پس روی واژه و اصطلاح

بین المللی معماری تعلق داشت و در نوشته‌های متعدد خود تواناترین مبلغ آنها بود. او در معماری خود با حس قوی اکسپرسیونیسم به آزوهای کارکردگرای نسل خود پیوست. او اولین معمار بود که از بتن خشن استفاده کرد، تکنیکی که داننه او را برای زهد و اشکال مجسمه‌سازی ارضاء کرد. در سال ۲۰۱۶ اثر معماری او توسط یونسکو (سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد) در فهرست میراث جهانی قرار گرفت.

منبع: دانشنامه رسمی بریتانیکا - <https://b2n.ir/e23804>

۲۳. ارجاع پژوهشی: TOD برگفته از Transit Oriented Development است، یعنی: توسعه حول حمل و نقل. توسعه حمل و نقل محور، توسعه حول ایستگاه یا کریدور حمل و نقل عمومی. TOD یک مجموعه اصلاحات شهری است که باعث شود مترو یا هر سیستم حمل و نقل عمومی یک شهر، با راندمان پیشتری به کار آید. همین TOD و اصلاحات، خیابانهای شهر را از خودرو پس می‌گیرد و به عابران پیاده و دوچرخه سوارها تحويل می‌دهد. ... مفهوم مرکزی TOD، ایجاد منطقه‌های پیاده در تمام سطح شهر است که از طرفی، کل شهر را پوشش می‌دهند و از سوی دیگر، با سیستم پرکشش حمل و نقل عمومی (مثلًا مترو)، به هم متصلند. TOD یک پروژه‌ی ساخت و ساز و بارگذاری حول یک ایستگاه نیست، بلکه یک بازار فریبندی همگن و بهم پیوسته در سراسر شهر است که روح حاکم بر آن، یعنی پیاده‌مداری، در تمام شهر جاری شده و به سان گذشته، شهر را مناسب زیست و طبیعت‌انسان، بازسازی می‌کند... TOD بر مبنای اصل استوار است: ۱- Transit یا حمل و نقل عمومی. ۲- Densify یا تراکم. ۳- Mix یا اختلاط کاربری. ۴- Connect یا فضوز پذیری. ۵- Compact یا پکارچگی. ۶- Shift یا تغییر کارکرد معابر. ۷- Walk یا پیاده. ۸- Cycle یا دوچرخه.

منبع: سایت کتابخانه دیجیال مدیریت شهری - <https://b2n.ir/s38597>

۲۴. ارجاع پژوهشی: فلسفه شهر خلاق این است که همیشه در یک مکان پتانسیل‌های خلاقی وجود دارد. باید شرایط به گونه‌ای باشد، که مردم فکر کنند برنامه‌ریزی نمایند و در استفاده از فرصت‌های به وجود آمده، ابتکار عمل داشته باشند. همچین مردم بتوانند مسائل شهری مهارنشدنی را اداره کنند... طبق آخرين بررسی ها، ۶۰ شهر جهان خود را "شهرخلاق" نامیده‌اند: از منچستر خلاق تا بریستول و لندن خلاق در انگلستان... در جستجوی سابقه شهرهای کشورمان اسنادی مربوط به نامه کمیسیون ملی یونسکو به برخی استانداری‌های ایران را می‌توان مشاهده کرد که در آن درخواست شده، مقدمات معرفی شهر خود به سازمان علمی، آموزشی و فرهنگی سازمان ملل (یونسکو) فراهم شود. در این میان، شهر اصفهان در بخش صنایع دستی و هنرهای شهر خلاق را می‌توان در سه زمینه اقتصاد، فرهنگ و مکان در نظر گرفت.

... شهرهای متصل به شبکه جهانی شهرهای خلاق: ۱۱۶ شهر از ۵۴ کشور به شبکه شهرهای خلاق متصل اند. در بخش ادبیات ۲۰ شهر از جمله شهرهای ملبون، بغداد، پراگ، ناتینگهام، بارسلون و موتوبیدئو. در بخش سینما هشت شهر سیندنی، بوسان، بیتلولا، صوفیه، رم، برزفورد، گالوی و سانتوس. در بخش موسیقی ۱۹ شهر از جمله شهرهای اصفهان، جیپور، کنزاوا، فابریانو، دورن و ساتائفه. در بخش طراحی ۲۲ شهر از جمله شهرهای سنگاپور، کوریه، شتنز، کوریجیا، موتزال، برلین و بوداپست. در بخش هنرهای رسانه از شهر از جمله شهرهای ساپورو، گوانجو، لیون و یورک. و در بخش خوارک شناسی ۱۸ شهر از جمله شهرهای رشت، شنگزو، پارما و توسان تاکون به شبکه جهانی شهرهای خلاق پیوسته اند.

منبع: خبرگزاری ایمنا (خبرگزاری شهر و شهر و ندی ایران)

<https://www.imna.ir/news/۳۹۴.۷۲>

۲۵. ارجاع پژوهشی: شهر دوستدار کودک شهری است که در آن تامین خواسته‌های کودکان در اولویت قرار می‌گیرد و وضع اجتماعی، فرهنگی و معماری آن همسو با نیازهای آنهاست و حقوق کودکان در سیاست‌ها، قوانین، برنامه‌ها و بودجه منعکس می‌شود. شهر دوستدار کودک دلالت بر وجود و ضعیت، امکانات، ویژگی‌ها و ظرفیت‌هایی در یک برنامه یا محیط دارد که بر مبنای حقوق، نیازهای عام و خاص، ویژگی‌ها، علائق و فراهم کردن امنیت کافی برای کودکان طراحی شده‌اند؛ از این رو وقتی از شهر دوستدار کودک سخن گفته می‌شود، اغلب منظور شهری است که چنین امکانات و ویژگی‌هایی برای زیست کودکان دارد. امکاناتی نظری پارک‌ها و امکانی برای بازی کودکان با امنیت کافی، سایل بازی متناسب با مراحل رشد کودکان، محل‌های عبور و مرور امن در خیابان، مبلمان شهری مناسب، دسترسی راحت به فضاهای آموزشی رسمی و فوق برنامه، دسترسی به امکانات ورزشی مناسب و وجود مراکز ارائه خدمات به کودکان دارای نیازهای ویژه و توانایی‌های متفاوت از جمله شاخصه‌های شهر دوستدار کودک است.

منبع: خبرگزاری ایمنا (خبرگزاری شهر و شهر و ندی ایران)

<https://www.imna.ir/news/۳۹۲۴۰۷>

برای مطالعه بیشتر در مورد «شهر کودک»؛ به پیوست شماره ۷ مراجعه کنید.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

"نوشهرگرایی" به عنوان یک مکتب ضالّه، باید توجه داشته باشیم. که حیث [و علّت] ضلالت آن هم این است که "ضد روابط انسانی صحیح" عمل می‌کند.

۲/۲/۲. اسناد مرتبط با هیئت‌ات؛ یکی دیگر از اسناد بین‌المللی ضالّه ضد روابط انسانی

نکته دومی که در مجموعه اسناد دقت کنید، مجموعه اسناد مرتبط با هیئت‌ات (Habitat) است. هیئت‌ات مخفف "برنامه مسکن ملل متحده" است که یکی از نهادهای تخصصی سازمان ملل محسوب می‌شود.^{۲۶} تا کنون سه سند هیئت‌ات داریم: هیئت‌ات (۱)،^{۲۷} هیئت‌ات (۲)^{۲۸} و هیئت‌ات (۳).^{۲۹} که هر سه سند را باید بخوانید. نکته اصلی این سه

۲۶. ارجاع پژوهشی: The UN-Habitat's vision of "a better quality of life for all in an urbanizing world" is bold and ambitious. UN-Habitat works with partners to build inclusive, safe, resilient and sustainable cities and communities. UN-Habitat promotes urbanization as a positive transformative force for people and communities, reducing inequality, discrimination and poverty.

برنامه اسکان ملل متحده: اهداف این برنامه عبارت است از: دیدگاه UN-Habitat در مورد "کیفیت بهتر زندگی برای همه در یک جهان شهری" جسوارانه و بلند پروازانه است. UN-Habitat با شرکای خود برای ایجاد شهرها و جوامع فراگیر، ایمن، مقاوم و پایدار همکاری می‌کند. UN-Habitat شهرنشینی را به عنوان یک نیروی مثبت تعییر دهنده برای مردم و جوامع، کاهش نابرابری، تعییض و فقر، ترویج می‌کند.

منبع: سایت برنامه اسکان ملل متحده (هیئت‌ات) - <https://unhabitat.org/about-us>

۲۷. ارجاع پژوهشی:

The first international UN conference to fully recognize the challenge of urbanization was held in 1976 in Vancouver, Canada.

اولین کنفرانس بین‌المللی سازمان ملل متحده (هیئت‌ات ۱) به رسمیت شناختن چالش شهرنشینی در سال ۱۹۷۶ در ونکوور کانادا برگزار شد.

منبع: سایت برنامه اسکان ملل متحده (هیئت‌ات)

<https://b2n.ir/s9.9.4>

۲۸. ارجاع پژوهشی:

In 1996, the United Nations held a second conference on cities - Habitat II - in Istanbul, Turkey

در سال ۱۹۹۶، سازمان ملل دومین کنفرانس در مورد شهرها - هیئت‌ات ۲ - را در استانبول، ترکیه برگزار کرد....

منبع: سایت برنامه اسکان ملل متحده (هیئت‌ات)

<https://b2n.ir/s9.9.4>

۲۹. ارجاع پژوهشی:

In October 2016, at the UN Conference on Housing and Sustainable Urban Development - Habitat III - member states signed the New Urban Agenda.

در اکتبر ۲۰۱۶، در کنفرانس سازمان ملل در مورد مسکن و توسعه پایدار شهری - هیئت‌ات ۳ - کشورهای عضو دستور کار شهری جدیدی را امضا کردند.

منبع: سایت برنامه اسکان ملل متحده (هیئت‌ات)

<https://b2n.ir/s9.9.4>

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

سند هبیتات، این است که می‌گویند: میزان شهرنشینی نسبت به مدل‌های قبلی اسکان بشر در حال افزایش است؛^{۳۰} بنابراین باید "شهر هوشمند" (Smart City) داشته باشیم.^{۳۱} حالا من در نشست تخصصی که در پلاک

۳۰. ارجاع پژوهشی:

of the world's urban inhabitants representing approximately 60% of metropolises with more than 300 million people live in metropolises in 2020 which is equivalent to one third of the global population. At least 2059 to 5 million; 494 of 1,344 metropolises have surpassed 10 million inhabitants; while 51 have a population of 5 to 10 million to 1,000, and 1355 of 300

در سال ۱۹۳۴ ۲۰۲۰ کلانشهر با بیش از ۳۰۰,۰۰۰ نفر ساکن وجود داشته که تقریباً ۶۰٪ جمعیت شهری جهان را شامل می‌شود. حداقل ۲.۵۹ میلیارد نفر در کلانشهرها در سال ۲۰۲۰ زندگی می‌کردند که معادل یک سوم جمعیت جهانی است. جمعیت ساکنان ۳۴ کلانشهر از ۱۰ میلیون نفر عبور کرده‌اند. در حالی که ۵۱ کلانشهر، بین ۵ تا ۱۰ میلیون نفر جمعیت داشتند. ۴۹۴ کلانشهر از ۱ تا ۵ میلیون نفر؛ و ۱۳۵۵ کلانشهر از ۱ تا ۱۰ میلیون نفر جمعیت داشتند.

منبع: سایت برنامه اسکان ملل متحد (هبیتات)

<https://b2n.ir/e.6792>

۳۱. ارجاع پژوهشی: The development of a national urban policy is the key step for reasserting urban space and territoriality. It is also vital in providing the needed direction and course of action to support urban development. The Policy provides an overarching coordinating framework to deal with the most pressing issues related to rapid urban development, including slum prevention and regularization, access to land, basic services and infrastructure, urban legislation, delegation of authority to sub-national and local governments, financial flows, urban planning regulations, urban mobility and urban energy requirements as well as job creation.

تدوین سیاست ملی شهری، گام اصلی برای تثبیت فضای شهری و ایجاد حکومتی مستقل است. این امر همچنین در جهت دهنی و اقدامات لازم جهت حمایت از توسعه شهری، امری حیاتی است. این سیاست یک چارچوب هماهنگ کننده کلی برای مقابله با مهمترین مسائل مربوط به توسعه سریع شهری فراهم می‌کند، از جمله: پیشگیری و منظم سازی زاغه‌نشینی، دسترسی به زمین، خدمات و زیرساخت‌های اساسی، قوانین شهری، تفویض اختیار به دولتها فرعی و محلی، جریانات مالی، مقررات برنامه ریزی شهری، تحرک شهری و نیازهای ارزی شهری و همچنین ایجاد اشتغال.

منبع: برنامه اسکان ملل متحد (هبیتات)

<https://b2n.ir/s97077>

شهرنشینی پدیده‌ای بدون پایان می‌باشد. امروزه ۵۴٪ از مردم جهان در شهرهای مختلف زندگی می‌کنند که انتظار می‌رود تا سال ۲۰۵۰ به ۶۶٪ برسد. در مجموع با رشد کلی جمعیت، شهرنشینی در عرض سده آینده، ۰.۵ میلیارد نفر دیگر را به شهرها اضافه خواهد کرد. پایداری زیست محیطی، اجتماعی و اقتصادی از نکات بسیار ضروری جهت هماهنگی با این گسترش سریع جمعیت و تأمین منابع مالی شهرها، می‌باشد. ... تکنولوژی شهر هوشمند بهترین راه برای دستیابی به این اهداف می‌باشد.

منبع: هلدینگ نیکا (مجموعه شرکت‌های متخصص در حوزه نرم‌افزار و سخت‌افزار، ارائه‌دهنده راهکارهای خانه هوشمند و شهر هوشمند)

<https://b2n.ir/p52443>

A **smarter city** is one that makes optimal use of all the interconnected information available to better understand and control operations and to optimize the use of limited resources

شهری هوشمندتر است که برای درک و کنترل بهتر عمل‌ها و بهینه‌سازی استفاده از منابع محدود، از همه اطلاعات بهم پیوسته موجود استفاده بهینه می‌کند.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

۳۱۲ جمکران در اردیبهشت سال گذشته برگزار شد در مورد مسئله "هوش مصنوعی"^{۳۲} عرض کردم که: بنده به لحاظ موضوع‌شناسی، مسئله "شهر هوشمند"^{۳۳} را مساوی با "سایبر(cyber)" و "کنترل و نقض بیشتر حریم خصوصی بشر" می‌دانم!^{۳۴} که خیلی مسئله مهمی است. پس این هم یک نکته است.

آدرس مطلب از کتاب «IBM Livable Cities of the Future: Proceedings of a Symposium Honoring the Legacy of George Bugliarello»، فصل «Intelligent Operations Center: A Breakthrough in Information Technology for Smarter Cities» ص ۸۹

نویسنده‌گان: Ruthie D. Lyle and Colin Harrison

لینک مطلب از سایت آکادمی ملی علوم ایالات متحده آمریکا:

<https://b2n.ir/n09999>

۳۲. ارجاع پژوهشی: Artificial intelligence (AI), the ability of a digital computer or computer-controlled robot to perform tasks commonly associated with intelligent beings. The term is frequently applied to the project of developing systems endowed with the intellectual processes characteristic of humans, such as the ability to reason, discover meaning, generalize, or learn from past experience

هوش مصنوعی (AI)، توانایی یک کامپیوتر دیجیتال یا ربات کنترل شده توسط کامپیوتر برای انجام وظایفی که معمولاً با موجودات هوشمند مرتبط است. این اصطلاح غالباً به پروژه توسعه سیستم‌های اطلاق می‌شود که دارای فرآیندهای فکری مشخصه انسان‌ها هستند، مانند توانایی استدلال، کشف معنا، تعمیم یا یادگیری از تجربیات گذشته.

منبع: دانشنامه رسمی بریتانیکا - <https://b2n.ir/a69796>

۳۳. ارجاع پژوهشی: Artificial intelligence شاخه‌ای از علوم کامپیوتر است که در آن به ساخت ماشین‌های هوشمند پرداخته می‌شود که مانند انسان‌ها عمل می‌کنند و واکنش انجام می‌دهند. یک عامل هوشمند، سیستمی است که با شناخت محیط اطراف خود، شناس موفقیت خود را پس از تحلیل و بررسی افزایش می‌دهد.

منبع: فاوانا (فناوری اطلاعات و ارتباطات آریا نسیم ایرانیان)

<https://b2n.ir/q78227>

۳۴. ارجاع پژوهشی: شهر هوشمند چارچوبی است که عمدهاً از فناوری اطلاعات و ارتباطات (ICT) برای توسعه، گسترش و ترویج شیوه‌های توسعه پایدار و با هدف رفع چالش‌های رو به رشد شهرنشینی، ایجاد شده است. بخش بزرگی از این چارچوب، اساساً یک شبکه هوشمند از اشیاء متصل (اینترنت اشیا (IoT)) و ماشین‌هایی است که اطلاعات را با استفاده از فناوری بی‌سیم و رایانش ابری انتقال می‌دهند. برنامه‌های IoT مبتنی بر رایانش ابری، اطلاعات را در لحظه دریافت، تجزیه و تحلیل و مدیریت می‌کنند تا به شهرداری‌ها، شرکت‌ها و شهروندان کمک کنند که برای بهبود کیفیت زندگی خود تصمیمات بهتری بگیرند. مردم برای ارتباط با اکوسیستم‌های یک شهر هوشمند، از راههای مختلفی همچون تلفن‌های هوشمند، ابزارهای هوشمند قابل حمل، اتومبیل‌ها و خانه‌های هوشمند، استفاده می‌کنند. یکپارچه‌سازی اشیا و داده‌ها با زیرساخت‌های فیزیکی و خدمات شهری، می‌توانند هزینه‌ها را کاهش و پایداری را بهبود دهد. جوامع می‌توانند روش‌های توزیع انرژی را بهبود بخشنده، جمع آوری زباله را ساده‌تر کرده و با کمک IoT باعث کاهش ترافیک و حتی بهبود کیفیت هوای گردند.

منبع: هلدینگ نیکا (مجموعه شرکت‌های متخصص در حوزه نرم‌افزار و سخت‌افزار، ارائه‌دهنده راهکارهای خانه هوشمند و شهر هوشمند)

<https://b2n.ir/p52443>

۳۵. ارجاع پژوهشی: جهت مطالعه بیشتر در این رابطه؛ به گزارش مکتوب «هوش مصنوعی یا روابط انسانی؟» از سری مکتوبات شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی مراجعه بفرمایید. در این مکتوب به بررسی چهار برسشن پرداخته شده است: ۱. آیا در تحلیل موضوعات مدرن می‌توان به قول خبره اعتماد کرد؟ ۲. هوش مصنوعی یک تکنولوژی و ابزار برای تسهیل برخی امور است؟ یا یک مدل جدید حکمرانی در دنیا؟ ۳. مبنای حکمرانی الگوی پیشرفت اسلامی (به عنوان الگوی جایگزین حکمرانی هوش مصنوعی) چیست؟ ۴. بر فرض پذیرش "حکمرانی مبتنی بر الگوی پیشرفت اسلامی"؛ آیا استفاده بخشی از هوش مصنوعی را پذیریم؟

آدرس دریافت متن کامل این گزارش در پیام‌رسان ایتا: <https://eitaa.com/olgou4/4000>

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

تاکید اصلی هیئتات این است که باید به سمت ساخت شهر با دو ویژگی: یکی "شهر سبز" (Green City) (که بحث محیط زیست است) و یکی هم "شهر هوشمند" (Smart City) که عرض کرد، برویم.^{۳۵} در گزارش مكتوب نشست تخصصی در مسجد جمکران [با عنوان "هوش مصنوعی و طرح جایگزین"]، اسناد این مطلب را آورده‌ایم.^{۳۶}

۱/۲/۳ اسناد مرتبط با بخش یازدهم سند توسعه پایدار ۲۰۳۰؛ یکی دیگر از اسناد

بین‌المللی ضالله ضد روابط انسانی

سومین سند مهم مرتبط با مدیریت شهری هم عبارت است از: بخش یازدهم سند ضالله توسعه پایدار ۲۰۳۰^{۳۷} که این هم باید مورد مطالعه قرار گیرد. آنجا هم اوصافی برای شهرها مثل "تابآوری"، "مدیریت بحران" و "شهرهای هوشمند" مطرح شده است.

۳۵. ارجاع پردازشی: A national urban policy provides a framework to manage urbanisation, to guide countries to utilise

.smart and green principles

سیاست ملی شهری چارچوبی را برای مدیریت شهرنشینی و راهنمایی کشورها برای استفاده از اصول (شهر) هوشمند و سبز فراهم می‌کند.

آدرس مطلب: از کتاب «Developing National Urban Policies: Ways Forward to Green and Smart Cities»، قسمت Forward، صفحه V

نویسنده‌گان: Debolina Kundu, Remy Sietchiping, Michael Kinyanjui

از انتشارات اشپیگل در سال ۲۰۲۰

لینک دانلود کتاب از سایت برنامه اسکان ملل متحد(هیئتات):

<https://b2n.ir/m00316>

۳۶. ارجاع پژوهشی: در این نشست (که در جمع برخی از مدیران شهری و متخصصین هوش مصنوعی و فناوری‌های هوشمند، در تاریخ سهشنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۴۰۰ در شهر مبارک قم، مسجد مقدس جمکران، ساختمان ۳۱۳ برگزار شده است) به بررسی چهار سوال و یک خاتمه پرداخته شد: سوال اول: جایگاه و علت اهمیت هوش مصنوعی در اسناد بین‌المللی چیست؟ سوال دوم: راه حل جایگزین هوش مصنوعی در مواجهه با چالش‌های شهری چیست؟ سوال سوم: نتایج اجرای راه حل‌های جایگزین الگوی پیشرفت اسلامی در مواجهه با چالش‌های شهری چه خواهد بود؟ سوال چهارم: روش موضوع‌شناسی الگوی پیشرفت اسلامی در برخورد با موضوعات مدرن چگونه است؟ خاتمه: جایگاه و منزلت فناوری‌های هوشمند و متخصصین این حوزه چگونه تعریف می‌شود؟

جهت مطالعه و دریافت متن مكتوب این نشست: به این آدرس در پیام‌رسان اینترنتی مراجعه کنید: <https://eitaa.com/olgou4/3650>

۳۷. ارجاع پردازشی: The Sustainable Development :17 Goals for People, for Planet :The Sustainable Development Agenda

Goals are a universal call to action to end poverty, protect the planet and improve the lives and prospects of everyone, everywhere. The 17 Goals were adopted by all UN Member States in 2015, as part of the 2030 Agenda for Sustainable

Development which set out a 15-year plan to achieve the Goals.

THE 17 GOALS:(1) No Poverty, (2) Zero Hunger, (3) Good Health and Well-being, (4) Quality Education, (5) Gender Equality, (6) Clean Water and Sanitation, (7) Affordable and Clean Energy, (8) Decent Work and Economic Growth, (9) Industry, Innovation and Infrastructure, (10) Reducing Inequality, (11) Sustainable Cities and Communities, (12) Responsible Consumption and Production, (13) Climate Action, (14) Life Below Water, (15) Life On Land, (16) Peace, Justice, and Strong Institutions, (17) Partnerships for the Goals.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

اگر کسی این اسناد و برنامه‌های مرتبط با آن‌ها را مطالعه و بررسی کند، می‌بیند که آنچه در این طرح‌ها ذبح و قربانی شده و از بین می‌رود، "روابط انسانی" است! بنابراین چون "رفاه بشر" به "روابط انسانی صحیح" وابسته است و این مسئله برای ما خیلی مهم است؛ ما به مسئله مدیریت شهری ورود پیدا کرده‌ایم و یک الگویی را بحث می‌کنیم که در آن "روابط انسانی" تقویت می‌شود.

بنده از اعضای محترم شورای شهر قم و شهردار محترم خواهش می‌کنم به این نکته توجه کنند که: مجموعه خدمات شهری باید "پشتیبان روابط انسانی" باشد و نباید "ضد روابط انسانی" عمل کند. این مباحث [مصاديق پشتیبان‌کننده و ضربه‌زننده به روابط انسانی] باید به تفکیک بحث شود. ولی فکر می‌کنم همین دو مسئله "الگوی تجارت" و "الگوی ساخت مسکن" [که در مدیریت کنونی شهر قم اعمال می‌شود]، روشن است که چطور روابط انسانی را به چالش می‌کشند. پس این یک بحث مهم است که باید به آن توجه کنیم. این سوال اول شد.

دستور کار توسعه پایدار: ۱۷ هدف برای مردم، برای کره زمین: اهداف توسعه پایدار یک فراخوان جهانی برای اقدام برای پایان دادن به فقر، محافظت از کره زمین و بهبود زندگی و چشم انداز همه، در هر مکان است. این ۱۷ هدف توسط کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۵ به عنوان بخشی از برنامه ۲۰۳۰ توسعه پایدار که برنامه‌ای ۱۵ ساله برای دستیابی به هدف تعیین کرده بود، تصویب شد.

۱۷ اهداف: (۱) عدم فقر، (۲) گرسنگی صفر (۳) سلامتی و رفاه، (۴) آموزش با کیفیت، (۵) برابری جنسیتی، (۶) آب تمیز و بهداشتی، (۷) انرژی مناسب و تمیز، (۸) مناسب کار و رشد اقتصادی، (۹) صنعت، نوآوری و زیرساخت‌ها، (۱۰) کاهش نابرابری، (۱۱) شهرها و جوامع پایدار، (۱۲) مصرف و تولید مستدلاً (۱۳)، اقدامات اقلیمی، (۱۴) زندگی در زیر آب، (۱۵) زندگی در خشکی، (۱۶) صلح، عدالت، و نهادهای قوی، (۱۷) مشارکت برای هدف.

۲/۱/۳ بی توجیهی به درختان مشمر و معطر در فضای سبز شهری؛ یکی از اقدامات ضد روابط انسانی در مدیریت شهری قم

عرض کردم، باز تاکید می‌کنم که شما این سوال‌ها را اخذ کنید، و به آنها جواب‌های تکمیلی‌تر بدھید. این سوال را با مدل‌های دیگر هم می‌توانید پاسخ بدھید. بنده در شهر مشهد هم که بحث کردم، در آنجا مثال زدم به اینکه "فضای سبز" شما بر "ضد روابط انسانی" عمل می‌کند. و سپس توضیح دادم که اگر شما به جای درختان و درختچه‌های موجود در فضای سبز مشهد، از مجموعه "درختان معطر" و "درختان مشمر" استفاده کنید؛ یک خاصیت مهمی که این درختان معطر و مشمر دارند (هم از طریق همین جلوه‌های بصری و هم از طریق عطری که از آنها متصاعد می‌شود) این است که: قلب انسان را آرام می‌کنند. در نقل‌های روایی دیده‌اید که حضرات معصومین ﷺ می‌فرمایند: «الْطَّيِّبُ يَسْدُدُ الْقَلْبَ»^{۳۸} عطر [بوی خوش] قلب را قوی می‌کنند. در روایت نفرمود: «الريحان» یا «الرياحين» [قلب را قویت می‌کند.]؛ بلکه فرمود: «الطیب»؛ به معنای «مطلق بوی مطبوع». حالاً شما فرض کنید در اطراف یک مجتمع مسکونی درخت "به"^{۳۹} یا سایر درختان معطر و مشمر کاشته شود، [در

۳۸. ارجاع پژوهشی: الحُسَيْنُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ إِسْحَاقَ عَنْ سَعْدَانَ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: الطَّيِّبُ يَسْدُدُ الْقَلْبَ. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: بوی خوش، قلب را قویت می‌کند.

الکافی، ج ۶، ص ۵۱۰

الوافی، ج ۶، ص ۶۹۴ / وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۱۴۳

عَدَّهُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زَيَادٍ عَنْ أَبِي مَعْمُوبٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ رِئَابٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ وَأَنَا مَعَ أَبِي بَصِيرٍ فَسَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَ وَهُوَ يَقُولُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: إِنَّ الرَّبِيعَ الطَّيِّبَةَ تَسْدُدُ الْقَلْبَ وَتَرِيدُ فِي الْجَمَاعِ.

امام صادق (علیه السلام) از پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: بوی خوش، قلب را محکم می‌کند و بر [تون] آمیزش می‌افزاید.

الکافی، ج ۶، ص ۵۱۰ / قرب الإسناد، ص ۱۶۷ / دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۱۶۶

الوافی، ج ۶، ص ۶۹۴ / وسائل الشیعه، ج ۲، ص ۱۴۳

قَالَ عَلَى عَلَيْهِ السَّلَامَ: الْطَّيِّبُ تُشَرَّفُ ...

امام علی علیه السلام: بوی خوش شادمانی می‌آورد...

نهج البلاغه ج ۱ ص ۵۴۶ / عيون الاخبار ج ۲ ص ۴۰

وسائل الشیعه ج ۲ ص ۱۴۳ / بحار الانوار ج ۷۳ ص ۳۰۰

۳۹. ارجاع پژوهشی: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلَيِّ بْنِ سُلَيْمَانَ بْنِ رُشَيْدٍ عَنْ مَرْوَكِ بْنِ عُبَيْدٍ عَمَّنْ ذَكَرَهُ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: مَا بَعَثَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِنَيَّاتِ إِلَّا وَمَعَهُ رَائِحةُ السَّفَرِ جَلِيلٌ.

امام صادق (علیه السلام): خداوند هیچ پیامبری را مبعوث نکرد مگر اینکه همراه او بوی "به" بود.

الکافی، ج ۱، ص ۳۵۸

الوافی، ج ۱۹، ص ۴۰۰ / بحار الأنوار، ج ۱۴، ص ۴۶۰

قَالَ الصَّادِقَ عَ: رَائِحَةُ السَّفَرِ جَلِيلٌ رَائِحَةُ الْأَنْبِيَاءِ.

امام صادق (علیه السلام): بوی "به" بوی انبیاء است.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

این صورت] مردم از طریق عطر و جلوه‌های بصری [این درختان]، قلب آرامتری پیدا می‌کنند؛ بنابراین وقتی قلب آرام باشد، در فعالیت‌های روزمره، نزاع، اختلاف و غم کمتری محقق خواهد شد. پس همه مسائل (حتی "فضای سبز شهری") را باید مرتبط با "روابط انسانی" بازنیزی کرد. که حالا حیث تاثیر آن را عرض کرم.

پس این سوال را مدنظر بگیرید، سوال این است: چرا باید حوزه علمیه به مسئله مدیریت شهری ورود پیدا کند؟ چون رسالت اصلی حوزه علمیه، تنظیم صحیح روابط انسانی است. و ما می‌بینیم که مدیریت شهری شهر قم با اقدامات خودش بر ضد روابط انسانی صحیح عمل می‌کند و آن را به چالش می‌کشد. این عرض من و نقطه مشخص عرائض بنده است. آقایان! خواهش می‌کنم [دققت بفرمایید] ما به دهها دلیل باید در تفاهم با جامعه، یک صورت مسئله روشن داشته باشیم. اولین دلیلش این است که ما مثل مدیریت‌های مدرنیته قرار نیست که با اجرار (به نحو قانون یا جریمه و امثال آن از اجرارهای مدرن)، جامعه را اداره کنیم. [بلکه] چون مدیریت ما "تفاهم‌پایه" و "اقناع‌محور" است، بنابراین ضرورت‌های ما باید تبیین روشنی داشته باشد. اگر تمام وقت [در هر روز فرصت] داشته باشیم، شاید من در ده روز می‌توانم جاهایی از شهر که ضد روابط انسانی عمل می‌کند را بحث کنم تا خوب این مسئله روشن شود.

بعضی از وقت‌ها که به [برخی از] آقایان [مسئولین شهر قم] نامه‌ای می‌نویسم یا تذکری می‌دهم، آقایان در بخشی از سخنرانی‌های خود می‌گویند: حوزه علمیه قم برای اداره شهر قم برنامه بددهد. بعد وقتی مجموعه دوستان ما [جهت ارائه برنامه‌های مدیریت شهری براساس مبانی و آئین‌نامه‌های خود] فعال می‌شوند، آقایان از کنارش ساکت می‌گذرند و جدی نمی‌گیرند! [لذا] آدم فکر می‌کند این بحث‌ها [و سخنان مدیران شهری]، تعارف است! به‌هرحال می‌شود یک دهه بر روی این مسئله بحث کرد که چرا شهر قم ضد روابط انسانی عمل می‌کند؟ بندе [از مسئولین شهر قم] خواهش می‌کنم که این موضوع را در گفتگوهای خود وارد کنید و "آبرمسئله تنظیم روابط انسانی" را در ذهن‌تان اصل قرار دهید، و سپس خدمات شهری را یک به یک شروع به بررسی کنید که آیا مفید به روابط انسانی است؟ یا مضرّ به روابط انسانی؟ از ساختار اول بگذریم.

مکارم الأخلاق، ص ۱۷۲

قَالَ الصادق ع: زَانِحُهُ الْأَنْبِيَاءِ زَانِحُهُ السَّفَرَجَلٌ وَ زَانِحُهُ الْحُورُ الْعَيْنِ الْأَسْ وَ زَانِحُهُ الْمَلَائِكَةُ الْوَرْدُ وَ مَا بَعْثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا أَوْجَدَ مِنْهُ رِيحَ السَّفَرَجَلِ .
امام صادق (علیه السلام): بوی انبیاء بوی "یه" است، و بوی حور العین بوی مورد است. و بوی ملائکه بوی گل سرخ است، و خداوند هیچ پیامبری را بر نینگیخت جز آنکه از او بوی "یه" استشمام می‌شد.

مکارم الأخلاق، ص ۱۷۲

۳. سرفصل دوم: اصول عام طراحی شهر اسلامی چیست؟

حالا می‌خواهیم شهری بسازیم که خدمات و کالبد شهری آن مضر به روابط انسانی نباشد؛ بلکه روابط انسانی را پشتیبانی کند. چه اصول عامی بر این شهر حاکم است؟ سه اصل مهم برای طراحی شهری که در خدمت روابط انسانی باشد، متصور است که باید آن‌ها را در نظر بگیریم.

۱/۱. اصل اول: طراحی متوازن کالبد شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی

اصل اول چیست؟ اصل اول است که: شهر از حیث "کالبد" باید روابط انسانی را حمایت کند و گرنه بقیه اصول تنظیم روابط انسانی به عهده مدیریت شهری نیست، [بلکه] به عهده دیگران است. این به چه معناست؟ به این معناست که انتظارتان را از مدیریت شهری عادلانه و عاقلانه کنید.

مثلاً "مدرسه و محتوای آموزشی آن"، خیلی بر حوزه "روابط انسانی" تاثیر دارد. مثلاً این خیلی مهم است که آیا فرزندتان در مدرسه، آموزش‌های مرتبط با روابط انسانی را یاد می‌گیرد یا یاد نمی‌گیرد؟ اگر یاد نگرفت؛ چون اطلاعات مرتبط با تنظیم روابط انسانی را ندارد، از این حیث، فرزند شما مخل به روابط انسانی عمل خواهد کرد. غیر از مسئله مدرسه؛ "الگوی تغذیه" هم خیلی موثر بر "تنظیم روابط انسانی" است. مثلاً بندۀ اخیراً در "الگوی فقهی روایت میراث فرهنگی" "اخیراً بحث کرده‌ام.^{۴۰}" که مثلاً شما [یک پیشنهاد برای کوله گردشگران در مورد]^{۴۱} بسته غذایی دارید که به تنظیم صحیح روابط انسانی کمک می‌کند. که اگر سازمان غذا و دارو به اینها توجه کند و ترویج دهد، مردم بر اثر تغذیه صحیح، روابط‌شان به اختلال کشیده نمی‌شود. این را هم باید توجه کرد. مثلاً همانطور که ما همیشه عرض کرده‌ایم طبق روایات نقل شده از ائمه عصمت و طهارت عليهم السلام، میوه بِهِ، "شجاعت" را در انسان تقویت کرده و ^{۴۲}"بُخل" انسان را هم کم می‌کند.^{۴۳} حالا اگر پدرو مادر در سبد میوه‌های فرزندان بِهِ را

۴۰. ارجاع پژوهشی: بحث "الگوی فقهی روایت میراث فرهنگی" در ۵ اردیبهشت ۱۴۰۱ در شهر مقدس قم برگزار شده است؛ که در آن به بررسی هفت سرفصل و پرسش پرداخته شده است: ۱. نهادهای مرتبط با میراث فرهنگی کدام است؟ و الگوی فعالیت آنها در دنیا چگونه است؟ ۲. کدام قواعد اصولی (فقه‌البيان)، در روایت صحیح از میراث فرهنگی به ما کمک می‌کنند؟ ۳. مبنا و مفهوم اصلی الگوی فقهی روایت میراث فرهنگی چیست؟ ۴. ساختار اجمالی "روایت میراث فرهنگی" بر مبنای "عبرت" چند بخش دارد؟ ۵. حوزه‌های تفصیلی "روایت میراث فرهنگی" بر مبنای "عبرت" کدام است؟ ۶. تدوین دفترچه راهنمای روایت میراث فرهنگی چگونه باشد؟ ۷. اقدامات اجرایی الگوی فقهی روایت میراث فرهنگی کدام است؟ جهت مشاهده و مطالعه متن کامل این گزارش به این آدرس در پیام‌رسان اینترنتی مراجعه کنید: <https://eitaa.com/olgou4/4522>

۴۱. ارجاع پژوهشی: مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ رَاشِدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ: أَكْلُ السَّقْرَاجِلِ فُوَّةً لِلْقُلْبِ الْضَّعِيفِ وَيُطَيِّبُ الْمَعْدَةَ وَيُدَأْكِيُ الْفُؤَادَ وَيُشَجِّعُ الْجَبَانَ.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): خوردن بِهِ، نیروی قلب ضعیف است، معده را پاک می‌سازد، دل را پاک می‌کند و ترسو را شجاعت می‌بخشد.

الکافی، ج ۶، ص ۳۵۷ / المحاسن، ج ۲، ص ۵۵۰
سند محاسن: عَنْ الْقَاسِمِ بْنِ يَحْيَى عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ عَنْ آبَائِهِ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

قرار دهنده، فرزندان آنان شجاع‌تر می‌شوند، یعنی: دیگران نمی‌توانند به سادگی به آنها زور بگویند و مانع اعمال اختلال در روابط انسانی توسط دیگران می‌شوند. فرد شجاع اینطور است. [و از طرف دیگر هم] چون [با خوردن میوهٔ بِهٔ] سخن شده و بُخل آنها از بین می‌رود؛ از طریق "عدم بُخل" هم به تنظیم صحیح روابط انسانی کمک می‌کنند.

می‌خواهم بگویم که مسئله تنظیم صحیح روابط انسانی، زیرساخت‌های متفاوتی دارد که همه آن زیرساخت‌ها [دارای اهمیت است و آنها] را باید بحث کنیم. حالا سخن در این است که مدیریت شهری از چه حیث به تنظیم صحیح روابط انسانی کمک می‌کند؟ آیا مدیریت شهری باید به سمت "اصلاح الگوی تغذیه" مردم برود؟ پاسخ این است که: خیر؛ مدیریت شهری لاقل در نظم فعلی چنین وظیفه‌ای ندارد. بعداً ممکن است که یک نظام جدیدی را [برای اداره شهر] بحث کنیم و راجع به آن گفتگو کنیم [که مثلاً به اصلاح الگوی تغذیه نیز پردازد]. از طریق "تحول در الگوی آموزش" هم رسالتی برای شهرباری متصور نیست.

بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۱۷۰ / وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۶۵ / الوافي، ج ۱۹، ص ۳۹۹

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ بَرِيعٍ عَنْ عَمِّهِ حَمْرَةَ بْنِ بَرِيعٍ عَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لِجَعْفَرٍ: يَا جَعْفَرُ! كُلُّ السَّفَرَجَلَ فَإِنَّهُ يُؤَقِّي الْقُلُوبَ وَيُسَخِّنُ الْجَبَانَ.

امام کاظم علیه السلام: پیامبر خدا، به جعفر بن ابی طالب فرمود: «ای جعفر! بِهٔ بخور، که قلب را قوت می‌دهد و ترسو را شجاعت می‌بخشد».

الکافی، ج ۶، ص ۳۵۷ / المحسن، ج ۲، ص ۵۴۹

سند اول محسن: عَنْهُ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ سَيَّانٍ أَوْ غَيْرِهِ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَمْنَانَ عَنْ حَمْرَةَ بْنِ بَرِيعٍ عَنْ أَبِي إِبْرَاهِيمَ

سند دوم محسن: وَرَوَاهُ أَبُو سَمِيَّةَ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْأَسْدِيِّ عَنْ رَجْلٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۱۶۵ / الوافي، ج ۱۹، ص ۴۰۰ / وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۶۵

عَنْهُ (احمد بن محمد بن خالد) عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْأَصْمَمِ عَنْ شَعِيبِ الْعَرْقُوفِيِّ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: أَكُلُّ السَّفَرَجَلَ ثُوَّةً لِلْقُلُوبِ وَذَكَاءً لِلْفُوَادِ وَيُسَخِّنُ الْجَبَانَ.

امام صادق (علیه السلام): خورن بِه باعث قوت قلب و پاکی دل است و ترسو را شجاع می‌کند.

المحسن، ج ۲، ص ۵۵۰

وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۶۸ / بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۱۷۰

۴۲. ارجاع پژوهشی: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْمَطَّازُ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ أَحْمَدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيٍّ الْبَصْرِيِّ عَنْ فَضَالَةَ بْنِ أَبْيَوبَ وَوَهْبِ بْنِ حَفْصٍ عَنْ شَهَابٍ بْنِ عَبْدِ رَبِّهِ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ الرَّبِّيْرَ دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَفَرَجَلَةً فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَرِيْدُكَ فَقَالَ لَهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ سَفَرَجَلَةٌ يَا رَبِّيْرُ كُلُّ السَّفَرَجَلَ فَإِنَّ فِيهِ ثَلَاثَ خَصَالٍ قَالَ وَمَا هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ يُحِبُّ الْفُوَادَ وَيُسَخِّنُ الْبَخِيلَ وَيُسَخِّنُ الْجَبَانَ.

شهاب بن عبد ربه گوید شنیدم امام ششم میرمود زیر حضور رسول خدا (ص) آمد و یک دانه به در دست داشت رسول خدا باو گفت ای زیر این چیست در دستت؟ عرض کرد یا رسول الله این یک دانه به است، فرمود ای زیر به بخور زیرا در آن سه خصلت است، عرض کرد یا رسول الله آن خصلتها چیست؟ فرمود دل را گرم میکند بخیل را سخاوت می‌بخشد، ترسو را پر دل میکند.

الخصال، ج ۱، ص ۱۵۷ / المحسن، ج ۲، ص ۵۵۰ / مکارم الأخلاق، ص ۱۷۱

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

پس از چه طریق ورود پیدا کیم؟ عرض کردیم که از طریق "طراحی صحیح کالبد". ما شهرداری را (تاكید می‌کنم که خصوصاً با توجه به قوانین فعلی) "مدیر کالبد شهری" می‌دانیم. بنابراین اعتقاد داریم که "کالبد" و فضای کلی شهری به شکلی طراحی شود که مخل برواباط انسانی نباشد. پس اصل اول در طراحی شهر این است که بار اضافه برای مدیریت شهری تعریف نکنیم.

من زیاد در طول این سال‌های متمادی که در جلسات کارشناسی حضور داشته‌ام، به این مسئله بخوردام. یادم می‌آید از زمان برنامه ششم^{۴۳} در "کمیسیون تلفیق" بودیم، آقایان معاونین کمیسیون تلفیق تصورشان این بود که حالا چون یک تیم طلبه در آنجا حضور پیدا کرده‌اند؛ الان تقاضای اصلی‌شان این است که "نماز" در برنامه ششم گنجانده شود. بله؛ مسئله "نماز" خیلی مسئله مهمی است؛ ولی چرا باید این مسئله را در برنامه ششم بگذاریم؟!

۴۳. ارجاع پردازشی: برنامه‌های توسعه پنج ساله کشور که هر پنج سال با ارائه از سوی دولت در مجلس شورای اسلامی تصویب می‌شود. مجموعه شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی در تصویب برخی از بندهای این برنامه دخالت داشت.

از باب نمونه: به گزارش خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، با توجه به تفایص متعدد برنامه ششم توسعه در توجه به مؤلفه‌های بومی پیشرفت، دیگر شورای راهبردی الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت، از الحاقیه پیشنهادات مشخص الگوی برای برنامه ششم رونمایی کرد. متن این الحاقیه از این قرار است: در راستای تحقق گام اول تغییرات در نظام برنامه‌ریزی کشور مبتنی بر مفاهیم الگوی پیشرفت اسلامی و با تکیه بر ۱۰ سال گفتمان‌سازی برای تبیین الگوی پیشرفت اسلامی، دستگاهها و سازمانهای ذیل موظف می‌شوند مأموریت‌های مندرج در ماده واحده تثیت رویکرد الگوی اسلامی ایرانی پیشرفت در نظام برنامه‌ریزی را عملیاتی کرده و گزارش آن را در نیمه اول سال پنجم برنامه ششم برای بررسی و تکمیل در برنامه هفتم، در اختیار قوای سه‌گانه و نهادهای مرتبط با الگوی پیشرفت قرار دهند.

الف: برای بیهود فضای حاکم برنهاد خانواده:

۱. وزارت آموزش و پژوهش با همکاری شهرداری‌های مناطق و حمایتها و وزارت مسکن و شهرسازی موظف هستند به منظور تقویت ماهیت محلات و تقویت نهاد خانواده رویکرد تمرکز مدارس در محلات را دنبال کنند.

۲. وزارت آموزش و پژوهش مکلف است به منظور تقویت سلول بنیادین جامعه اسلامی آموزشها و مهارت‌های مرتبط با نهاد خانواده را در تمام پایه‌ها گسترش دهد.

تبصره: تدوین کتب آموزشی مربوطه و برگزاری کارگاه‌های آموزشی در این زمینه با هماهنگی مرکز مدیریت حوزه علمیه قم انجام شود.

۳. سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور مکلف است به منظور تقویت نقش و حضور بانوان در نهاد خانواده، نسبت به تغییر قوانین اشتغال بانوان و آسانسازی این قوانین اقدام نماید و لایحه مربوط به قوانین اشتغال بانوان را تا پایان سال دوم برنامه برای تصویب به مجلس تقدیم کند.

ب: برای تحقیق پیشگیری بنیادین اسلامی از جرم:

۴. قوه قضائیه جمهوری اسلامی ایران موظف است برای جلوگیری از ایجاد و گسترش جرم از مجرای برنامه‌ها و قوانین مصوب با همکاری قوه مقننه، زمینه حضور کارشناسان حوزه پیشگیری از جرم را در جلسات کمیسیونها و صحن علنی مجلس فراهم آورد.

۵. قوه قضائیه جمهوری اسلامی موظف است به منظور گسترش فضای تصمیم‌سازی مبتنی بر پیشگیری بنیادین اسلامی از جرم به صورت فصلی در مورد زمینه‌های ساختاری، فرهنگی، حقوقی، سیاسی و اقتصادی وقوع جرم گزارش‌های راهبردی تفصیلی را منتشر کند.

ج: برای مقابله با فضای ترجمه‌گرایی در تدوین پایان نامه‌ها:

۶. وزارت علوم، تحقیقات و فناوری جمهوری اسلامی موظف است به منظور ارائه راه حل‌های علمی برای مسائل مرحله دولتسازی اسلامی مرکز شناسایی، تفاهم و حمایت از نظام مسائل این مرحله را با تأکید بر استفاده از مفاهیم الگوی پیشرفت اسلامی ایجاد کند.

د: برای گسترش مقاومت اقتصادی:

۷. سازمان اوقاف و امور خیریه مکلف است به منظور حل مشکلات معیشتی مردم و مقاومت‌سازی اقتصاد حداقل تا ظرفیت ۱۰۰۰ خانوار به ایجاد محله‌های وقفی اقدام نماید.

تبصره: طراحی محله‌ها و معماری آنها باید از اصول الگوی پیشرفت اسلامی تبعیت کند.

تذکر: مأموریت‌های تعریف شده در ماده واحده تثیت رویکرد الگوی پیشرفت اسلامی ایرانی در نظام برنامه‌ریزی کشور؛ با هدف رفع تدریجی عدم توازن‌های حاد فرهنگی در کشور تعریف شده‌اند و به استناد اسناد پشتیبان این ماده واحده، شناسائی تبیین و رفع عدم توازن‌های فرهنگی نقطه اغزار بسط "(دولت اسلامی)" در همه بخشها محسوب می‌شود.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

این "نماز" را (خصوصاً با نگاه فعلی) باید در یک جای دیگری طراحی کرد. ممکن است اشخاص دیگری وقتی آیات قرآن را در مورد اداره جامعه متوجه شوند، به این نتیجه برسند که اصلاً "صلاح" موضوع برنامه‌ریزی است.^{۴۴} من حالا با آن فضای مطلوب کار ندارم. الان در شرایط فعلی بحث می‌کنم. شرایط فعلی این است که شما از پایگاه مفاهیم مرتبط با همان دستگاه، تقاضای تنظیم صحیح روابط انسانی را مطرح کنید. الان هم در مدیریت شهری فعلی، تقاضای ما این است که "کالبد شهر" اصلاح شود. این پس یک نکته شد.

۱/۳. طراحی کالبد تجاری شهر بر مبنای ساخت بازارهای ارزان قیمت در راستای تسهیل و گسترش تجارت عمومی؛ نمونه‌ای از طراحی متوازن کالبد شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی

[خلاصه بحث تا به اینجا این شد که] عرض کردم "تنظیم صحیح روابط انسانی" ممکن است دارای ده محور باشد؛ اما شما [در حوزه "مدیریت شهری"] بایستید روی آن محوری که مرتبط با "شهرداری" است. پس حرف مشخص ما این است که شهرداری مجوزها را طوری صادر کند که کالبد ضد تنظیم روابط انسانی نداشته باشیم. مثلاً وقتی "فضای تجاری شهر" را تعریف می‌کند؛ فقط اختصاص به "مگامال‌ها" پیدا نکند؛ بلکه به سمت ایجاد بازارهایی برود که "تجارت عمومی" را گسترش دهد.

۲/۱/۲. طراحی و تغییر کالبد و کاربری ساختمان از "آپارتمان" به "دار واسعه"؛ نمونه‌ای دیگر از طراحی متوازن کالبد شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی

یا مثلاً وقتی کاربری ساختمان را مطرح می‌کند، باید کاربری ساختمان را به شکلی تعریف کند که "خانه‌های آپارتمانی" ساخته شود. اینجا برخی اشکال می‌کنند و می‌گویند: «ما مجبور هستیم که آپارتمان بسازیم؛ [چون] زمین کافی [برای ساخت خانه‌های ویلایی] وجود ندارد!» [در پاسخ به این اشکال] یک وقتی محاسبه کردم، دیدم اگر شهرداری از عقلانیت معیوب "نوشهرگرایی" دست بردارد و نگاههای "الگوی پیشرفت اسلامی" را پیذیرد؛ همین مقدار مساحتی که برای فضای سبز شهری درنظر گرفته است (مثلاً مساحت بوستان علوی)^{۴۵} را به

^{۴۴}. ارجاع پژوهشی: الَّذِينَ إِنْ مَكَّنُاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَتَوْا الزَّكَاةَ وَأَمْرُوا بِالْمُعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ (سوره مبارکه حج، آیه ۴۱)

همان کسانی که اگر به آنها در زمین قدرت و تمکن دهیم، نماز را اقامه کنند و زکات دهند و به معروف وا دارند و از منکر باز دارند و سرانجام همه کارها با خدا است.

^{۴۵}. ارجاع پژوهشی: بوستان علوی قم، با مساحت ۴۰۰ هزار مترمربع در جنوب غربی این استان قرار گرفته و یکی از بزرگترین بوستان‌های کشور است.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مساحت ساختمان‌ها اضافه کند؛ فضای سرزمینی دچار اختلال نمی‌شود. [اشکال این است که] شما زمین دارید، ولی کاربری‌های غلط تعریف می‌کنید.

من یک موضوع تحقیق (که الان آمار و ارقام آن در دسترس است) را برای دوستان مدرسه خودمان بیان می‌کنم: شما میزان "کاربری‌های تاریخی و فضای سبز" شهر قم را به دست بیاورید،^۶ و آن را به "کاربری مسکونی" اضافه کنید،^۷ ببینید چقدر مساحت تغییر می‌کند؟

۶. ارجاع پردازشی: به گزارش شهرنیوز (خبرگزاری اختصاصی شهرداری قم)، پیام جوادیان (مدیرعامل سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری قم) در جلسه شورای سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری قم که با حضور دکتر سقائیان نژاد شهردار قم و اعضای شورای اسلامی شهر قم برگزار شد؛ ... با بیان اینکه سرانه فضای سبز از ۱۳.۸ مترمربعی در سال ۹۴ به ۲۰.۴۲ مترمربع تا مهرماه سال جاری افزایش یافته است گفت: مساحت فضای سبز شهری قم از ۱۷ میلیون و ۸۰۰ هزار متر در سال ۹۴ به ۲۶ میلیون و ۴۶۸ هزار متر ارتقا پیداکرده است. جوادیان با بیان اینکه قم با داشتن سرانه ۲۰.۴۲ مترمربعی فضای سبز شهری بعد از شهرهای اصفهان و شیراز، سومین کلانشهر سبز کشور محسوب می‌شود، گفت: مساحت فضای سبز شهری قم از ۱۷ میلیون و ۸۰۰ هزار متر در سال ۹۴ به ۲۶ میلیون و ۴۶۸ هزار متر ارتقا پیداکرده است. وی توسعه فضای سبز شهری را مورد اشاره قرار داد و تصریح کرد: سالانه به صورت متوسط ۳۵۰ هزار مترمربع به سرانه فضای سبز شهری قم افزوده می‌شود.

مدیرعامل سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری قم با بیان اینکه با تصویب اراضی بوستان ولایت و زائر سرانه‌های جنگلی قم به سمت مطلوبیت پیشتر حرکت خواهد کرد، تصریح کرد: سرانه کلی فضای سبز جنگلی قم در سال ۹۴ ۱۳ میلیون و ۸۰۱ هزار مترمربع بود که در ۶ سال گذشته حدود ۷ میلیون مترمربع بر آن افزوده شده است و هم‌اکنون سرانه فضای سبز جنگلی قم ۲۰ میلیون ۴۹۵ هزار مترمربع برآورد می‌شود. منبع: پایگاه رسمی اطلاع‌رسانی شهرداری قم - ۱۴۰۰ دی ۲۳
www.qom.ir/82719

به گزارش شهرنیوز، دکتر سید مرتضی سقائیان نژاد (شهردار محترم قم): در بخش زیست محیطی با برنامه‌ریزی‌های مدون، هر ساله ۳۰۰ هکتار به ظرفیت فضای شهر افزوده می‌شود، بوستان ۱۰۰۰ هکتاری در دست احداث است که از مؤلفه‌های مهم آن احداث باغ پرندگان و محوطه موزه دفاع مقدس است، این پروژه ۴ ساله هم اکنون با حضور ۵ پیمانکار به طور همزمان در حال انجام است.

منبع: پایگاه رسمی اطلاع‌رسانی شهرداری قم - ۱۳۹۸ اردیبهشت
www.qom.ir/22758

قم- ایرنا- جوادیان (مدیرعامل سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهرداری قم) ... با اشاره به طرح پارک ۱۰۰۰ هکتاری شهرداری قم گفت: این طرح از سال ۹۵ به پیشنهاد سازمان پارک‌ها و فضای سبز در دستور کار شهرداری قرار گرفته و یک شورای عالی نیز برای آن تشکیل شده است. وی تصریح کرد: این طرح از میدان مفید آغاز و تا بوستان کوهسار و خیابان ظهور و پشت کوه دوپردازان امتداد خواهد داشت. جوادیان گفت: در سه سال گذشته ۵۷ میلیارد تومان اعتبار برای این طرح اختصاص پیداکرده است، لکه‌های بوستان کوثر این طرح ۷۵ درصد، باغ پرندگان ۸۰ درصد، بوستان خضر ۴۰ درصد، بوستان شهدای گمنام ۹۵ درصد و بوستان زائر نیز ۲۰ درصد پیشرفت فیزیکی دارد.

... وی اضافه کرد: بوستان ۱۰۰۰ هکتاری قم در ۴ سال آینده به صورت کامل تکمیل و به بهره‌برداری خواهد رسید و تاکنون در ۸۰۰ هکتار از این بوستان کاشت درخت انجام گرفته است.

منبع: خبرگزاری جمهوری اسلامی ایران (ایرنا) - تاریخ: ۲۹ تیر ۱۳۹۸ - کد خبرنگار: ۲۸۶۲ - کد خبر: ۸۳۴۰۳۷۴۱

<https://b2n.ir/s52699>

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

من در محاسبه قبلی ای که انجام داده بودم (با اینکه همه کاربری‌های تفریحی و فضای سبز را محاسبه نکرده بودم)، به این نتیجه رسیدم که: می‌توان حدود ۱۵۰ متر به هر پلاک خانه مسکونی اضافه کرد! یعنی: شما می‌توانید خانه‌های مسکونی شهر قم (که مثلاً حدود صد متر باشند) را لاقل به ۲۵۰ متر افزایش دهید. پس ما مشکل زمین نداریم؛ مشکل فکر معیوب داریم! [چون] همین طور که عرض کردم شما مقلد "نظريه آمریکایی نوشهرگرانی" هستید!

شما وقتی "حياط خانه" تان بزرگ باشد، "فضای سبز" هم در خانه خواهید داشت؛ پس مشکل فضای سبز هم قطعاً پیدا نخواهید کرد و فقط جای درختان [از فضاهای سبز خارج از خانه به] حیاط خانه‌ها منتقل خواهد شد و اتفاقاً شهر هم ارزان‌تر اداره خواهد شد؛ چون وقتی درخت در خانه کسی باشد، خودش مسئول رسیدگی آن است و دیگر شما مجبور نخواهید بود که این همه هزینه برای معاونت فضای سبز شهری (برای کاشت درخت و رسیدگی به آنها) پرداخت کنید. من خواهش می‌کنم حتماً این محاسبه را انجام دهید: مجموع مساحت شهری قم را با تفکیک کاربری‌ها بیاورید، سپس کاربری‌های تفریحی و فضای سبز را به کاربری مسکونی اضافه کنید، بینید چقدر مشکل ما برطرف می‌شود و می‌توانیم مسائل را حل کنیم.

پس این هم اصل اول که عبارت از "طراحی صحیح کالبد شهری" است. سوال این است که: «چه اصولی را استفاده کنیم تا بتوانیم شهر اسلامی داشته باشیم؟» [پاسخ این است که] اصل اول [در ساخت شهر اسلامی این است که]: "کالبد شهری" به لحاظ اختصاص زمین به کاربری‌های شهری، باید تغییر پیدا کند. این حرف اول است.

۴۷. ارجاع پردازشی: به گزارش خبرگزاری موج قم، غلامرضا جانقربان (معاون شهرسازی و معماری شهرداری قم) با اینکه ۵۰ درصد از مساحت شهر قم را کاربری‌های مسکونی تشکیل می‌دهند، گفت: ۲۵ درصد مساحت شهر شوارع و مابقی نیز شامل کاربری‌های تجاری، آموزشی و... است.

منبع: خبرگزاری موج قم - تاریخ: ۸ خرداد ۱۳۹۹ - کدخبر: ۳۳۱۶۹۶

<https://b2n.ir/y89382>

وسعت استان قم: ۱۱۳۱۶ کیلومتر مربع که تقریباً ۶۰ درصد از مساحت کل کشور را در بر می‌گیرد. ... حدود ۲۵ درصد از وسعت استان را مناطق کوهستانی و کوهپایه‌ای تشکیل داده و مابقی به صورت دشت می‌باشد.

منبع: استانداری قم

<http://www.ghom.ir/index.aspx?siteid=1&pageid=830>

وسعت استان قم: ۱۱ هزار و ۲۴۰ کیلومتر مربع.

منبع: اداره کل ثبت احوال استان قم

<https://b2n.ir/e24720>

۲/۳. اصل دوم: مدیریت شهر به صورت غیر متمرکز و محله‌ای

اصل دوم: ما نباید شهر را به لحاظ مدیریتی، به صورت "متمرکز" اداره کنیم. الان شهر قم، هشت منطقه شهری دارد. پس هشت شهرداری دارد، این شهرداری‌ها همه امور مرتبط با شهر را باید ذیل هشت مدیریت اداره کنند، شهرداری مرکزی هم باید همه اینها را مدیریت کند.

اما اگر دیدگاه اسلام که "مدیریت محله‌ای" است^۸ را پذیرید؛ یعنی: مثلاً به جای اینکه بگوییم: «شهر قم دارای هشت "منطقه شهری"^۹ است» بگوییم: «شهر قم در آینده دارای ۴۰۰ " محله" است.» [البته به شرط اینکه "مدیریت شهری محله‌محور" به معنای واقعی کلمه وجود داشته باشد. [چون می‌دانید] در دوره‌ای که جناب آقای قالیباف شهردار تهران بودند و هم در دوره کنونی که مدیریت شهری بر عهده جناب آقای زاکانی است؛^{۱۰} اسم " محله" برده می‌شود، ولی در واقع "مدیریت منطقه‌ای" حاکم است [نه "مدیریت محله‌محور و محله‌ای"]!

۴۸. ارجاع پژوهشی: جهت مطالعه در مورد دیدگاه اجمالی اسلام در مورد نحوه مدیریت شهری (غیر متمرکز و محله‌محور؟ یا متمرکز؟) می‌توان به گزارش مکتوب نشستی با این عنوان (از سری مکتوبات شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی) که در در حوزه علمیه مروی تهران در تیرماه ۱۳۹۵ برگزار شد مراجعه نمود. این نشست دارای چهار سرفصل بحثی عمده می‌باشد که عبارتند از: ۱. فلسفه مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی ۲. تعریف مطلوب مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی ۳. بازنوسی مدل تأمین هرم نیازهای خانوار ۴. اقدامات عملیاتی برای آغاز اجرایی کردن مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی. این چهار سرفصل، سرفصل‌های کلی تبیین مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی می‌باشند.

منبع: گزارش مکتوب و دوره بحثی مدیریت شهری حوزه علمیه مروی تهران؛ با عنوان: "تأمین نیازهای چهارگانه خانوار در محله به محوریت رفع اصطکاک میان اراده‌ها؛ تصویر مطلوب مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی"

جهت دریافت فایل این دوره پژوهشی به لینک زیر مراجعه کنید:

<https://nro-di.blog.ir/1396/04/29>

جهت مطالعه تلخیص این دوره؛ به پیوست شماره ۸ با عنوان «مدیریت شهری محله‌محور؛ دیدگاه اسلام در مورد چگونگی اداره شهر» مراجعه کنید.

۴۹. ارجاع پژوهشی: تقسیم یک شهر را به مناطق ویژه و با مرزهای معین برای نقش پذیری هر یک از این مناطق «منطقه‌بندی شهری» گویند. منطقه‌بندی استفاده منطقی و نظام پذیر از زمین‌های شهری در آینده ی بلند مدت است و در آن موقع میزان ارتفاع یا بیان، شکل، میزان بهره‌گیری و ساختهای داخلی هر یک از مناطق مورد نظر است.

در منطقه‌بندی سعی بر این است که خدمات شهری مثل بیمارستان، مدرسه، مسجد، خیابان و محله‌ای گذران اوقات فراغت در هر منطقه با سهولت در دسترس همه قرار گیرد. همچنین منطقه‌بندی از عوامل مهم در تولید است. بنابراین جنبه اقتصادی آن اهمیت بیشتری دارد.

آدرس مطلب: پایگاه تخصصی شهرسازی ایران - <https://b2n.ir/g77440>

۵۰. که حالا البته قضاوت در مورد کارآقای زاکانی زود است، باید جلوتر برویم [تا بتوان در مورد نتیجه مدیریت ایشان قضاوت کرد].

انتقال از متن

۲/۲/۱ کاهش هزینه‌های اداره شهر؛ یکی از فوائد مدیریت شهر به صورت غیرمتمرکز و محله‌ای

۲/۱/۱ مدیریت کاهش پسماند با استفاده از ظرفیت حیاط خانه؛ یکی از نمونه‌های کاهش هزینه‌های مدیریت شهر به صورت غیرمتمرکز و محله‌ای

حالا اگر "مدیریت منطقه‌ای" جای خودش را به "مدیریت محله‌ای" داد، چند اتفاق مهم خواهد افتاد: یکی اینکه هزینه‌های اداره شهر کاهش پیدا می‌کند. چون (به شرحی که عرض می‌کنم) در " محله" می‌توان مردم را برای حل امور خودشان به کار گرفت و مشارکت داد. مثلاً: ما در محله‌ها "خانه‌های حیاط‌دار" داریم و می‌توانیم با کمک خود مردم، "مدیریت کاهش پسماند" را انجام دهیم.

حالا مدیریت کاهش پسماند^۱ ما، ۷ یا ۸ اصل دارد که باید آنها را مجزا بحث کنیم. یکی از این [اصول مدیریت کاهش پسماند] این است که: شما می‌توانید "زباله‌های تر خانه" را در حیاط خانه دفن کنید و یا به "حیوانات خانگی" خودتان بدھید. و ما می‌دانیم که ۸۰ درصد زباله‌هایی که الان توسط شهرباری‌ها جمع می‌شوند، همین زباله‌های تر خانه‌ها هستند.^۵ حالا اگر شما مدیریت محله‌ای داشته باشید، می‌توانید شهر را ارزان‌تر اداره کنید. و یکی از نمونه‌های بارز اداره ارزان شهر هم این است که: ما می‌توانیم با استفاده از ظرفیت [حیاط] خانه، کاهش تولید زباله داشته باشیم. پس این هم یک مسئله و نکته بسیار مهم شد که باید به آن توجه کرد.

۳/۳ اصل سوم: مدیریت شهر براساس علم و اقناع (نه جبر و قانون)

اصل سومی که ما در اداره شهر با نگاه اسلام داریم این است که: باید شهر را براساس "اقناع" و "علم" اداره کرد. یعنی: باید با مردم صحبت شود [و آنها را "اقناع" کرد و نباید شهر را با "قانون" و "جبر" اداره کرد. مثلاً] شورای شهر و شهرباری نباید [فقط] قانون بنویسند و ابلاغ کنند.^۶

^۱. ارجاع پردازشی: میرابراهیم (مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرباری قم) با بیان اینکه از مجموع زباله‌های روزانه منتقل شده به سایت البرز ۱۰ درصد از آنها ارزش اقتصادی دارد که ۹ درصد از آن را انواع پلاستیک شامل می‌شود، بیان کرد: ۵۰ درصد زباله‌های توپی در قم پسماند خوارکی و ارکانیک هستند که تبدیل به کود کمپوست می‌شوند.

منبع: خبرگزاری ایرنا - ۶ اردیبهشت ۱۴۰۱ - کد خبر: ۸۴۷۳۲۲۱۵

<https://irna.ir/xJdpT>

^۲. ارجاع پژوهشی: حَدَّثَنَا ثَمِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ ثَمِيمِ الْقَرْشِيِّ رَدَّ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عَلَيِّ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبِي الصَّلَتِ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ صَالِحِ الْهَرَوِيِّ قَالَ: سَأَلَ الْمُأْمُونُ يَوْمًا عَلَيْهِ بْنَ مُوسَى الرِّضَا عَفَّا لَهُ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ مَا مَعَنِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: «وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَكْمَنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَيْبًا أَقَاتَ نُكْرَةَ النَّاسِ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ. وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تُؤْمِنَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ» فَقَالَ الرِّضَا عَفَّا لَهُ يَوْمًا عَلَيِّهِ أَبِي مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلَيِّ عَنْ أَبِيهِ عَلَيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنْ أَبِيهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيِّ عَنْ أَبِيهِ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ: أَنَّ الْمُسْلِمِينَ قَالُوا لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: لَوْ أَكْرَهْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ قَدِيرَتْ عَلَيْهِ مِنَ النَّاسِ عَلَى الإِسْلَامِ لَكَثُرَ عَذَّذُوا وَقَوْيَنَا عَلَى عَذَّوْنَا.

۱/۳/۳. ایجاد نارضایتی عمومی؛ یکی از آثار مدیریت شهر بر اساس جبر و قانون

در سال‌های گذشته که "سند جامع شهر مشهد" را بررسی می‌کردم، دیدم که شهرداری برای ساخت پروژه معیوب "تالار شهر مشهد"^{۵۳} که در چهارراه شهدای مشهد ساخته شده؛ به نظرم حدود ۶ هزار نفر شاکی داشت! یعنی شورای شهر و شهردار محترم، مصوب کرده بودند که پروژه‌ای به نام "میدان شهدا" ساخته شود، (حالا بگذریم از اینکه الگوی آن براساس "تالار شهر فرانسه" بود و با یک الگوی غربی داشت ساخته می‌شد!) برای اینکه ساختمان‌ها و زمین‌های اطراف را تملک کنند، به "قانون" متولّ شده بودند. یادم می‌آید که آن روز مدیران شهری مشهد می‌گفتند: ۶ هزار شاکی خصوصی دارد! من آن روز در جلسه شهرداری مشهد این بحث را مطرح کدم که:

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ مَا كُنْتُ لِأَنْقَى اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ بِيَدِعَةً لَمْ يُحِدِّثِ إِلَيْهِ فِيهَا شَيْئًا، وَمَا أَنَا مِنَ النَّاكِلِينَ.
فَأَنَّزَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا مُحَمَّدُ «وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَكُنْتَ مِنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعًا» عَلَى سَبِيلِ الإِلْجَاءِ وَالاضْطَرْارِ فِي الدُّنْيَا كَمَا يُؤْمِنُونَ عِنْدَ الْمَعَايِدِ وَرُؤْيَاةِ الْبَلَسِ فِي الْآخِرَةِ، وَلَوْ فَعَلَتْ ذَلِكَ بِهِمْ لَمْ يَسْتَحِقُوا مِنِّي تَوَابَأً وَلَا مَدْحَأً، لِكَيْ أَرِيدَ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْمِنُوا مُخْتَارِينَ عَيْرَ مُضطَرِّينَ لِيَسْتَحِقُوا مِنِّي الرُّلْفَى وَالْكَرَامَةُ، وَدَوَامُ الْخُلُودِ فِي جَنَّةِ الْخَلْدِ! «أَفَأَنْتَ تُنْكِرُ النَّاسَ حَتَّى يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ».

به نقل از ابو صلت، عبد السلام بن صالح هروی: روزی مأمون از علی بن موسی الرضا عليه السلام پرسید: ای فرزند پیامبر خدا! معنای این آیه شrif: (او اگر پروردگار تو می‌خواست، قطعاً همه آنان که در زمین اند، ایمان می‌آورند. پس آیا تو مردم را ناگزیر می‌کنی که بگروند؟) چیست؟ فرمود: (پدرم موسی بن جعفر، به نقل از پدرش جعفر بن محمد، به نقل از پدرش محمد بن علی، به نقل از پدرش علی بن الحسین، به نقل از پدرش حسین بن علی، به نقل از پدرش علی بن ابی طالب عليه السلام برایم روایت کرد که مسلمانان به پیامبر خدا! اگر هر تعداد از مردم را که می‌توانستی به اسلام وادار می‌کنی، وادر می‌کردی، شمار ما فراوان می‌شد و بر دشمنانمان قوت می‌یافتیم. پیامبر خدا فرمود: "من خداوند عز و جل را بادعتعی که برایم بیان نگذاشته، ملاقات نخواهم کرد و من از کسانی نیستم که از پیش خود، چیزی می‌سازند".

در پی آن، خداوند متعال، این آیه را فرو فرستاد: ای محمد! (و اگر پروردگار تو می‌خواست، همه آنان که در زمین اند، ایمان می‌آورند)، اما به شیوه وادر ساختن و از روی ناچاری در دنیا، همان گونه که در آخرت با مشاهده عذاب، ایمان می‌آورند؛ ولی اگر با آنان چنین کنم، استحقاق پاداش یا ستایش ندارند؛ اما من خواسته‌ام تا آنان از روی اختیار، بدون ناچاری، ایمان بیاورند تا از سوی من، استحقاق قربت، کرامت و جاودانگی در بهشت جاوید را پیدا کنند.

التَّوْحِيدُ (للصدقوق)، ص ۲۴۲ / عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ۱، ص ۱۳۵
الإحتجاج على أهل اللجاج (للطبرسي)، ج ۲، ص ۴۱۲ / بحار الأنوار، ج ۵، ص ۴۹

جهت مشاهده آیات و روایات بیشتر در مورد «محوریت علم و اقناع در اداره جامعه (نه جبر و قانون)»؛ به پیوست شماره ۹ مراجعه کنید.

۵۳. ارجاع پردازشی: تالار شهر مشهد (موقعیت تالار شهر در طرح میدان شهدا) در ایدئوگرام طراحی شهری، این ساختمان در ضلع شمالی عرصه میدان شهدا و در مقابل ساختمان شهرداری قرارگرفته است . با تکمیل ساختمان‌های چهارگانه داخل میدان، فضای مدنی ایجادشده نظاره‌گر گفتمان بین ساختمان شهرداری قدیم و ساختمان شورای شهر خواهد بود. همچنین ... ساختمان تالار شهر به عنوان یک مجموعه فرهنگی اداری با کاربری‌های گوناگون طراحی و احداث گردیده است، بنابراین سعی شده تا علاوه بر دستیابی به عملکردهای موردنظر، به عنوان یک اثر شاخص معماری یادمانی درآید. کاربری‌های اصلی شامل فضای اداری شورای شهر، سالن همایش شهرداری، موزه و نمایشگاه شهرداری و مرکز اطلاعات شهرداری و فضای فرهنگی می‌باشد. اسکلت ساختمان بتن مسلح می‌باشد که در بخش‌های اصلی مانند دروازه مردمی و ستون‌ها و پوشش نهایی به صورت بتن لخت و نمایان درآمده است...

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

آیا شما برای سوزاندن و ضربه زدن به سرمایه اجتماعی، نهادی غیر از شهرداری هم احتیاج دارید؟! یا نه؛ شهرداری به فضل الهی یک تنه می‌تواند همه مردم را از نظام مبارک جمهوری اسلامی ناراضی کند؟! این اتفاق در حال رخ دادن است. الان هم در "منطقه ثامن"^{۵۴} که در حال تملک اراضی آن هستند برای اینکه "شارستان"^{۵۵} را بسازند؛ [همین اتفاق دارد می‌افتد.] من با مردم و اهالی آنجا که صحبت می‌کردم، [متوجه شدم که] خیلی از آنها "راضی" نیستند که خانه‌های اطراف حرم را [به شهرداری] واگذار کنند، ولی "مجبور" هستند! بینید؛ شما دارید شهر را با "اجبار" اداره می‌کنید. این یکی از مصادیق "اجبار" است که نارضایتی عمومی ایجاد می‌کند.

۳/۲. کاهش همکاری مردم در اداره شهر؛ یکی دیگر از آثار مدیریت شهر بر اساس جبر و قانون

یکی دیگر از مصادیق [و تاثیرات مدیریت شهر بر اساس قانون و اجبار] این است که وقتی مردم بینند که توسط مدیریت شهری، "اجبار" اتفاق می‌افتد (ولو اینکه اسم آن را "قانون" بگذارند)، دیگر همکاری حداکثری [توسط مردم در اداره شهر] اتفاق نخواهد افتاد. بله؛ به خاطر نظام مبارک جمهوری اسلامی حرفی نمی‌زنند ولی همراهی حداکثری هم نمی‌کنند. دل آنها با برنامه‌های شهری همراه نمی‌شود.

لذا این مسئله مهم است که مدیریت شهری باید براساس "اقناع" عمل کند. باید دلها را با برنامه شهری همراه کند. به این معنا مطلقاً "سازمان ملل متعدد" و تابعین آنها در ایران علیل هستند. اینها اصلاً مکانیزم‌های "اقناع عمومی" را در اختیار ندارند.

۵۴. ارجاع پردازشی: چشم‌انداز منطقه ثامن ...: به برکت وجود بارگاه ملکوتی ثامن الحجج علیه السلام بافت پیرامون حرم مطهر رضوی که میراث معنوی فرهنگی و تاریخی ایران و جهان اسلام را با رویکرد ملی و جهانی در خود جای داده است نقش اساسی در هویت و وحدت شهری ایفا می‌کند و آماده‌سازی بسترهای لازم و ضروری برای نیل به اهداف اساسی از جمله دسترسی آسان برای زائرین و ایجاد فضای آرام و معنوی میهمانان آستان قدس امام رضا علیه السلام از ارکان افق اجرای طرح نوسازی و بهسازی بافت پیرامون حرم مطهر رضوی می‌باشد تا در سایه اجرای این پروژه مشهد بتواند میزبانی شایسته برای زائرین و عشاق بارگاه ملکوتی امام مهریانی ها باشد.

شهرداری منطقه ثامن مشهد مقدس به عنوان مجری این طرح عظیم ملی می‌کوشد با برنامه‌ریزی و مدیریت قدرتمند و بهره‌گیری از تجارب متخصصین متعدد در حوزه‌های فنی و اجرایی در راستای شکوفایی هرچه بیشتر و رونق اقتصادی منطقه و همچنین گسترش فرهنگی ایرانی اسلامی در این بافت گامی موثر و راهگشا بردارد. افزایش فضای عمومی مانند معابر و پیاده راه ها، افزایش پارکینگ های طبقاتی مجهز و هوشمند، توسعه امکانات رفاهی خدمتمنی زائرین و مجاورین، احداث زائرسراهای مقرر و تردد در محدوده حرم مطهر رضوی بالاخص در فضاهای تجاری، رونق روز افرون اقتصاد زیارت محور، توسعه حمل و نقل هوشمند، ارتقاء سطح آسایش و امنیت زائرین و مجاورین امام رثوف و در نهایت به طور ویژه بهبود استانداردهای زندگی در این بافت تصویری است که منطقه در آینده نزدیک خواهد داشت.

منبع: پایگاه اطلاع‌رسانی منطقه ثامن شهرداری مشهد (منطقه گردشگری و تفریحی مشهد)
<https://samen.mashhad.ir/fa/index.php>

۵۵. ارجاع پردازشی: به منظور تسهیل عبور و مرور و کاهش بار ترافیکی منطقه [ثامن] و سهولت دسترسی به حرم مطهر [علی بن موسی الرضا علیه السلام] علاوه بر تعریض خیابان‌های موجود منتهی به حرم از ۳۰ متر به ۵۰ متر؛ ۴ خیابان شعاعی جدید در حدفاصل خیابان‌های موجود طراحی و احداث گردیده اند، که یک خیابان حلقوی به نام شارستان ارتباط مجموعه هشت خیابان را برقرار می‌نماید. بهره‌برداری از این خیابان‌ها پتانسیل‌های تازه جهت برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های جدید تجاری اقامتی مذهبی و فرهنگی ایجاد کرده است و بستر مناسبی برای سرمایه‌گذاری و برنامه‌ریزی در این بخش‌ها فراهم می‌سازد.

منبع: همان.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

من دیشب که داشتم روایات دوران امیر المؤمنین علیه السلام و روایات دوران مدیریت رسول الله علیه السلام و هم روایات مربوط به مدیریت حضرت ولی عصر علیه السلام در بعد از ظهرور را نگاه می کرد؛ کلمه‌ای درباره مدیریت امام آمده است که: امام «یُقْسِمَ بِالسَّوِيَّةِ»^{۵۶} امام وقتی بیت‌المال را توزیع می‌کند، «بِالسَّوِيَّةِ» تقسیم می‌کند. یکی از عواملی که باعث می‌شود مردم همراه شوند، توزیع مساوی بیت‌المال (و یا به زبان امروزی: امکانات شهری) است.

شما همین شهر قم را ببینید؛ امکانات شهری موجود در منطقه نیروگاه، با منطقه بنیاد و منطقه انسجام و مناطقی که بالای شهر محسوب می‌شوند؛ چقدر تفاوت هزینه دارند؟ چقدر متفاوت هستند؟ اینها را باید بررسی کرد و راجع به آنها گفتگو کرد. خب؛ وقتی این کارها انجام می‌شود، نتیجه قطعی این می‌شود که مردم همراهی نمی‌کنند. پس اصل دوم [حاکم بر مدیریت شهری] این بود که: مدیریت غیرمت مرکز (و محله‌ای) باشد. اصل سوم هم این است که: مدیریت باید براساس "اقناع" و "تفاهم" باشد. حالا بعد بحث خواهیم کرد که: شهر به [مسائلی مانند] "ساختار علم و آموزش" و "ساختار بیان و تبلیغات شهری" نیز احتیاج دارد؛ ولی این مسائل از اصول عامی [که بیان شد] متولد می‌شوند.

بنابراین در طراحی شهر اسلامی سه اصل عام وجود دارد: ۱) طراحی صحیح کالبد شهری، ۲) مدیریت غیرمتمرکز، ۳) مدیریت مبتنی بر اقنانع. ما اینطور می‌فهمیم که شهر را باید با این اصول عام اداره کرد.

در مجموع از "مدیریت شهری" که بگذریم، "سازمان برنامه و بودجه" هم همین طور است [یعنی: اصلاً به اصل "اقناع" توجهی ندارد]. "آبالسرور(ریشه همه بدی‌ها و معضلات)" در برنامه‌ریزی کشور، سازمان برنامه و بودجه است! که حتی نماینده‌های مجلس هم [از تصمیمات و استدلال‌های آنها] اقناع نمی‌شوند! مثلاً می‌گویند: مطابق

٥٦- ارجاع پژوهشی: الحسین بن محمد عن علی بن محمد بن جمیر عن حماد عن عثمان عن أبي حمزة قال: سأله أبا جعفر عائمه السلام ما حق الإمام على الناس قال حقه عائمه أن يسمعوا له ويطيعوا قلت فما حقهم عليهم قال يقسم بينهم بالسوية ويعدل في الرعية فإذا كان ذلك في الناس فلا يتأني من أحد ها هنا وفاها.

الحسین بن محمد عن علی بن محمد بن اسماعیل بن مصوّر بن یونس عن أبي حمزة عن أبا جعفر عائمه السلام: مثلاً إلا الله قال هكذا و هكذا و هكذا يعني من بين يديه وخلفه و عن يمينه و عن شماليه.

ابو حمزه گوید: از امام باقر عليه السلام پرسیدم: حق امام بر مردم چیست؟ فرمود: حق او بر آنها اینست که: سخن‌ش را بشنوند و فرمانش برنند. عرض کردم: حق مردم بر امام چیست؟ فرمود: اینکه (بیت‌المال را) میان آنها برابر تقسیم کند و با رعیت به عدالت رفتار کند، و چون این دو اصل در میان مردم عمومی گشت. امام باک ندارد از آنکه کسی این سو و آن سو زند. (چنان که امیر المؤمنین علیه السلام این دو اصل را در میان رعیت‌ش جاری نمود و از سرکشی مانند طلحه و زبیر پروا نکرد، زیرا خدا آنها را کیفر بخشید و بعضی گفته‌اند: معنی جمله اخیر روایت این است امامی که به وظیفه خود عمل کند، و آن دو اصل را جاری سازد، احتیاجی به موافقت مردم ندارد، هر کس به هر راه خواهد برود، امام در برابر خدا مستولیت دیگری ندارد.)

الکافی، ج ١، ص ٤٠٥
بحار الأنوار، ج ٢٧، ص ٢٤٤ / الواقي، ج ٣، ص ٦٥١

۵۷. اینجا سوالی پیش می‌آید که: حالا اختیارات شورای شهر و شهردار چه می‌شود؟

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

فلان جدول این کار توصیه می‌شود. اصلاً اقتناعی در بسیاری از مصوبات سازمان برنامه و بودجه وجود ندارد! اینها اشکالات ماست.

۳/۴ اصطلاحاتی مانند: محله، امام محله، مسجد، هیئت امنای مسجد، کالبد شهری متوازن؛ نمونه‌هایی از مفاهیم و اصطلاحات متولدشده و مرتبط با اصول عام طراحی شهر اسلامی

پس اینها اصول عام شهری است؛ که البته این اصول عام یک مفاهیم مرتبطی هم پیدا می‌کنند. واژه‌هایی مانند "امام محله"، "هیئت امنای مسجد"، خود واژه "مسجد"، خود مفهوم "محله"، یا اصطلاح "کالبد شهری متوازن"؛ اینها همه مفاهیم و اصطلاحات مرتبط با این مسئله است که ذیل این اصول متولد می‌شوند.

وقتی ما می‌گوییم که مثلاً "شهر اسلامی"، "شهر محله‌محور" است؛ یعنی: در "محله"، "کالبد متوازن" وجود دارد. در "محله"، "امامت محله" با کسی است که قدرت "اقناع" دارد. در "محله"، علاوه بر این اموری که عرض کردم، "مدیریت مرکز" وجود ندارد؛ بلکه مدیریت مشورتی است، [یعنی: با هم] گفتگو می‌کنند و سوالات مردم را پاسخ می‌دهند. حالا شاید از بین این مجموع مفاهیمی که عرض کردم، مفهوم "محله"، مفهوم فرعی مرتبط است که باید به آن توجه کرد و از شما خواهش می‌کنم که در بحث‌ها به آن توجه داشته باشید.

این هم پس سرفصل دوم شد که شامل اصول عام [برای اداره شهر] بود. که بیشتر هم می‌توان در این مورد بحث کرد؛ که الان اگر بنده وقت داشتم، هم روایاتی که می‌گویند: «مسجد باید جامعه را اداره کند» را می‌خواندم، و هم از آن طرف دیگر، عبارات استناد بین‌المللی را می‌آوردم که چه اصولی را برای اداره شهر قرار داده‌اند. به این مسائل باید توجه شود.

۴. سرفصل سوم: ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری (مبتنی بر اصول عام طراحی شهر اسلامی) چگونه است؟

سوال و سرفصل سوم این است که: مبتنی بر این اصول عام، ساختار برنامه‌ریزی شهری چگونه خواهد بود؟ اصول [عام] ساخت شهر اسلامی را [در سرفصل قبلی] بحث کردیم؛ حالا [در این سرفصل بحث خواهیم کرد که] ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری [مبتنی بر این اصول عام] چگونه است؟ [به این مباحث خیلی دقت کنید؛ چرا که] شاید شما هم شهردار شدید، اینها به درد شما هم خواهد خورد. [اگر به اینها توجه کنید] به لحاظ کارشناسی وابسته به "نوشهرگرایی"، "هیبتات" و "سند توسعه پایدار ۲۰۳۰" نخواهید شد. به نظر بnde این حرف‌ها رو به جلو [و پیش‌رفته] است، و می‌تواند اجرایی شود. کارهایی بزرگی از این حرف‌ها در عرصه عمل برمی‌آید. حالا ما یک ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری احتیاج داریم.

۱/۴. ایجاد توازن در توزیع کالبد شهری بر مبنای تنظیم صحیح روابط انسانی؛ محور اصلی در ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری

اولین بحث این است که: ما توازن در توزیع کالبد را این می‌دانیم که ^{۵۸} نوع کالبد داشته باشیم. وقتی کالبد، سرزمین و مساحت شهر توزیع می‌شود، باید این ^{۵۸} بخش در آن دیده شود. چون این ^{۵۸} بخش قطعاً بر "تنظیم صحیح روابط انسانی" مؤثر هستند. بدون این ^{۵۸} بخش شما نمی‌توانید "تنظیم صحیح روابط انسانی" را در اختیار داشته باشید. این ^{۵۸} امر بر تنظیم صحیح روابط انسانی موثر هستند؛ پس شهر باید ^{۵۸} کالبد خدماتی برای این ^{۵۸} موضوع داشته باشد که آنها را ذکرخواهم کرد. (اینجا شاید مهمترین بحث بnde باشد).

۱/۴/۱. ساختار امامت و مدیریت؛ اولین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی

اولین کالبد، "کالبد امامت و مدیریت" است. کالبد امامت و مدیریت در یک شهر کجاست؟ آیا شما "تالار شهر" را به عنوان ساختار مدیریتی شهر انتخاب می‌کنید یا "مسجد جامع شهر" را؟ و یا در خود محله، آیا "فرهنگسرا" و "سرای محله" را اصل قرار می‌دهید یا "مسجد" را؟ باید در این مورد یک بحث تخصصی صورت بگیرد. بالاخره کسی که شهر را اداره می‌کند، مدیریت را از طریق یک ساختار و کالبدی ایجاد می‌کند. در مدل‌های غربی

۵۸. اگر احیاناً برخی از دوستانی، این مسئله تنظیم صحیح روابط انسانی در ذهن آنها نیست، [بداند که ما این مسئله را به عنوان] اصل موضوعه در جلسه فعلی قرار داده‌ایم. و گرنه در جاهای دیگر توضیح داده‌ایم که نظام فوائد تنظیم صحیح روابط انسانی چیست؟ حوزه‌های فعالیت آن چیست؟ عرض کردیم که ۱۳ حوزه اصلی دارد، که من آنها را در اینجا به عنوان اصل موضوعه در بحث‌ها استفاده می‌کنم.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

مفهومی به نام "تالار شهر" وجود دارد. مثلاً شهرداری مشهد انتخاب کرده است و می‌گوید: تالار شهر مشهد. یعنی در ذیل این کلمه به ما چه می‌گوید؟ می‌گوید: ما مردم را در این تالار جمع می‌کنیم و جلسات مهم شهر را در آنجا برگزار می‌کنیم و شهر را از طریق این تالار اداره می‌کنیم.

ما در اسلام چه می‌گوییم؟ می‌گوییم: مسجد جامع [ساختار اصلی امامت و مدیریت شهر است]؛ هفتاهی یکبار در روز جمعه مردم را جمع می‌کند و شهر را مدیریت می‌کند. ذیل عبارات «نمای جمعه» [در روایات] دیده‌اید که خطیب جمعه وظیفه‌اش این است که مصالح مردم را با آنها در میان بگذارد. مردم [در شهر و محله] زندگی می‌کنند، و ده‌ها مشکل در زندگی‌شان وجود دارد، و [خطیب جمعه] باید این مسائل را مطرح کند.

الآن در نقشه جامع فعلی شهر قم، "مساجد جامع" در بخش "میراث فرهنگی شهر" قرار گرفته‌اند. شما همین امشب ساختار خدمات شهری و نقشه جامع شهر قم را نگاه کنید. یکی از ویژگی‌هایی که نقشه شهرداری‌ها دارد این است که: با علامت‌های مشخص، کاربری‌های شهری را مشخص می‌کند. مثلاً شما اراضی مرتبط با پارک و فضای سبز و تفریح را مشاهده می‌کنید، ولی اراضی مرتبط با مدیریت و امامت شهر یا وجود ندارد و بر آنها تاکید نشده است، و یا اینکه با نیت مدیریت و کاربری معلوم نشده است. [در حالی که] مثلاً در کنار ساختمان هر مسجدی، باید مشخص شده باشد که آنجا "ساختار مدیریت محله" است.

مطلوبی را به تبع این بحث ذکر کنم: وقتی ما داشتیم حوالی "مدرسه مروی تهران" را در سال ۱۳۹۵ بررسی می‌کردیم، دیدیم که مثلاً در آنجا بیش از ۱۰۰ مسجد وجود دارد. در یک منطقه شهری دیگر هم شاید مثلاً فقط ۲۰ مسجد وجود دارد. وقتی شما مسجد را به عنوان "ساختار مدیریت" به رسمیت نمی‌شناسید، یک جا تجمع مسجد زیاد می‌شود، یک جا تجمع مساجد کم می‌شود. اما اگر آمید "ساختار مدیریت" را باز تعریف کردید و گفتید که "ساختار مدیریت و امامت شهر"، "مسجد" است؛ آن وقت اگر دیدید که [در فلان منطقه یا محله] ساختار مدیریت وجود ندارد، [تعداد مساجد را براساس این مبنای کم یا زیاد می‌کنید. اما اگر این ساختار وجود نداشته باشد] پس مجبور می‌شوید که از طریق "رسانه‌ها" یا از طریق "تبليغات شهری" با مردم حرف بزنید که اینها حرف‌زدن‌های ناقصی است که باید به آنها پرداخته شود. حالا سوال من این است که: نقشه جامع شهر قم در آینده باید از حیث کاربری‌های مرتبط با مدیریت و امامت باز تعریف شود. این یک نکته شد.

قبل از اینکه ساختارهای دیگر را بحث کنم یک نکته دیگر را بیان کنم: در قدیم، بعضی از مساجد ما "ساختار آموزش و علم" بودند. بنده در ماه شعبان که بازار قم را بررسی می‌کردم، به نظرم ده مسجد (غیر از مسجد جامع) در آن وجود داشت. آن ده مسجد، همان مساجدی هستند که مردم نمازهای روزانه را در آنها می‌خوانند و علمای نیز برای اهل بازار، مکاسب می‌گفتند. پس این نوع کاربری‌ها هم [در مساجد قدیم] بوده است. ولی به‌حال آنچه

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مهم است این است که: الان ساختار مدیریت و امامت در نقشه جامع شهر قم، یا معلوم نیست و یا با نهادهای جعلی نشان داده شده است. در شهر مشهد هم همین طور است. پس این اولین اصلاح [در کالبد شهری] است.

۴/۱/۲. ساختار تزکیه و پاکسازی؛ دومین ساختار برآمدگیری و طراحی شهری بر مبنای

تنظیم روابط انسانی

دومین اقدام در اصلاح [کالبد شهری، اصلاح] "ساختار تزکیه و پاکسازی" است. وقتی امام (امام محله یا امام روستا) یعنی آن کسی که می‌خواهد شهر را مدیریت و اداره کند، باید "قلب" و "بدن" مردم آماده باشد. حرف ما در بحث‌های فقهی این است که: هم "قلب" باید تزکیه شود، هم "بدن" از سوم تزکیه (پاکسازی) شود. بنابراین شهر نیاز دارد به ساختارهایی که هم "قلب" مردم را تزکیه کند و هم "بدن" مردم را از سوم تزکیه (پاکسازی) کند.

فرض کنید که مردمان یک شهر، قلب ناآرامی دارند، بدنه پر از "سموم سودایی و صفرایی" دارند، "هیجان و تبیغ" دم^{۵۹} و "غلبه بلغم" دارند؛^{۶۰} اینها (ضمن اینکه به سلامت خودشان هم لطمہ وارد می‌شود) در اداره شهر هم نمی‌توانند کمک [و همکاری] داشته باشند. بنابراین چون در اسلام بر روی بحث «رذائل» (به عنوان سوم قلب)^{۶۱} و همچنین بر روی «اختلال در طبایع اربعه» (به عنوان سوم بدن)^{۶۲} تاکید شده است؛ لذا شهر هم باید "ساختار تزکیه و پاکسازی" داشته باشد.

۵۹. ارجاع پژوهشی / پژوهشی: بیان به الدم: هاج به، و ذلك حين تُظَهَرُ حُمْرَتُهُ فِي الْبَدَنِ،... وَ تَبَيَّنَ بِهِ الدُّمُّ غَلْبَهُ.
بر آن شخص تبیغ دم (خون) پیش آمد: یعنی: دم (خون) هیجان پیدا کرد. و این حالت وقتی است که سرخری دم (خون) در بدن شخص نمایان شود،...
تبیغ دم (خون): غلبه دم (خون).

لسان العرب، ج ۸، ص ۴۲۲

۶۰. ارجاع پژوهشی: جهت تعریف طبایع اربعه (سودا، صفرا، دم و بلغم) به اختصار، می‌توان به این عبارت از رساله ذهبیه اشاره کرد:
فَكَتَبَ الرَّضَا عَلَيْهِ كِتَابًا سُسْخَنَةً إِسْمُهُ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ امْتَصَمَتْ بِاللَّهِ أَمَّا بَعْدُ... إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى بَيْنَ الْأَجْسَامِ عَلَى أَتْبِاعِ طَبَائِعِ وَهِيَ الْمُرَقَّاتُ وَالْدُّمُّ وَالْبَلْقَمُ وَبِالْجَمْلَةِ حَارَّاً وَبَارِدًا قَدْ خُولَتْ بَيْنَهُمَا فَجَعَلَ الْحَارِّاَنِ لَيْتَنَا وَ يَابِسَاً وَ كَذَلِكَ الْبَارِدَيْنِ رَطْبَاً وَ يَابِسَاً...»
امام رضا (علیه السلام) در رساله ذهبیه: «بسم الله الرحمن الرحيم ... خداوند متعال بدن ها را بر چهار طبع بنا کرده است: دو تلخه (صفراء و سوداء)، دم (خون) و بلغم. و خلاصه [مطلوب این است که: این چهار طبع تشکیل شده اند از] دو گرم و دو سرد که میان هر دو تفاوتی قرار داده است؛ [به این بیان که] آن دو گرم را یا نرم و مرتبط قرار داده [که طبع "دم" است] و یا خشک [که طبع "صفرا" است]. و همینطور آن دو سرد را یا نرم و مرتبط قرار داده [که طبع "بلغم" باشد] و یا خشک [که طبع "سودا" است]...»

طب الإمام الرضا عليه السلام (الرسالة الذهبيه)، ص ۴۸
بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۳۱۶ / مکاتب الأئمة عليهم السلام، ج ۵، ص ۲۲۳

۶۱. ارجاع پژوهشی: به عنوان نمونه یکی از رذائل اخلاقی (دلبستگی به دنیا) است که باعث مسمومیت و بیماری قلب می‌گردد:
عن امیرالمؤمنین علیه السلام: یا ایها الناس! متابعُ الدُّنْيَا حُطَاطٌ... مَنْ اسْتَشَعَرَ شَغَفَهَا مَلَأَتْ قَلْبَهُ أَشْجَانًا، أَهْنَّ رَقْصُ عَلَى سُوَيْدَاءِ قَلْبِهِ كَرْقِصِ الزُّبَدَةِ على أعراض المدرَّجَةِ، هُمْ يَحْرُثُهُ وَ هُمْ يَشْغَلُهُ، كَذَلِكَ حَتَّى يَوْخَدَ بِيَكْظَمِهِ...

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

در دوره‌های گذشته، وقتی "دوش" و این "حمام‌های جدید" آمد، بعضی از علماء که "مفهوم پاکسازی بدن" را متوجه می‌شدند، مخالفت‌هایی انجام دادند. بنده در دوره‌های اخیر می‌بینم که برخی‌ها علت مخالفت علماء با حمام‌های جدید را متوجه نیستند؛ چون نمی‌دانند "حمام‌های چهارم زاجی" قدیم، محلی برای شستن [فقط] "سر" نبوده است، بلکه محلی برای "تعدیل طبایع اربعه" بوده است.^{۶۳} من اخیراً که "حمام چهارم زاجی علی قلی آقای"

امیرالمؤمنین عليه السلام: ای مردم! کالای دنیا هیزمی بیش نیست کسی که لباس شیفتگی به آن را پوشد، قلبش پر از غم‌هایی شود که در میانه دلش بر قصد همچون رقصیدن کف و خاشاک، هنگام گذر از سر پیچ و خم درزهای خواهشی [دنیوی] اندوه‌گینش می‌کند و خواهشی دیگر سرگرمش می‌سازد و چنین است تا سرانجام، راه نفسش می‌گیرد [و می‌میرد].

تحف العقول، ص ۲۲۱ / نهج البلاغة (النصبی صالح)، ص ۵۳۹

حَدَّثَنَا أَبُو الْحَسِنِ مُحَمَّدُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عَلَيِّ بْنِ أَسَدِ الْأَسْدِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ الْحَسَنِ الْعَامِرِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ عَيْسَى بْنِ عَيْبَدٍ قَالَ حَدَّثَنَا سُلَيْمانُ بْنُ عَمْرٍو عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الْحَسَنِ عَنْ أَمْمَةِ قَاطِمَةَ يَنْتَ الْحُسَنِينِ عَنْ أَيْمَهَا عَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ: الرَّغْبَةُ فِي الدُّنْيَا تُكْثِرُ الْهَمَّ وَ الْعُزُولَ وَ الرُّهْدُ فِي الدُّنْيَا يُرِيْعُ الْقَلْبَ وَ الْبَدَنَ.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: اشتیاق به دنیا، غصه و اندوه را فراوان می‌کند و بی‌رغبتی به دنیا، قلب و بدن را آسوده می‌سازد.

الخصال، ج ۱، ص ۷۳

قال امیرالمؤمنین عليه السلام: الرَّغْبَةُ بِالآخِرَةِ عِنْدَ اللَّهِ تُورُثُ الرَّوْحَ وَالرَّاحَةَ، وَالرَّغْبَةُ فِي الدُّنْيَا تُورُثُ الْهَمَّ وَالْحُزْنَ.

امیرالمؤمنین عليه السلام: اشتیاق به آخرت، در نزد خداوند، خوشی و آسودگی را به دنبال می‌آورد و اشتیاق به دنیا، گرفتاری و اندوه به بار می‌نشاند.

إرشاد القلوب (اللديلمي)، ج ۱، ص ۱۹

۶۲. اوجاع پژوهشی: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلَ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرِ الْحَمِيرِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَيْسَى عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا يَرْفَعُهُ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَزْفَانُ الْمَرْءُ نَفْسَهُ أَنْ يَعْرِفَهَا يَأْتِيْعَ طَبَانَعَ وَأَرْبَعَ دَعَائِمَ وَأَرْبَعَةَ أَزْكَانٍ. وَ طَبَانَعُهُ: الدَّمُ وَ الْمَرْءَةُ وَ الرَّيْحُ وَ الْبَلْقَمُ ...

حضرت امام صادق علیه السلام فرمودند: شناختن انسان نفسش را به این است که: الف: بداند نفسش چهار طبیعت دارد. ب: بداند که نفسش چهار ستون داشته. ج: بداند که نفسش دارای چهار پایه می‌باشد. چهار طبیعت(طبایع اربعه) عبارت‌داز: خون، صفراء، باد (سوداء) و بلغم... (ترجمه ذهنی تهرانی)

علل الشرائع، ج ۱، ص ۱۰۹ / تحف العقول، ص ۳۵۴ (با اندکی تفاوت)

بحار الأنوار، ج ۵۸، ص ۳۰۲ / الفصول المهمة في أصول الأئمة (تكامل الوسائل)، ج ۳، ص ۲۴۳ / طب الأئمة عليهم السلام (المشير)، ص ۴۷

مُحَمَّدُ بْنُ بُكْرٍ قَالَ: حَدَّثَنَا حَسْوَانٌ بْنُ يَحْيَى الْبَيَانِعُ قَالَ: حَدَّثَنَا الْمُمْذُرُ بْنُ هَامَانَ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ مُسْلِمٍ وَ سَعْدِ الْمَوْلَى قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الصَّادِقِ عَلَيْهِ السَّلَامُ: إِنَّ عَامَّةَ هَذِهِ الْأَرْوَاحِ مِنَ الْجَمَّةِ الْعَالِيَةِ أَوْ دَمِ مُخْرِقِ أَوْ بَلْغِ عَالِبٍ؛ فَلَيُشَتَّعِلَ الْأَرْجُلُ يُمْرَأَعَةَ نَفْسِهِ قَبْلَ أَنْ تَغْلِبَ عَلَيْهِ شَيْءٌ مِنْ هَذِهِ الْأَطْبَانِ كَيْفِيَّلَكَهُ.

امام صادق (علیه السلام): همه این ارواح از مره غالبه (یعنی صفراء و سوداء) و یا از خون یا بلغم است؛ پس انسان باید سلامت خود را رعایت و مراعات کند پیش از آنکه یکی از این طبع‌ها غالب شود و موجب هلاکتش گردد.

طب الأئمة (ابن‌اسطام)، ج ۱، ص ۱۱۰ / بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۲۶۴

۶۳. اوجاع پژوهشی: عن ابی الحسن الرضا (علیه السلام): وَمَنْفَعَةُ الْحَمَامِ: تَوَدُّي إِلَى الْأَعْتَدَالِ وَيَنْفَقِ الدَّرَنَ يَلَيْئُنَ الْعَصَبَ وَالْغُرُوقَ وَيَنْوَيِ الْأَعْضَاءَ الْكِبَارَ وَيَذِبِّ الْفَضُولَ وَالْغُفُونَاتِ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

"اصفهان"^{٦٤} را رفتم و بررسی کردم، تخيمناً حدود ۱۱۰ خدمت در این حمام ارائه می‌شده است! الان تصور مردم ما "حمام" این است که [در حمام فقط] باید شامپویی به سر بزنید و بیرون بیایید. دیدم برخی از مستشرقین هم این موضوع را فهمیده‌اند؛ چون گزارش داده‌اند که فلسفه حمام‌های ایران فقط شستن بدن نیست. و من تعجب می‌کنم که چرا بعضی از طلاب حوزه علمیه این موضوع را متوجه نمی‌شوند؟! یک حکمتی که بر "حمام‌های دوره قاجاریه" و "حمام‌های دوره صفویه" حاکم بوده، همین بوده است که این حمام‌ها "اختلال‌های مزاجی" را از بین می‌برده‌اند. مثلاً شما در حمام[های قدیم]، خدمت "حجامت" و "فصد" داشته‌اید. این خدمت‌ها چه کاری انجام می‌داده‌اند؟ کمک می‌کردند به اینکه "غلبه یا اختلال در دم" مدیریت شود.^{٦٥}

امام رضا (علیه السلام): حمام منافع زیاد و قابل توجهی دارد: مزاج آدمی را به اعتدال می‌کشاند، چرک و پلیدی را بر طرف می‌کند، رگهای تن را از کوچک و بزرگ همه را نرم و ملایم می‌سازد، اعضاء را تقویت می‌کند، فضولات (و سوم) بدن را زایل می‌نماید؛ مواد زایده را ذوب و نابود می‌گرداند، عفونات را از میان می‌برد.

طب الإمام الرضا عليه السلام (الرسالة الذهبية)، ص ۳۰ / بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۳۲۲ (و فيه: يُذَهِّبُ الْعَقْنَ بَدْلُ الْعَفْوَنَاتَ) مستدرک الوسائل، ج، ص ۳۷۵ / مکاتیب الأئمة عليهم السلام، ج ۵، ص ۲۰۴

٦٤. ارجاع پردازشی: «حمام علیقلی آقا» در محله بیدآباد اصفهان در شمال زاینده رود است. این حمام بخشی از مجموعه ای شامل مسجد، حمام، بازارچه، چهارسوق و کاروانسرا بوده که «علیقلی آقا» از خواجگان حرم شاه سلیمان و شاه سلطان حسین صفوی برای امور عام المنفعه آن را ساخت. معماری حمام علیقلی آقا این حمام از نوع معماری سبک اصفهان در اوایل عصر صفوی است. بنای حمام شامل دو حمام بزرگ و کوچک و فضای چال حوض است. هر یک از این دو حمام از دو بخش اصلی سرینه و گرم خانه تشکیل یافته است،

منبع: سایت راسخون
<https://b2n.ir/n01459>

٦٥. ارجاع پژوهشی: وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: اخْتَجِمُوا إِذَا هَاجَ يَكُُنَ الدَّمُ فَإِنَّ الدَّمَ زَيَّمَا تَبَيَّنَ بِصَاحِبِهِ فَيَقْتُلُهُ. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: اگر خون در دروتان به جوش می‌آید، حجامت کنید؛ چرا که خون، گاه ممکن است در درون شخص، طغیان کند و وی را بکشد.

طب الأئمة عليهم السلام(ابن باسمطام)، ص ۵۷
بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۱۲۰ / مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۸۰ / الفصول المهمة في أصول الأئمة (تكميلة الوسائل)، ج ۳، ص ۱۶۳

وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: مَنْ احْتَجَمَ يَوْمَ الْأَزْيَاءِ أَوْ يَوْمَ السَّبْتِ فَأَصَابَهُ وَضَحَّ فَلَا يَلِمُ إِلَّا نَفْسُهُ وَالْحِجَاجَةُ فِي الرَّأْسِ شِفَاءٌ مِّنْ كُلِّ دَاءٍ وَالدَّاءُ [الدَّوَاءُ] فِي أَرْبَعَةِ الْحِجَاجَةِ وَالْحُفْنَةِ وَالنُّورَةِ وَالْقَيْمِ. فَإِذَا تَبَيَّنَ الدَّمُ فِي أَحَدِكُمْ فَلَيَحْتَجِمْ فِي أَيِّ الْأَيَّامِ كَانَ وَلَيُقْرَأَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ وَلَيُسْتَغْفِرِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ وَلَيُصَلَّ عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَقَالَ لَا تُعَادُوا الْأَيَّامَ فَتَعَادِيْكُمْ فَإِذَا تَبَيَّنَ الدَّمُ بِأَحَدِكُمْ فَلَيُهُرِّفُهُ وَلَوْ بِمُسْقَصٍ. رسول خدا (صلی الله علیه و آله): ... پس هرگاه تبیغ دم (هیجان و غلبه خون) ییدا کردید، پس در هر روزی که بود حجامت کنید و آیه الكرسي را قرأت کنید و استغفار کنید و بر پیامبر (صلی الله علیه و آله) صلوات بفرستید...

دعائیم الإسلام، ج ۲، ص ۱۴۵
بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۱۳۵ / مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۸۶

وَإِنْسَانِهِ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلِيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلِيِّ بْنِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ فَالَّذِي يَأْتِيَنِي بِأَنَّهُ تَعَادُوا الْأَيَّامَ فَتَعَادِيْكُمْ إِذَا تَبَيَّنَ الدَّمُ بِأَحَدِكُمْ فَلَيَعْتَجِحُمْ فِي أَيِّ الْأَيَّامِ كَانَ وَلَيُقْرَأَ آيَةُ الْكُرْسِيِّ وَلَيُسْتَغْفِرِ اللَّهُ تَعَالَى قَلَادَةً وَيُصَلَّى عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

ما هشت نوع "اختلال در دم" داریم؛ که متناسبانه طب موجود همه را تحت عنوان "فشار خون" نامگذاری می‌کند و این نامگذاری ناقص و اجمالی باعث شده که درک درستی از "خون(دم)" در ذهن مردم ما شکل نگیرد. در حمام‌های سابق این اختلال‌ها مدیریت می‌شده است. مثلاً در روایت داریم که: «یکی از عواملی که بلغم را کاهش می‌دهد، رفتن به حمام (حمام‌های چهار مزاجی) است.»^{۶۶} شما وقتی "حمام" می‌روید و خارج می‌شوید، "غله" بلغم بطرف می‌شود. البته مهمترین اقدام برای مبارزه با "غله" بلغم، مصرف "سیب" است.^{۶۷} ولی به‌حال "حمام" هم ابزاری برای مقابله با "بلغم" است، "پیاده‌روی" هم ابزاری برای مقابله با "غله" بلغم است.^{۶۸} این را

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): ... هرگاه تبیغ دم (هیجان و غله خون) پیدا کردید، پس در هر روزی که بود حجامت کنید و آیه الکرسی را قراحت کنید و از خداوند سه مرتبه طلب خیر کنید و بر پیامبر (صلی الله علیه و آله) صلوٰات بفرستید.

الجهفیات (الأشعنیات)، ص ۱۶۲

مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۷۷

۶۶. ارجاع پژوهشی: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ: الدَّاءُ ثَلَاثَةٌ وَ الدَّوَاءُ ثَلَاثَةٌ؛ فَأَمَا الدَّاءُ: فَالْلَّدُمُ وَ الْمِرَءُ وَ الْبَلْغُمُ؛ فَدَوَاءُ الدَّمِ الْجِجَامَةُ، وَ دَوَاءُ الْبَلْغُمِ الْحَمَامُ، وَ دَوَاءُ الْمِرَءِ الْمُشَيِّ.

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): درد، سه چیز است و درمان نیز سه چیز. اما درد، عبارت است از: خون، تلخه (صفراء و سوداء) و بلغم. درمان خون، حجامت است، درمان بلغم، حمام است، و داروی تلخه نیز خورن مُسهل است.

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۲۶ / مکارم الأخلاق، ص ۵۴

الواfi، ج ۶، ص ۶۰۹ و ج ۲۶، ص ۵۳۰ / وسائل الشيعة، ج ۲، ص ۳۰ / الفصول المهمة في أصول الأئمة (تکملة الوسائل)، ج ۳، ص ۱۷ / بحار

الأنوار، ج ۷۳، ص ۷۸ / طب الأئمة عليهم السلام (اللشیر)، ص ۹۹ / مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۸۵ / هدایة الأئمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۱، ص ۱۳۱

۶۷. ارجاع پژوهشی: أَحَمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ بَكْرِ بْنِ صَالِحٍ عَنِ الْجَعْفَرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى عَيْنُهُ قَالَ تَقَاعُّعٌ مِنْ خَصَالٍ عِدَّةٍ مِنَ السَّمِّ وَ السُّخْرِ وَ الْلَّمْ يَعْرُضُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَ الْبَلْغُمِ الْغَالِبِ. وَ لَيْسَ شَيْءٌ أَشَرَعَ مِنْهُ مُنْفَعَةً.

امام کاظم (علیه السلام): سبب برای چند چیز، سودمند است، برای: زهر، سحر، دیوانگی ای که از سوی ساکنان زمین (جنیان) به کسی می‌رسد، و بلغمی که غلبه پیدا کرده است. بیچ چیزی زودتر از آن، اثر نمی‌بخشد.

الکافی، ج ۶، ص ۳۵۵

المحسن، ج ۲، ص ۵۵۳ (وفیه "شَفَاءٌ مِنْ خَصَالٍ بَدْلٌ" یَنْفَعُ مِنْ خَصَالٍ عِدَّةٍ)

الواfi، ج ۱۹، ص ۳۹۵ / بحار الأنوار، ج ۳، ص ۶۳ / وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۶۰ / طب الأئمة عليهم السلام (اللشیر)، ص ۱۵۸ و ۱۶۱

عَنِ الرِّضَا عَ قَالَ: التَّقَاعُّعُ نَافِعٌ مِنْ خَصَالٍ مِنَ السُّخْرِ وَ السَّمِّ وَ اللَّمِ وَ مِمَّا يَعْرُضُ مِنَ الْأَمْرَاضِ وَ الْبَلْغُمِ الْغَارِضِ وَ أَيْسَ مِنْ شَيْءٍ أَشَرَعَ مُنْتَعَةً مِنْهُ.

امام رضا (علیه السلام): سبب برای چند چیز سود بخش است: سحر، سم، جنون، آنچه از بیماری‌ها بر انسان عارض می‌شود، و بلغم. و هیچ چیز از آن زودتر نفع نبخشد.

مکارم الأخلاق، ص ۱۷۳

طب الأئمة عليهم السلام (اللشیر)، ص ۳۵۸

وَرُوِيَ: التَّقَاعُّعُ يَنْفَعُ مِنَ السَّمِّ وَ السُّخْرِ وَ سُوْفَيْهَ يَنْفَعُ مِنَ السَّمِّ وَ الْلَّمِ وَ الْبَلْغُمِ.

بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۲۸۴

۶۸. ارجاع پژوهشی: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنُ إِسْحَاقَ الطَّالِقَانِيَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو سَعِيدِ الْحَسَنِ بْنُ عَلَيِّ الْعَدَوِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا صَهْبَيْ بْنَ عَبَادٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَ قَالَ: النَّشْوَةُ (النُّشْرُوُدُ) فِي عَشْرِ أَشْيَايَهٖ فِي الْمُسْيِيَّ وَ الرُّكُوبِ وَ الْإِرْتِمَاسِ فِي الْمَاءِ وَ النَّظَرِ إِلَى الْخُضْرَاءِ وَ الْأَكْلِ وَ الشُّرْبِ وَ الْجِمَاعِ وَ السُّوَاكِ وَ غَشْلِ الرَّأْسِ بِالْخِطْمِيِّ وَ النَّظَرِ إِلَى الْمَرْأَةِ الْحَسَنَيِّ وَ مُحَاذَةِ الرَّجَالِ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

می خواهم عرض کنم که: آن کسی (مدیری) که می فهمد سموی به اسم "عدم تعادل طبایع اربعه" در بدن انسان ها وجود دارد، و یا قبول دارد که "رذائل" باعث واگرایی و گسستگی در شهر می شود؛ آن شخص (چون نگاهش به انسان اینگونه است)، برای شهر "ساختار تزکیه" طراحی خواهد کرد. که حالا در قسمت برنامه ها عرض خواهم کرد که: برای اداره شهر باید سه نوع ساختار تزکیه و پاکسازی متصور شد. وقتی شما در خدمات شهری تان، خدمات پاکسازی ارائه می دهید؛ این بدان معناست که شما مردم را برای زیست بهتر در همکاری های شهری آماده تر خواهید کرد. من بعضی اوقات که در جلسات شرکت می کنم، می بینم که مدیر محترم شهری ای که در جلسه حضور دارد، خودش "غلبه صfra" دارد! و آن کسی که غلبه صfra دارد، نمی شود با او تفاهم کرد. باید ابتدا او را به یک "حمام چهارم زاجی" بفرستید، غلبه صfra او متعادل شود، تا بتوان با او صحبت کرد. باید بر روی این مباحث گفتگو کرد.

پس ساختار تزکیه و پاکسازی دومین ساختار مهم شهر است. ببینید چقدر این نگاهها با "نوشهرگرایی" متفاوت است! شما یک درک و مبانی دیگری دارید که از آنها استفاده می کنید و وارد بحث می شوید.

۴/۱/۳. ساختار علم و آموزش؛ سومین ساختار برنامه ریزی و طراحی شهری بر مبنای تنظیم روابط انسانی

۴/۱/۳/۱. آموزش بهره برداری از ساختمان و دار واسعه، و آموزش های مرتبط با کاهش پسماند؛ نمونه هایی از آموزش های مرتبط با اداره شهر

ساختار سوم، "ساختار علم و آموزش" است. همان طور که عرض کردم، در کاربری های شهر باید کاربری های علمی و آموزشی مشخص باشد. الان ممکن است کسی اشکال کند و بگوید که: الان در کاربری های شهری مناطق [کاربری های علمی و آموزشی مشخص است؛ مثلاً] نوشته اینجا "مدرسه" است و...؛ پس شما درباره چه مسئله ای بحث می کنید؟

امام صادق (علیه السلام): شادابی، درده چیز است: پیاده روی، سوارکاری، فرو رفتن در آب، نگاه کردن به سبزه، خوردن و آشامیدن، همبستری، مسوک کردن، شستن سر با [گل] خُطْمَى، نگاه حلال [به زن زیبا و گفتگو با مردان [بزرگ]].

الخصال، ج ۲، ص ۴۴۳ / المحسن، ج ۱، ص ۱۴

سند محسن: عَنْ أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَيسَى الْيَقْطَنِيِّ عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ حَالِدٍ عَنْ رَجُلٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى بْنِ عَمْرَانَ الْأَشْعَرِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَيسَى عَنْ رَجُلٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ حَالِدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: النَّسْوَةُ (النُّشْرَةُ) فِي عَشْرَةِ أَشْيَاءِ: الْكَشْمِيَّ وَ الرُّكُوبُ وَ الْإِرْتِمَاسُ فِي الْمَاءِ وَ التَّنَكُّرُ إِلَى الْحُضْرَةِ وَ الْأَكْلُ وَ الشُّرْبُ وَ التَّنَظُّرُ إِلَى الْمَرْأَةِ الْحَسْنَاءِ وَ الْجِمَاعُ وَ السَّوَاقُ وَ مُحَاوَدَةُ الزَّجَالِ.

الخصال، ج ۲، ص ۴۴۳

بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۲۲ / الفصول المهمة، ج ۳، ص ۱۷ / وسائل الشيعة، ج ۲، ص ۱۱

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

بینید؛ دو اشکال به توزیع این کاربری‌های آموزشی شهری وارد است:

اشکال اول این است که: این کاربری‌ها برای آموزش "طبقه‌بندی بیکنی از علوم" اختصاص داده شده است؛ نه برای آموزش "طبقه‌بندی فقهی از علم" و "علوم مرتبط با تنظیم روابط انسانی". این یک اشکال است. البته باز ممکن است مدیران شهری بگویند که: «این موضوع به ما ارتباط ندارد و باید از حوزه آموزش و پرورش اصلاح شود.» [ما در پاسخ می‌گوییم: ما هم حرفی نداریم و اینجا تصادفاً حق با مدیران شهری است و باید یک گفتگویی هم با نظام آموزش و پرورش راه اندازی کرد که آنها هم آموزش‌های متناسب با "تنظیم روابط انسانی" را جدی‌تر از آموزش‌های متناسب با "تصرف در طبیعت" در نظر بگیرند.

اما اشکال دوم قطعاً وارد است [و آن اشکال عبارتست از این که:] ما دو نوع آموزش داریم: ۱) "آموزش‌های پایه" که شما گفته‌ید به ما ارتباطی ندارد و به مدارس ارتباط دارد. ۲) "آموزش‌های مرتبط با حوزه شهر" که قطعاً در اختیار مدیران شهری است.

مثلاً از جمله مسائلی که باید [در حوزه شهر] آموزش داده شود، "آموزش بهره‌برداری از ساختمان" است. شما می‌دانید اگر ما به دوران پربرکت ساخت "دارواسعه" وارد شویم که الان اعلام مثبتی از این اقبال هم در حال مشاهده شدن است، یکی از کارهایی که باید انجام بدهیم این است که "دفترچه‌های راهنمای بهره‌برداری از دارواسعه" را منتشر کنیم و آموزش دهیم.

یا مثلاً یکی از آموزش‌ها، "آموزش‌های مرتبط با کاهش پسماند" است که حالا ما نشست تخصصی مدیریت پسماند با زاویه دید الگوی پیشرفت را در آینده برگزار خواهیم کرد. هشت اقدام وجود دارد که باید به مردم آموزش داده شود و مردم می‌توانند از این هشت محور استفاده کنند و خودشان به سمت کاهش پسماند حرکت کنند.

شهرداری باید در همه حوزه‌های شهری، "آموزش" دهد. اما الان چه کار می‌کنند؟ الان [فقط] "قانون" مصوب می‌کنند و اطلاع‌رسانی می‌کنند؛ یعنی بنای آنها بر "اقناع" مردم نیست. الان اینطور شده که مثلاً می‌گوید: فلان طرح در فلان منطقه مسکونی واقع شده است و مردم بیایند اموال خودشان را به شهرداری بفروشند. یعنی بنای بر تفاهem ندارند.^{۶۹} [ظاهراً] اصلاً برای شهرداری مهم نیست که بعضی از این خانه‌هایی که در حال خریداری آن هستند، شناسنامه یک فامیل است، چند نسل در آن زندگی کرده‌اند، خاطراتی دارند، هویت چهل یا پنجاه نفر است! می‌دانید آدم‌ها با هویت‌شان زنده هستند. با خاطرات‌شان الهام می‌گیرند و زندگی خودشان را مدیریت می‌کنند. [ولی شهرداری به این مسائل بسیار مهم هیچ توجهی ندارد.]

۶۹. در آن سریال پیتخت هم دیدید که خانواده نقی معمولی خانه‌ای را خریده بودند، بعد به آنان ابلاغ کردند که در طرح شهرداری است [و باید خراب شود]. حالا واقعاً این بلا سر همه خانواده‌ها می‌آید ...

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

به هر حال شهرداری برای اینکه از این مدیریت غیر مبتنی بر "اختیار" و ناقص اختیار فاصله بگیرد، باید کاربری‌های آموزش مرتبط با شهر^{۷۰} را راه اندازی کند. شهر بدون "علم و آموزش"، شهر "جبر" و نقض "اختیار" انسان‌هاست و شما وقتی دائمًا نقض اختیار انسان‌ها را در دستور کار قرار می‌دهید، همکاری‌های شهری کاهش پیدا می‌کند و گستالت در روابط انسانی ایجاد می‌شود.

۴/۱/۴. ساختار بیان و تبلیغات شهری؛ چهار مین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر

مبناي تنظيم روابط انساني

ملحق به ساختار علم و آموزش، "ساختار بیان و تبلیغات شهری" را هم در مدیریت شهری باید داشته باشیم. [مراد ما از] بیان و تبلیغات شهری، همان "اطلاع‌رسانی" است. که اگر بخواهم ذهن شما را به بحث نزدیک کنم، در دوران حاضر می‌شود همین بیلبوردها [را مثال زد] که [البته] اینها کاملاً "تبلیغات سرمایه‌داری" هستند! و همچنانی تبلیغات ضدسلامت فراوانی در آنها وجود دارد.

مثلاً در شهر تهران که در همان دوران برنامه ششم برای جلسه‌ای آمده بودم در یکی از این تبلیغات شهری و با یک تبلیغ قوی نوشته است که: «صبح ماست مصرف کنید»؛ خب؛ کسی که این تبلیغ را انجام داده، متوجه نیست که ماست در وسط روز برای آدم صفرایی هم ضرر دارد. یعنی اول صبح که از حالت استراحتِ مغز و قلب خارج می‌شویم، باید غذای گرم توصیه کرد! ولی تبلیغات شهری پُر است از این تبلیغات ضدسلامت!

مثلاً در همین شهر قم بازار جدید موبایل را ساخته‌اند. مگر نظام سرمایه‌داری چیزی غیر از این است؟! به علت اینکه یک پاساز بزرگ برای موبایل و تجهیزات مرتبط ساخته‌اند؛ همه مردم انتخاب اول‌شان آن مکان می‌شود. یعنی کسب‌وکارهای خُرد مرتبط با موبایل همه در حاشیه می‌روند.

[پس] تبلیغات شهری [در برنامه‌ریزی‌ها و مدیریت‌های شهری کنونی]، ضد روابط انسانی است. حالا شما باید به دنبال تبلیغات شهری مرتبط با روابط انسانی بگردید. پس باید ساختار آن و چگونگی ایجاد آن را بحث کنیم. مثلاً شما فقط در مناسبات‌ها می‌بینید که یک تبلیغات شهری مرتبط با روابط انسانی آن هم به شکل ناقص وجود دارد. من معمولاً در ماه محرم و صفر برای بحث‌های الگوی پیشرفت اسلامی به اصفهان می‌روم و چند سالی است که پشت سر هم آنجا بوده‌ام؛ می‌بینم که تبلیغات هیئت‌خیلی فضای شهر را متحول می‌کند. با اینکه عیب دارد ولی به غیر از "تبلیغات سرمایه‌داری"، فقط در مناسبات‌ها شما می‌توانید "تبلیغات متناسب با روابط انسانی" را ببینید.

۷۰. ممکن است بگویید که این آموزش‌ها در مساجد طراحی می‌شوند. مساجد دو دسته هستند: ۱) مساجد مدیریت‌کننده محله، ۲) مساجدی که آموزش می‌دهند. یا ممکن است، ساختارهای دیگری باشد. الان نمی‌خواهم اختصاصی وارد این بحث شوم. خواستم بگویم: ... انتقال از متن

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

حالا باید این نوع تبلیغات متناسب با روابط انسانی یک نظمی پیدا کند و در همه سال در شهر به وجود بیاید. پس "کاربری‌های بیان و تبلیغات شهری" هم باید معلوم باشد که بعداً عرض خواهم کرد. ما در این موضوع، ایده‌های خیلی مشخصی داریم.

۴/۱/۵ ساختار عبرت و میراث فرهنگی؛ پنجمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر

مبناي تنظيم روابط انساني

ساختار بعدی "ساختار عبرت و میراث فرهنگی" است. همان‌طور که مکرر عرض کردیم، یکی از عواملی که شخصیت انسان‌ها را تقویت می‌کند، مسئله "عبرت آفرینی" برای آدم‌هاست. عبرت آفرینی یعنی: «آدم‌ها را قبل از اتخاذ تصمیم از اتخاذ تصمیم غلط پشمیمان کنیم.» در عصرِ ما، انسان‌ها به نحو رایج [و فراوان] بعد از اتخاذ تصمیم، پشمیمان می‌شوند. به خصوص در تصمیمات حیاتی‌ای که دارند.

اگر یک شهری قرار است به نحو اسلامی اداره شود، باید افراد را قبل از اتخاذ تصمیم غلط پشمیمان کرد. "عبرت" از واژه "عبور" و هم‌خانوده با آن است،^{۷۱} یعنی: کاری کنید که آدم‌ها از تصمیمات غلط "عبور" کنند. حالا چطور باید این کار را انجام داد؟ [راهکارش این است که:] باید کاربری و اراضی عبرت‌آفرین شهری بحث شود که مصاديق آن را عرض خواهم کرد. ما در شهر قم، اراضی عبرت‌آفرین نداریم.

ما ده یا یازده تصمیم مهم داریم که باید روی اینها عبرت ایجاد کرد. مثل: "انتخاب غذا". آدم‌ها غذا را می‌خورند، بعد مسموم می‌شوند، به بیمارستان می‌روند، پشمیمان هم می‌شوند ولی هیچ کاری نمی‌توانند انجام بدند.^{۷۲}

[مثال دیگر:] "انتخاب لباس"،^{۷۳} مثلاً الان با این مدل لباس‌هایی (لباس‌های پلاستیکی و لباس‌های کوتاه و تنگ) که آمده، تقریباً اگر کسی یک تا دو سال این لباس‌ها را بپوشد، به پدیده "گرفتگی عروق" مبتلا می‌شود. و علاج و

۷۱. قوله: «عِبْرَةٌ لِأُولَى الْأَلْبَابِ» [۱۲/۱۱۱] أي: اعتباراً و موعظة لذوي العقول. و "العِبْرَةُ" بالكسر الاسم من الاعتبار و هو الاتعاظ، وهو ما يفيده الفكر إلى ما هو الحق من وجوب ترك الدنيا و العمل للأخرة، و استيقاها من العبور لأن الإنسان ينتقل فيها من أمر إلى أمر، وهي كما ورد فيه من قصص الأولين و المصائب النازلة بهم التي تنتقل ذهن الإنسان باعتبارها إلى تقديرها في نفسه و حالة فيحصل له بذلك انزجار و رجوع إلى الله تعالى، كقوله: «فَأَخَدَهُ اللَّهُ نَكَالُ الْآخِرَةِ وَ الْأُولَى إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعْبَرَةً لِمَنْ يَخْشِي» [۷۹/۲۶] و جمع العِبْرَة عِبَرٌ.

... واژه "عبرت" از "عبور" مشتق شده است؛ چرا که انسان در موقعیت عبرت از یک امری به امر دیگر منتقل می‌شود [و عبور می‌کند]...
مجمع البحرين(طريحي)، ج ۳، ص ۳۹۳

۷۲. ارجاع پژوهشی: عن علی علیه السلام: کم من أكلة مئَةَ أكلاتٍ.

امام علی علیه السلام: چه بسا یک خوردن، انسان را از خوردنها بسیار منع کند!

نهج البلاغة، ص ۵۰۱، حکمت ۱۷۱ / خصائص الأئمة عليهم السلام (خصوص أمير المؤمنين علیه السلام) (سید رضی)، ص ۱۱۰

عيون الحكم و المواقف (لیثی)، ص ۳۸۰ / غرر الحكم و درر الكلم، ص ۵۱۳

وسائل الشيعة، ج ۱۵، ص ۲۱۰ / مستدرک الوسائل، ج ۱۶، ص ۲۱۴

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

درمان گرفتگی عروق هم نمی‌گوییم خیلی مشکل هست، ولی به‌حال در درسرهایی برای آدم‌ها ایجاد می‌کند. بنابراین باید راجع به لباس با آدم‌ها حرف بزنید. الان همه پاساژهای شهری لباس‌های بدن‌نما و تنگ را توصیه می‌کنند. من الان در این جلسه کاری با تاثیرات این نوع لباس‌ها بر "حیاء" مردم ندارم، [و فقط] می‌گوییم این نوع لباس‌ها گرفتگی عروق ایجاد می‌کنند. اندازه عروق انسان معلوم است، نباید تحت فشار قرار گیرد. باید عروق در یک فضای انبساط و انقباض طبیعی باشند تا بتواند خون را انتقال دهنند. یکی از پدیده‌هایی که به این مسئله ضربه می‌زند، لباس تنگ است. پس انتخاب لباس هم مهم است. الان عمدۀ جوانان محترم ما توجه ندارند که سیستم عروقی خودشان را دچار چالش می‌کنند.

٧٣. ارجاع پژوهشی: رسول الله صلی الله علیه و آله: لا یُشَبِّهُ الرَّجُلُ بِالْأُذْنِيْكَىْ حَتَّىْ یُشَبِّهَ الْخُلُقَ بِالْخُلُقِ؛ وَمَنْ شَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ. پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: ظواهر افراد، با هم یکسان نمی‌شود، مگر آنگاه که خلق و خوشان با یکدیگر برابر گردد. و هر کس به گروهی شباهت جوید، در شمار آنان محسوب می‌شود.

(الفردوس: ج، ۵، ص ۱۶۲، ح ۷۸۲۴ و ص ۱۶۸، ح ۷۸۴۵) (کلاما عن حذيفة)

حدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَافُ عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ مَعْوُفٍ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ يَزِيدَ التَّوْلَيِّ عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَىَّ أَوْحَى اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ إِلَى تَبِيِّ مِنْ أَئِيمَةِ: قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ لَا تَلْبِسُوا لِيَاسَ أَعْدَائِي وَ لَا تُظْعِمُوا طَعَامَ أَعْدَائِي وَ لَا تَسْلُكُوا مَسَالِكَ أَعْدَائِي فَتَكُونُوا أَعْدَائِي كَمَا هُمْ أَعْدَائِي.

امام صادق (علیه السلام): خداوند به یکی از پیامبران، وحی فرمود که به مومنین بگوید: همچون دشمنان من لباس نپوشند، مثل آنان خوراک نخورند، و به راه و مسلک ایشان راه نیمایند؛ زیرا این حال، همچون آنان، دشمن خدا خواهد بود.

عمل الشرائع، ج ۲، ص ۳۴۸ / من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۲۵۲

سند من لا يحضر: روى إسماعيل بن مسلم عن الصادق

عيونأخبار الرضا عليه السلام، ج ۲، ص ۲۳

سند عيون: حدَّثَنَا تَمِيمُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ تَمِيمٍ الْقُرْشَنِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عَلَيِّ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ عَبْدِ السَّلَامِ بْنِ صَالِحِ الْهَرَبِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ عَلَيِّ بْنَ مُوسَى الرَّضَا عَنْ يَكُولُ:... وَلَكَدْ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ تَهذيب الأحكام، ج ۶، ص ۱۷۲ (وفيه: قل لقومك بدل قل للمؤمنين، ولا تتشاكلوا بما شاكل أعدائي بدل ولا يسلكوا مسالك أعدائي)

سند تهذيب: عَنِ الصَّفَافِ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنِ التَّوْلَيِّ عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ

الجعفريات (الأشعثيات)، ص ۲۳۴ (با اندکی تفاوت)

سند جعفريات: وَإِنْسَادِهِ [أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ قَالَ أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ حَدَّثَنِي مُوسَى حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَاهِهِ عَلَيِّ بْنِ الْحَسَنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

مشکاة الأنوار في غر الأخبار، ص ۳۲۵ (وفيه قل لقومك بدل قل للمؤمنين) / التوادر (الراوندي)، ص ۵۵ (با اندکی تفاوت) / قصص الأنبياء عليهم السلام (الراوندي)، ص ۲۷۹

الوافي، ج ۲۰، ص ۷۱۳ / هداية الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۲، ص ۱۰۶ / الجواهر السننية في الأحاديث القدسية (کلیات حدیث قدسی)،

ص ۶۸۰ / وسائل الشيعة، ج ۴، ص ۳۸۵ و ج ۱۵، ص ۱۴۶ / مستدرک الوسائل، ج ۱۱، ص ۱۱۹ (نقلًا عن الجعفريات)

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

[مثال‌های دیگر:] "انتخاب مسکن"، "انتخاب همسر"،^{۷۴} "انتخاب کتاب"،^{۷۵} "[انتخاب]" رشته علمی و دانشگاهی؛ اینها تصمیمات مهمی هستند که باید روی آن‌ها عبرت ایجاد کرد.^{۷۶} مثلاً من با خیلی از آدم‌ها که صحبت کردم، می‌گویند ما پشیمان هستیم که این رشته [علمی و دانشگاهی] را خوانده‌ایم؛ ولی چه کار کنیم، نمی‌توانیم به دوره انتخاب رشته برگردیم! شهری که در آن "عبرت" نیست، تصمیمات غلط به وفور در آن اتفاق می‌افتد.

[مثال بعدی:] "انتخاب امام" [است]. ما چه کسی را امام و الهام‌بخش خودمان قرار دهیم؟^{۷۷}

۷۴. ارجاع پژوهشی: قالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ وَأَرْبَعٌ مِنَ الشَّقَاوَةِ: الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ وَالْمَسْكُنُ الْوَاسِعُ وَالْجَازُ الصَّالِحُ وَالْمَرْكَبُ الْبَهِيُّ. وَالْأَرْبَعُ الَّتِي مِنَ الشَّقَاوَةِ: الْجَازُ السَّوءُ وَالْمَرْأَةُ السَّوءَ وَالْمَسْكُنُ الْعَصِيقُ وَالْمَرْكَبُ السَّوءُ. پیغمبر (ص) فرمود: چهار چیز از شقاوت است و چهار چیز از شادی است، اما چهار چیزی که از شادی است: زن صالح، خانه وسیع، همسایه خوب و مرکب راهوار، و چهار چیزی که از بدیختی است: همسایه بد، زن بد، خانه تنگ و کوچک و مرکب بد.

مکارم الأخلاق، ص ۱۲۶ / بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۴

۷۵. ارجاع پژوهشی: قَالَ الْحَسَنُ بْنُ عَلَيْهِ عَجَبٌ لِمَنْ يَتَفَكَّرُ فِي مَأْكُولِهِ كَيْفَ لَا يَتَنَاهَ فِي مَعْقُولِهِ؟ فَيَجِبُ بَطْلَهُ مَا يُؤْذِيهِ وَيُوَدِعُ صَدْرَهُ مَا يُزِيدِهِ. امام حسن علیه السلام: در شگفتمندی از کسی که درباره خوراک جسم خود می‌اندیشد چگونه درباره خوراک فکر خود نمی‌اندیشد؟! شکمش را از آنچه زیانبار است پرهیز می‌دهد، اما در سینه و قلب خود چیزهایی می‌سپارد که مایه نابودیش می‌شود.

الدعوات (الراوندی)، ص ۱۴۴
بحار الأنوار، ج ۱، ص ۲۸۱

۷۶. ارجاع پژوهشی: عَدَدٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدِ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ خَالِدٍ عَنْ أَبِيهِ عَمْنَ ذَكَرَهُ عَنْ رَبِيعِ الشَّحَامِ عَنْ أَبِيهِ جَعْفَرٍ فِي قَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: «فَلَيْسُرُ الْإِنْسَانُ إِلَى طَاعَمِهِ» قَالَ: قُلْتُ: مَا طَاعَمُهُ؟ قَالَ: عِلْمُهُ الَّذِي يَأْخُذُهُ عَمَّنْ يَأْخُذُهُ.

امام باقر علیه السلام درباره آیه «انسان باید به خوراک خود بنگردد» فرمود: یعنی دانشی را که می‌آموزد، مواظب باشد از چه کسی فراموش نگیرد.

الکافی، ج ۱، ص ۵۰ / المحسن، ج ۱، ص ۲۲۰ / الإختصاص(مفید)، ص ۴
وَعَنْهُ (الشَّيْخُ الْمُفِيدُ) عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الصَّفَارِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدِ عَنْ أَبِيهِ عَمْرِ عَنْ رَبِيعِ الشَّحَامِ عَنْ أَبِيهِ جَعْفَرِ الْوَافِی، ج ۱، ص ۲۲۳ / مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۳۱۳

۷۷. ارجاع پژوهشی: يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنْاسٍ يَأْمَمُهُمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ يَمْبَينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرُؤُنَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتَلِّا (سوره مبارکه اسراء، آیه ۷۱)
[یاد کن] روزی را که هرگزی از مردم را با پیشوایشان می‌خوانیم پس کسانی که نامه اعمالشان را به دست راستشان دهند، پس آنان نامه خود را [با شادی و خوشحالی] می‌خوانند و به اندازه رشته میان هسته خرما مورد ستم قرار نمی‌گیرند.

تَفْسِيرُ التَّعْمَانِيِّ بِالْإِسْنَادِ الْأَتَقِيِّ فِي كِتَابِ الْقُرْآنِ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ قَالَ: الثَّالِثُ أَتَبْاعُ مَنْ اتَّبَعَهُ مِنْ أَنْفَقَ الْحَقَّ وَأَنْفَقَ الْبَاطِلِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أَنْاسٍ يَأْمَمُهُمْ فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ يَمْبَينِهِ فَأُولَئِكَ يَقْرُؤُنَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتَلِّا»، فَمَنْ اتَّمَ بِالصَّادِقِينَ مُحِشرَ مَهْمَمٍ، وَمَنْ اتَّمَ بِالْمُنَافِقِينَ مُحِشرَ مَعْهُمْ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: يُحِشرُ الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ، قَالَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «فَمَنْ تَبَغِي فَإِنَّهُ مَيِّ».

امیرالمؤمنین (علیه السلام): مردم [در قیامت] دنباله روى آن پیشوایی باطلی هستند که [در دنیا] پیرو او بوده‌اند. خداوند عز و جل می‌فرماید: «روزی را [یاد کن] که هرگزی را با پیشوایشان فرا می‌خوانیم. پس کسانی که کارنامه‌شان را به دست راستشان دهند، آنان کارنامه خود را می‌خوانند و به قدر نخَّا هسته خرمایی به آنها ستم نمی‌شود» (آیه ۷۱ سوره اسراء). بنابراین، هر کس راست دینان را به پیشوایی بگیرد، با آنان محشور

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

[مثال بعدی:] "انتخاب معلم" [است]،^{۷۸} اینها همه جزء تصمیمات حیاتی است. ما در "جعبه فقهی شخصیت" تصمیمات مرتبط با شخصیت را مجزا بحث کرده‌ایم.^{۷۹} حالا عرض ما این است که: شهر باید ساختار عبرت و میراث فرهنگی داشته باشد؛ برای اینکه انسان‌ها را قبل از اتخاذ تصمیم پشمیمان کند تا در این حوزه‌های مهم تصمیم غلط نگیرند. پس این هم یک ساختار است.

می شود، و هر کس منافقان را به پیشوایی برگزیند، با آنان محسور می گردد. رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرمود: انسان با هر کسی که دوست دارد محسور خواهد شد. حضرت ابراهیم اینچنین فرمود: «هر کس از من تبعیت کند، همانا او از من است» (آیه ۳۶ سوره ابراهیم).
بحار الأنوار، ج ۲۶، ص ۸۱ (نقلًا عن تفسیر النعmani)

عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ خَالِدٍ عَنِ الْفَاسِيِّ بْنِ يَحْيَى عَنْ عَبْيَسٍ عَنْ جَعْفَرٍ الْعَبْدِيِّ عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: لَوْ أَنْ عَبْدًا عَبْدَ اللَّهِ الْكَفَّافُ عَامَ مَا يَبْيَنُ الرُّكْنَ وَالْمَقَامَ ثُمَّ ذُبِحَ كَمَا يَذْبِحُ الْكَبِيرَ مَظْلُومًا لَعَنْهُ اللَّهُ مَعَ التَّفَرُّدِ الَّذِينَ يَتَشَبَّهُونَ بِهِمْ وَبِهِدَاهُمْ وَيَسِيرُونَهُمْ إِنْ جَهَنَّمَ فَجَهَنَّمَ وَإِنْ

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: اگر بنده‌ای هزار سال در میان رکن و مقام، به عبادت خدا پردازد و سپس مظلومانه مانند قوچ سرش بریده شود، با این حال، خداوند، او را با همان گروهی بر می‌انگیزد که به آنان اقتدا می‌کند و راه آنان را می‌پیماید و روش آنان را می‌پوید. اگر بهشتی باشند، او هم بهشتی است و اگر دوزخی باشند، او هم دوزخی است.

^{١٨٠} المحاسن، ج١، ص٦١ / بحار الأنوار، ج٢٧، ص١٨٠

۷۸- ارجاع پژوهشی: الحسین بن محمد عن معکل بن محمد بن ابراهیم الازمنی عن الحسن بن علی بن یعقوبین عن ابی جعفر ع قال: مَنْ أَصْنَعَ إِلَى تَأْطِيْقٍ فَقَدْ عَبَدَهُ فَإِنْ كَانَ التَّأْطِيْقُ يُؤْدِيْ إِلَيْهِ اللَّهِ وَإِنْ كَانَ التَّأْطِيْقُ يُؤْدِيْ إِلَيْهِ الشَّيْطَانَ فَقَدْ عَبَدَ الشَّيْطَانَ.
امام صادق عليه السلام: هر که به گوینده‌ای گوش سپارد، در حقیقت او را پرستیده است. پس، اگر گوینده از خدا بگوید، شنونده خدا را پرستیده است و اگر از شیطان بگوید، شیطان را پرستیده باشد.

^{٤٣٤} الكافي، ج٦، ص٤٣٤ / اعتقادات الإمامية (للصدوق)، ص١٠٩ (با اندركي نفأوت) / عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج١، ص٣٠٤ (مع تفاوت و زياده في اوله و آخره)

سند عيون: حَدَّثَنَا أَبْيَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَنَا الْحُسَيْنُ بْنُ أَحْمَدَ الْمَالِكِيُّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلَيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضا عَنْ أَبِيهِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلَيِّ عَنْ أَبِيهِ عَلَيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنْ أَبِيهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيِّ عَ قالَ رَسُولُ اللَّهِ وسائل الشيعة، ج ٧، ص ٣١٧ / هداية الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ٦، ص ٣٨ / الفصول المهمة في أصول الأئمة (تكميلة الوسائل)، ج ١، ص ٥٢٦

۷۹- ارجاع پژوهشی: در متن مکتوب «جعبه فقهی شخصیت» (تصویف فقهی ارکان شخصیت در مقایسه با فهرست اوصاف عمیق شخصیت، مطرح شده در آزمون ۱۶ عاملی شخصیت ریموند کتل) به بررسی ۵ پرسش پرداخته شده است: پرسش اول: هدف از ارزیابی شخصیت چیست؟ پرسش دوم: تعریف «شخصیت» چیست و ارزیابی آن چگونه است؟ پرسش سوم: «نفس» چیست و متغیرهای اصلی آن کدام است؟ پرسش چهارم: چه علائمی برای ارزیابی «شخصیت» در فقهه بیان شده است؟ پرسش پنجم: داده‌ها و شاخصه‌های ارزیابی را چگونه به دست بیاوریم؟ در بخشی از پاسخ به پرسش سوم به «تصمیمات زیرساختی یا زده‌گانه‌ی تاثیرگذار بر شخصیت» پرداخته شده که عنوانین آنها به صورت اجمالی بدین شرح است: انتخاب دوست و رفیق، انتخاب همسر و ازدواج، انتخاب کتاب، انتخاب خانه و محل زندگی، انتخاب امام (و مسئول)، انتخاب نوع غذا، انتخاب

جهت مطالعه متن کامل این مکتوپ؛ به آدرس زیر در بیامرسان ایتا مراجعه یفرمایید:

۴/۱/۶. ساختار فرقان و ارزیابی شهری؛ ششمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر

مبناي تنظيم روابط انساني

ساختار دیگر "ساختار فرقان و ارزیابی شهر" است. به تعبیر امروزی‌ها: مجموعه‌ای از نهادها وجود دارند که شهر را ارزیابی می‌کنند. مثلاً می‌گویند: شهر را از حیث "تاب آوری" ارزیابی می‌کنیم، شهر را از حیث "هوشمندسازی" ارزیابی کنیم. شما این شاخصه‌ها را می‌پذیرید؟ یا نه، شاخصه‌های دیگری را پیشنهاد می‌کنید؟ این ساختار هم باید در شهر وجود داشته باشد. که فعلاً در جلسه امروز سه شاخصه مهم شهر اسلامی را عرض می‌کنم و بحث خواهم کرد. پس این هم یک بحث است.

۴/۱/۷. ساختار مکاسب و تجارت عمومی؛ هفتمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر

مبناي تنظيم روابط انساني

ساختار بعدی "ساختار مکاسب و تجارت عمومی" است. توزیع مکاسب (مشاغل) در اراضی شهری باید به نحوی صورت بگیرد که تجارت عمومی شود.^{۸۰} باید روی این موضوع هم برنامه‌ریزی کرد. البته اصل این موضوع در کاربری‌ها و نقشه جامع شهری وجود دارد (مثل ساختار آموزش که اصل آن وجود داشت)؛ مثلاً می‌گویند: این مکان، کاربری تجاری دارد. اما توزیع متوازن بین مردم ندارد. ولی در جاهایی که هست، ما تقاضای توزیع متوازن آن‌ها را داریم. این هم باید بحث شد.

۴/۱/۸. ساختار نفی‌سبیل و پدافند غیرعامل؛ هشتمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری

بر مبنای تنظيم روابط انساني

ساختار بعدی "ساختار نفی‌سبیل و پدافند غیرعامل" است. شهر باید "کاربری‌های امنیتی" یا هم داشته باشد. به تعبیر امروزی‌ها: باید "ساختار پدافند غیرعامل" داشته باشد. به تعبیر فقه: باید اراضی مرتبط با "نفی‌سبیل"^{۸۱} داشته

۸۰. ارجاع پژوهشی: جهت مشاهده «تاکید روایات بر عمومی‌سازی و تسهیل تجارت برای فقراء و عموم مردم»؛ به پیوست شماره ۱۰ مراجعه کنید.

۸۱. ارجاع پژوهشی: از قواعد مهم فقهی که هم آیات قرآن و هم اخبار مستفیض و هم اجماع بر آن اقامه شده و فقها در موارد کثیری مبنای استنباط احکام فرعیه قرار داده‌اند، "قاعدۀ نفی‌سبیل" می‌باشد. حرمت هر عملی که سبب شود دشمنان دین و یا غیر مسلمان راهی سلطه و ولایت بر مسلمان یا مسلمانان پیدا کنند، طبق این قاعدة روشن است.

مجله فقه اهل بیت علیهم السلام، ج ۳۵، ص ۱۳۴

(جمعی از مؤلفان، مجله فقه اهل بیت علیهم السلام، مدیریت: سید محمود شاهروodi، ۵۶ جلد، مؤسسه دائرة المعارف فقه اسلامی بر مذهب اهل بیت علیهم السلام)

قاعدة نفی السبیل للكافرین على المسلمين: و من القواعد الفقهية، التي عمل بها الأصحاب، و طبقوها على موارد كثيرة في مختلف أبواب الفقه من العبادات والمعاملات والأحكام، القاعدة المعروفة المشهورة، أي «نفی السبیل للكافرین على المسلمين».

القواعد الفقهية (بنوردي)، ج ۱، ص ۱۸۵

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

باشیم. باید روی این هم بحث شود. وقتی ما می‌گوییم در شهر بخشی از اراضی را به "سبق و رمایه"^{۸۲} اختصاص دهید، [به این دلیل است که:] "سبق و رمایه" هم "تفريح" است^{۸۳} و هم زیرساخت "امنیت" یک شهر است.^{۸۴} الان

۸۲. ارجاع پژوهشی و پژوهشی: در اصطلاح فقه، سبق و رمایه به مسابقه اسبدوانی و تیراندازی به منظور آمادگی برای پیکار و جهاد با دشمنان اسلام گفته می‌شود.

فرهنگ فقه مطابق مذهب اهل بیت علیهم السلام؛ ج ۱، ص ۱۴۳

علیٰ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِنِ أَبِيهِ عَمِيرٍ عَنْ حَفْصٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: لَا سَبَقَ إِلَّا فِي حُقُّ أَوْ حَافِرٍ أَوْ نَصْلٍ يَعْنِي النَّصَالَ.

امام صادق (علیه السلام): مسابقه جایز نیست، مگر در شترسواری، اسب دوانی و تیراندازی.

الکافی، ج ۵، ص ۵۰ و ۴۹ با این سند: الحسین بن محمد الشعراً عن معاذ بن الوشاء عن عبد الله بن سنان

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

الواfi، ج ۱۵۱، ص ۱۵۱ / وسائل الشيعة، ج ۱۹، ص ۲۵۳

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَخْمَدَ عَنْ عَلَىٰ بْنِ إِسْمَاعِيلَ رَفِعَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: إِذْكُرُوا وَإِرْمُوا وَإِنْ تَرْكُوا أَحَبُّ إِلَيْيَ مِنْ أَنْ تَرْكُوا. ثُمَّ قَالَ: كُلُّ لَفْوِ الْمُؤْمِنِ بِاطِلٌ إِلَّا فِي تَلَاقِهِ فِي تَلَاقِهِ الْفَرَسَ وَرَمَيْهِ عَنْ قَوْسِهِ وَمُلَاعِبِهِ امْرَأَتُهُ فَإِنَّهُنَّ حَقٌّ. أَلَا إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَيَدْخُلَ فِي السَّهْمِ الْوَاحِدِ التَّلَاثَةَ الْجَنَّةَ عَامِلُ الْخَشَبَةِ وَالْمُفْقَدِيَ بِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالرَّامِيَ بِهِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ.

پیامبر خدا (صلی الله عليه و آله): سوارکاری و تیراندازی کنید از اینکه سوارکاری کنید براهم دوست داشتنی تراست. سپس فرمود: هر کاریهوده و سرگرمی ای از مومن باطل است مگر سه کار: پژوهش اسب (سوارکاری) و تیراندازی و ملاعبه با همسر؛ چرا که این سه کار حق هستند (و بیهوده نیستند). بدانید که خداوند عزوجل به سبب یک تیر، سه نفر را به بهشت می‌برد: سازنده چوبه تیر و پرداخت کننده و پرتاب کننده آن در راه خدا.

الکافی، ج ۵، ص ۵۰ / تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۷۵ (و فیه "كُلُّ أَمْرٍ لِلْمُؤْمِنِ" بدل "كُلُّ أَمْرٍ لِلْمُؤْمِنِ")

سند تهذیب: عَنْهُ (مُحَمَّدُ بْنُ أَخْمَدَ بْنِ يَحْيَى) عَنْ عَلَىٰ بْنِ إِسْمَاعِيلَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّلَتِ عَنْ أَبِي حَمْرَةَ عَنْ ابْنِ عَجْلَانَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّمْمَنِ عَنْ أَبِي

الْحَسَنِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَ قَالَ

وسائل الشيعة، ج ۱۴۰، ص ۱۴۰ / الواfi، ج ۱۵۰، ص ۱۵۰

عَنْ عَلَىٰ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ ابْنِ أَبِيهِ عَمِيرٍ عَنْ حَفْصٍ بْنِ الْجُخْتَرِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: أَنَّهُ كَانَ يَحْضُرُ الرَّمِيَّ وَالرَّهَانَ.

امام صادق (علیه السلام): همانا ایشان در مسابقات تیراندازی و اسبسواری حاضر می‌شدند.

الکافی، ج ۵، ص ۵۰

وسائل الشيعة، ج ۱۹، ص ۲۵۲ / الواfi، ج ۱۵، ص ۱۵۱

۸۳. ارجاع پژوهشی: عن رسول الله صلی الله عليه و آله: أَحَبُّ اللَّهُو إِلَى اللَّهِ تَعَالَى إِجْرَاءُ الْخَيْلِ وَالرَّامِيَ.

پیامبر خدا (صلی الله عليه و آله): دوست داشتنی ترین تحریز نزد خداوند متعال، اسبسواری و تیراندازی است.

نهج الفصاحة (مجموعه کلمات قصار حضرت رسول صلی الله عليه و آله)، ص ۱۶۹

کنز العمال، ج ۴، ص ۳۴۴، ح ۱۰۸۱۲

عنه صلی الله عليه و آله: عَلَيْكُمْ بِالرَّمِيِّ فَإِذَا مِنْ حَبِرٍ لَوْهُكُمْ (سعیکم).

پیامبر خدا (صلی الله عليه و آله): بر شما باد تیراندازی، که آن یکی از بهترین سرگرمیها (کوشش‌ها) ای شماست.

نهج الفصاحة (مجموعه کلمات قصار حضرت رسول صلی الله عليه و آله)، ص ۵۷۱

کنز العمال، ح ۱۰۸۴۱

۸۴. ارجاع پژوهشی: «وَأَعْدُوا لَهُمْ مَا اشْتَطَعُتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَذْوَ اللَّهِ وَعَذْوَكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُتَفَّلُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُؤْكِلُوكُمْ وَأَتَشْمَلُمُ لَا تُظْلَمُونَ» (سوره مبارکه افال، آیه ۶۰)

و در برابر آنان آنچه در قدرت و توان دارید از نیرو [و نفرات و ساز و برگ جنگی] و اسبان ورزیده [برای جنگ] آمده کنید تا به وسیله آنها دشمن خودتان و دشمنانی غیر ایشان را که نمی‌شناسید، ولی خدا آنان را می‌شناسد بترسانید. و هر چه در راه خدا هزینه کنید، پاداشش به طور کامل به شما داده می‌شود، و مورد ستم قرار نخواهد گرفت.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

متاسفانه شنیدم که تولیت محترم آستان قدس رضوی یک زمین بسیار بزرگ در شهر مشهد را در اختیار فضای سبز قرار داده است. من سال قبل به آقایان گفتم: همین زمین را اختصاص به مسابقات "سبق و رمایه" دهید و این باید بحث شود. ولی متاسفانه "موقعات" در اختیار چیست؟ در اختیار همین برنامه‌های "نوشهرگرایی" قرار می‌گیرد. خود شهر قم هم همین طور است. چند مورد از موقعات بزرگ حضرت معصومه (سلام الله علیها) باید در اختیار پدافند غیرعامل و نفی‌سیل قرار گیرد.

۴/۱/۹ ساختار نظم و سنت‌های شهری؛ نهمین ساختار برنامه‌ریزی و طراحی شهری بر

مبانی تنظیم روابط انسانی

در نهایت [آخرین ساختار] "ساختار نظم و سنت‌های شهری" است. باید از حیث نظم و سنت‌های شهری برای شهر برنامه‌ریزی داشته باشیم. تعریف نظم و سنت‌های شهری این است که: آن محورهایی که (به تعبیر امروزی‌ها) پیشران تحول هستند را به برنامه‌ریزی‌های سنت یک شهر تبدیل کنیم. دائمًا روی آن تاکید کنیم تا شهر احیا شود. مصادیق را عرض خواهیم کرد.

پس به سوال [و سرفصل] سوم هم پاسخ و پرداخته شد: ما از نظر "نظريه مدیریت شهری محله‌محور" ^۹ نوع برنامه‌ریزی را برای اداره یک شهر لازم می‌دانیم، و همه این ^۹ نوع برنامه‌ریزی شهری در "ارتقاء شخصیت افراد و تنظیم صحیح روابط انسانی" موثر است. الان وقتی نقشه جامع شهر قم را نگاه می‌کنیم، برخی از این ساختارهای برنامه‌ریزی وجود ندارد، و برخی هم که وجود دارد به نحو سرمایه‌داری و غلط در حال اجراست. بنابراین شهر را باید از این حیث ترمیم کرد و ارتقاء داد.

محمد بن يحيى عن عمراً بن موسى عن الحسن بن طريفٍ عن عبد الله بن المغيرة رَعَاهُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَفِيْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ : «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَكْنَعْنَاهُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ» قَالَ الرَّمْيُ:

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) در تفسیر آیه «و تا آن جا که می‌توانید خود را از جهت نیرو و قوت مهیا کنید ...» - فرمود: [منظور از قوت] تیراندازی است.

^{۴۹} الكافي، ج.۵، ص

بحار الأنوار، ج. ۱۹، ص ۱۸۵ / وسائل الشيعة، ج. ۱۵، ص ۱۴۰ و ج. ۱۹، ص ۲۵۲ / الوافي، ج. ۱۵، ص

البرهان في تفسير القرآن، ج. ۲، ص ۷۰۷ (نقاً عن الزمخشري في (ربيع الأبرار) عن عقبة بن عامر)

حَدَّثَنَا هَارُونُ بْنُ مَعْرُوفٍ، أَخْبَرَنَا إِبْرَهِيمُ وَهُبَّٰبٌ، أَخْبَرَنِي حَمْرُونُ بْنُ الْحَارِثِ عَنْ أَبِي عَلَيِّهِ ثُمَّاَمَةَ نِبْنِ شُعْبَةَ بْنِ عَامِرٍ يَقُولُ: سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ، يَقُولُ «وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَكْنَعْنَاهُمْ مِنْ قُوَّةٍ...» أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ. أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ. پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) در تفسیر آیه «و تا آن جا که می‌توانید خود را از جهت نیرو و قوت مهیا کنید ...» - فرمود: بدانید که [منظور از] نیرو و قوت، تیراندازی است؛ بدانید که نیرو، تیراندازی است؛ بدانید که نیرو، تیراندازی است.

صحیح مسلم، ج. ۳، ص ۱۵۲۲ / مسند أحمد بن حنبل، ج. ۲۸، ص ۶۴۳ / سنن أبي داود، ج. ۳، ص ۱۰۸۹

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

این هم پس سوال سوم شد. پس نقد ما به شهرداری قم کاملاً واضح و روشن است. [خلاصه نقد و اشکال ما این است که:] شما اصلاً هیچ وروردی به برخی از عوامل شخصیت‌ساز و تنظیم‌کننده روابط انسانی نداشته‌اید، و در برخی از مسائل هم به نحو غلط ورود پیدا کرده‌اید که برخی از مصادیق آن را ذکر کردم.

۵. سرفصل چهارم: برنامه‌های اولویت‌دار برای ساخت شهر یا محله کدام است؟

و اما ساختار آخر که شاید برای شما مهمترین ساختار بحثی باشد. البته برای من همین ساختار سوم، مهم است؛ [چرا که] برمبنای این ساختار سوم است که آن صد برنامه [اجرامی] را پیشنهاد می‌کنیم. یعنی: در واقع نه ساختار وجود دارد، که تقریباً هر [کدام از این نه] ساختار، دارای ده برنامه مجزاست؛ بنابراین [در مجموع] حدود صد تصمیم برای اداره شهر استخراج می‌شود. این مسئله مهم است که [بدانیم] ما [مباحث و تصمیمات اجرایی خود را] از اینجا [یعنی: برمبنای سرفصل سوم، طراحی و آغاز می‌کنیم؛ وقتی شهر قم را در آینده ترسیم می‌کنیم، کاربری‌های شهری بین این نه امر [و ساختار بیان شده در سرفصل سوم] توزیع می‌شوند و برنامه‌های شهری هم متناسب با این نه امر باز تعریف می‌شوند. حالا من مصادیقی از این برنامه‌ها (که حدود ۲۰ برنامه اولویت‌دار است) را ذیل این ساختارها بحث کرده و اجمالاً توضیح می‌دهم و سپس در خدمت شما خواهم بود تا اشکالات و فرمایشات شما را بشنوم.

۱/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه امامت و مدیریت:

۱/۱/۵. ارتقاء جایگاه مساجد (خصوصاً مساجد جامع) به عنوان ساختار اصلی مدیریت شهر؛

اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه امامت و مدیریت (تصمیم ۱)

در مورد "ساختار امامت و مدیریت" (فعلاً در شرایط فعلی) دو پیشنهاد داریم: پیشنهاد اول [این است که:] جایگاه "مسجد" و "مسجد جامع" در نقشه جامع شهری به ساختار مدیریت و امامت ارتقاء پیدا کند. باید در برنامه‌ریزی شهری این موضوع به رسمیت شناخته شود که: مسجد و مسجد جامع، ساختار [اصلی] مدیریت شهر هستند.^{۸۵}

^{۸۵}. ارجاع پژوهشی: رسول الله (ص): «الْمَسَاجِدُ مَجَالِسُ الْأَنْبِيَاءِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ» رسول خدا (صلی الله علیہ و آله): مساجد، محفل انبیا (ع) است.

مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۳

رسول الله (ص): «الْمَسَاجِدُ بُيُوتُ الْمُتَّقِينَ» رسول خدا (صلی الله علیہ و آله): مساجد، خانه پرهیزگاران است.

مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۳۶۳

جهت مشاهده آیات و روایاتی در مورد «محوریت مساجد (خصوصاً مساجد جامع) در اداره شهر»؛ به پیوست شماره ۱۱ مراجعه کنید.

۱/۵. طراحی نقشه کالبدی مسجد اداره کننده شهر؛ دو مین برنامه اولویت دار در حوزه

امامت و مدیریت (تصمیم ۲)

تصمیم دوم [این است که]: اگر شما قبول کردید که "مسجد" و "مسجد جامع"، ساختار [اصلی] مدیریت شهر است، باید نقشه کالبدی مسجد اداره کننده شهر را طراحی کنیم؛ چرا که این نقشه با نقشه مساجد فعلی خیلی متفاوت است. مساجد فعلی [چون فقط با خاطر نمازخواندن ساخته شده، نه با نگاه مسجد اداره کننده شهر؛ لذا تتها دارای] یک اتاق بزرگ و یک دستشویی است (بعضی وقت‌ها حتی حیاط هم ندارند)؛ تا اینکه مردم بیاند در آنجا فقط وضع بگیرند و نماز بخوانند و بروند! اما اگر قرار شد مسجد ساختار مدیریت شهر شود، لااقل باید مثلاً نقشه "مسجد سید اصفهان"^{۸۶} در آن حاکم باشد. در سفر تحقیقاتی ای که ما سال گذشته به اصفهان رفته بودیم، با یکی از نوادگان مرحوم حجت‌الاسلام شفتی صحبت کردیم. ایشان می‌گفتند: پدر خود بنده نقشه این مسجد را کشیده است. جالب است! علمای بزرگوار ما در دوران‌های قبل، خودشان نقشه مسجد را می‌کشیدند و طراحی می‌کردند. ایشان می‌گفتند: صالح اینجا را هم خود ایشان پیشنهاد دادند که از چه باشد.^{۸۷} من آنجا را بررسی کردم، یکی از ویژگی‌های آن مسجد این بود که: از چهار طرف به کاربری‌های مختلف شهر وصل بوده است: از یک طرف به "بازار" وصل بوده است و بازاری‌ها درب اختصاصی داشتند و می‌توانستند از آنجا داخل مسجد شوند. از دو طرف به "حوزه مسکونی" وصل بوده است. و یک طرف دیگر آن هم "بارانداز" (یعنی: مکانی برای مهمان‌ها و مسافرانه، که وارد می‌شندند) بوده است.

به هر حال وقتی قائل شدیم که: یک کالبد و ساختمان(مسجد)، قرار است که کالبد اداره کننده شهر بشود، حتماً این کالبد با [کالبد] مساجد فعلی متفاوت خواهد بود. حالاً نقشه آن چیست؟ اجازه بدھید بعداً به آن پیردازی؛ چون الحمد لله گفتگوها درباره "مسجد تراز" در حال ارتقاء پیدا کردن است؛ لذا می‌توان جلسه‌ای راجع به نقشه جامع "مساجد اداره کننده" برقرار کرد و در مورد آن بحث و گفتگو کرد. آن وقت من نقشه شیخ بهایی و

۸۶- ارجاع پژوهشی: مسجد سید اصفهان از مساجد بزرگ و از بنایهای تاریخی دوره قاجار در شهر اصفهان. این مسجد که به نام بنیان‌گذار آن سید محمدباقر شفتی شهرت دارد، در سال ۱۲۴۰ق در محله بیدآباد اصفهان بنا نهاده شد. مسجد دارای تربیثات و ویژگی‌های متعدد معماری در شیوه‌شناسی ایرانی است. چهار وقف نامه برای مسجد، بین سال‌های ۱۲۶۲ق تا ۱۲۷۳ق نگاشته شده و همه گنبدها، محراب، ایوان، گلستانه، تکیه‌ها و کاشی کاری‌ها است. مسجد سید اصفهان از مساجد پیشین ایران باشد.

منبع: ويکی شیعه
<https://b2n.ir/u34751>

۸۷. یک درک دیگری از [رسالت و حدود کارکردها و وظایف] طلبه در دوران قدیم وجود داشته است؛ ولی طلبه در دوران کنونی فکر می‌کند همین که فقط من بود و به روش اکتفاء کند، خلیل شیخ فنه است.

انتقال از متن

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

حاجت‌الاسلام شفتی^{۸۸} را هم توضیح می‌دهم، سپس نقشه پیشنهادی مدرسه هدایت را برای ساخت مسجد هم توضیح خواهم داد. ما چون کارهای گذشتگان را دیده‌ایم، بفضله تبارک و تعالی، یک پلن^(plan)^{۸۹} بسیار پیشرفته‌تری را برای ساخت مسجد پیشنهاد داده‌ایم که ان شاء الله آن را بحث خواهیم کرد.

[خلاصه بحث تا اینجا اینکه:] این دو اقدام [و تصمیم] را شهرداری محترم قم [در دستور کار قرار دهد:] اولاً: در نقشه جامع شهر، نقش مساجد محله و مسجد جامع را به عنوان ساختار مدیریت شهر به رسمیت بشناسد. ثانياً: تحقیقات راجع به کالبد مطلوب یک مسجد را آغاز کند. [یعنی:] ما یک مسجد را با چه نقشه‌ای بکشیم که بتواند خدمات مرتبط با اداره جامعه را ارائه دهد.

یک درد دلی هست که اجازه بدھید آن را بیان کنم تا تبدیل به چیز دیگری نشود:^{۹۰} شما همین "مصلای قدس"^{۹۱} را به یک معمار غیر مسلمان داده‌اید ساخته است! اینقدر وضعیت غفلت شدیدی در حوزه علمیه قم حاکم است! من فعلاً با اشکالات این ساختمان کار ندارم؛ ولی فقط یک مورد [از اشکالات آن] را می‌گوییم: سازه‌ی اصلی این

۸۸. ارجاع پردازشی: سید محمدباقر شفتی بیدآبادی (۱۱۸۱-۱۲۶۱ق)، فقیه شیعی در دوره قاجاریه، شفتی از نخستین فقیهانی بود که به لقب حاجت‌الاسلام مشهور شد. او به ثروت زیاد و قدرت اجتماعی فراوان در شهر اصفهان شهرت داشت و در دوره‌هایی از حیاتش بر تحولات سیاسی این شهر تأثیرگذار بود. شفتی مستقل از حکومت، امور قضایی را سرپرستی می‌کرد و بر اجرای حدود شرعی (مجازات‌های اسلامی) اصرار داشت و بسیاری از حدود را به دست خود خارجی می‌ساخت. رابطه او با شاهان قاجار نزدیک و دوستانه نبود. بعد از وفات فتح‌علی شاه از رقبای محمدشاه حمایت کرد و بنابر گزارش‌هایی از شورشی علیه حاکم اصفهان حمایت کرد. او را به دلیل زهد بسیار ستوده‌اند و از سخاوت او و حمایتش از فقرا یاد کرده‌اند. مسجد سید اصفهان با حمایت وی ساخته شده است.

منبع: ویکی شیعه
<https://b2n.ir/z77478>

۸۹. برنامه، نقشه، طرح.

۹۰. ارجاع پژوهشی: الإمام الهاדי عليه السلام: العِتَابُ خَيْرٌ مِنَ الْجُنُدِ.
امام‌هادی (علیه السلام): سرزنش کردن بهتر است از کینه به دل‌گرفتن.

نزهة النظر و تبيیه الخاطر، ص ۱۳۹

الدر النظيم في مناقب الأنمة الهايم (یوسف بن حاتم شامي، قرن ۷)، ص ۷۲۹ / أعلام الدين في صفات المؤمنين، ص ۳۱۱
بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۳۶۹

عن علي عليه السلام: لا تُكثِّر (لَا تُكثِّرَنَّ) العِتَابَ؛ فَإِنَّهُ يُورِثُ الضَّغْيَةَ وَيُجُرُّ (يَدْعُو) إِلَى الْبُغْضَاءِ (البغضاء).
امام‌علی (علیه السلام): زیاد سرزنش مکن که کینه می‌آورد و منجر به دشمنی می‌شود.

تحف العقول، ص ۸۴

أعلام الدين (دیلمی، ۸۴۱ق)، ص ۱۷۹ (و فيه اضافه "وَكَثُرَةٌ مِنْ شُوُءِ الْأَدْبِ") / کنز الفوائد (کراجکی، ۴۴۹ق)، ج ۱، ص ۹۳
عيون الحكم و المعاوظ (لیشی، قرن ۶)، ص ۵۱۹ / تصنيف غرر الحكم و درر الكلم (تمیمی، ۵۵۰ق)، ص ۴۷۹
بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۲۲۱

۹۱. ارجاع پردازشی: مصلای قدس قم محل برگزاری نماز جمعه شهر قم است که ظرفیت ۲۵ هزار نمازگزار را دارد. در سال ۱۳۵۸ش، زمین مصلا وقف شد و در سال ۱۳۶۶ش به بهره‌برداری رسید. مصلای قدس در سال ۱۳۸۶ش برای بازسازی تعطیل شد و در سال ۱۳۹۵ش مجدداً به بهره‌برداری رسید. برنامه‌های مختلف مذهبی و فرهنگی در این مکان برگزار می‌شود که مراسم احیای شب قدر و میزانی از زائران اربعین از جمله آنها است.

منبع: ویکی شیعه
<https://b2n.ir/b32085>

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

ساختمان فلزی است و این باعث می‌شود که شما هزینه بسیار سنگینی برای گرمایش و سرمایش این ساختمان پرداخت کنید.^{۹۲} [یعنی:] این ساختمان از حیث سرمایش و گرمایش خیلی ساختمان گرانی است؛ در حالی که اگر به ظرفیت‌های بومی اعتماد می‌شد، می‌توانستیم یک مسجدی با سرمایش و گرمایش ارزان‌تر بسازیم.^{۹۳} در خود قم وقتی وضعیت اینطور است، شما سایر بلاد را می‌توانید تصور کنید. اینها دردهای ماست. سابق بر این، پادشاهان ما ساخت مساجد را به [امثال] حجت‌الاسلام شفتی و شیخ بهایی می‌سپردند؛ ولی الان آیت‌الله‌ها و شیوخ ما، [ساخت مساجد را] واگذار می‌کنند به معمارانی که مقلد لوکوربوزیه (Le Corbusier) هستند و نوشهرگرایی (New Urbanism) خوانده‌اند! خداوند متعال این جملات ما در این ماه مبارک را جزو عبادات ما قرار دهد. باید به این روند اعتراض کرد و برای این مسائل، فکری کرد!

۵/۲. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسازی شهری:

۵/۲/۱ آماده‌سازی طرح فضای سبز به محوریت گیاهان و درختان مُثمر و معطر؛

اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسازی شهری (تصمیم ۳)

در حوزه "تزکیه و پاکسازی شهر"، سه اقدام باید انجام شود: اولین آن‌ها: "طرح فضای سبز مبتنی بر درختان مُثمر و معطر" باید در شهر قم آماده‌سازی شود. پیشنهاد ما این است که: در هر جایی که طرح فضای سبز وجود دارد، براساس درختان و درختچه‌های معطر این کار انجام گیرد. باید درخت "انار"^{۹۴} و "به"^{۹۵} را جدی گرفت. متناسب با

۹۲. حالا من نمی‌گویم ایشان از عمد اینطور طراحی کرده، نیت‌خوانی نمی‌خواهم کنم؛ ولی ...

انتقال از متن

۹۳. در بخش الگوی سرمایش و گرمایش که [در آینده] بحث خواهیم کرد، [خواهیم گفت که:] چهار یا پنج اقدام داریم که به صورت طبیعی سرمایش و گرمایش طبیعی ایجاد می‌کنند.

انتقال از متن

۹۴. ارجاع پژوهشی: حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْسَى بْنِ عَبْدِ الرَّبِيعِ الْيَقِظَانِيُّ عَنِ الْفَالَّاقِسِ بْنِ يَحْيَى عَنْ جَدِّهِ الْحَسَنِ بْنِ رَاشِدٍ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ وَمُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي عَنْ أَبَائِهِ عَ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَ عَلَمَ أَصْحَابَهُ فِي مَحْلِسٍ وَأَجِدَ أَرْبَعَمِائَةَ تَابِعًا مُصْلِحًّا لِلْمُسْلِمِ فِي دِينِهِ وَدُنْيَاهُ... قَالَ: كُلُّ الْوَمَانَ يَسْحِمُهُ فَإِنَّهُ دَيَّانُ الْمَعْدَةِ وَفِي كُلِّ حَبَّةٍ مِنَ الْوَمَانِ إِذَا اسْتَقْرَرَتْ فِي الْمَعْدَةِ حَيَاةً لِلْقُلْبِ وَإِنَّهُ لِلنَّفْسِ وَتُمْرِضُ وَسُوَاسَ الشَّيْطَانِ أَرْبَعَمِائَةَ.

امام صادق (علیه السلام) به نقل از امیرالمؤمنین (علیه السلام): ... انار را با پیه آن بخورید که معده را شستشو می‌دهد و هر دانه‌ای از انار که در معده جا کند تا چهل شب دل را زنده می‌کند و جان را روشنی بخش است و وسوسه شیطان را سست می‌کند.

الخلصال، ج ۲، ص ۶۳۶

طب الأئمة عليهم السلام (ابن بسطام)، ص ۱۳۴

بوم شهر قم بحث می‌کنم. بعد کاشت درختچه‌های "زیتون" غیرتاریخته را جدی گرفت.^{۶۷} (چون برخی از زیتون‌های تلخ ظاهراً دستکاری شدند)، درختچه "نرجس" را باید جدی گرفت که در تعابیر روایی ماست که:

وسائل الشيعة، ج ٢٥، ص ٣٠ / بحار الأنوار، ج ١٠، ص ١١٥

عَنْهُ (عِدَّةٌ مِّنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) عَنْ تَهْكِيٍّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَحْمَدَ عَنْ زَيْدِ بْنِ مَرْوَانَ الْقَنْدِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبا الْحَسَنِ عَيْنِي الْأَوَّلَ يَقُولُ: مَنْ أَكَلَ رُمَاتِنَةً يَوْمَ الْجَمْعَةِ عَلَى الرِّيقِ تَوَرَّتْ قُلْبُهُ أَزْبَعَنَ صَبَاحًا فَإِنْ أَكَلَ رُمَاتِنَةً فَشَمَانِينَ يَوْمًا فَإِنْ أَكَلَ ثَلَاثًا فَمِائَةً وَعِشْرِينَ يَوْمًا وَطَرَدَتْ عَنْهُ وَسْوَسَةُ السَّيِّطَانِ وَمَنْ طَرَدَتْ عَنْهُ وَسْوَسَةُ السَّيِّطَانِ لَمْ يَعْصِ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ وَمَنْ لَمْ يَعْصِ اللَّهَ أَذْهَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ.

امام کاظم علیه السلام: هر کس روز جمعه یک دانه انار ناشتا بخورد دلش ۴۰ صبح روشن شود و اگر دو دانه باشد ۸۰ صبح روشن شود، و اگر سه باشد تا ۱۲۰ صبح و سوسه شیطان از دور شود نافرمانی خدا نکند و هر که نافرمانی خدا نکند خدا او را به بهشت پرید.

^{٥٤٤} الكافي، ج٦، ص ٣٥٥ / المحسن، ج٢، ص

^{١٦٢} الوافي، ج ١٩، ص ٣٩٣ / وسائل الشيعة، ج ٢٤، ص ٤١٨ / بحار الأنوار، ج ٦٣، ص ١٦٢

٩٥ . ارجاع بزوهشی: محمد بن يحيى عن أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ يَحْيَى عَنْ جَدِّهِ الْحَسَنِ بْنِ رَاشِدٍ عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ: أَكُلُّ السَّفَرْجَلْ قُوَّةً لِلْقُلْبِ الصَّعِيفِ وَ يُكَيِّبُ الْمَعْدَةَ وَ يَذْكُرُ الْفَوَادَ وَ يُسْعِمُ الْجَبَانَ.

امام علی علیه السلام: خوردن بِه، نیز وی برای قلی است که ضعیف شده باشد، عده را پاک می‌کند، دل را ذکارت می‌بخشد، ترسو را دلیر می‌کند.

الكافي، ج٦، ص ٣٥٧ / المحسن، ج٢، ص ٥٥٠

عَنْهُ عَنْ الْفَالِسِمِ بْنِ يَحْيَى عَنْ جَدِّهِ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبَائِهِ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ

^{١٧٠}وسائل الشيعة، ج ٢٥، ص ١٦٥ / الواقي، ج ١٩، ص ٣٩٩ / بحار الأنوار، ج ٦٣، ص ١٧٠

طلب الأئمة عن طلحة بن زيد عن الإمام الصادق عليه السلام: إنَّ فِي السُّقْرِ حِلٍ حَصَلَةً لَيْسَتْ فِي سَائِرِ الْفَوَاكِهِ. قَلْتُ: وَمَا ذَاكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ؟ قَالَ: يُشَجِّعُ الْجَبَانَ، هَذَا وَاللَّهُ مِنْ عِلْمِ الْأَنْبِيَاءِ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ.

طب الأئمة عليهم السلام به نقل از طلحه بن زيد: امام صادق عليه السلام فرمود: «در به، ویزگی ای است که در دیگر میوه‌ها نیست». پرسیدم: ای پسر پیامبر خدا! آن چیست؟ فرمود: «ترسو را دلیر می‌کند. به خداوند سوگند، این، از داشن پیامبران که درودهای خداوند بر تمامی آنان باد است».

طبع الأئمة عليهم السلام (ابن بسطام)، ص ١٣٦

^{١٦٣} بحار الأنوار، ج ٦٣، ص ١٧٦ / طب الأئمة عليهم السلام (اللشیر)، ص ١٦٣

٤٦ . ارجاع پژوهشی: عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ مَسْوُرِ بْنِ الْعَبَّاسِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ وَاسِعٍ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ إِسْمَاعِيلَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي ذَاوِدَ النَّجَعِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ ادْهُوْنَا بِالرَّيْتِ وَ أَتِمُوْهَا بِفَإِنَّهُ دُهْنَةُ الْأَخْيَارِ وَ إِدَمُ الْمُصْطَفَيْنَ مُسْحَثٌ بِالْقَدْسِ مَرَّتِينَ بِبُورَكَتْ مَقْبَلَةً وَ بُورَكَتْ مَذْبَرَةً لَا يَضُرُّ مَعْهَا دَاءٌ.

امام علی علیه السلام؛ با روغن زیتون، بدن را چرب کنید و با آن، خورش بسازید؛ چرا که روغن نیکان و خورش برگزیدگان است، دو بار به پاکی سوده شده. [و] هنگامی که روی می کند و هنگامی که پشت می کند، برکت نهاده شده است و با وجود آن، هیچ بیماری ای زیان نمی رساند.

^{٤٨٤} الكافي، ج٦، ص ٣٣١ / المحسن، ج٢، ص:

بِاسْنَادِهِ أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ الْإِمَامُ الْأَجْلُ الْعَالَمُ الرَّاهِدُ الْوَاهِدُ أَمِينُ الدِّينِ ثَقَةُ الْإِسْلَامِ أَمِينُ الرُّؤْسَاءِ أَبُو عَلِيٍّ الْفَضْلُ بْنُ الْحَسَنِ الطَّبَرِيِّ أَطَالَ اللَّهُ بَقَاءُهُ فِي يَوْمِ

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

(استشمام بوی نرجس، جنون نهفته در قلوب را منتفی می‌کند)^{۷۷} و به ترجمه امروزی: عصبانیت آدم‌ها را کاهش می‌دهد. این هم یک بحث مهمی است. دوستان طب سنتی، شدت و عصبانیت روحی را با "مزاج" تنظیم می‌کنند. البته درست است که "غلبه صfra"، "غلبه دم" و "افزايش خشكى"، عصبانیت ایجاد می‌کنند؛ [ولی] ریشه آرام یا نآرام‌بودن یک فرد، وضعیت قلبی اوست. حالا در روایت می‌فرمایند که: «درختچه "نرجس"، یعرق جنون در قلب را مدیریت [و درمان] می‌کند» و این باعث می‌شود که پاکسازی سmom قلب و رذائل قلبی اتفاق بیفتد.

فرض کنید شخصی با خانواده خود [نزاع و] دعوا کرده است؛ ولی بلا فاصله تا وارد حیاط خانه و یا محیط شهری می‌شود، درختان معطر و مثمر را می‌بیند و بوی آنها را استشمام می‌کند؛ چه اتفاقی می‌افتد؟ برای او "آرامش قلب" اتفاق می‌افتد. "عطردرمانی" یک بحثی در فقه است. عطر عمده‌تاً کدام قسمت‌های بدن را درمان می‌کند؟ قلب را.^{۹۸} و پاکسازی قلبی را به ارمغان می‌آورد. پس فضای سبز شهری، ساختار پاکسازی و ترکیه است. پاکسازی و

أبو الحسن عليٌّ بن محمدٍ بن عليٍّ الْحَاتِمِيُّ الرُّوْزَنِيُّ قِرَاءَةً عَلَيْهِ سَنَةُ اثْتِينَ وَ حَمْسِينَ وَ أَربعَمِائَةٍ قَالَ أَخْبَرَنَا أَبُو الْحَسَنِ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ هَارُونَ الرُّوْزَنِيُّ
بِهَا قَالَ أَخْبَرَنَا أَبُو بَكْرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُحَمَّدٍ حَمَدَةُ الْعَبَاسِ بْنِ حَمْرَةَ الْيَسَابُورِيِّ سَنَةُ سَبْعَ وَ ثَلَاثَيْنَ وَ ثَلَاثَمِائَةٍ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو الْقَاسِمِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ
أَحْمَدَ بْنِ عَامِرِ الطَّاهِيِّ بِالصَّبْرَةِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي سَنَةِ سَبْئَ وَ مَاتِيَّنَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَلَيِّ بْنِ مُوسَى الرَّضا عَسَنَةُ أَرْبَعَ وَ تِسْعَينَ وَ مَائَةٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي مُوسَى بْنُ
جَعْفَرٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي جَعْفَرٍ بْنِ مُحَمَّدٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي مُحَمَّدٍ بْنِ عَلَيٍّ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَلَيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيٍّ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي
عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَيْكُمْ بِالرَّؤْبِ فَإِنَّهُ يُكْشِفُ الْمُرْءَةَ وَ يَذْهَبُ بِالْبَلْغَمَ وَ يُشْدُدُ الْعَصَبَ وَ يُحَسِّنُ الْعَلْقَى - وَ يُطِيبُ النَّفَسَ وَ
يَذْهَبُ بِالْأَقْمَمِ .

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): بر شما باد روغن زیتون؛ زیرا تلخه را می‌زداید، بلغم را می‌بکشد، بیماری مزمن را از میان بر می‌دارد، خوی را خوش می‌سازد، دل را پرسته می‌دارد و اندوه را می‌بزد.

صحيفة الإمام الرضا عليه السلام، ص ٥٣ / عيون أخبار الرضا عليه السلام، ج ٢، ص ٣٥ / مكارم الأخلاق، ص ١٩٠
وسائل الشيعة، ج ٢٣، ص ٦٣ / بحار الأنوار، ج ١٧٩، ص ٣٦٥ / مستدرك الوسائل، ج ١٦، ص ٣٦٥

٩٧ ارجاع پژوهشی: رسول الله صلی الله علیہ وآلہ: شُمُوا التَّرْجِسَ وَلَوْ فِي الْيَوْمِ مَرَّةً، وَلَوْ فِي الْاَسْبُوعِ مَرَّةً، وَلَوْ فِي الشَّهْرِ مَرَّةً، وَلَوْ فِي السَّنَةِ مَرَّةً، وَلَوْ فِي الدَّهْرِ مَرَّةً؛ فَإِنَّ فِي الْقَلْبِ حَجَّةً مِنَ الْجُنُونِ وَالْجَذَامِ وَالْبَرْصِ وَشَمَةً يَدْفَعُهَا.

پیامبر خدا صلی الله علیہ وآلہ و آله: [غل] نرگس را بیویید، هر چند در روز یک بار، هر چند در هفته یک بار، هر چند در ماه یک بار، هر چند در سال یک بار، و هر چند در همه عمر، یک بار؛ چرا که در قلب، هسته‌ای از دیوانگی، جذام و پیسی وجود دارد؛ که بیویید نرگس، آن را دور می‌کند.

طب النبي صلی الله علیہ وآلہ وسلم (مستغفری، ٤٣٢ ق)، ص ٣٠

بحار الأنوار، ج ٥٩، ص ٢٩٩ / طب الأئمة عليهم السلام (للشیر)، ص ٢٨٠ / مستدرک الوسائل، ج ١، ص ٤٤٥

٩٨ ارجاع پژوهشی: الحسین بن محمد عن احمد بن إسحاق عن سعدان عن أبي بصير قال أبو عبد الله ع قال رسول الله ص الطيب يشد القلب.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: یوی خوش، قلب را تقویت می‌کند.

الكافي، ج٦، ص٥١٠

الوافي، ج٦، ص٦٩٤ / وسائل الشيعة، ج٢، ص١٤٣

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

تزرکیه این نیست که فقط منبر بروید و مردم را به حذف رذایل اخلاقی دعوت کنید؛ خود فضای سبز شهری هم از ابزارهای تزرکیه است. به نظر من روزانه هم باید اتفاق بیفتند.

۲/۲. بازتعریف کالبد سرویس‌های بهداشتی در شهر و جانمایی مناسب آنها؛ دومین

برنامه اولویت‌دار در حوزه تزرکیه و پاکسازی شهری (تصمیم ۴)

یکی دیگر از ساختارهای تزرکیه: "بازتعریف کالبد توالتهای شهری و جانمایی مناسب آنها" است. به قول دوستان طب سنتی: **فضیل** (اضافه و زوائد) غذا وارد بخش "روده" می‌شود، و زوائد خون هم توسط "کلیه" تسویه می‌شود و به "مجاری ادراری" انتقال پیدا می‌کند. [لذا برای تخلیه سریعِ مجاری اداری از این فضولات،] شهر باید توالتهای در دسترس داشته باشد. بنده یکی از علت‌های مهم افزایش بیماری‌های کلیوی^{۹۹} و افراد دیالیزی و افزایش استفاده از تجهیزات گران دیالیز در کشور را این می‌دانم که دستشویی در دسترس شهری کم است. اگر بخواهید شهر را سالم نگه دارید، باید برای دستشویی توزیع مناسب وجود داشته باشد، همه جای شهر باید دستشویی در دسترس باشد. افراد باید بتوانند کمتر از دو الی سه دقیقه خودشان را به یک دستشویی مناسب برسانند. خود دستشویی‌ها هم به دلیل اینکه به صورت طبیعی بوی متعفن دارند، لذا باید کالبد آنها به شکلی طراحی شود که تهویه مناسب داشته باشد که حالا مهمترین اقدام برای "تهویه مناسب"، این است که باید سقف دستشویی بلندتر از سقف‌های عادی در نظر گرفته شود تا بتوان تهویه مناسب برای آن طراحی کرد که این را بعد بحث خواهیم کرد. بنابراین این هم یک اقدامی برای تزرکیه و پاکسازی شهر است.

عَدَّهُ مِنْ أَصْحَابَنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِنِ مَحْمُوبٍ عَنْ عَلَيِّ بْنِ رَبَّابٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ أَبِي بَصِيرٍ فَسَبَغْتُ أَبَا عَنْدِ اللَّهِ عَوْنَوْيُّوْلُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: إِنَّ الرَّبِيعَ الطَّيِّبَةَ شَهْدُ الْقُلُوبَ وَ تَرِيدُ فِي الْجِمَاعِ.

امام صادق(علیه السلام) از پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: بوی خوش، قلب را محکم می‌کند و بر [تون] آمیزش می‌افزاید.

الکافی، ج ۶، ص ۵۱۰ / قرب الإسناد، ص ۱۶۷ / دعائم الإسلام، ج ۲، ص ۱۶۶

الوافي، ج ۶، ص ۶۹۴ / وسائل الشيعة، ج ۲، ص ۱۴۳

قَالَ عَلَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: الْطَّيِّبُ شُرَرَةُ ...

امام علی علیه السلام : بوی خوش شادمانی می آورد...

نهج البلاغه ج ۱ ص ۵۴۶ / عيون الاخبار ج ۲ ص ۴۰

وسائل الشيعة ج ۲ ص ۱۴۳ / بحار الانوار ج ۷۳ ص ۳۰۰

۹۹ ارجاع پردازشی: دکتر فرزین سلیمان زاده در گفتگو با خبرنگار علمی ایرنا وضعیت کشور در مورد نارسایی کلیه را نگران کننده دانست و افزود: آمارهای جهانی نارسایی کلیه نشان می‌دهد که از هر ۱۰ نفر یک نفر مبتلا به بیماری کلیه است. عضو هیات مدیره انجمن اورولوژی ایران با اشاره به این که آمار نارسایی کلیه در ایران بالاست، افزود: این خطر بالقوه می‌تواند سلامت و تندرسی ایرانی‌ها را به صورت جدی تهدید کند. وی ادامه داد: هرچند این آمارها به معنی این نیست که یک نفر از هر ۱۰ نفر نیاز به دیالیز یا پیوند کلیه دارد، اما نشان می‌دهد که وضعیت ابتلا به این بیماری نامناسب است و باید اقدامات پیشگیرانه با جدیت انجام شود.

منبع: خبرگزاری ایرنا

<https://www.irma.ir/news/۸۲۸۵۸۸۷۳>

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

الآن همین منطقه‌های اطراف حرم را در نظر بگیرید، اگر حرم مطهر این ساختار پاکسازی را در اختیار مردم قرار نداده بود، در خود شهر قم مشکل داشتیم. شهر مشهد را هم از همین حیث بررسی کردیم. بعد جالب است با همین تدابیر ساده شاید بشود بیماری‌های کلیوی را یک دهم کرد. دیدید که در تدابیر روایت: اگر شما احتیاج به بول پیدا کردید، هیچ کاری را مقدم بر این کار نکنید.^{۱۰۰} و در بعضی از تعابیر اینطور آمده که: [اگر شما به این مسئله اهمیت بدھید و به آن عمل کنید، باعث می‌شود که] دیگر مشکلات مجاری ادراری و کلیوی پیدا نکنید.^{۱۰۱} بنابراین این هم یک بحث شد.

۵/۲/۳ راهاندازی حمام‌های چهارمزاچی؛ سومین برنامه اولویت‌دار در حوزه تزکیه و پاکسازی شهری (تصمیم ۵)

مسئله سوم [در حوزه تزکیه و پاکسازی شهری]^{۱۰۲}، راهاندازی مجدد "حمام‌های چهارمزاچی"^{۱۰۳} در شهر قم است. من فکر می‌کنم برای شروع [این کار]، شهر قم لاقل نیاز به ۱۰ "حمام چهارمزاچی" دارد که بتوان در آن صد خدمت ارائه داد. الان وضعیت به شکلی است که مردم این نوع حمام‌ها را در اختیار ندارند، لذا دچار غلبه یکی از مزاچها و ایجاد مشکل [و بیماری] می‌شوند. باید این کار را شروع کنید که: برنامه‌ریزی شهری به شکلی باشد تا

۱۰۰. ارجاع پژوهشی: قال الرضا: وَمَنْ أَرَادَ أَنْ لَا يَسْتَكِي مَتَّهَةً فَلَا يَعْجِسِ الْبُولَ وَلَوْ عَلَى ظَهْرِ دَائِيَّهِ.

امام رضا (علیه السلام): کسی که می‌خواهد از ناراحتی مثانه شکایت نکند، بول خود را نگه ندارد و لو اینکه سوار مركب باشد.

طب الإمام الرضا عليه السلام (الرسالة الذهبية)، ص ۳۵

بحار الأنوار، ج ۳۲۳، ص ۵۹ / مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۸۴

۱۰۱. ارجاع پژوهشی: زُوِيَ إِذَا جُعْتَ فَكُلْ وَإِذَا عَطِشْتَ فَأَشْرِبْ وَإِذَا هَاجَ بِكَ الْبُولُ قَبْلَ وَلَا تُجَامِعْ إِلَّا مِنْ خَاجَةٍ وَإِذَا نَعْسَتْ فَنِمْ فَإِنَّ ذَلِكَ مَصَحَّةٌ لِلْبَدَنِ.

در فقه الرضا (علیه السلام) روایت شده است: ... هر گاه بول بر تو به هیجان آمد، بلا فاصله بول کن ... چرا که این باعث صحت و سلامت بدن است.

الفقه المنسوب إلى الإمام الرضا عليه السلام، ص ۳۴۰

بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۲۶۰ / مستدرک الوسائل، ج ۱۶، ص ۴۶۶

۱۰۲. ارجاع پژوهشی: علت نامگذاری حمام‌های چهارمزاچی:

فَكَتَبَ الرَّضَا: ... أَنَّ تَرْكِيبَ الْحَمَّامِ عَلَى تَرْكِيبِ الْجَسَدِ لِلْحَمَّامِ أَرْبَعَةُ أَيَّاتٍ مِثْلُ أَرْبَعِ طَبَانِيَّةِ الْبَيْتِ الْأَوَّلِ بَارِدٌ يَابِسٌ وَالثَّانِي بَارِدٌ رَّطِبٌ وَالثَّالِثُ حَارٌ رَّطِبٌ وَالرَّابِعُ حَارٌ يَابِسٌ.

امام رضا (علیه السلام): ... حمام مانند بدن آدمیزاد از چهار طبیعت ترکیب شده و دارای چهار خانه است: خانه اول: سرد و خشک است، خانه دوم: سرد و تر است، خانه سوم: گرم و تر است، خانه چهارم: گرم و خشک.

طب الإمام الرضا عليه السلام (الرسالة الذهبية)، ص ۳۰ / بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۳۲۲ (وفيه: أَنَّ الْحَمَّامَ يُكَبِّ عَلَى تَرْكِيبِ الْجَسَدِ لِلْحَمَّامِ أَرْبَعَةُ يَبِيُوتٍ مِثْلُ طَبَانِيَّةِ الْجَسَدِ)

مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۷۵ / مکاتیب الأئمة عليهم السلام، ج ۵، ص ۲۰۴

مباحثت مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

مردم بتوانند "اختلاط ناسالم" خودشان را با ارزان‌ترین قیمت و به سرعت از بدن‌شان دفع کنند.^{۱۰۳} الان شهرداری باید ورود نموده و این کار را بررسی [و پیگیری] کند.

بازار شهر قم را که بررسی کردم، دیدم در بازار شهر قم علاوه بر اینکه سایر خدمات شهری در آن ارائه می‌شده است، یکی از خدمات مهم در آنها همین "حمام" بوده است. "حمام حاج عسگرخان"^{۱۰۴} در بازار قم است. در قدیم چون می‌دانستند که اختلاط ناسالم منشاء دهان نوع بیماری است، یک ساختار [حمام‌های مناسب برای این کار را] در شهر می‌ساختند. البته منافات و اشکالی ندارد که حمام در خانه هم ساخته شود؛ اما شما باید در مورد حمام‌هایی که "اختلاط ناصالح" را [از بدن] خارج می‌کنند هم بحث کنید.

پس این سه اقدام برای تزکیه و پاکسازی شد. این سه اقدام باید انجام بگیرد. باز تاکید می‌کنم که: در "نظريه پیشگیری ساختاری از بیماری"، حمام‌های چهارمزاجی جایگزین بیمارستان‌های ما هستند. اخیراً که در چند روز پیش وزیر محترم بهداشت را دیدم، مطالبی را برای ایشان مطرح کردم؛ یکی از آن مباحثت این بود که به ایشان گفتم: ما (وقتی اختیارات پیدا کنیم)، در ظرف دو سال، بیماری‌های ۵ شهر را (به عنوان نمونه) به یک دهم کاهش خواهیم داد. من ۲۵ طرح برای احیای سلامت یک شهر ریخته‌ام؛ یکی از آنها همین احیای حمام‌های چهارمزاجی است. شما می‌دانید که اگر کسی هفتاهی یکباره "حمام‌های چهارمزاجی" برود، گرفتگی‌هایش باز خواهد شد، مشکلات حافظه برطرف می‌شود، مشکلات پوستی (که خیلی شایع است) مدیریت می‌شود. خیلی از این مسائل [و بیماری‌ها] را می‌توان در این حمام‌های چهارمزاجی مدیریت کرد. که ان شاء الله این موارد را بحث خواهیم کرد.

۱۰۳ . ارجاع پژوهشی: فَكَبِّ الرَّضَا؛ وَ مَنْقَعُ الْحَمَامِ؛ ثُوَّدِي إِلَى الْأَغْتَدَالِ وَ يُنْثَيُ الدَّرَنِ يُلْكِنُ الْعَصَبَ وَ الْغُرْوَقَ وَ يُقْوِي الْأَعْصَاءَ الْجَبَارَ وَ يُذَبِّبُ الْثُضُولَ وَ الْعُفُونَاتَ.

امام رضا (علیه السلام): حمام منافع زیاد و قابل توجهی دارد: مزاج آدمی را به اعتدال می‌کشاند، چرك و پلیدی را بر طرف می‌کند، رگهای تن را از کوچک و بزرگ همه رازم و ملایم می‌سازد، اعضاء را تقویت می‌کند، فضولات (و سوموم) بدن را زایل می‌نماید؛ مواد زایده را ذوب و نابود می‌گرداند، عفونات را از میان می‌برد.

طب الإمام الرضا عليه السلام (الرسالة الذهبية)، ص ۳۰ / بحار الأنوار، ج ۵۹، ص ۳۲۲ (و فيه: يُذَبِّبُ الْعُفَنَ بَدْلَ الْعُفُونَاتَ)
مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۳۷۵ / مکاتیب الأنمة عليهم السلام، ج ۵، ص ۲۰۴

۱۰۴ . ارجاع پژوهشی: حمام حاج عسگرخان با بنایی کهن و ارزشمند از مکان‌های دیدنی قم در بافت قدیم شهر است و در بخش شمالی راسته بازار قرار دارد. مجموعه‌ای که از دو قسمت حمام و چاله حوض تشکیل شده و با توجه به کتبیه‌ای سنگی که در بخش ورودی حمام وجود دارد، قدمت آن به سال ۱۲۱۶ هجری قمری و اوایل دوران حکومت قاجاریان و مقارن با سلطنت فتحعلی‌شاه قاجار، بازمی‌گردد.

۳/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه علم و آموزش:

۱/۳/۵. تولید دفترچه‌های راهنمای مدیریت شهری و گسترش آموزش‌های مرتبط با آن؛

اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه علم و آموزش (تصمیم ۶)

در "ساختار علم و آموزش" ما یک پیشنهاد مهم داریم: دفترچه‌های راهنمای مدیریت شهری و گسترش آموزش‌های مرتبط با آن. شهرداری باید در مسائل مختلف به جای "ابلاغیه"، "دفترچه‌های راهنمای مدیریت شهری" منتشر کند. مثل: دفترچه راهنمای کاهش پسماند شهر، دفترچه راهنمای درختان معطر، دفترچه راهنمای تفاوت‌های دارواسعه با آپارتمان، دفترچه راهنمای بازی کودکان (یعنی کالبد شهری باید خدمات خودش در مورد بازی کودکان را پیشنهاد بدهد) و مسائل دیگر.

۴/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه بیان و تبلیغات شهری:

۱/۴/۵. ارتقاء تبلیغات شهری از حوزه اقتصاد به حوزه‌های سه‌گانه روابط انسانی، تسخیر

اشیاء و اسماء الهی؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه بیان و تبلیغات شهری (تصمیم ۷)

در بخش "ساختار بیان و تبلیغات شهری" ما دو تصمیم مهم را به شهرداری محترم قم پیشنهاد داده‌ایم: اولین پیشنهاد این است که مبنای تبلیغات را از "تبلیغات مکاسب و اقتصاد سرمایه‌داری" به تبلیغات در حوزه "روابط انسانی"، "تسخیر شیعی‌پایه" و "اسماء الهی" ارتقاء دهد. یعنی همان سه مفهوم پایه‌ای که ما در الگوی پیشرفت داریم و بشر برای زندگی به آن احتیاج دارد. الان بنا بر این است که تبلیغات فقط برای حوزه اقتصاد باشد. (اگرچه یکی از موارد مرتبط با روابط انسانی، حوزه مکاسب و اقتصاد است؛ اما شما می‌توانید "تبلیغات در حوزه روابط انسانی" را [به صورت کامل و گسترده‌تر] و همچنین "تبلیغات مربوط به خصیت‌های اشیاء" [و "تبلیغات مربوط به حوزه اسماء الهی" را نیز] مینا و در دستور کار قرار دهید.

مثلاً: الان یک بخش از درخت‌های قم درختان زیتون و انار هستند. مردم ما نمی‌دانند اینها چه خصیت‌هایی دارند یا درک ناقصی از آنها وجود دارد. پس مینا باید تغییر پیدا کند.

۲/۴/۵. برگزاری جشنواره‌های عکس در مورد معضلات شهری؛ دومین برنامه اولویت‌دار

در حوزه بیان و تبلیغات شهری (تصمیم ۸)

به لحاظ برنامه‌ای باید جشنواره عکس برای بیان و تبلیغات شهری راه بیفتند. من شروع را از مسئله راه‌اندازی جشنواره‌های عکس مرتبط با مدیریت شهری محله‌محور می‌دانم. باید عکاس‌ها را بسیج کرد، معضلات شهری را

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

برای ما روایت کنند. چرا من تاکید بر نوشتن گزارش‌های تخصصی نکرم؟ برای اینکه جشنواره عکس هم گزارش به مردم است، هم گزارش به مدیران است. خواستم با یک اقدام، هر دو مجموعه را درگیر مسائل شهری کنم. مثلاً فرض بفرمایید اگر یک جشنواره عکس برای روایت تفاوت‌های بازی در گیمینت و بازی در حیاط خانه با عنوان "جشنواره عکس مرتبط با بازی کودکان" راه بیفتند؛ این خیلی به جا افتادن مسئله کمک می‌کند.

یا مثلاً جشنواره‌ای با عنوان "جشنواره عکس معضلات آپارتمان‌نشینی" راه بیفتند. اینها به راه افتادن بیان و تبلیغات شهری کمک می‌کند. از نقطه‌ای شروع کردم که الان با این گوشی‌های همراهی و این عکاسان فراوانی که وجود دارند، می‌شود کار را راه انداخت. می‌توان با تعیین یک مُشوّق‌هایی مسئله را راه انداخت و راجع به شهر مطلوب بحث کرد.

مثلاً شما می‌توانید برای "میزان شیوع نمای رومی در قم"، یک جشنواره عکس راه بیندازید. یکی از جاهایی ما در شهر اختلال داریم، همین نماهast. این را می‌توانید راه بیندازید و در اختیار مردم قرار دهید. این هم دو اقدام در حوزه تبلیغات شهری شد.

توجه دارید که اقدام اول [در ساختار بیان و تبلیغات شهری]، پیشنهادمان به مدیران است. مدیران نباید تصور کنند که تبلیغات باید فقط سودآوری اقتصادی داشته باشد. ما معتقدیم که تبلیغات شهری باید "سود ارتباطی" ایجاد کند، "سود ارتباطی" هزینه‌های ناشی از اختلال در روابط انسانی را کاهش خواهد داد.^{۱۰۵} پس در حوزه تبلیغات شهری این دو اقدام شد.

۱۰۵. ارجاع پژوهشی: توضیحی مختصر در مورد تعریف "سود ارتباطی":

ما معتقدیم که عده سود سودی است که انسانها از روابط بهینه با همیگر می‌برند. یعنی مهم‌ترین مساله شما در جامعه انسانی، مساله روابط انسانها با یکدیگر است. و دو فرض در روابط انسانها متصور است: یا روابط انسانها دچار اختلال و اصطکاک می‌شود؛ بنابراین شما سود بزرگی را از دست خواهید داد. یا روابط انسانها بر فرض تعادل قرار می‌گیرد و به اصطلاح تنظیم صحیحی پیدا می‌کند؛ در اینجا شما حتماً سود خواهید برد و سود آن هم اعم از سود اقتصادی، سود اجتماعی و سود صنعتی است.

مثلاً فرض بفرمایید که وقتی شما رابطه‌تان را با همیگر تنظیم کنید، مفهومی به اسم «قرض‌الحسنه» اتفاق می‌افتد. و اگر قرض‌الحسنه مبنای کار قرار بگیرد، یعنی فقراء و محرومین درآمد اقتصادی پیدا می‌کنند. و به اصطلاح اقتصاد امروز "پول ارزان" به دستشان می‌رسد.

... ولی این مساله در همه حوزه‌های سیزده‌گانه متصور است. یعنی مثلاً شما پولی را در اختیار امام قرار می‌دهید؛ در روایت دارد که «کسی که یک درهم از مال خودش در اختیار امام معصوم قرار بدهد، به اندازه دوهزار درهم که در جاهای دیگر مصرف می‌کند برای او عائدی خواهد داشت.» خب؛ چه اتفاقی در این مورد می‌افتد؟ وقتی شما پول خود را در اختیار امام (علیه السلام) قرار می‌دهید، امام از پول شما در تنظیم روابط انسانی استفاده می‌کند؛ مثلاً برای نشر علم، برای رسیدگی به فقراء. و در اینصورت باز تنظیم روابط انسانی اتفاق می‌افتد.

... بنابراین مایک حرف اولیه‌ای داریم و آن این است که ما جامعه اسلامی را در بخش اقتصاد و در بخش غیراقتصاد دعوت می‌کنیم که به مفهوم «سود ارتباطی» توجه کنند. مفهوم سود ارتباطی آنقدر در اسلام مهم است که دستور داده شده است که اموال‌تان را خرج تنظیم روابط انسانی کنید تا سود ارتباطی به دست بیاید.

در همه جا وقتی بحث سود و مال در اسلام مطرح می‌شود؛ محل هزینه‌کرد پول و مال، تنظیم روابط انسانی است: یا مال را باید در اختیار "خانواده" قرار داد و خانواده هم بخش مهمی از تنظیم روابط انسانی است، یا باید پول را در قالب هدیه به "رفقاء" داد؛ که یک بخش مهمی از تنظیم روابط انسانی

۵/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی:

۱/۵/۵. جانمایی محله‌ای آرامستان‌ها؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی (تصمیم ۹)

در حوزه "ساختار عبرت و میراث فرهنگی"، سه اقدام پیشنهادی داریم: اولین اقدام، جانمایی محله‌ای آرامستان‌ها (و به تعبیر بهتر: قبرستان‌ها) است.^{۱۰۶} اگر همین یک اقدام در شهر (مثل بعضی از شهرهای ایران که از این لحاظ

است. یا باید از بول مال برای رسیدگی به امور "فقراء" و "ایتمام" استفاده کرد؛ که باز مصدق تنظیم روابط انسانی است. باید دقت کرد که بول و مال کمک به تقویت "دشمن" نکند؛ چون اگر شما خودتان به تقویت دشمن کمک کردید، دشمن روابط انسانی شما را به چالش می‌کشد.

بنابراین حرف اول این است که: بله؛ مساله ارزش افزوده مهم است، ولی مهم‌تر از ارزش افزوده و تولید ثروت این است که غرض از تولید ثروت تنظیم روابط انسانی است. بنابراین نباید در فرآیند تولید ثروت، اختلال در روابط انسانی به وجود بیاید... شما چون به دنبال تنظیم روابط انسانی به وسیله مال هستید (و اساساً مال ابزار تنظیم روابط انسانی است) نباید در فرآیند تولید مال و ثروت اختلال ایجاد کنید.

پس این یک بحث اولیه است. من این بحث را در مقابل "کینز" مطرح کردم؛ ما معتقدیم که "کینز" در مساله سود حداقلی بحث کرده است و او و تابعینش معتقد هستند که سود یعنی ارزش افزوده، سود یعنی بهره‌وری، سود یعنی سود صنعتی، و یا حداقل سود یعنی سود اجتماعی (به معنای برنامه‌ریزی برای جلوگیری از شورش اجتماعی و اختلال کلان در جامعه). ما در اسلام معتقدیم که باید به دنبال "سود ارتباطی" باشیم.

خب؛ (من در اینجا فقط اشاره می‌کنم که) سود ارتباطی هم سیزده محل دریافت اصلی دارد. یعنی سیزده حوزه اصلی دارد، همان سیزده حوزه روابط انسانی که همیشه بحث می‌کنیم؛ رابطه انسان با امام، رابطه انسان با معلم، رابطه انسان با خانواده، رابطه انسان با طرف کسب، رابطه انسان با شریک شغلی، (مثلاً اگر شما مینا را سود ارتباطی قرار بدهید، در طرف کسب قائل به اقاله می‌شوید. اما اگر شما سود ارتباطی را قبول نکنید و مینا را ارزش افزوده قرار بدهید، بالای مغازه‌تان می‌نویسید: "جنس فروخته شده پس گرفته نمی‌شود غلت شما". و همینطور محکم می‌ایستید. بنابراین مفهوم "اقاله" از دست می‌رود. وقتی شما سود ارتباطی را اصل قرار می‌دهید، مفهوم "خیار" فهم می‌شود. و گرنه به لحاظ ادبیات اقتصادی موجود نمی‌توانید از مفهوم خیار دفاع کنید. همه مفاهیم فقهی شما وابسته به درک این اصل بنیادین است.) رابطه انسان با دشمن، رابطه انسان با دوست، رابطه انسان با فقیر، با یتیم، با این سبیل، با مهمان. همه این حوزه‌ها حوزه‌های کسب سود ارتباطی است.

بنابراین مال [در نگاه اسلام]، هدف نیست برخلاف آنچه که اقتصاددانان گفته‌اند. لذا شما می‌بینید که می‌گویند: دستیابی به رشد مثلاً ۸ درصدی. نامزدهای انتخابات موجود هم همین را می‌گفتند که ما باید به رشد ۸ درصدی دست پیدا کنیم. این رشد ۸ درصدی فقط برای بخش اقتصاد نیست؛ بلکه اصلًاً هدف اصلی توسعه، تولید ثروت است. ولی ما می‌گوییم هدف اصلی جامعه اسلامی تنظیم روابط انسانی است. بله؛ تاکید می‌کنم که یکی از پایه‌ها و مواردی که کمک می‌کند به تنظیم روابط انسانی، مال است (که حالا بول بخشی از مال محسوب می‌شود). ولی تناک صحیح هم هست، عاطفه هم هست، موارد دیگری هم هست، مدارا هم خیلی کمک می‌کند در تنظیم روابط انسانی. و اینها انعکاس در هم پیدا می‌کنند و تنظیم روابط انسانی اتفاق می‌افتد.

حجت الاسلام و المسلمين على کشوری، مكتوب نشست تخصصی پول اعتباری و طرح جایگزین، ص ۸ تا ۱۵
(در جمع برخی از پژوهشگران حوزه اقتصاد و مکاسب / ۲۵ خرداد ۱۴۰۰ / خبرگزاری رسا، شهر مبارک قم)

۱۰۶. ارجاع پژوهشی: **الْفُطُّبُ الرَّاوِدُّيُّ فِي دَعَوَاتِهِ، قَالَ أَبُو ذَرَّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صَ: يَا أَبَا ذَرَّ! أُوصِيكَ فَاحْفَظْ لَعَلَ اللَّهَ يَنْفَعُكَ بِهِ جَاءُوكَ الْقُبُورَ تَذَكَّرُ بِهَا الْأَكْحِرَةَ وَرُزْهَا أَخْيَانَا بِالنَّهَارِ وَلَا تُرْزُهَا بِاللَّيْلِ...**

در روایتی از ابوذر از رسول خدا (صلی الله علیه و آله): ای ابوذر! تو را توصیه‌ای می‌کنم پس آن را حفظ کن امید است که خدا به واسطه آن به تونفع برساند: به قبور نزدیک باش تا به واسطه آنها به یاد آخرت یفتی و در موقع مختلف آنان را در روز زیارت کن و در شب زیارت نکن...
الدعوات (للراوندی)، ص ۲۷۷

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

پیشرفت‌هه هستند و جانمایی محله‌ای قبرستان‌ها در آنها وجود دارد) [اتفاق بیفتند]، "عبرت" در شهر گسترش پیدا می‌کند^{۱۰۷} و مجموعه‌ای از مناسک انسان‌ساز (مثل تشییع جنازه) هم راه خواهد افتاد.^{۱۰۸} ما از یک طرف این همه

مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۳۶۳

قیل لِأَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ مَا شَأْنَكَ جَاءَرْتَ الْمُفْبَرَةَ؟ فَقَالَ: إِنِّي لَأَجِدُهُمْ جِبَرَانَ صِدِيقَ يَكْفُرُونَ السَّيِّئَةَ وَ يُذَكِّرُونَ الْآخِرَةَ.

به امیرالمؤمنین (علیه السلام) گفته شد: اینکه تزدیک قبرستان هستی چه ویژگی و تاثیری می‌یابی؟ فرمود: آنان را همسایگانی راستگو می‌یابم که گناه را از بین می‌برند و یادآور آخرت می‌شوند.

الدعوات (الراوندی) / سلوة الحزبين، النص، ص ۲۷۹

بحار الأنوار، ج ۴۱، ص ۱۳۲ و ج ۹۹، ص ۲۹۶ و ج ۷۹، ص ۱۷۳ / مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۳۶۳

۱۰۷. ارجاع بژوهشی: قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ لَمَّا دَحَلَ الْمَقَابِرِ: يَا أَهْلَ الْثُرَبَةِ وَ يَا أَهْلَ الْغُرْبَةِ أَمَّا الدُّورُ فَقَدْ سُكِّنَ وَ أَمَّا الْأَمْوَالُ فَقَدْ قُسِّمَتْ - هَذَا حَبَرٌ مَا عِنْدَنَا وَ لَيْتَ شِعْرِي مَا عِنْدُهُمْ ثُمَّ النَّفَّتَ إِلَى أَصْحَابِهِ وَ قَالَ لَوْ أَذِنَ لَهُمْ فِي الْجَوَابِ لَقَالُوا: «إِنَّ حَبْرَ الرَّادِ التَّقْوَى».

امیرالمؤمنین (علیه السلام) هر گاه داخل قبرستان می‌شد می‌فرمود: «یا اهل التربة و یا اهل الغربة اما الدور فقد سکت و اما الازواج فقد نکحت، و اما الأموال فقد قسمت» یعنی: ای ساکنان خاک و ای جدا ماندگان از یار و دیار، آن خانه‌ها را که متعلق بشما بود دیگران در آن نشسته‌اند و آن زناتان را دیگران به نکاح در آورده‌اند و آن مالها که داشتید کسان دیگر قسمت نمودند.

بعد آن حضرت می‌افزود: این خبرهایست که نزد ما بود کاش می‌دانستیم شما چه خبرها دارید، سپس روی به یاران خود نموده و می‌فرمود: اگر ایشان را رخصت پاسخ می‌دادند حتمن می‌گفتند: «بدانید بهترین توشه‌ای که بکار آید همانا تقوی و پرهیزکاری است».

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۷۹

بحار الأنوار، ج ۷۹، ص ۱۶۹

قَالَ امِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ وَ قَدْ رَجَعَ مِنْ صِفَنِ فَأَشْرَقَ عَلَى الْقُبُوْرِ بِظَاهِرِ الْكُوْفَةِ: يَا أَهْلَ الدِّيَارِ الْمُوْحِشَةِ وَ الْمَحَالِ الْمُفَقَّرَةِ وَ الْقُبُوْرِ الْمُظَلَّمَةِ يَا أَهْلَ الْثُرَبَةِ يَا أَهْلَ الْوَحْدَةِ يَا أَهْلَ الْوَحْشَةِ أَتَّمْ لَنَا فَرَطُ سَابِقٍ وَ تَحْنُّ لَكُمْ تَبْعَ لَاحِقٌ أَمَّا الدُّورُ فَقَدْ سُكِّنَ وَ أَمَّا الْأَزْوَاجُ فَقَدْ نُكْحَتَ وَ أَمَّا الْأَمْوَالُ فَقَدْ قُسِّمَتْ هَذَا حَبَرٌ مَا عِنْدَنَا فَمَا حَبَرٌ مَا عِنْدُهُمْ ثُمَّ النَّفَّتَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ أَمَّا [وَاللَّهُ] لَوْ أَذِنَ لَهُمْ فِي الْكَلَامِ لَأَحْبِرُوكُمْ أَنَّ حَبْرَ الرَّادِ التَّقْوَى.

و آن حضرت وقتی از صفین بازگشت به گورستان بیرون کوفه نظر کرد و فرمود: ای صاحبان سراهای وحشت زا، و مکانهای بی‌آب و گیاه، و قبرهای تاریک، ای خاکیان، ای غریبان، ای بی‌کسان، ای وحشت زدگان، شما ما را پیشواید که بر ما پیشی جستید، و ما شما را پیرویم که به دنبال شما می‌رسیم. اما خانه‌ها: غیر شما در آن ساکن شدند، اما همسران: دیگران با آنان ازدواج کردند، اما اموال: همه آنها تقسیم شد. این است خبری که نزد ماست، خبر آنچه نزد شماست چیست؟

پس رو به جانب یاران کرد و فرمود: اگر به آنان اجازه سخن می‌دادند به شما می‌گفتند که: «بهترین توشه تقواست».

نهج البلاغة، ص ۴۹۲

حَدَّشَيَ أَبِي رَهْبَنَهُ عَنِ الْحُسَنِ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ أَبِيَّنِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أُورَمَةَ عَنِ النَّضَرِ بْنِ سُوَيْدٍ عَنْ عَاصِمٍ بْنِ حُمَيْدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ سَعْيَتُهُ بَقُولٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا مَرَّ بِقُبُوْرِ قَوْمٍ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ قَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ مِنْ دِيَارِ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ وَ إِنَّ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَا جُنُونٌ.

محمد بن مسلم: از امام باقر (علیه السلام)، شنیدم که می‌فرمودند: رسول خدا (صلی الله علیه و آله) هر گاه به قبور دسته‌ای از مؤمنین عبور می‌کردند می‌فرمودند: السلام علیکم من دیار قوم مؤمنین (سلام بر شما که از شهرهای قوم اهل ایمان هستید). و انا ان شاء الله بکم لاحقون (ما نیز ان شاء الله به شما ملحق خواهیم شد).

کامل الزیارات، ص ۳۲۲ / من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۷۹

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

روایت در مورد [تشویق در مورد رفتن به] "تشییع جنازه" داریم و ثواب‌هایی که حضرات معصومین (علیهم صلوات‌الله‌اجمعین) برای آن بحث کرده‌اند،^{۱۰۹} اما [نحوه ساخت و مدیریت] شهر به ما اجازه "تشییع" نمی‌دهد!

عَدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ وَمُحَمَّدٌ بْنُ يَعْيَى عَنْ أَخْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ حَمِيعًا عَنْ أَبِنِ مَحْبُوبٍ عَنْ عَمْرِو بْنِ أَبِي الْمَقْدَامَ قَالَ: مَرْزُثٌ مَعَ أَبِي جَعْفَرٍ عَلَيْهِ الْكُوفَةُ أَهْلُ الْكُوفَةِ مِنَ الشِّعِيرَةِ قَالَ قَوْقَقُ عَلَيْهِ عَنْ أَبِي الْمَقْدَامِ قَالَ: اللَّهُمَّ ارْحُمْ عَزِيزَةَ وَصِلْ وَحْدَتَهُ وَآتِنَسَ وَحْشَتَهُ وَأَسْكِنْ إِلَيْهِ مِنْ رَحْمَتِكَ مَا يَسْتَغْنِي بِهَا عَنْ رَحْمَةِ مَنْ سِوَالَكَ وَالْحِقْةُ يُمْنَى كَانَ يَتَوَلَّهُ».

عمرو بن أبي المقدام، از پدرش، وی گفت: در خدمت امام باقر (علیه السلام) به قبرستان بقیع عبور کردیم، به قبر مردی از شیعیان که اهل کوفه بود رسیدیم، راوی می‌گوید: حضرت درنگ نمود و فرمودند: «بار خداها به غربت‌ش رحم فرما، وحدت و تهائیش را به پیوند مبدل کن، در حال وحشت‌ش انس بر قرار فرما، هراس او را بر طرف کن، از رحمت آن قدر نصیبیش نما که از رحمت غیر تو بی‌تیاز گردد، و ملحقش کن به آنان که وی ایشان را دوست دارد.»

الکافی، ج ۳، ص ۲۲۹ / کامل الزیارات، ص ۳۲۱ / تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۱۰۵ / الدعوات (للراوندی)، ص ۲۷۱
وسائل الشیعة، ج ۳، ص ۲۰۰

۱۰.۸ ارجاع پژوهشی: آداب تشییع جنازه بسیار است که از آن جمله است: کسی که جنازه را حمل می‌کند، هنگام حمل جنازه بگوید «بسم الله و بالله و صلی الله على محمد و آل محمد، اللهم اغفر للمؤمنين والمؤمنات». و از آن جمله اینکه: جنازه را بر دوش بگذارند و ببرند تا از ثواب آن محروم نشوند، و روی چهار پا و مانند آن برده نشود، مگر آنکه عذری باشد مثل دوری راه، البته حمل جنازه با چهار پا و مانند آن، معلوم نیست که مکروه باشد. و از آن جمله اینکه: تشییع کننده در حال خشوع و تفکر باشد و چنین تصور کند که خود او را برداشته و می‌برند و او بازگشت به دنیا را خواهش کرده و اجابت شده است.

و از آن جمله اینکه: در حال تشییع پاده باشد و سوار شدن در آن حال مکروه است، مگر آنکه معذور باشد، البته در وقت بازگشتن مکروه نیست. و از آن جمله اینکه: پشت سر جنازه یا در یکی از دو طرف آن راه بروند و اولی (پشت سر) افضل است. و از آن جمله اینکه: هر تشییع کننده هر چهار طرف تابوت را بردارد و بهتر است اول جلوی تابوت طرف راست میت را بر دوش راست بگذارد سپس طرف راست آخر تابوت را روی دوش راست بگذارد بعد از آن طرف چپ آخر تابوت را روی دوش چپ بگذارد، آنگاه به قسمت چپ جلوی تابوت رفته آن را روی دوش چپ بگذارد.

و از آن جمله اینکه: صاحب عزا پا برنه باشد و عبای خود را از دوش بردارد یا برای شناخته شدن بطوری که مناسب شخص عزادار است وضع ظاهری خود را تغییر دهد. و خندیدن و لهو و لعب و برداشتن عبا برای غیر صاحب عزا، و تند راه رفتن میانه‌روی نمایند. و به جز چراغ، آتش بردن پشت سر جنازه بلکه برداشتن در تشییع جنازه مکروه است، و سزاوار است که تشییع کنندگان در راه رفتن میانه‌روی نمایند. و به جز چراغ، آتش بردن پشت سر جنازه بلکه برداشتن هرگونه روش‌نایی در حال تشییع در شب، مکروه است و در موقع عبور جنازه برخاستن شخص نشسته مکروه است مگر آنکه میت زن باشد که در این صورت بر می‌خیزد و بهتر آنست که زنها در تشییع جنازه شرکت نکنند اگرچه میت زن باشد و بعيد نیست شرکت زن‌های جوان، در تشییع جنازه مکروه باشد.

ترجمه تحریر الوسیلة(امام خمینی(ره)، ج ۱، ص ۱۳۹ تا ۱۴۱)

۱۰.۹ ارجاع پژوهشی: قَالَ أَبُو جَعْفَرٍ عَ: مَنْ حَمَلَ أَحَادِهِ الْمَيِّتَ بِجَوَابِ السَّرِيرِ الْأَرْبَعَةِ مَحَا اللَّهُ عَنْهُ أَرْبَعَيْنَ كَبِيرَةً مِنَ الْكَبَائِرِ.
امام باقر (علیه السلام): هر کس جنازه برادر مرده خود را با گرفتن چهار گوش تابوت بردارد خداوند چهل گاه از گناهان کیره او را محو و نابود می‌سازد.

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۶۲

وسائل الشیعة، ج ۳، ص ۱۵۴ / الواضی، ج ۲۴، ص ۳۹۵

عَنْ إِشْحَاقِ بْنِ عَمَّارٍ عَنِ الصَّادِقِ عَنْ أَنَّهُ قَالَ: إِذَا حَمَلَتْ جَوَابِ السَّرِيرِ الْمَيِّتَ خَرَجَتْ مِنَ الْذُنُوبِ كَمَا وَلَدَتْ أُمُّكَ.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

شما باید بروید فقط از محل نماز میت تا محل قبر، تشییع جنازه را انجام بدهید. درحالیکه [آنچه در روایات تاکید شده است] تشییع در محله است؛^{۱۱۰} [با انجام دادن تشییع در محله] همه [اهل محله و همسایه‌ها] می‌فهمند که

امام صادق (علیه السلام)؛ هر گاه چهار گوشه تابوت میت را برداری و حمل کنی، از گناهان خارج و عاری و شسته میشوی آنچنان که مادرت تو را زایده است.

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۶۲

وسائل الشيعة، ج ۳، ص ۱۵۵ / الواقي، ج ۲۴، ص ۳۹۶ / بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۳۲

عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَيْهِ عَنْ أَبِنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ سَيْفِ بْنِ عَمِيرَةَ عَنْ جَابِرٍ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ قَالَ إِذَا دَخَلَ الْمُؤْمِنُ قَبْرَهُ نُودِي لَأَنَّ أَوَّلَ جَبَائِكَ الْجَنَّةُ وَ جَبَاءُ مَنْ تَبَعَكَ الْمَغْفِرَةُ.

امام باقر (علیه السلام)؛ چون مؤمن در گور خود نهاده شود، او را ندا آید: هان! نخستین هدیه به تو بهشت و هدیه کسانی که تشییعت کرده‌اند، آمرزش است.

الکافی، ج ۳، ص ۱۷۲ / من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۶۲

الدعوات (الراوندی)، ص ۲۶۱

بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۲۵۹ / وسائل الشيعة، ج ۳، ص ۱۴۲ / الواقي، ج ۲۴، ص ۳۹۹ / مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۲۹۴

عَلَيْهِ عَنْ أَيْهِ وَ عَدَّةً مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِنِ مَحْبُوبٍ عَنْ دَاؤَدَ الرَّقِيقِ عَنْ رَجُلٍ مِنْ أَصْحَابِهِ عَنْ أَبِي عَنْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: مَنْ شَيَّعَ جَنَازَةً مُؤْمِنٌ حَتَّى يُدْفَنَ فِي قَبْرِهِ وَ كُلَّ اللَّهُ عَرَّ وَ جَلَّ بِهِ سَبِيعُنَّ مَلَكًا مِنَ الْمُسَيَّعِينَ يُمْعِنُونَهُ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ إِذَا خَرَجَ مِنْ قَبْرِهِ إِلَى الْمُؤْقَفِ.

امام صادق (علیه السلام)؛ هر کس جنازه مؤمنی را تشییع کند تا او در قبرش دفن شود خداوند هفتاد فرشته را که کارشان تشییع است بر او گمارد تا زمانی که از قبرش بیرون می‌آید و بسوی موقف میرود او را با اعزاز و اکرام تشییع نمایند. (تا از فرع و هول قیامت این باشد).

الکافی، ج ۳، ص ۱۷۳ / من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۶۲ / الامالی (الصدقوق)، ص ۲۱۷

سند امالی: حَدَّثَنَا الْتَّسِيحُ التَّقِيُّ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيْهِ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنُ مُوسَى بْنِ تَابُورِيِّ الْقَطْمَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو رَجَمَهُ اللَّهُ قَالَ حَدَّثَنَا أَبُو حَمْدَهُ بْنُ عَنْدَلَ اللَّهُ قَالَ حَدَّثَنَا الْهَيْمَنُ بْنُ أَبِي مَسْرُوقِ الْتَّهَهُدِيِّ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ دَاؤَدَ الرَّقِيقِ قَالَ قَالَ الصَّادِقُ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ رَوْضَةُ الْوَاعِظِينَ، ج ۲، ص ۴۸۸

بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۲۵۷ / الواقي، ج ۲۴، ص ۴۰۰ / وسائل الشيعة، ج ۳، ص ۱۴۵

سَهْلُ بْنُ زِيَادٍ عَنْ الْحَسَنِ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْفَضَّلِ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَنْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: أَوْلَى مَا يَتَحَفَّظُ بِهِ الْمُؤْمِنُ يُغَفَّرُ لَمَنْ تَبَعَهُ.

امام صادق (علیه السلام)؛ اول تحقیه‌ای که بمؤمن در قبرش داده می‌شود (و باعث خشنودی خاطر او می‌شود) اینست که به او خبر می‌دهند که گناهان کسانی که او را تشییع کرده بودند بخشیده شد.

الکافی، ج ۳، ص ۱۷۳ / تهذیب الأحكام، ج ۱، ص ۴۵۵ (با عین سند کافی) / من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۱۶۲ (مرسلاً) / الخصال، ج ۱، ص ۲۴

سند خصال: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا عَلَيْهِ بْنُ الْحُسَيْنِ السَّعْدَانِيُّ أَبُو حَمْدَهُ بْنُ أَبِي عَنْدَلَ اللَّهِ الرَّبِيقِ عَنْ أَبِي حَمْدَهُ بْنِ أَبِي عَنْدَلَ اللَّهِ عَنْمَانَ وَ أَبِنِ أَبِي حَمْرَةَ عَنْ إِسْحَاقَ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِي عَنْدَلَ اللَّهِ

المؤمن (حسین بن سعید اهوازی، قرن ۳)، ص ۶۵

وسائل الشيعة، ج ۳، ص ۱۴۳ / مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۲۹۶ / الواقي، ج ۲۴، ص ۳۹۹

۱۱۰. ارجاع پژوهشی: عَدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ وَ عَلِيِّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ جَمِيعًا عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ أَبِي وَلَادٍ وَ عَنْدَ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِي عَنْدِ اللَّهِ عَ قَالَ يَتَبَعِي لِأَوْلَيَاءِ الْمَيِّتِ مِنْكُمْ أَنَّ يُؤْذَنُوا إِخْوَانَ الْمَيِّتِ بِمَوْتِهِ فَيَشَهَدُونَ جَنَازَتَهُ وَ يُصَلُّونَ عَلَيْهِ وَ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ فَيَكْتُبُ لَهُمْ الْأَجْرُ وَ يَكْتُبُ لِلْمَيِّتِ الْإِسْتِغْفارُ وَ يَكْتُبُ هُوَ الْأَجْرُ فِيهِمْ وَ فِيمَا اكْتَسَبَ لِمَنْ يَهْمِهِمْ مِنَ الْإِسْتِغْفارِ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

یک آدم خوب یا یک آدم بد از دنیا رفته است. و خود این خبر تا دو- سه روز [در محله‌ها]، کنترل و پیشگیری و تعديل جرم ایجاد می‌کند.

۲۰۵/۳. راه افتادن مردمی غسل میت و احتضار خانگی؛ دومین و سومین برنامه

اولویت‌دار در حوزه عبرت و میراث فرهنگی (تصمیم ۱۰۹)

دیگری مسئله راه افتادن مردمی "غسل میت"^{۱۱۱} است و ملحق به این بحث، "احتضار خانگی" هم باید احیاء شود. اینکه در رساله‌های ما، فقهای عظیم الشأن شیعه احکامی برای احتضار خانگی بیان کرده‌اند^{۱۱۲} (ولی متسافنه

امام صادق علیه السلام: شایسته است که صاحبان عزا برادران دینی میت را از مرگ او با خبر سازند، تا در تشییع جنازه حاضر شوند و بر او نماز خوانند و برای او استغفار کنند؛ بدین ترتیب، هم برای آنان اجری حاصل شود و هم برای میت استغفار به عمل آید.

الکافی، ج ۳، ص ۱۶۶ / علل الشرائع، ج ۱، ص ۳۰۱

سند علل: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنُ الْمُؤْوَكِلَ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَجْبُوبٍ عَنْ أَبِي عَلَى وَابْنِ سَيَّانٍ جَمِيعًا عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الدُّعَوَاتِ (لراوندی)، ص ۲۵۹ / مکارم الأخلاق، ص ۳۶۰

بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۲۴۸

۱۱۱. ارجاع بژوهشی: وَقَالَ أَبُو ذَرٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ صِ: يَا أَبَا ذَرٍ! أَوْصِيلَكَ فَاحْمَظْ لَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يَتَعَاقَبَ بِهِ جَاءُوكَ الْقَبْوَرُ تُذَكِّرُ بِهَا الْآخِرَةَ وَرُزْهَا أَخْيَانًا بِالنَّهَارِ وَلَا تَرْزُهَا بِاللَّيْلِ وَأَعْسِلِ الْمَيِّتَ يَتَحَرَّكُ قَائِمًا الْجَسَدُ الْخَاوِي عَظَّةً بِالْغَيْثَةِ وَصَلَّى عَلَى الْجَنَائِرِ لَعَلَّ ذَلِكَ يَحْرُثُكَ قَيْنَ الْحُزُنَ فِي أَمْرِ اللَّهِ يَعْوَضُ خَيْرًا وَجَالِسٍ الْمُسَاكِينَ وَغُدْهُمْ إِذَا مَرِضُوا...
الدعوات (لراوندی)، ص ۲۷۷

و في وصية النبي ص أبا ذر رضي الله عنه: زر القبور تذكر بها الآخرة و لا ترها ليلا و غسل الموتى يتحرك قلبك فإن الجسد الخاوي عظة بلية و صل على الموتى فإن ذلك يحزنك فإن الحزين في ظل الله.

وصيت رسول خدا (صلى الله عليه و آله) به ابوزد: ای ابوزد! به زیارت قبرها برو تا آخرت را به یاد آری و مردگان را غسل بده زیرا زیر و رو کردن جسد بیحرکت موعظه‌ای کامل است بر مردگان نمازگزار شاید بدین وسیله محزون شوی زیرا شخص محزون در روز رستاخیز زیر سایه خداست.
شرح نهج البلاغة لابن أبي الحديد، ج ۱۸، ص ۳۴۴ و ج ۲۰، ص ۳۲۳ (و فیه: فإن الحزين قریب من الله" بدل "فإن الحزين في ظل الله")
نهج الفصاحة، ص ۵۱۰

۱۱۲. ارجاع بپورشی: احکام محتضر:

مسئله ۵۲۲. چگونگی قرار دادن محتضر:

۱- مسلمانی که محتضر است (یعنی در حال جان دادن است)، اعم از این که مرد باشد یا زن، بزرگ باشد یا کوچک، باید به پشت خوابانده شود، به طوری که کف پاهای او به طرف قبله باشد.

۲- اگر خواباندن او کامل به صورت فوق ممکن نبود، احتیاطاً و رجاتاً تا اندازه‌ای که ممکن است به این دستور عمل شود.

۳- چنانچه خواباندن او به هیچ صورت ممکن نباشد، به قصد احتیاط او را رو به قبله بنشانند.

۴- اگر به صورت نشستن نیز امکان نداشت، به قصد احتیاط او را به پهلوی راست یا به پهلوی چپ و رو به قبله بخواباند.

مسئله ۵۲۳. مدت قرار دادن محتضر رو به قبله:

احتیاط واجب آن است که تا وقتی اورا از محل احتضار حرکت نداده‌اند، رو به قبله باشد و پس از حرکت دادن او، این احتیاط واجب نیست.

مسئله ۵۲۴. رو به قبله کردن محتضر:

۱- رو به قبله کردن محتضر بر هر مسلمانی واجب است.

۲- اجازه گرفتن از ولی او، در اینجا لازم نیست.
مسئله ۵۲۵. تلقین شهادتین و عقاید حقه:

۱- مستحب است شهادتین و اقرار به دوازده امام علیهم السلام و سایر عقاید حقه را به کسی که در حال جان دادن است، طوری تلقین کنند که آنرا بفهمد.

۲- مستحب است چیزهایی را که گفته شد، تا وقت مرگ تکرار کنند.
مسئله ۵۲۶. دعای تلقین به محضر:

مستحب است این دعاها را طوری به محضر تلقین کنند که بفهمد: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي الْكَثِيرَ مِنْ مَعاصِيكَ وَ اقْبِلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَ يَعْمُلْ عَنِ الْكَثِيرِ اقْبِلْ مِنِّي الْيَسِيرَ وَاعْفْ عَنِ الْكَثِيرِ أَنَا أَنْتَ الْعَفْوُ الْغَفُورُ اللَّهُمَّ ارْحَمْنِي فَأَنَا رَحِيمٌ».

مسئله ۵۲۷. اگر سخت جان می‌دهد:

مستحب است کسی را که سخت جان می‌دهد، اگر ناراحت نمی‌شود به جایی که نماز می‌خوانده است، ببرند.
مسئله ۵۲۸. برای راحت شدن محضر:

مستحب است برای راحت شدن محضر، بر بالین او سورة مبارکه‌یس، والصافات، احزاب، آیة الكرسي، آیه ۵۴ سوره اعراف (یعنی آیه إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ ...) و سه آیه آخر سوره بقره و بلکه هر چه از قرآن ممکن است خوانده شود.

مسئله ۵۲۹. مکروهات احتضار:

این امور در مورد محضر مکروه است:

۱- تنها گذاشتن محضر.

۲- گذاشتن چیز سنگین روی شکم او.

۳- بودن جُنْبُ و حائض نزد او.

۴- حرف زدن زیاد نزد او.

۵- گریه کردن نزد او.

۶- تنها گذاشتن زن‌ها نزد او.

احکام بعد از مرگ:

مسئله ۵۳۰. مستحبات بعد از مرگ:

بعد از مرگ این امور مستحب است:

۱- بستن دهان میت، برای این که باز نماند.

۲- بستن چشم‌ها و چانه میت.

۳- دراز کردن دست و پای او.

۴- پوشاندن روی او (با پارچه‌ای و مانتند آن).

۵- روشن کردن چراغ در جایی که مرده است (اگر در شب بمیرد).

۶- خبر دادن فوت او به مؤمنین برای شرکت در تشییع جنازه وی.

۷- تعجیل در دفن او ولی اگر یقین به فوت او ندارند، باید صبر کنند تا فوت او ثابت شود و نیز اگر میت حامله باشد و بچه در شکم او زنده باشد، باید به قدری دفن را عقب بیندازند که پهلوی چپ او را بشکافند و طفل را بیرون آورند و پهلو را بدوزند.

بیمارستان‌های مقلد WHO این موضوع را تعطیل کرده‌اند) و اینکه پدیده غسل میّت (برخلاف تأکید روایات) تبدیل به یک شغل شده است،^{۱۳} به جای اینکه تبدیل به یک پدیده عمومی شود؛ اینها همه باعث کاهش " عبرت " در جامعه شده است.

پس ما اعتقاد داریم اگر می خواهید "پیشگیری از جرم" ایجاد کنید، باید آرامستانها [درون شهر و محلات] جانمایی شوند. حالا به طلبه‌های فاضلی که در جلسه هستند توجه می دهم که امشب روایات مربوط به "جانمایی قبرستان" را بینند، این موضوع الان نقض و دچار چالش شده است. این یک اقدام شد.

۴/۵. تبیین روایت خانه‌های قدیمی پیش‌رفته؛ چهارمین برنامه اولویت‌دار در حوزه عرب و میراث فرهنگی (تصمیم ۱۱)

اقدام دیگر [در ساختار عبرت] این است که: باید به صورت مجزا برای خانه‌های قدیمی برنامه روایت نوشته شود. یک سوالی در اینجا مطرح است که من از مدیران شهری و جناب آقای دکتر سقاییان نژاد شهردار محترم قم می‌پرسم: آیا خانه‌های قدیمی قم پیشرفت‌تر بوده‌اند؟ یا آپارتمان‌هایی که شما مجاز ساخت به آنها می‌دهید؟ اگر

۱۱۳. مسأله ۵۵۶. مزد گرفتن پرای غسل میت:

- جایز نیست برای غسل دادن میت، مزدگرفته شود.
 - اخذ اجرت برای کارهای غیر واجب غسل حرام نیست.

توضیح المسائل (امام خمینی)، ص ۱۲۶

قاعدة حرمت اخذ اجرت بير واجبات:

یکی از قواعد فقهیه‌ای که بین فقهاء مشهور است، قاعدة حرمت اخذ اجرت بر واجبات است. یعنی هر آن چیزی که فعلش بر مکلف واجب است، اکتساب به آن نیز حرام است؛ چه واجب عینی باشد یا کفایی، یا تعبدی یا توصلی. پس کسب و درآمد به وسیله اعمال واجب، بنا بر نظر مشهور فقهاء، محکوم به حرمت است.

^{۱۶۵} قواعد فقهیه (جنوردی، سید محمد)؛ ج ۲، ص:

مرحوم شیخ حُرّ عاملی(ره) نیز از روایت زیر (همانطور که از نامگذاری و عنوان باب ظاهر می‌گردد): کسب درآمد از راه کفن و دفن میت را حرام می‌دانند:

وَمُحَمَّدٌ بْنُ الْحَسِينِ يَا سَنَادِهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسِينِ الصَّفَارِ عَنْ عَدِيدِ اللَّهِ بْنِ الْمُتَّهَّبِ عَنْ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلْوَانَ عَنْ عَمْرُو بْنِ خَالِدٍ عَنْ رَيْدِ بْنِ عَلَيٰ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ عَلَيٰ عَنْ أَتَأَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! وَاللَّهِ أَعْلَمُ بِأَحْبَكَ لِلَّهِ فَقَالَ لَهُ لَكِنِي أَنْغَصْتُ لَهُ قَالَ وَلِمَ قَالَ لِأَنَّكَ تَبْغِي فِي الْأَذَنِ وَتَأْخُذُ عَلَى تَعْلِيمِ الْقُرْآنِ أَجْرًاً وَسَيُغْنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِمَا يَعْلَمُ الْقُرْآنَ أَجْرًاً كَانَ حَظَّهُ يَوْمُ الْقِيَامَةِ.

شخصی نزد امیرالمؤمنین (علیه السلام) آمد و گفت: یا امیرالمؤمنین! بخدا سوگند که من تو را بخارط خدا دوست دارم! پس حضرت به او فرمود: ولی من تو را بخارط خدا دشمن می دارم! گف: چرا؟! فرمود: چون تو در مورد اذان ظلم می کنی و براب تعليم قرآن مزد و اجر می کیری. و من از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) شنیدم که می فرمود: هر کس بر تعلیم قرآن مزد و اجر بگیرد، [همین اجری که در دنیا دریافت کرده] پاداش او در قیامت خواهد بود.

^{١٧٨} تهذيب الأحكام، ج٦، ص٣٧٦ / الإستبصار، ج٣، ص٦٥ / من لا يحضره الفقيه، ج٣، ص٦٥

الوافي، ج ١٧، ص ٢٣٨

^{١٥٧} وسائل الشيعة، ج ١٧، ص ١٥٧ إباب عدم جواز أخذ الأجرة على الأذن والصلة بالناس والقضاء وسائر الواجبات لتفسييل الأمور وتكفيتهم ودففهم)

مباحثت مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

قبول دارید که آپارتمان بنایی عقب افتاده و مُضرّ به روابط انسانی است، من پیشنهاد می‌کنم که شما توبه را از اینجا شروع کنید که یک روایت ویژه‌ای برای خانه‌های قدیمی قم راه بیاندازید. و این جزء برنامه‌های اصلی شما قرار بگیرد. مردم (به خصوص نسل‌های جدید) آرام آرام یادشان رفته است که یک مدل زندگی پیشرفت‌های شاید در یکی دو دهه قبل در همین شهر قم جریان داشته است.

اینکه من عرض می‌کنم: زندگی پیشرفت‌های در یکی دو دهه گذشته در قم جریان داشته است؛ [منظورم این است که] حتی از حیث شاخصه‌های امروزی پیشرفت [پیشرفت‌تر بوده‌اند]. مثلاً: خانه‌ای که کاهش زیاله کمتری دارد، حتماً پیشرفت‌تر از خانه‌ای است که زیاله زیادی تولید می‌کند. خود شما می‌گویید: قم روزانه ۶۰۰ تن زیاله تولید می‌کند! ^{۱۴} (غیر از مشکلات حوزه زیست محیطی، مشکلات هزینه‌ای و اقتصادی و مشکلات حوزه سلامت [که تولید زیاله ایجاد می‌کند])^{۱۵} اینها همه علامت عقب افتادگی یک شهر است.

۱۴. ارجاع پردازشی: قم-ایرنا- مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری قم با بیان اینکه تا پایان شهریورماه سال جاری دفن زیاله نزدیک صفر خواهد شد، گفت: روزانه بصورت متوسط ۷۰۰ تن زیاله و پسماند خانگی در قم تولید و به سایت مخصوص دفع زیاله البرز منتقل می‌شود. سید عبدالله میرابراهیمی روز سه شنبه در جمع خبرنگاران، بیان کرد: ۹۰ تن زیاله تولیدی در قم روزانه به دلیل ارزش اقتصادی روزافزون آنها توسط زیاله گرددهای غیررسمی و همچنین پیمانکاران رسمی شهرداری تفکیک و به سایت البرز منتقل نمی‌شود. مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری قم با بیان اینکه سال گذشته بصورت متوسط روزانه ۳۶۰ تن زیاله به سایت البرز منتقل شده است، اضافه کرد: طی چهار سال هر سال بین دو تا ۴ درصد تولید زیاله در قم کاهش یافته که یکی از عوامل مهم آن افزایش ارزش اقتصادی زیاله و تفکیک آن توسط زیاله گردها در کنار اصلاح رفتار مردم در تفکیک از مبدأ بوده است.

منبع: خبرگزاری ایرنا - ۶ اردیبهشت ۱۴۰۱ - کد خبر: ۸۴۷۳۲۲۱۵

<https://irna.ir/xJdpT>

۱۵. ارجاع پردازشی: مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری قم با بیان اینکه از مجموع زیاله‌های روزانه منتقل شده به سایت البرز ۱۰ درصد از آنها ارزش اقتصادی دارد که ۹ درصد ازان را انواع پلاستیک شامل می‌شود، بیان کرد: ۵۰ درصد زیاله‌های تولیدی در قم پسماند خوراکی و ارگانیک هستند که تبدیل به کود کمپوست می‌شوند. وی ادامه داد: ۲۰ درصد زیاله و پسماند تولید شده در قم را انواع مواد پلاستیکی و نایلونی تشکیل می‌دهد، همچنین هم اکنون ۳۰۰ تن زیاله روزانه در قم دفن می‌شود که با راه اندازی خط جدید پردازش در سایت البرز از دفن آنها جلوگیری بعمل خواهد آمد. مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری قم با بیان اینکه از مجموع زیاله‌های روزانه منتقل شده به سایت البرز ۱۰ درصد از آنها ارزش اقتصادی دارد که ۹ درصد ازان را انواع پلاستیک شامل می‌شود، بیان کرد: ۵۰ درصد زیاله‌های تولیدی در قم پسماند خوراکی و ارگانیک هستند که تبدیل به کود کمپوست می‌شوند. وی عنوان کرد: روزانه ۳۰ تا ۴۰ تن کود کمپوست در سایت البرز قم تولید می‌شود که با راه اندازی خط جدید پیش‌بینی تولید روزانه ۷۰ تن کود می‌رود.

میرابراهیمی با بیان اینکه ۴۰ درصد زیاله تولیدی در قم ارزش حرارتی دارد که می‌تواند در تولید انرژی و مواد پایه نفتی مورد استفاده قرار بگیرد، گفت: هم اکنون طرح مطالعاتی این مساله در حال انجام است که با نهایی شدن آن تا پایان شهریورماه سال‌جاری دفن زیاله در قم به کمتر از ۱۰ درصد خواهد رسید. وی با اشاره به فعالیت حدود ۳۰۰ گاراژ و ابزار غیرمجاز تفکیک و جمع آوری زیاله با گردش مالی بسیار بالا، عنوان کرد: این مراکز طی سالهای گذشته به یکی از آسیب‌های شهر قم در حوزه مدیریت شهری، مباحثت فرهنگی و امنیتی تبدیل شده است.

میرابراهیمی با تأکید بر تخلیه غیرمجاز نخاله‌های ساختمانی در ورودی‌های شهر، ادامه داد: روزانه ۵ تا ۶ هزار تن پسماند و نخاله ساختمانی در قم تولید و در چهار سایت ویژه دپو می‌شود این قبیل از پسماندها بدلیل عدم تقاضا در جامعه و ارزش اقتصادی خاص جذابیتی جهت تفکیک و بازآفرینی

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

خانه‌های قدیمی سرماشی طبیعی داشته‌اند، آیا این پیشرفته‌تر نیست؟! میانگین دمای شهر قم در ۲۰ سال قبل، شاید متلاً ۱۰ درجه پایین‌تر از دمای فعلی بوده است؛ چرا الان شهر گرم‌تر شده است؟ آیا الان پیشرفته‌تر شده‌ایم یا پیشرفته‌تر هستیم؟ این باید بحث شود. لذا وقتی ما عرض می‌کنیم خانه‌ها باید روایت شوند، [بخاطر تبیین این ویژگی‌هاست]. من متوجه هستم که الان درب برخی از بنای‌های قدیمی و تاریخی قم باز است؛ ولی روایت ندارند. باید یک روایتی از این خانه‌ها اتفاق بیفتد تا مردم متوجه شوند که تبعیت از سند ۲۰۳۰^{۱۶۶} ساختمان را در قم عقب افتاده‌تر کرده است! این موضوع را باید بحث کنیم.

ندارد. مدیرعامل سازمان مدیریت پسماند شهرداری قم ابراز داشت: روزانه همچنین ۵ تا ۶ تن زباله عفونی در قم تولید و بی خطرسازی و در لایه‌های آهکی دفن می‌شود که ۵۰ درصد از آن مربوط به درمانگاه‌ها و مطب‌ها و ۵۰ درصد نیز شامل بیمارستانهای بزرگ شهر قم می‌شود. میرابراهیمی با بیان اینکه سایت البرز در زمینی به مساحت ۲۰۰ هکتار بزرگترین مرکز مدیریت پسماند قم است، گفت: طبق پیش‌بینی‌های انجام و با راه اندازی خط جدید پردازش، دفن زباله در قم تا پایان شهریورماه به صفر نزدیک خواهد شد.

منبع: همان

۱۶۶. ارجاع پژوهشی: Sustainable Cities and Communities (شهرها و جوامع پایدار) هدف یازدهم از اهداف ۱۷ گانه سند توسعه پایدار ۲۰۳۰ است:

The Sustainable Development Goals are a universal :17 Goals for People, for Planet :The Sustainable Development Agenda call to action to end poverty, protect the planet and improve the lives and prospects of everyone, everywhere. The 17 Goals were adopted by all UN Member States in 2015, as part of the 2030 Agenda for Sustainable Development which set out a 15-year plan to achieve the Goals.

(1) No Poverty, (2) Zero Hunger, (3) Good Health and Well-being, (4) Quality Education, (5) Gender Equality, (6) Clean Water and Sanitation, (7) Affordable and Clean Energy, (8) Decent Work and Economic Growth, (9) Industry, Innovation and Infrastructure, (10) Reducing Inequality, (11) Sustainable Cities and Communities, (12) Responsible Consumption and Production, (13) Climate Action, (14) Life Below Water, (15) Life On Land, (16) Peace, Justice, and Strong Institutions, (17) Partnerships for the Goals.

دستور کار توسعه پایدار: ۱۷ هدف برای مردم، برای کره زمین: اهداف توسعه پایدار یک فراخوان جهانی برای اقدام برای پایان دادن به فقر، محافظت از کره زمین و بهبود زندگی و چشم انداز همه، در هر مکان است. این ۱۷ هدف توسط کلیه کشورهای عضو سازمان ملل متحد در سال ۲۰۱۵ به عنوان بخشی از برنامه ۲۰۳۰ توسعه پایدار که برنامه ای ۱۵ ساله برای دستیابی به هدف تعیین کرده بود، تصویب شد.

۱۷ اهداف : (۱) عدم فقر، (۲) گرسنگی صفر (۳) سلامتی و رفاه، (۴) آموزش با کیفیت، (۵) برابری جنسیتی، (۶) آب تمیز و بهداشتی، (۷) انرژی مناسب و تمیز، (۸) مناسب کار و رشد اقتصادی، (۹) صنعت، نوآوری و زیرساخت‌ها، (۱۰) کاهش نابرابری، (۱۱) شهرها و جوامع پایدار، (۱۲) مصرف و تولید مسئولانه (۱۳)، اقدامات اقلیمی، (۱۴) زندگی در زیر آب، (۱۵) زندگی در خشکی، (۱۶) صلح، عدالت، و نهادهای قوی، (۱۷) مشارکت برای هدف.

۵/۵/۵. ایجاد دفترچه روایت جدید آثار باستانی؛ پنجمین برنامه اولویت دار در حوزه

عبرت و میراث فرهنگی (تصمیم ۱۲)

غیر از خانه‌های قدیمی، آثار باستانی شهر قم هم باید دفترچه روایت جدید پیدا کند. یونسکو (UNESCO)^{۱۷} در قم و مشهد و بیش از همه‌جا در اصفهان، اختیار روایت شهرهای ما را بر عهده گرفته است! بنده در همین‌جا از مدیر محترم حوزه علمیه یزد حضرت حجت‌الاسلام والملمین شمس خواهش می‌کنم که اجازه ندهند "بافت تاریخی شهر یزد" توسط یونسکو روایت و مدیریت شود. الان یونسکو به این اسم که بافت تاریخی شهر یزد دارای میراث و ارزش فرهنگی است، در حال گسترش روایت غلط در این شهر است. بنده از ایشان خواهش می‌کنم که به این مسئله توجه کنند. اگر کمک فقهی هم خواستند، شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی می‌تواند به کمک دوستان برود و این مسئله را مدیریت کند.

شهر قم هم همین طور است، "آتشکده قم" باید روایت شود، این محوطه‌های تاریخی شهر قم باید روایت شوند. اگر ما اینها را روایت نکنیم، یونسکو و جریان‌های منحرف اینها را غلط روایت می‌کنند. اصلاً یکی از مشکلات جمهوری اسلامی در ۴۰ سال گذشته این بوده که روایت میراث فرهنگی را در اختیار تفکرات غلط قرار داده است. حالا اینکه چطور باید یک میراث فرهنگی را روایت کرد؛ در بحث "الگوی فقهی روایت میراث فرهنگی" بحث آن را مطرح کرده‌ایم که دیگر وارد آن بحث نمی‌شوم. پس این هم سه اقدام در مسئله عبرت و میراث فرهنگی بود که ما پیشنهاد دادیم.

۱۷. ارجاع پژوهشی: یونسکو سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد است. این سازمان به دنبال ایجاد صلح از طریق همکاری بین المللی در حوزه‌های آموزش، علوم و فرهنگ است. برنامه‌های یونسکو با نیل به اهداف توسعه پایداری معاضدت و هم بخشی دارد که در دستور کار، ۲۰۳۰، مصوب مجمع عمومی سازمان ملل در سال ۲۰۱۵ تعریف و تبیین شده است.

چشم انداز: تمهیدات سیاسی و اقتصادی دولت‌ها در جهت تضمین حمایت پایدار و ناب از مردمان جهان کافی نیست. صلح باید مبنی بر گفتگو و درک متقابل باشد و بر اساس همبستگی و انسجام فکری و اخلاقی بشریت بنا شود. در این راستا، یونسکو سازوکارهای آموزشی را به منظور کمک به مردم ایجاد کرده و بسط و گسترش می‌دهد تا همچون شهر و ندان جهانی عاری از نفرت و نابرباری (عقیدتی) زیست نمایند. یونسکو به گونه‌ای فعالیت می‌کند که هر کودک و شهروند به آموزش با کیفیت و برابر دسترسی داشته باشد. یونسکو با ترویج میراث فرهنگی و عزت برابر همه فرهنگ‌ها، پیوندهای را در میان ملت‌ها تقویت می‌کند. یونسکو برنامه‌ها و خط مشی‌های علمی را به عنوان بسترهای توسعه و همکاری ترویج کرده و بهبود می‌بخشد. یونسکو پای آزادی بیان، به عنوان یک حق اساسی و شرط اصلی دموکراسی و توسعه، ایستاده است.

۶/۵. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهری:

۶/۵. کاهش سفرهای درون شهری؛ اولین برنامه(شاخص) اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهر (تصمیم ۱۳)

در مسئله "فرقان و ارزیابی شهری" سه اقدام (یعنی سه شاخص جدید) پیشنهاد داده‌ایم. برنامه ارزیابی شهر قم باید تغییر پیدا کند، من با توجه به تعاریف فعلی و با وضعیت فعلی سه شاخص را پیشنهاد داده‌ام: شهر پیشرفت، شهری است که سفرهای درون شهری در آن کاهش پیدا کند. افزایش سفر درون شهری یعنی: افزایش ترافیک، افزایش مصرف سوخت، افزایش آلودگی هوا، افزایش آلودگی‌های صوتی. پدیده ترافیک یک پدیده مُضرّ است؛ [لذا] اگر شما بتوانید سفرهای درون شهری را کاهش دهید، همه هزینه‌های مرتبط با این چهار بخش کاهش پیدا خواهد کرد. حالا چطور می‌شود این کار را کرد؟ من بعداً بحث خواهم کرد و الان نمی‌خواهم وارد این بحث بشوم.^{۱۸} فقط می‌خواهم بگویم که شاخص را نباید غلط انتخاب کرد، باید شاخص‌ها را درست انتخاب کنیم.

۱۱۸. ارجاع پژوهشی: حتماً شما قبول دارید که شهر خوب شهری است که "آلودگی صوتی" و "آلودگی هوا" در آن کمتر باشد. بنابراین باید یک اقدامی را انتخاب کنید که "کاهش سفرهای درون شهری" را ایجاد کند. من پیشرفت شهر را به "کاهش سفرهای درون شهری" ارزیابی می‌کنم. یکی از اقداماتی که کاهش سفر درون شهری ایجاد می‌کند، "خانه حیاطدار" است. یکی دیگر از شاخصهایی که کمک می‌کند شما شهر را درست ارزیابی کنید این است که: خدمات درون محلات را افزایش دهید؛ اعم از "خدمات علمی" درون محلات، "خدمات روزمره" درون محلات، حتی "خدمات‌های تفریحی" درون محلات.

جلسه قبل سوال این بود که: برای شهر مشهد "پارک بزرگ" بهتر است؟ یا "پارک کوچک"؟ ما استدلال کردیم گفتیم "پارک محله‌ای" بهتر است. چرا؟ چون تفریح اگر درون محله باشد، کاهش "سفر درون شهری" اتفاق می‌افتد، و همان شاخصی را که مبنای ارزیابی قرار دادیم، محقق خواهد شد. مثلاً: اگر در محله‌ای "خدمات روزمره" داشته باشید (خدمات روزمره" یعنی: پیاز، سبب زمینی، گوجه، خیار، گوشت، نان و تمام آن چیزهایی که آدمها در روزمره به آن احتیاج دارند)، مردم برای تامین اینها "سفر درون شهری" نخواهند داشت؛ بنابراین باز شاخص‌مان محقق خواهد شد.

اگر شما پدیده "مدرسه محله" داشته باشید، یا "مسجد-مدرسه"‌ها را تقویت کنید؛ دیگر تاکسی سرویس‌هایی که بچه‌های شما را از خانه به محل مدرسه می‌برند، کمتر می‌شود و در نتیجه کاهش سفر درون شهری خواهیم داشت.

پیشنهاد می‌کنم به جای GDP اولین شاخصی را که برای ارزیابی شهر می‌گذارید، "کاهش سفرهای درون شهری" باشد. مهمترین اقدامی که باعث کاهش سفر درون شهری می‌شود، "تقویت محله" است. " محله" یعنی: [محل تأمین] همین چهار نوع خدمت: "تفریح"، "نیازهای روزمره"، "علم" و "شغل". تا می‌توانید تأمین این خدمات را ببرید در محله؛ برای اینکه عوارض افزایش سفرهای درون شهری را نپردازید. یک برادر محترمی که در جلسه هستند گفتند: «من مسئول بخش ترافیک شهر هستم»؛ من عرض می‌کنم: «ترافیک، ارتباط مستقیم با مفهوم محله دارد.» هر چقدر شما " محله" را بیشتر بسازید، " ترافیک" کمتری خواهید داشت. در غیر اینصورت؛ مجبور هستید با هزینه‌های گراف دوربرگردان بزنید، زیرگذر و روگذر احداث کنید. TOD مسئول حمل و نقل شما است. در سال ۹۴ که در مدرسه علمیه مروی بحث کردیم؛ اولین بحثی که ارائه کردم این بود که: خاصیت محله‌ها این است که ترافیک شهری را کاهش می‌دهند؛ چون محله می‌تواند نیازها را درون خودش تامین کند. و تامین نیازها درون محله یعنی: کاهش سفرهای درون شهری، که باعث کاهش ترافیک، کاهش آلودگی هوا و کاهش آلودگی صوتی می‌شود. شهر خلوت‌تر می‌شود و راحت‌تر مدیریت خواهد شد.

حجت‌الاسلام والمسلمین علی کشوری، پیاده فوری نشست تخصصی تبیین طرح تمدنی محله امام رضا (علیه السلام)، در جمع مدیران و کارشناسان شهرداری مشهد ۱۴۰۰ دیماه ۲۴ /

۲/۶/۵. گسترش افقی شهر به همراه واگذاری امور به مردم؛ دومین برنامه(شاخص)

اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهر (تصمیم ۱۴)

"شاخص گسترش افقی شهر و واگذاری امور به مردم" اینها باید بحث شود. این دو شاخص باید در کنار هم بحث شوند؛ به همان میزانی که شهرها را به نحو افقی گسترش می‌دهیم، باید امور هم در اختیار مردم قرار داده شود. این هم یک شاخص است که باید بحث شود.

این شاخص‌ها دارای برنامه ارزیابی هستند؛ مثلاً شما می‌گویید: کدام یک از محلات قم، سفرهای درون‌شهری کمتری دارند؟ و به چه دلیل؟ بعضی از این محلاتی که ما می‌شناسیم (مثل خیابان انسجام) شما اگر بخواهید بعضی از اقلام زندگی را تهیه کنید، باید سفر درون‌شهری داشته باشید. اما بعضی از محلات (مثل خیابان دانیال) اینطور نیستند؛ شما دقیقاً با فاصله چند صد متر می‌توانید مایحتاج زندگی خود را تامین کنید و محتاج به سفر درون‌شهری نیستید. گزارش‌ها باید بدین صورت به مدیران داده شود. مثلاً اگر ما هشت منطقه شهری داریم؛ عقب‌افتداده‌ترین منطقه شهری آن منطقه‌ای است که مردم برای تأمین نیازهای خود مجبور شوند که سفرهای درون‌شهری داشته باشند. همان‌طور که قبلًاً من عرض کردم؛ [در روایات ما وارد شده است که:] «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِّنَ الْعَذَابِ»^{۱۱۹} سفر باید یک پدیده لوکس در زندگی باشد، نه یک پدیده روزمره! شما برای صله‌رحم، یا برای زیارت، یا برای تفریح (آن هم تفریح‌های خاص) باید سفر انجام بدهید؛ نه اینکه مجبور شوید که هر روز به سفر بروید.

شهر در کدام منطقه افقی‌تر است؟ و در کدام منطقه عمودی‌تر است؟ یکی از عوارضی که گسترش عمودی شهرها دارد، اشراف ساختمان‌ها به همدیگر است. وقتی ساختمان‌ها به همدیگر اشراف داشته باشند، حریم خصوصی

۱۱۹ . اوجاع پژوهشی: و مِنْ الْقَاطِنِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُوْجَرَةُ الَّتِي لَمْ يُسْبِقْ إِلَيْهَا: السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِّنَ الْعَذَابِ.

رسول خدا (صلی الله علیہ و آله): مسافت‌کردن، قطعه‌ای از عذاب است.

من لا يحضره الفقيه، ج ۴، ص ۳۸۰

عنه (احمد بن محمد بن خالد) عَنِ التَّوْفَلِيِّ عَنِ السَّكُونِيِّ بِشَنَادِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: الشَّيْءُ قِطْعَةٌ مِّنَ الْعَذَابِ وَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ سَفَرَةً كَفِيْسِرَعَ الْيَابَإِلَى أَهْلِهِ.

رسول خدا (صلی الله علیہ و آله): مسافت‌کردن، قطعه‌ای از عذاب است؛ پس هر کدام از شما به مسافت رفت سریع به سوی اهل خود بازگردد.

المحاسن، ج ۲، ص ۳۷۷ / من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۳۰۰

مکارم الأخلاق، ص ۲۶۶

وسائل الشیعة، ج ۱۱، ص ۴۰۰

جهت مشاهده روایات بیشتر در باب «مذمت سفر»؛ به پیوست شماره ۱۲ مراجعه کنید.

[افراد و خانواده‌ها] نقض خواهد شد. اشراف یک پدیده ضد روابط انسانی است. با این شاخص‌ها باید شهر را ارزیابی کرد.

۵/۶/۳. کاهش تولید زباله؛ سومین برنامه(شاخص) اولویت‌دار در حوزه فرقان و ارزیابی شهر (تصمیم ۱۵)

شاخص دیگر: شاخص "کاهش تولید زباله" است. انشاء الله در نشست تخصصی "نظریه فقهی تأویب"، مفصل راجع به زباله‌هایی که مدرنیته تولید می‌کند^{۱۲۰} به تفکیک بحث خواهم کرد. ولی با این وضعیتی که داریم پیش می‌رویم، اگریک برنامه جامعی برای "کاهش تولید زباله" ایجاد نشود و در مورد آن بحث و گفتگو صورت نگیرد؛ ما زیر زباله‌ها دفن خواهیم شد! و سلامت و محیط زیست ما به چالش کشیده خواهد شد. بنابراین من این موضوع "کاهش زباله" را جزو شاخصه‌های پیشرفت می‌دانم.

همینجا هم عرض کنم که: طرح‌های معروف به "مدیریت پسماند"، "تفکیک از مبدأ"، "راهاندازی سایت‌های بازیافت" هیچکدام نمی‌توانند پدیده زباله را مدیریت کنند. به دلایلی از جمله اینکه الان ۴۰ درصد آب‌های زمین با پلاستیک پر شده‌اند! در همین شهر قم ما ۳۰۰ مرکز غیررسمی بازیافت زباله داریم که عمدۀ درآمد اینها از پلاستیک است. غیر از بازیافتی که شهرداری انجام می‌دهد، مراکز غیررسمی هم ورود پیدا کرده‌اند؛ ولی با این حال شما در تمام بیابان‌ها، در تمام خیابان‌ها، در تمام کوچه‌ها، در تمام رودخانه‌ها و در تمام دریاها فساد پلاستیک را دارید مشاهده می‌کنید! و این موضوع تبدیل به یک چالش جدی شده است.

پس سه شاخص را [در ساختار فرقان و ارزیابی شهری] بحث می‌کنم که این سه شاخص، منجر به تولید گزارش‌ها و طرح‌های مختلف برای مدیران شهری می‌شوند.

۵/۷. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت عمومی:

۱/۷/۵. راهاندازی باغچه طبیات؛ اولین برنامه اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت عمومی (تصمیم ۱۶)

در حوزه "مکاسب و تجارت عمومی"، سه تصمیم به شهرداری محترم قم پیشنهاد می‌کنیم. یکی از این پیشنهادات، "راهاندازی باغچه طبیات" در شهر قم است. در گوشه و کنار شهر قم زمین‌هایی وجود دارند که فعلًاً تعیین تکلیف نشده‌اند؛ بعضی از این زمین‌ها قرار است [تبدیل به] فضای سبز شهری شوند، بعضی قرار است [تبدیل به منطقه]

۱۲۰. و من مدرنیته را مساوی با تولید زباله می‌دانم! [تمدن مدرنیته] تمدنی است که تولید زباله می‌کند.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

مسکونی شوند. شهردار محترم قم و اعضای محترم شورای شهر می‌توانند این زمین‌ها را تبدیل به "باغچه طیبات" شهری کنند.

"باغچه طیبات شهری" لااقل سه خاصیت دارد: یکی این است که: خاصیت فضای سبز را دارد؛ چون اتفاقاً "تَقْعِعُ گیاهی" آن بیشتر از پارک‌های فعلی است. دوم اینکه: خاصیت "اشتغال‌آفرینی ارزان" دارد. سوم اینکه: می‌توان میوه‌ها و سبزیجاتی را به صورت بسیار ارزان‌تر و تازه‌تر در اختیار مردم قرار داد؛ یعنی: مردم می‌توانند با راه‌اندازی باغچه طیبات با "مفهوم تازه‌خوری" آشنا شوند و در زندگی‌شان جریان پیدا کند.

البته جالب است که "پدیده کشاورزی شهری" در بسیاری از کشورهای غربی هم راه افتاده، منتها در ایران هنوز راه نیافتداد است. اگر انشاء الله پدیده کشاورزی شهری در ایران راه افتاد (که حالا ما از آن به "باغچه طیبات" تعبیر می‌کنیم) این حتماً باید قید "تولید طیبات" باشد. "آفت‌کشی طبیعی" باید در آن اتفاق یافتد. انشاء الله خدای متعال کمک کند، جلسه اختصاصی "معرفی آفت‌کش‌های طبیعی" را برگزار خواهیم کرد؛ که انشاء الله هم بر "آفت‌کشی بیولوژیک"، و هم بر "آفت‌کشی شیمیایی" یک خاتمه‌ای خواهد بود. باغچه طیبات باید با این استانداردها باشد.

باید "اقلام برتر طیبات" در آن باغچه کشت و استفاده شود. مثلاً: در بعضی از نقل‌های است که «سَيِّدُ الْبَقْوُلِ الْكَرَاثُ»^{۱۲۱} یعنی: آقای سبزی‌ها و پرفایده‌ترین سبزی‌ها "تره" است. یکی از فوایدش این است که گردش خون را متعادل می‌کند. ^{۱۲۲} یکی دیگر از فوایدش این است که «أَمَانٌ مِّنَ الْبَوَاسِيرِ» است؛^{۱۲۳} یعنی: نسخه خوبی برای بواسیر است. فواید دیگری نیز برای آن وجود دارد که اینها باید معرفی شود.

۱۲۱. ارجاع پژوهشی: عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْوَلِيدِ الْخَرَازِ الْأَحْمَسِيِّ عَنْ يُونَسَ بْنِ يَعْقُوبَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ أَوْ أَبِي الْحَسَنِ عَ قَالَ لِكُلِّ شَيْءٍ وَسَيِّدُ الْبَقْوُلِ الْكَرَاثِ.

امام کاظم (علیه السلام): برای هر چیزی آقا و سیدی است و آقا و سید سبزی‌ها تره است.

المحاسن، ج ۲، ص ۵۱۰

بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۲۰۱ / وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۹۱

۱۲۲. ارجاع پژوهشی: عِدَّةُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ عَنْ عَلِيِّ بْنِ حَسَانَ عَنْ مُوسَى بْنِ بَكْرٍ قَالَ: اشْتَكَى غُلَامٌ لِأَبِي الْحَسَنِ عَ فَسَأَلَ عَنْهُ فَقَيَّلَ بِهِ طَحَّالٌ فَقَالَ أَطْعِمُهُ الْكَرَاثَ ثَلَاثَةَ أَيَّامًا فَأَطْعَمَنَاهُ فَقَعَدَ اللَّهُمَّ بَرَأْ.

به نقل از موسی بن بکر؛ یکی از غلامان امام کاظم علیه السلام، بیمار شد. امام علیه السلام از حال او پرسید. گفتند: بیماری طحال گرفته است. فرمود: "سه روز به او تره بخورانید". ما آن را به او خوراندیم. پس خون فرونشست، و سپس، بهبود یافت.

الكافی، ج ۶، ص ۲۶۵ / المحاسن، ج ۲، ص ۵۱۱

وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۸۸ / بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۲۰۲ / الوافی، ج ۱۹، ص ۴۳۳

۱۲۳. ارجاع پژوهشی: عَلَيْهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ بُنْدَارٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلِيِّ الْهَمَدَانِيِّ عَنْ عَمْرُو بْنِ عَيْسَى عَنْ فُرَاتٍ بْنِ أَحْنَفَ قَالَ: سُبْلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ عَنِ الْكَرَاثِ فَقَالَ كُلُّهُ فَإِنَّ فِيهِ أَرْبَعَ حِصَالٍ يُطَيِّبُ النَّكْهَةَ وَ يُظْرِدُ الرِّيَاحَ وَ يَقْطَعُ الْبَوَاسِيرَ وَ هُوَ أَمَانٌ مِّنَ الْجُذَامِ لِمَنْ أَذْمَنَ عَلَيْهِ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مثالاً "تریچه" باید در آن کشت شود، تریچه ضد بلغم است،^{۱۲۴} خیلی فایده دارد، جزء اقلامی است که باعث می‌شود مردم یک شهر "آلزایمر" نگیرند و فراموشی آنان کاهش پیدا کند.

لذا باعچه طبیات دو یا سه پیوست در کنار آن وجود دارد: ۱) پیوست معرفی اقلام برتر حوزه کشاورزی، ۲) پیوست آفت‌کش‌های طبیعی، و... . این پیوست‌ها باید کنار آن دیده شود تا اسمش "باعچه طبیات" شود؛ و گرنه همان "کشاورزی شهری" می‌شود که در اروپا وجود دارد.

فرات بن احتف: از امام صادق عليه السلام درباره تره پرسیدند. فرمود: «آن را بخورید که در آن، چهار ویژگی است: بوی دهان را خوش می‌سازد؛ بادها را از بدن می‌راند؛ بواسیر را ریشه کن می‌کند؛ و هر کس را که بدان مداومت داشته باشد، از جذام، ایمن می‌دارد».

الکافی، ج، ۶، ص ۳۶۵ / المحاسن، ج، ۲، ص ۵۱۰

سنده محسن: عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَيِ الْهَمَدَانِيِّ عَنْ عَمِّهِ بْنِ عِيسَى عَنْ فُرَاتِ بْنِ أَحْنَفَ قَالَ: سُبْلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ

الخصال، ج، ۱، ص ۲۴۹

سنده خصال: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُؤَكِّلِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَطَّارُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَيِ الْهَمَدَانِيِّ عَنْ عَمِّهِ بْنِ عِيسَى عَنْ فُرَاتِ بْنِ أَحْنَفَ قَالَ: سُبْلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ

روضة الاعظین و بصیرة المتعظین، ج، ۲، ص ۳۱۰

وسائل الشیعه، ج، ۲۵، ص ۱۸۹ / الوافی، ج، ۱۹، ص ۴۳۴ / بحار الأنوار، ج، ۶۳، ص ۲۰۰

عَدَّهُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ دَاؤَدَ بْنِ أَبِي دَاؤَدَ عَنْ رَجُلٍ رَأَى أَبَا الْحَسَنِ عَبْرَاسَانَ يَأْكُلُ الْكُحُورَاتِ مِنَ الْبَنْسَانِ كَمَا هُوَ فَقِيلَ إِنَّ فِيهِ السَّمَاءَدَ فَقَالَ لَهُ يَعْلَمُ بِهِ مَنْهُ شَيْءٌ وَهُوَ جَيْدٌ لِلْبَوَايِسِيرِ.

به نقل از داود بن ابی داود: مردی، امام رضا عليه السلام را در خراسان دیده که تره را از باغ، همان گونه که هست، می‌چیند و می‌خورد. چون به ایشان گفتند: این، ممکن است فضولاتی به همراه داشته باشد، فرمود: «چیزی از آنها به این نمی‌چسبد و این سبزی، برای درمان بواسیر، خوب است».

الکافی، ج، ۶، ص ۳۶۵ / المحاسن، ج، ۲، ص ۵۱۲ (عن عَنْ دَاؤَدَ بْنِ أَبِي دَاؤَدَ عَنْ رَجُلٍ)

الوافی، ج، ۱۹، ص ۴۳۴ / بحار الأنوار، ج، ۶۳، ص ۲۰۳ / وسائل الشیعه، ج، ۲۵، ص ۱۹۰

۱۲۴. ارجاع بیرونی: السَّبَارِيُّ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ حَالِدٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ الْمُبَارِكِ عَنْ أَبِي عُثْمَانَ عَنْ دُرْسَتَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: الْفَجْلُ أَصْلُ يَقْطَعِ الْبَلْغَمَ وَأَبْهُ يَهْضُمُ وَوَرَقَهُ يَهْذِلُ الْبَوْلَ حَدَّرًا

امام صادق (علیه السلام): ریشه تریچه موجب قطع بلغم می‌شود. خود تریچه غذا را هضم می‌کند و برگ آن موجب ازدیاد ادرار می‌شود. همچنین جلوی تکرار ادرار را می‌گیرد.

الکافی، ج، ۶، ص ۳۷۱ / المحاسن، ج، ۲، ص ۵۲۴

الوافی، ج، ۱۹، ص ۴۱۹ / بحار الأنوار، ج، ۶۳، ص ۲۲۱ / وسائل الشیعه، ج، ۲۵، ص ۲۰۵

عَلَيْهِنْ مُحَمَّدِ بْنِ بُنَدَارَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَيِ الْهَمَدَانِيِّ عَنْ حَنَانَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَ وَكُنْتُ مَعَهُ عَلَى الْمَائِدَةِ فَنَأَوْلَيَ فُجْلَهُ وَ قَالَ يَا حَنَانُ كُلُّ الْفَجْلِ فَإِنَّ فِيهِ ثَلَاثَ خَصَالٍ وَرَقَهُ يَطْرُدُ الرَّيَاحَ وَأَبْهُ يَسْرِيْلُ الْبَوْلَ وَأَصْلُهُ يَقْطَعُ الْبَلْغَمَ.

امام صادق (علیه السلام): تریچه را مصرف کنید که در آن سه خصوصیت وجود دارد: برگ آن انواع بادگرفتگی‌ها را برطرف می‌کند. غده زیرزمینی آن در دفع ادرار تسريع می‌بخشد. ریشه تریچه نیز بلغم را قطع می‌کند.

الکافی، ج، ۶، ص ۳۷۱ / المحاسن، ج، ۲، ص ۵۲۴ / الخصال، ج، ۱، ص ۵۲۴

حدَّثَنَا أَبُو رَضِيِّ اللَّهِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيِّ قَالَ حَدَّثَنَا عَدَّهُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ حَنَانَ بْنِ سَدِيرٍ قَالَ: كُنْتُ مَعَ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

روضة الاعظین و بصیرة المتعظین، ج، ۲، ص ۳۱۰ / مکارم الأخلاق، ص ۱۸۲

بحار الأنوار، ج، ۶۳، ص ۲۲۰ / الوافی، ج، ۱۹، ص ۴۱۹

۵/۷/۲. راه‌اندازی بازارهای موقت؛ دومین برنامه اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت

عمومی (تصمیم ۱۷)

نکته دیگر اینکه "بازارهای موقت" در شهر قم باید راه بیفتند. حدود ۳۰ درصد مردم شهر قم فقیر هستند، یعنی برای تأمین معاش مشکل دارند. [برای رفع فقر این اقشار ضعیف چند راه حل متصور است:] یک راه حل این است که شما در ماه رمضان و محرم و... به کمک مؤمنین یک مقدار غذا و اقلام غذایی برای اینها تهیه کنید و بفرستید. این محدود است. دومین راه حل هم کمک‌های دولتی است، مثلاً: یارانه‌ای که ماه مبارک رمضان دولت محترم سیزدهم واریز کرد، یا یارانه‌های ثابتی که دولت پرداخت می‌کنند.

اما راه حل موثر و قطعی برای رفع فقر این است که: محیط مجانی یا ارزان قیمت تجارت در اختیار مردم قرار بگیرد؛ با آن طرحی که ما در مکاسب شرح داده‌ایم که بازار اسلام پنج شرط دارد: اولین و مهمترین شرط‌ش این است که محل کسب فقرا نباید موضوع مالیات‌های شهرداری و هزینه‌های مختلف قرار گیرد؛ بعد از آن است که می‌توانید آرام آرام فقرا را وارد حوزه تجارت کنید و محرومیت‌زدایی کنید. ما در اینجا هم مثل طرح باغچه طیبات، برای تولید طیبات و فروش طیبات [در این بازارهای موقت] با فقرا وارد بحث می‌شویم. چند دفترچه پیوست دارد که اینها باید بحث و گفتگو شود.

۵/۷/۳. راه‌اندازی بازارهای وقفی؛ سومین برنامه اولویت‌دار در حوزه مکاسب و تجارت

عمومی (تصمیم ۱۸)

سومین کاری هم که در حوزه مکاسب و تجارت عمومی پیشنهاد می‌کنیم این است که "بازارهای وقفی" راه‌اندازی شود، باید افرادی مثل مرحوم سید محمود طباطبائی تاجر سعادتمند قمی^{۱۲۵} در دوره قاجاریه شناسایی شوند، با آنها صحبت شود، از آنها تقاضا شود که موقوفه‌هایی برای کسب و کار بسازند. طبق محاسبات ما دو سوم قیمت‌های تمام شده‌ای که مردم برای خرید اجناس پرداخت می‌کنند، مربوط به هزینه‌های نگهداری محصول در محل کسب است؛ [لذا] اگر شما هزینه محل کسب را کاهش دهید، قیمت تمام شده در تجارت شهر کاهش پیدا خواهد کرد. اینها سه اقدام برای مکاسب و تجارت است.

۵/۸. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه نفی‌سیبل و پدافند غیرعامل:

۱/۸/۵. راهاندازی مسابقات اسبدوانی و تیراندازی (سبق و رمایه)؛ اولین برنامه

اولویت‌دار در حوزه نفی‌سیبل و پدافند غیرعامل (تصمیم ۱۹)

برای حوزه "نفی‌سیبل و پدافند غیرعامل"، یک اقدام پیشنهاد داریم: همان‌طور که عرض کردم [این اقدام عبارت است از:] راهاندازی "مسابقات سبق و رمایه". البته برخی از کارشناسان شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی گفتند: برای راهاندازی "مسابقات اسبدوانی با مانع" فعلاً با مشکل مواجه هستیم و باید همان "مسابقات کورس" را راه انداخت. استدلال شان هم منطقی است: چون [برای برگزاری "مسابقات اسبدوانی با مانع"] نه اسب‌هایی که فعلاً ما در اختیار داریم، توان پرش از مانع را دارند، و نه سوارکاران حرفه‌ای داریم؛ ولی می‌شود "مسابقات کورس" را راه انداخت.

سه خاصیت برای راهاندازی مسابقات کورس وجود دارد:

اولین خاصیت این است که یک "بدن‌سازی طبیعی" است، هیچ بدن‌سازی‌ای را بالاتر از کورس نمی‌توان به مردم پیشنهاد کرد. در یک فرایند طبیعی بدن را بسیار آماده می‌کند.

دومین ویژگی [مسابقات کورس] این است که: "حرص" انسان‌ها را برای تقویت "نفی‌سیبل" هدایت می‌کند. از جمله احکام اسلام برای مسابقات "سبق" این است که باید شرط‌بندی صورت گیرد و شرط‌بندی هم توسط تماشچی نیست، بلکه توسط خود افراد مسابقه‌دهنده است؛ بنابراین انگیزه‌های مالی را به این سمت هدایت می‌کند. زمانی این مسئله مهم می‌شود که شما آمار شرط‌بندی و قمار کشور را بدانید.^{۱۲۶} وقتی راه حلال قمار بسته است، راه حرام آن با زخواهد شد! الان شما تصور کنید در یک شهری دو یا سه مسابقه کورس وجود داشته باشد؛ هم بدن انسان‌ها تقویت می‌شود، هم نوجوان‌ها و جوان‌ها خصوصاً بخاطر انگیزه مالی در آن مسابقات شرکت می‌کنند و آن مسابقات رونق پیدا خواهد کرد.

خاصیت سوم [برگزاری مسابقات کورس]، خاصیت "نفی‌سیبل" است: شما تصور کنید مثلاً ۱۰ درصد جوانان یک کشور (چون در این مسابقات کورس شرکت می‌کنند) بدن ورزیده‌ای دارند. اینها بعداً می‌توانند زیرساخت

^{۱۲۶}. ارجاع پردازشی: فارس نوشت: رئیس پلیس فتا ناجا (سردار وحید مجید) ... از همکاری مستمر و تنگاتنگ با معاونت حقوقی و امور مجلس ناجا، کمیسیون‌های تخصصی مجلس شورای اسلامی و قوه قضائیه در تدوین طرح‌ها و لواجو فضای مجازی، طرح حمایت از کاربران و خدمات در فضای مجازی در خصوص قمار و شرط‌بندی، طرح تسهیل صدور مجوزهای کسب و کار و پیش نویس نظریه عمومی کمیته حقوق کودک مربوط به کودکان در فضای دیجیتال خبر داد.

... رئیس پلیس فتا ناجا در خصوص اجرای طرح مقابله با قمار و شرط‌بندی در مدت مذکور گفت: بیش از ۱۶ هزار سایت در حوزه شرط‌بندی و قمار مسدود و یک هزار و ۷۵۱ فقره پرونده قضائی در این رابطه تشکیل و یک هزار و ۹۴۷ حساب بانکی شناسایی و مسدود شده است.

منبع: خبرگزاری خبر آنلайн

<https://www.khabaronline.ir/news/۱۴۸۲۴۳۴>

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

"نفی سبیل" و "امنیت" کشور هم قرار بگیرند. لذا من قبول دارم در آخر الزمان شرایط امنیتی برای شیعیان خیلی سخت می‌شود، ولی راه حل را افزایش پادگانها نمی‌دانم. در همین حوادث مربوط به افغانستان هم اعلام کردم که اگر قرار است مسئله امنیت شیعیان در مقابل این هجمه‌ها حفظ شود، باید مسابقات "سبق و رمایه" راه بیفت. هم "ورزش" است (یعنی به سلامت شما کمک می‌کند)، هم یک "درآمدزایی حلال" در آن وجود دارد، هم "شجاعت" و "امنیت" مردم ایران را ارتقاء می‌دهد.

"رمایه" یا تیراندازی هم ملحق به همین‌هاست. این هم باید راه بیفت.

شما تصوّر کنید سه امام جمعه محترم قم و حضرت آیت‌الله بوشهری و همهٔ حضرات علماء به نبی مکرم اسلام علیه السلام اقتدا کنند و در مسابقات "سبق" یا مسابقات "تیراندازی" شرکت کنند؛^{۲۷} [چه اتفاقات خوبی خواهد افتاد!] اصلاً ارتباط روحانیت با مردم هم بازتعریف می‌شود. بنده همه آقایان مراجع را دعوت می‌کنم که مسابقات "سبق و رمایه" را خودشان راه‌اندازی کنند و حالا اگر سن آقایان مراجع اجازه نمی‌دهد، شاگردان ارشدشان این کار را انجام بدھند. به‌حال ما احکام اسلام را نمی‌گوییم که فقط ابلاغ کنیم، بله باید بگوییم که اجرا کنیم. این

^{۲۷}. ارجاع پژوهشی: وَرَوَى أَبُو لَيْبِدٍ قَالَ سُبْلَ ابْنِ مَالِكٍ هَلْ كُثُّمْ تَشَاهَنُونَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَ فَقَالَ نَعَمْ رَاهَنَ رَسُولُ اللَّهِ عَلَى فَرْسٍ لَهُ فَسَبَقَ فَسَرَّ بِذِلِّكَ وَأَغْبَجهُ.

به نقل از ابو لبید: از ابن مالک سؤال شد: آیا شما در زمان پیامبر صلی الله عليه و آله مسابقه می‌دادید؟ گفت: بلی. پیامبر خدا، اسب خود را به عنوان جایزه تعیین کرد و برندہ شد و از این کار، خشنود گشت.

عواوی اللئالی العزیزیة، ج ۳، ص ۲۶۵

مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۸۱ / جامع احادیث الشیعه (البروجردی)، ج ۲۴، ص ۳۴۰

وَعَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَ أَنَّهُ رَحَّخَ فِي السَّبِقِ بَيْنَ الْخَيْلِ وَسَابِقَتِهَا وَجَعَلَ فِي ذَلِكَ أَوْاقِيَهُ مِنْ فُضَّةٍ .

امام علیه السلام: پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) اجازه برگزاری مسابقه اسب سواری را داد و خود، آن را اجرا کرد و هفت مقال نقره، [جایزه] مقرر کرد.

دعائی‌الاسلام، ج ۱، ص ۳۴۵

مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۸۰ / جامع احادیث الشیعه (البروجردی)، ج ۲۴، ص ۳۴۰

عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَ: أَنَّهُ مَرَّ بِقَوْمٍ مِنَ الْأَنْصَارِ يَتَرَاجُونَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ أَنَا فِي الْحِرْبِ الَّذِي فِيهِ ابْنُ الْأَدْعَى فَأَمْسَكَ الْحِرْبَ الْأَخْرَ وَقَالُوا لَنْ يُغَلِّبَ حِرْبٌ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ صَ قَالَ إِذْمُوا فَإِنِّي أَزْيِي مَعْكُمْ فَرَمَى [مَعَ] كُلَّ وَاحِدٍ رَشْقًا فَلَمْ يَسِّقْ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فَلَمْ يَرَأُوا يَتَرَاجُونَ وَأَوْلَادُهُمْ وَأَوْلَادُ أَوْلَادِهِمْ لَا يَسِّقُ بَعْضُهُمْ بَعْضًا

پیامبر خدا، از کنار گروهی از انصار گذشت که تیراندازی می‌کردند. فرمود: «من در گروهی هستم که این ادعی در آن است». گروه دیگر، دست از مسابقه کشیدند و گفتند: گروهی که پیامبر صلی الله علیه و آله در آن است، شکست نمی‌خورد. پیامبر صلی الله علیه و آله فرمود: «تیراندازی کنید. من با هر دو گروه، تیراندازی می‌کنم»، و با هر گروه، تیری انداخت. هیچ‌یک از دو گروه توانستند برندہ شوند. آنها پیوسته تیراندازی می‌کردند و فرزندان خود را نیز در مسابقه شرکت دادند و فرزندان فرزندان خود را نیز شرکت دادند؛ ولی هیچ‌یک از دو گروه، برندہ نشدند.

عواوی اللئالی العزیزیة، ج ۳، ص ۲۶۶

مستدرک الوسائل، ج ۱۴، ص ۷۹ / جامع احادیث الشیعه (البروجردی)، ج ۲۴، ص ۳۳۶

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مباحث "سبق و رمایه" در همه ابواب فقهی بحث می‌شود؛ ولی دریغ از اینکه یک حوزه علمیه آنها را اجرایی کند! این کار باید انجام شود.

این هم مباحث مربوط به نفسی‌سیبل و پدافند غیرعامل بود که بیان شد. در قم و مشهد و اصفهان این مسائل را راحت‌تر می‌توان راه انداخت و اجرایی کرد.

۵/۹. برنامه‌های اولویت‌دار در حوزه نظم و سنت‌های شهری:

۵/۹/۱ گسترش گفتگو در مورد تعریف جامع محله در بین مدیران شهری، تنظیم نقشه جامع شهری به محوریت محلات، و برگزاری جشنواره‌های مردمی در مورد حوزه‌های مختلف مربوط به محله؛ سه برنامه اولویت‌دار در حوزه نظم و سنت‌های شهری (تصمیم ۲۰ و ۲۱ و ۲۲)

آخرین سطح برنامه‌های ما که راجع به آن بحث می‌کنیم، سه اقدام در حوزه "نظم و سنت‌های شهری" است. همان‌طور که عرض کردم نظم فعلی شهری غلط است و ما می‌خواهیم به سمت نظم جدیدی حرکت کنیم. سه اقدام، ما را به سمت تولید نظم جدید در ذهن‌ها هدایت می‌کند:

[اقدام اول این است که:] تعریف محله چیست؟ باید در مدیریت شهری راجع به آن بحث شود. یک اقدام پیشران و پیشبرنده است. محله را چه تعریف می‌کنید؟ عرض کردیم که مدیریت شهری در اسلام محله‌محور است. حالا محله چیست؟ باید راجع به تعریف جامع محله در شهرداری بحث و گفتگو صورت بگیرد. "نقشه جامع شهر به محوریت محلات" هم باید تنظیم شود. این هم اقدام دوم است.

سپس باید برای اجزای محله و هر موضوعی که در محله وجود دارد، جشنواره مردمی برگزار شود. این اقدام سوم است.

مثلاً اگر مدیریت شهری با بندۀ باشد، من "جشنواره میوه‌های برتر" (میوه انار، به، سیب) را راه می‌اندازم. ما در اینجا بحث‌های فراوانی داریم که مردم باید بدانند. مثلاً: مردم اگر بدانند که سیب یک "تبُر" موثر است، دیگر بچهشان تا تب کرد، سریع او را به بیمارستان نمی‌رسانند که هم زباله‌های عفونی بیمارستان زیاد تولید شود و هم هزینه‌های مریض افزایش یابد. خب؛ مردم باید بدانند که سیب [چه خاصیتی دارد]. مخصوصاً اگر خانم‌ها در خانه بدانند که سیب یک میوه "ضد طلسم" است؛^{۱۲۸} یعنی: اگر کسی صبح سیب مصرف می‌کند، کمتر موضوع

۱۲۸ ارجاع پژوهشی: أَحَمْدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ يَكْرِبِنْ صَالِحٍ عَنْ الْجَعْفَرِيِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا الْحَسَنِ مُوسَى عَيْنُوْلُ: الْثَّقَاحُ يَتَّنَعُّمُ مِنْ خَصَالٍ عِدَّةٍ مِنَ السَّمْ وَ السُّخْرَ وَ الْأَكْمَمْ يَعْرِضُ مِنْ أَهْلِ الْأَرْضِ وَ التَّلَاقِ الْعَالِبِ وَ لَيْسَ شَيْءٌ أَسْرَعَ مِنْهُ مَنْفَعَةً.

امام کاظم علیه السلام: سیب، برای درمان چند چیز سودمند است: (۱) مسمومیت، (۲) سحر (جادو)، (۳) جنونی که از زمینیان (جنیان) پیش می‌آید، و (۴) بلغمی که چیره شده باشد. هیچ چیز منفعتش سریع‌تر از سیب نیست.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

"جادو" واقع می‌شود. بعداً که انساء الله در نشست تخصصی "علوم غریبیه" این بحث را باز کنم، خواهم گفت که چرا سبب جلوی طسم را می‌گیرد. طسم روی چه موضوعی ایستاده؟ و سبب چه موضوعی را مدیریت می‌کند؟ این مباحث را باید مردم بدانند.

یا مثلاً [در مورد خاصیت‌های] انار: شما می‌دانید که بسیاری از فرزندان ما دیر ازدواج می‌کنند؛ [لذا] اگر شما خاصیت میوه‌ها را بدانید [که مثلاً] بعضی از میوه‌ها "اماته شهوت حرام" ایجاد می‌کنند. خیلی خوب است، اطلاعات لازمی است [و به فرزندان شما در کنترل شهوت حرام کمک می‌کند]. یکی از آن میوه‌ها مصرف انار در شب جمعه و صبح جمعه است. البته در صبح جمعه باید ناشتا مصرف شود. "انار" میوه‌ای است که اماته شهوت حرام ایجاد می‌کند. مثل "سرکه" که اماته شهوت حرام می‌کند.^{۱۲۹} مثل "شستشوی سربا سدر" که اماته شهوت حرام می‌کند. بعضی از این موارد را مردم باید اطلاع داشته باشند. بنابراین جشنواره‌هایی [باید ایجاد شوند] که این اطلاعات را به مردم بدهند و باعث پیشرفت مردم گردند. الان اگر کسی مبتلا به شهوت حرام شود، فقط توصیه اخلاقی به او می‌شود. یا حداقل می‌گوییم که روزه بگیرد، و یا ورزش کند. شاید ده اقدام "میرانشه (کشنده)" شهوت حرام" [در آیات و روایات‌ما] وجود دارد. همه این موارد باید جمع شوند و در آن جشنواره اجرا [و تبیین] شوند. حالا ایستاندن [و تأکید بر روی خاصیت میوه‌ها] یک چنین خاصیت‌هایی دارد.

"جشنواره‌های غذا" باید در شهر قم راه بیفتند. "غذاهای متناسب با مزاج"، "متناسب با قلب"، باید جزء سنت‌های شهری شود. یعنی همه آدمهای شهر بدانند در فلان شهر و در فلان تاریخ، غذا ارزیابی می‌شود. پیشنهادم برای تولیت حرم حضرت معصومه (سلام الله علیها) این بوده است که خود حرم میزبان جشنواره غذا شود. آن وقت می‌توان غذارا از چنگ و دام "کدکس آلمانتاریوس (Codex Alimentarius)"^{۱۳۰} خارج کنید و با استانداردهای صحیح به مردم معرفی کنید. پس اینها اقداماتی در حوزه نظم و سنت‌های شهری هستند.

الكافی، ج ۶، ص ۳۵۵

المحاسن، ج ۲، ص ۵۵۳ (عَنْ بَكْرِيْنِ صَالِحِ عَنِ الْجُعْفَريِّ قَالَ سَمِعْتُ أَبا الْحَسِنِ الْأَوَّلَ عَنْ يَقُولُ: الشَّاغُورُ شَفَاءٌ مِّنْ خَصَالٍ...)

الفصول المهمة في أصول الأئمة (تكميلة الوسائل)، ج ۳، ص ۱۰۶ / هداية الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۸، ص ۱۶۶ / الوافي، ج ۹، ص

۳۹۵ / وسائل الشيعة، ج ۲۵، ص ۱۶۰ / بحار الأنوار، ج ۶۳، ص ۱۷۴

۱۲۹. ارجاع پژوهشی: مُحَمَّد بْنُ يَحْيَى عَنْ عَلِيٍّ بْنِ إِبْرَاهِيمَ الْجَعْفَريِّ عَنْ مُحَمَّدٍ وَّ أَحْمَدَ ابْنِيِّ عَمَرَ بْنِ مُوسَى عَنْ أَبِيهِمَا رَفِعَةَ إِلَيْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: الإِضْطِيَاعُ بِالْخَلْلِ يَنْكُلُ شَفَوْةَ الرِّئَنَّا.

امام صادق عليه السلام: خورش ساختن سرکه (استفاده مقداری از سرکه با غذا)، شهوت زنا را ریشه‌کن می‌کند.

الكافی، ج ۶، ص ۳۳۰

۱۳۰. ارجاع پردازشی: اصطلاح «کدکس آلمانتاریوس» ریشه لاتین دارد و به معنای «قانون غذا» است.

آشنایی با کدکس مواد غذایی و استانداردهای موجود

برنامه فقهی ارتقاء مدیریت شهری قم

این مجموعه توصیه‌ها و پیشنهاداتی بود که ما به شهرداری قم داشتیم و فکر نمی‌کنم همه آنها بیش از ۱۰ میلیارد هزینه داشته باشد. خصوصاً اگر بخواهیم "نمونه‌سازی" کنیم. یعنی بودجه [تمامی این پیشنهادات ما] برابر با هزینه‌های پیشنهادی حتی یکی از پروژه‌های قم هم نیست. می‌شود این پیشنهادات را جلو برد و کارها را طراحی کرد.

یک نکته آخری هم عرض کنم: این "برنامه فقهی ارتقاء مدیریت شهر قم" که بر اساس همین "نظريه فقهی مدیریت شهری محله محور" [تدوین شده] است را ما به یک مدل دیگری به شهرداری اصفهان پیشنهاد داده‌ایم، با یک مدل دیگری به شهرداری مشهد پیشنهاد داده‌ایم، شهرداری محترم کرمان هم با مجموعه ما نامه‌نگاری کرده که این بحث در آنجا هم ارائه و بحث شود. بدانید بعد از اینکه این بحث در چند جای دیگر ارائه و تکرار شود، در آینده مباحث مدیریت شهری را باید به صورت اختصاصی بر روی این ۹ محور بحث کنیم. یعنی: پس از آنکه این "طرح و برنامه‌های فقهی" از کلیت بیرون بیاید، دیگر جلسات اختصاصی مثلًا برای "مکاسب و تجارت عمومی [در شهر]" یا "تزکیه و پاکسازی شهری" و ... برگزار خواهیم کرد و در آن جلسات به صورت تفصیلی همه آن ۱۰-۱۲ تدبیرمان را بحث می‌کنیم. یعنی آینده بحث تخصصی‌تر خواهد شد تا آن صد تصمیم بیرون بیاید.

پس من چهار محور را عرض کرم: سوال اول این بود که: چرا به بحث مدیریت شهری ورود کرده‌ایم؟ پاسخ این بود که نوشهرگرایی ضد روابط انسانی عمل می‌کند و باید شهر را مؤید و پشتیبان روابط انسانی قرار داد. سوال دوم

گذگس (Codex Alimentarius) ریشه لاتین داشته و در لغت به مفهوم "مقررات" است. کمیسیون مقررات مواد غذایی (CAC)، کمیسیون مشترک دو سازمان خواربار کشاورزی (FAO) [Food Agriculture Organization] و بهداشت جهانی (WHO) [World Health Organization] می‌باشد که در سال ۱۹۶۳ به دلیل اهمیت و لزوم تدوین استانداردهای غذایی، ایجاد گردید. این کمیسیون، تدوین استانداردهای غذایی را به طور واحد و یکسان بر عهده دارد و اجلسیه آن هر ساله در مقر پکی از سازمان‌های مذکور برگزار می‌گردد. در حال حاضر ۱۸۶ کشور از جمله جمهوری اسلامی ایران عضو این کمیسیون است.

از ویژگی‌های مهم این کمیسیون، تصویب استانداردهای جهانی مواد غذایی با رعایت مسائل اینمی و بهداشتی مصرف‌کنندگان، تسهیل تجارت و تبادل مواد غذایی بین کشورها است و با توجه به تاکید سازمان تجارت جهانی (WTO)، رعایت این استانداردها در تجارت مواد غذایی بین کشورهای منطقه و سایر کشورهای عضو کمیسیون حائز اهمیت و موثر می‌باشد.

ایران در سال ۱۳۶۸ به عضویت این کمیسیون پیوست، که طی همان سالها به دلیل فعالیت مناسب از سوی مدیر اجرایی کدکس مورد تشویق قرار گرفت.

در اجرای مصوبات یکصد و یکمین اجلاس شورای عالی استاندارد مورخ ۱۲/۲/۸۰ که در تاریخ ۲۳/۱۲/۹۰ در جلسه کمیسیون امور زیر بنایی، صنعت و محیط زیست مورد بازنگری قرار گرفت، به منظور ساماندهی مشارکت کارشناسان و صاحب نظران و گروه‌های ذی نفع و ذی ربط جمهوری اسلامی ایران در فعالیت کمیسیون مقررات مواد غذایی (CAC) و همکاری با سایر سازمان‌های مرتبط در سطح بین‌المللی و منطقه‌ای، شورای هماهنگی کدکس غذایی ایران با مشارکت وزارت‌خانه‌های جهاد کشاورزی؛ بهداشت، درمان و آموزش پزشکی؛ صنعت، معدن و تجارت؛ علوم، تحقیقات و فن‌آوری؛ و سازمان ملی استاندارد ایران تشکیل و فعال گردید.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

این بود که: اصول عام طراحی شهر اسلامی کدام است؟ عرض کردیم سه اصل "توزيع متوازن کالبد"، "مدیریت غیر مرکز" و "مدیریت مبتنی بر اختیار و علم محور"، اینها اصول عام طراحی شهر هستند. سوال سوم این بود که: ساختار برنامه ریزی و طراحی شهری کدام است؟ عرض کردیم از "ساختار مدیریت و امامت" تا "ساختار نفی سبیل و پدافند غیر عامل"^۹ ساختار می خواهیم و در مجموع حدود ۲۰ برنامه اولویت دار هم ذیل این ساختار محضرتان طرح کردم. از اینکه در محضرتان تصدیع کردم عذرخواهی می کنم.

والحمد لله رب العالمين

پیوست‌ها:

پیوست شماره ۱: عدم دریافت کرایه از مغازه‌های بازار توسط امیرالمؤمنین

مُحَمَّدْ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عَيسَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ: «سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدٍ هُمْ فَمَنْ سَبَقَ إِلَى مَكَانٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ إِلَى الظَّلَلِ». قَالَ: وَ كَانَ لَا يَأْخُذُ عَلَى يُبُوتِ السُّوقِ كِرَاءً..»

امام صادق(علیه السلام) از امیرالمؤمنین(علیه السلام) نقل می‌کند که ایشان می‌فرمودند: «بازار مسلمانان در حکم مسجد آنان است؛ پس هر کس به مکانی در آن زودتر برسد (و دگه‌ای را تصرف کند)، او بر آن دکه تا شب اولویت دارد. امام صادق(علیه السلام) در ادامه فرمود: « و امیرالمؤمنین(علیه السلام) هیچگاه برای دگه‌های بازار کرایه دریافت نمی‌کرد.»

الكافی، ج ۲، ص ۶۶۲ و ج ۵، ص ۱۵۵ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۹

سند تهذیب: أَحَمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى عَنْ طَلْحَةَ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ

وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۲۷۸ / الوافی، ج ۱۷، ص ۴۴۷ / جامع أحادیث الشیعه، ج ۲۳، ص ۲۳۹ و ۲۴۰

عَنْهُ (مُحَمَّدْ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ يَحْيَى) عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ وَهُبْ عَنْ جَعْفَرٍ عَنْ عَلِيٍّ عَ: «أَنَّهُ كَرِهٌ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ سُوقِ الْمُسْلِمِينَ أَجْرًا.»

امام صادق(علیه السلام) از امیرالمؤمنین(علیه السلام) کراحت داشت که از بازار مسلمین مزد و اجر بگیرد.»

تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۳۸۳

الوافی، ج ۱۷، ص ۴۴۸ / وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۴۰۶ / جامع أحادیث الشیعه، ج ۲۳، ص ۲۴۰

برخی دیگر از ویژگی‌های بازار امیرالمؤمنین (علیه السلام):

قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ: «سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدٍ هُمْ فَمَنْ سَبَقَ إِلَى مَكَانٍ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ إِلَى الظَّلَلِ.»

امیرالمؤمنین(علیه السلام) می‌فرمودند: «بازار مسلمانان در حکم مسجد آنان است؛ پس هر کس به مکانی در آن زودتر برسد (و دگه‌ای را تصرف کند)، او بر آن دکه تا شب اولویت دارد.»

من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۹۹

بحار الأنوار، ج ۱۰۱، ص ۲۵۶ و ج ۸۰، ص ۳۸۳

سند بحار: أَصْلُ مِنْ أُصُولِ أَصْحَابِنَا [كِتَابُ الْإِمَامَةِ وَ التَّبَصِّرَةِ] عَنْ أَحْمَدَ بْنِ عَلِيٍّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الصَّفَّارِ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنِ النَّوْفَلِيِّ عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۴۰۶ [نقلًا عن الفقيه، مع اضافه " وَ كَانَ لَا يَأْخُذُ عَلَى يُبُوتِ السُّوقِ كِرَاءً"]

هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة (شيخ حرّ)، ج ۲، ص ۱۹۷ / مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۶۲ ج ۳، ص ۴۲۴ / جامع أحادیث الشیعه، ج ۲۳، ص 239

عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ بَعْضِ أَصْحَابِنَا عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: «سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدِهِمْ؛ يَعْنِي إِذَا سَقَى إِلَى السُّوقِ كَانَ لَهُ مِثْلًا الْمَسْجِدِ.»

امام صادق(علیه السلام): «بازار مسلمانان در حکم مسجد آنان است؛ یعنی: هرگاه زودتر به بازار برسد آنجا برای او مثل مسجد است [در اینکه حق اولویت برای او می شود]..»

الکافی، ج ۵، ص ۱۵۵

وسائل الشیعة، ج ۱۷، ص ۴۰۶ / الوافی، ج ۱۷، ص ۴۴۷

دَعَائِمُ الْإِسْلَامِ، عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ قَالَ: «سُوقُ الْمُسْلِمِينَ كَمَسْجِدِهِمْ؛ الرَّجُلُ أَحَقُّ بِمَكَانِهِ حَتَّى يَقُومَ مِنْهُ أَفَ تَغِيَّبَ الشَّمْسُ.»

امیرالمؤمنین(علیه السلام): «بازار مسلمین در حکم مسجد آنان است؛ مرد اولویت دراد به جایگاه خود (و دگهای که زودتر تصرف کرده) تا اینکه از آنجا بلند شود و برود، و یا اینکه خورشید غروب کند.»

دعائیم الإسلام، ج ۲، ص ۱۸

مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۲۶۲ / جامع أحاديث الشیعة، ج ۲۳، ص ۲۴۰

پیوست شماره ۲: بیانات مراجع معظّم تقليد در مورد ربوی بودن بانک‌های کشور

حضرت آیت‌الله مکارم شیرازی:

مهر؛ ۲۲ اردیبهشت ۹۷ - بعضی بانک‌ها قرض الحسنه ۲۸ درصدی می‌دهند، یعنی چه؟ نام ربا خواری را به دروغ، قرض الحسنه می‌گذارند، درست نیست.

رساء؛ ۸ آذر ۹۷ - وی افزود: برخی می‌گویند ما ازدواج کردیم اما آرامشی ندیدیم، در جواب اینها باید گفت ازدواج شما مبتنی بر آموزه‌ها و اخلاق اسلامی نبوده است، به چند دلیل؛ دلیل نخست توقعات زیاد. فرد به دلیل توقعات زیاد مجبور به گرفتن وام شده و در بازپرداخت اقساط آن دچار مشکل می‌شود آن هم با وضعیت کنونی بانک‌ها که می‌دانید چه بلاجی سر مردم در می‌آورند.

این مرجع تقليد افزود: بانک‌ها وام با سودهای کلان به مردم پرداخت می‌کنند، اگر فرد در پرداخت اقساط تاخیر کرد، جریمه دیرکرد می‌گیرند و باز بر همان جریمه هم جریمه مضاعف می‌گیرند.

تسنیم؛ ۲ بهمن ۹۷ - بانک‌ها وام قرض الحسنه‌ای که می‌دهند قطعاً خلاف شرع است، چهار درصد حق الزحمه را تعیین کردیم که بانک‌ها با یک زرنگی بیش از این میزان را از مردم دریافت می‌کنند که میزان آن به ۲۰ درصد رسیده و نوعی رباخواری آشکار محسوب می‌شود.

پایگاه مرجع عالیقدر؛ ۲۲ بهمن ۹۷ - معظم له با انتقاد از سیستم بانکی کشور، تصریح کردند: بانک‌ها با وضعیتی که ایجاد کرده‌اند، مردم را بیچاره کرده و به خاک سیاه نشانده‌اند؛ به اسم تسهیلات قرض الحسنه و به جای این که چهار درصد کارمزد برای طول دوره بازپرداخت تسهیلات دریافت کنند، هرسال ۴ درصد دریافت می‌کنند و در پایان سال پنجم بیست درصد سود از باقیمانده از مردم دریافت می‌کنند، این رباخواری آشکار است که به نام قرض الحسنه انجام می‌شود.

حضرت آیت‌الله مظاہری:

حوزه‌نیوز؛ ۱۷ دی ۹۷ - آیت‌الله العظمی مظاہری گفتند: متأسفانه در زمان حاضر، رباخوردن و ربادادن عادی شده و بعضی مثل اینکه بخواهند با حیله‌های شرعی موش را آب بکشند و بخورند، ربا می‌خورند.

حضرت آیت‌الله سبحانی:

تسنیم؛ ۲ بهمن ۹۷ - مرجع تقليد شیعیان با بیان اینکه دیرکرد بانک‌ها ربا محسوب می‌شود، گفت: هم اکنون استفتایات رسیده به دفتر مراجع و علماء مربوط به عملکرد بانک‌ها در زمینه تسهیلات بانکی است.

حضرت آیت‌الله نوری همدانی:

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

ایلنا؛ ۷ اردیبهشت ۹۷ - وی به تعطیلی برخی کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی کشور اشاره کرد و گفت: به نظرم مهمترین عامل تعطیلی کارخانجات و واحدهای تولیدی سیستم ربوی بانک‌هاست. بسیاری از بانک‌ها در ابتدا تسهیلاتی در اختیار برخی از کارخانه‌ها قرار می‌دهند اما بعد از مدتی به گرفتن سود و حتی دیرکرد از تسهیلات داده شده اقدام می‌کنند در حالی که دیرکرد اقساط توسط بانک‌ها ربا محسوب می‌شود که مهمترین عامل ناتوانی اقتصادی است.

وی با بیان اینکه در هفت جای قرآن کریم مساله ربا مطرح و مورد نکوهش قرار گرفته است، گفت: بارها گفته‌ایم که گرفتن دیرکرد توسط بانک‌ها نوعی ریاست و امیدواریم وزارت رفاه، کار و تعاون اجتماعی با هدف کمک واحدهای تولیدی برای رفع این مشکل اقدام کنند.

آیت الله نوری همدانی با بیان اینکه جمهوری اسلامی ایران با کشورهای غربی باید متفاوت باشد، گفت: در کشورهای غربی تمرکزشان روی همین بانک‌های ربوی است تا بتوانند ۹۹ درصد جامعه را زیر سیطره یک درصد ثروتمند قرار دهند. تازه بیشتر امتیازاتشان برای کارخانه‌های اسلحه‌سازی است اما ما باید به سمت بانک‌های ربوی حرکت کنیم.

تسنیم؛ ۲۴ شهریور ۹۷ - آیت الله نوری همدانی تصریح کرد: حوزه علمیه قم همیشه در کنار دانشگاه بوده و است و دشمنان اسلام سعی می‌کنند حوزه علمیه و انقلاب را ناکارآمد نشان دهند درحالی که این مسئله درست نیست، خیلی از اوقات نیز حرف‌های بزرگان حوزه پخش نمی‌شود به همین جهت مردم فکر می‌کنند که ما مطالبه‌گر نیستیم؛ به عنوان مثال بارها تأکید کرده‌ایم که اخذ دیرکرد توسط بانک‌ها حرام است ولی با به گوش مستولان نمی‌رسد و یا می‌رسد ولی عمل نمی‌کنند.

مهر؛ ۲ بهمن ۹۷ - وی خاطرنشان کرد: در چند سال اخیر بارها گفت که دیرکرد حرام است و دیرکرد ربا به شمار می‌رود، اما باز هر روز مردم به من نامه می‌نویسنند که در بانک‌ها از آن‌ها دیرکرد گرفته می‌شود.

رسا؛ ۱۵ اسفند ۹۷ - گاهی اسم ربا را تغییر می‌دهند و آن را پیگیری می‌کنند، قرض با زیادت در هر صورت ربا است و گاهی با عنوان اوراق قرضه و مشارکت چنین مسأله‌ای را طراحی می‌کنند.

رسا؛ ۲۲ اسفند ۹۷ - حضرت آیت الله حسین نوری همدانی امروز در درس خارج خود که در مسجد اعظم قم برگزار شد، با بیان این که بانکداری در نظام اسلامی باید بدون ربا باشند، گفت: متأسفانه امروز ربا به اشکال مختلف در نظام بانکی مشاهده می‌شود، در حالی که ربا از شدیدترین گناه‌ها و مشی غربی‌ها است و باید در جامعه و نظام اسلامی وجود داشته باشد.

وی افزود: باید ماهیت بانک‌ها تغییر کند و ریاخواری برچیده شود، بانک بدون ربا این است که پول برای خود انسان باشد و به عنوان اعتماد به بانک سپرده شود تا در جریان اقتصادی حلال و صحیح مورد استفاده قرار گیرد نه این که بانک‌ها بنگاه اقتصادی راه اندازی کنند و ربا وجود داشته باشد.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

حضرت آیت الله نوری همدانی با تأکید بر تسریع در رفع اشکالات نظام بانکی و رفع دغدغه های مردم و بزرگان اظهار داشت: ۴۰ سال از انقلاب گذشته و هنوز وضعیت بانک ها سامان پیدا نکرده است، علما باید در رسانه ها و تلویزیون مردم را نسبت به مسائل بانکی توجیه کنند تا خواسته و ناخواسته دچار ربا نشوند.

وی ادامه داد: متأسفانه هیچ فکری برای بانکداری بدون ربا نشده است در حالی که مسؤولان مربوطه باید در این زمینه اهتمام داشته باشند، بانک های جامعه اسلامی نباید دنباله رو غرب باشند، کمیسیون اقتصادی مجلس باید بانکداری اسلامی بدون ربا را تصویب و دولت آن اجرایی کند.

استاد برجسته درس خارج حوزه علمیه قم ابراز داشت: در گزارش کمیسیون اقتصادی آمده که قرار است بانکداری بدون ربا را تصویب کنند اما این طرح کامل و دقیق نیست و باز هم اشکالاتی دارد.

حضرت آیت الله علوی گرگانی:

تسنیم؛ ۲ بهمن ۹۷ - مرجع تقلید شیعیان با انتقاد از بی توجهی نسبت به اصلاح سیستم بانکی و حذف پدیده تأسف ربا گفت: پدیده زشت ربا سبب شده تا مردم چند برابر وامی که دریافت می کنند بازپرداخت به بانک ها تحويل بدهند، ربا و دیرکرد باید از سیستم بانکی حذف شود .

حوزه نیوز؛ ۹ بهمن ۹۷ - این مرجع تقلید گفتند: موضوع دیگر در حال حاضر، مسئله بانکداری است که بسیار مهم است. اکثر استفتاتاتی برای ما می آید در مورد طلاق و بانکداری است، مسئله بانکداری باید به صورتی که حقیقی باشد، انجام شود.

معظم له ادامه دادند: خدا شهید آیت الله صدر را رحمت کند که کتابی در مورد بانک ربوی و... نوشته، ولی این سبک در ایران قابل پیاده و اجرا شدن نیست، ولی فکر خوبی است، مسئله بانکداری را باید در کشور حل کرد. ایشان افزودند: این همه ربا در کشور، برکات را از بین خواهد برد. بسیاری از کسانی که گرفتار زندان هستند، به دلیل همین سود بانکی است.

استاد برجسته درس خارج حوزه علمیه قم با بیان این که درصد و جریمه گرفتن از مردم به ویژه در این شرایط بد اقتصادی کار اشتباهی است .

حضرت آیت الله جوادی آملی:

ایرنا؛ ۴ فروردین ۹۷ - آیت الله جوادی آملی با انتقاد از عملکرد برقی بانکها و اخذ دیرکرد از تسهیلات اعطایی خاطرنشان کرد: این اقدام بانکها ربات است و با آموزه های قرآن، پیامبر اکرم و ائمه معصومین مغایرت دارد.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

ایکنا؛ ۱۵ فروردین ۹۷ - قرآن، شیطان را مستکبر معرفی کرده ولی من به خاطر ندارم محاربی به شیطان نسبت داده شود؛ ولی فرمود بانکهای ربوی محارب هستند، بنابراین شما دائمًا بگویید سال اشتغال و تولید، ولی تا سرمایه غیرربوی نباشد درست نخواهد شد.

تسنیم؛ ۲۴ فروردین ۹۷ - طبق بیان قرآن کریم، ربا و بانکداری ربوی سبب آبرویی است که ما به آن دچار هستیم، از طرف دیگر سرمایه‌های کشور با سوء مدیریت به بخش مسکن هدایت شد که نتیجه و حاصل آن تولید مسکن‌های انبوهی است که خالی افتاده‌اند.

این مفسر قرآن کریم ادامه داد: شما ببینید چرا قرآن ریاخوار را دیوانه می‌داند؟ اینها سالیان متمادی درس خواندند، کیفیت سود، کیفیت درآمد، کیفیت وام دادن، کیفیت وام گرفتن، را آموختند تا شدند متخصص فن بانکداری ربوی! اینها در رشته خود عالم هستند. اما در سوره مبارکه «بقره» فرمود: *الَّذِينَ يأْكُلُونَ الرِّبَّاً لَا يُقْوِمُونَ إِلَّا كَمَا يَقُولُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ*، می‌فرماید این مخبّطانه [دیوانه‌وار] دارد زندگی می‌کند، چون حرف خدا و پیغمبر را گذاشته زمین، و دنیا سود حرام رفته است.

آدرس مطلب: خبرگزاری تسنیم

<https://b2n.ir/150132>

پیوست شماره ۳: اهمیت بسیار فراوان مکاسب و تجارت در دیدگاه اسلام (نُهدهم از عبادت!)

روايات معاضد با «الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٌ تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ»

قال رسول الله صلى الله عليه وآله: **الْعِبَادَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٌ تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي طَلَبِ الْحَلَالِ.**
پیامبر خدا (صلی الله علیہ وآلہ) : عبادت ده جزء دارد، که نه جزء آن طلب [روزی] حلال است.

مصادر اصلی: جامع الأخبار (الشعيري)، ص ۱۳۹ / إرشاد القلوب (الدليلي)، ج ۱ / ص ۲۰۳

(قابل ذکر است که: روایت ارشاد القلوب در ضمن یک روایت طولانی نقل شده است: «روی عن أمير المؤمنین عليه السلام ان النبي صلى الله عليه و آله سأل ربه سبحانه ليلة المراج ف قال يا رب أى الأعمال أفضل (إلى أن قال)... فقال الله تعالى: «يا أَخْمَدْ! إِنَّ الْعِبَادَةَ عَشَرَةُ أَجْزَاءٌ تِسْعَةُ مِنْهَا طَلَبُ الْحَلَالِ؛ فَإِنْ أَطْبَبَ مَطْعَمَكَ وَمَشَرِّبَكَ فَأَنْتَ فِي حِظْنِي وَكَفِي...») امیرالمؤمنین (علیه السلام) در حدیثی طولانی نقل فرمودند که پیامبر (صلی الله علیہ وآلہ) در شب مراج از خداوند سبحان سوال کردند که: کدامیک از اعمال بافضلیت‌تر است؟ ... (تا اینکه فرمود) خدای تعالی فرمود: «ای احمد! همانا عبادت را ده بخش است؛ نه بخش آن جست و جوی حلال است. پس اگر خوردن و نوشیدن پاک باشد، در حفظ و پناه منی.»

منابع دیگر: بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۹ و ج ۷۴، ص ۲۷

سند بحار الانوار: كِتَابُ الْإِمَامَةِ وَالتَّصْرِيفِ: وَ مِنْهُ عَنْ سَهْلِ بْنِ أَحْمَدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُحَمَّدِ الْأَشْعَثِ عَنْ مُوسَى بْنِ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُوسَى بْنِ جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ الْوَافِي، ج ۲۶، ص ۱۴۷ / الجواهر السنوية في الأحاديث القدسية، ص ۳۸۶ / مستدرک الوسائل، ج ۱۲، ص ۱۳ و ج ۱۲ و ج ۲۰ / الوافي، ج ۲۲، ص ۷۶

سند جامع الاحادیث: و فيه بهذا الإسناد (حدّثنا سهل بن أحمد قال حدّثني محمد بن محمد بن الأشعث عن موسى بن اسماعيل بن موسى بن جعفر عن أبيه عن آبائه عليهم السلام عن رسول الله صلى الله عليه و آله)

در تایید و تعاضد مضمونی این روایت می‌توان روایات فراوان با آسناد فراوانی را ذکر کرد:

دسته اول: روایاتی که عبادت را ۷۰ جزء برشمرده‌اند و کسب حلال (مکاسب) را افضل آن ۷۰ جزء دانسته‌اند:
عِدَّةُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ عَنْ أَبِيهِ مَحْبُوبٍ عَنْ أَبِيهِ خَالِدٍ الْكُوفِيِّ رَفِعَهُ إِلَيْهِ أَبِيهِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ص: «الْعِبَادَةُ سَبْعُونَ جُزْءاً أَفْضَلُهَا طَلَبُ الْحَلَالِ».

پیامبر (صلی الله علیہ وآلہ): «عبادت هفتاد جزء دراد که افضل آنها طلب حلال است.»

مصادر اصلی: الكافي، ج ۵، ص ۷۸ / ثواب الأفعال و عقاب الأفعال (شيخ صدوق)، ص ۱۸۰

(سند ثواب الاعمال: أَبِي رَهْبَانَ حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ إِدْرِيسَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ يَحْيَى بْنِ عِمْرَانَ الْأَشْعَرِيِّ يَإِسْنَادِهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللهِ ص.)

تهذیب الأحكام (شيخ طوسی)، ج ۶، ص ۳۲۴

(سند تهذیب: الْحَسَنُ بْنُ مَحْبُوبٍ عَنْ أَبِيهِ خَالِدٍ الْكُوفِيِّ رَفِعَهُ عَنْ أَبِيهِ جَعْفَرٍ عَلَيْهِ السَّلَامُ ص.)

معانی الاخبار (شيخ صدوق)، ص ۳۶۷

(سند معانی الاخبار: حَدَّثَنَا أَبِي رَحْمَةَ اللَّهَ قَالَ حَدَّثَنَا عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنُ هَاشِمٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الْحُسَنِ بْنِ بَرِيزَدَ التَّوْلَكِيِّ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ آبَائِهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ص.)

منابع دیگر: جامع الأخبار (الشعيري)، ص ۱۳۹ / وسائل الشيعة، ج ۱۷، ص ۲۱ / الوافي، ج ۱۷، ص ۲۱ / بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۷

دسته دوّم: روایتی که عبادت را ۷ جزء برشمرده و کسب حلال (مکاسب) را افضل آنها دانسته است:
 وَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «الْعِبَادَةُ سَبَعَةُ أَجْزَاءٍ أَفْضَلُهَا طَلْبُ الْحَلَالِ».
 پیامبر(صلی الله علیه وآل‌ه): «عبادت هفت جزء دارد که افضل آنها طلب حلال است.»

مصدر اصلی: تحف العقول، النص، ص ۳۷

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۷۴، ص ۱۴۰

دسته سوم: روایتی که تمام خیر را ۱۰ جزء برشمرده و کسب حلال (مکاسب) را افضل آنها دانسته است:
 الشَّيْخُ أَبُو الْفُتوحِ فِي تَفْسِيرِهِ، عَنْ أَبِي إِمَامَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: «الْخَيْرُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ أَفْضَلُهَا التَّجَارَةُ إِذَا أَخَذَ الْحَقَّ وَأَعْطَى الْحَقَّ».

رسول خدا(صلی الله علیه وآل‌ه): « خیر ده جزء است که با فضیلت ترین آنها تجارت است هرگاه به حق بگیرد و
 به حق بدهد.»

مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۹

جامع أحاديث الشيعة، ج ۲۲، ص ۲۷۴

مکحول عن أبي إمامه قال: قال رسول الله صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الْخَيْرُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ أَفْضَلُهَا التَّجَارَةُ إِذَا أَخَذَ الْحَقَّ وَأَعْطَاهُ».

رسول خدا(صلی الله علیه وآل‌ه): « خیر ده جزء است که با فضیلت ترین آنها تجارت است هرگاه به حق بگیرد و
 به حق بدهد.»

الكشف و البيان عن تفسير القرآن(للشعلبي)، ج ۲، ص ۲۶۷

دسته چهارم: روایاتی که کسب حلال (مکاسب) را یکی از چهار سوال اصلی روز قیامت دانسته‌اند:
 مجالس، الأخبار جماعة عن أبي المفضل عن محمد بن الحسن بن حفص عن هشام النھشلي عن
 عمرو بن هاشم عن معروف بن خربوذ عن عامر بن واثلة عن أبي بردة الأسلمي قال سمعت رسول الله ص قال: ((لا
 تزول قدم عبد يوم القيمة حتى يسأل عن أربع عن جسده فيما أبلأه و عن عمره فيما أفتاه و عن ماله مما اكتسبه
 وفيما أنفقه و عن حبنا أهل البيت)).

پیامبر(صلی الله علیه وآل‌ه): «بنده در روز قیامت، قدم از قدم برنمی‌دارد تا آن که چهار چیز از او پرسند: از
 جوانی اش که در چه چیز آن را تباہ کرده؛ از عمرش که در چه راهی آن را مصرف کرده است؛ از مالش که از کجا به
 دست آورده و در کجا هزینه کرده است؛ و از محبت ما اهل بیت».

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مصدر اصلی: الأُمَالِي (اللَّطْوِسِي)، ص ٥٩٣ / مناقب (ابن شهرآشوب)، ج ٢، ص ١٥٣

(سنده مناقب: التَّعْلَيْبِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ عَنْ مُجَاهِدٍ عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ وَأَبْوَ الْفَالَّقِ الْفَشَيْرِيُّ فِي تَفْسِيرِهِ الْحَاكِمُ الْحَافِظُ عَنْ أَبِي بَرْزَةَ وَأَبْنُ بُطَّةَ فِي إِيَّاتِهِ إِيَّاتِهِ عَنْ أَبْو سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ كُلُّهُمْ عَنِ النَّبِيِّ ص)

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ١٠٠، ص ١١

دسته پنجم: روایات فراوانی که تمام عبادات و اعمال خیر را وابسته به کسب حلال (مکاسب) می‌دانند:

روایت اول:

عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ وَهْبَانَ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ زَكَرِيَّا عَنِ الْحَسَنِ بْنِ فَضَالٍ عَنْ عَلَيِّ بْنِ عَقْبَةَ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مُوسَى الْحَنَاطِ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: ذُكْرٌ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ أَنَّهُ ذُكْرٌ عِنْدُهُ رَجُلٌ فَقَالَ: «إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَصَابَ مَا لَا مِنْ حَرَامٍ لَمْ يُقْبِلْ مِنْهُ حَجَّ وَلَا عُمْرَةً وَلَا صِلَةً رَحِيمٌ».

امام باقر(علیه السلام): «چون کسی مال حرامی به دست آورد، نه حج او قبول می شود، نه عمره او و نه صله رحم او.»

مصدر اصلی: الأُمَالِي (اللَّطْوِسِي)، ص ٦٨٠

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ١٠٠، ص ١١ / وسائل الشيعة، ج ١٧، ص ٩١

روایت دوم:

حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ حَدَّثَنِي مُوسَى بْنُ عِمْرَانَ قَالَ حَدَّثَنِي عَمَّيِ الْحُسَيْنِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ حَمَادِ بْنِ عَمْرٍو الصَّيْنِيِّ عَنْ أَبِي الْحَسَنِ الْخَرَاسَانِيِّ عَنْ مُيَسِّرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي عَاتِشَةَ السَّعْدِيِّ عَنْ يَزِيدَ بْنِ عُمَرَ بْنِ عَبْدِ الْعَزِيزِ عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي هُرِيْرَةَ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ قَالَا خَطَبَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَقْبَلَ وَفَاتِهِ وَهِيَ آخِرُ خُطْبَةِ خَطَبَهَا بِالْمَدِينَةِ حَتَّى لَحَقَ بِاللَّهِ تَعَالَى: «... وَمَنْ أَكْتَسَبَ مَالًا حَرَاماً، لَمْ يَقْبِلْ اللَّهُ مِنْهُ صَدْقَةً وَلَا عِتْقَادًا وَلَا حِجَّاً وَلَا اعْتِمَارًا، وَكَتَبَ اللَّهُ بَعْدَ أَجْرِ ذَلِكَ أَوْزَارًا؛ وَمَا بَقِيَ مِنْهُ بَعْدَ مَوْتِهِ كَانَ زَادَهُ إِلَى النَّارِ. وَمَنْ قَدِرَ عَلَيْهَا وَتَرَكَهَا - مُخَافَةَ اللَّهِ - كَانَ فِي مُحْبَّةِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ، وَيُؤْمِرُ بِهِ إِلَى الْجَنَّةِ».

پیامبر (صلی الله علیه وآلہ) - قبل وفاتش در آخرین خطبهاش که در مدینه ایراد کردند - فرمودند: «... هر کس مالی حرام کسب کند، خدا نه صدقه او را می پذیرد و نه بنده آزاد کردن و نه حج گزاردن او را، و به اندازه پاداش این اعمال برای او گناهانی سنگین می نویسد؛ و آنچه ازوی پس از مرگش بر جای بماند، توشه راه جهنم او خواهد بود. و هر کس بر حرام دست یابد و از ترس خدا آن را رها کند، خداوند او را مورد دوستی و رحمت قرار می دهد، و می فرماید تا او را به بهشت ببرند.»

مصدر اصلی: ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، ص ٢٨٣ / عوالي الثنائي، ج ١، ص ٣٦٥

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ١٠٠، ص ١٧ / وسائل الشيعة، ج ١١، ص ١٤٥

روایت سوم:

التبیه «ص»: «العبادة مع أكل الحرام، كالبناء على التمل . و قيل على الماء..»
 پیامبر (صلی الله علیہ وآلہ وسے): «عبادت با خوردن حرام، همچون بنا کردن ساختمان بر روی ریگ است.»
 مصدر اصلی: عده الداعی و نجاح الساعی، ص ۱۵۳
 منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۸۱، ص ۲۵۸

روایت چهارم:

قال النبی (ص): «إِنَّ لِلَّهِ مَلَكًا يَنْادِي عَلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ كُلَّ لَيْلَةٍ: مَنْ أَكَلَ حَرَاماً لَمْ يَقْبَلِ اللَّهُ مِنْهُ صَرْفًا وَلَا عَذَّلًا .
 وَالصَّرْفُ التَّافِلَةُ، وَالعَدْلُ الْفَرِبَضَةُ.»
 پیامبر خدا صلی الله علیہ وآلہ وسے: «خدا را فرشته‌ای است که هر شب بر فراز بیت المقدس بانگ می‌زند: هرکس مال حرامی بخورد، خداوند از او نه صرف می‌پذیرد و نه عدل. و منظور از صرف، عمل مستحبی. و از عدل، عمل واجب است.»
 عده الداعی و نجاح الساعی، ص ۱۵۳

دسته ششم: روایاتی که یکی از اسباب اصلی و تاثیرگذار برای بهشی‌شدن و رهایی از آتش جهنم را کسب حلال (مکاسب) بر شمرده‌اند:

روایت اول:
 وَقَالَ ص: «مَنْ أَكَلَ مِنْ كَدْيَدِ حَلَالًا فُتَحَ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيْهَا شَاءَ.»
 پیامبر خدا صلی الله علیہ وآلہ وسے: «هرکه از دسترنج حلال خود بخورد، درهای بهشت به رویش گشوده شود، و او از هر در که خواهد وارد شود.»

مصدر اصلی: جامع الأخبار(الشعیری)، ص ۱۳۹
 منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۱۰

روایت دوم:

وَقَالَ ص: «مَنْ أَكَلَ مِنْ كَدْيَدِ نَظَرَ اللَّهُ إِلَيْهِ بِالرَّحْمَةِ ثُمَّ لَا يَعْدَدُهُ أَبْدًا.»
 پیامبر (صلی الله علیہ وآلہ وسے): «هرکس از دسترنج خود ارتزاق کند و بخورد خداوند به او نظر رحمت می‌کند و او را هرگز عذاب نخواهد کرد.»

مصدر اصلی: جامع الأخبار(الشعیری)، ص ۱۳۹

روایت سوم:

الاختصاص: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ص: «مَنِ اكْتَسَبَ مَالًا مِنْ غَيْرِ حِلٍّ كَانَ زَادَةً إِلَى النَّارِ.»

پیامبر(صلی الله علیه وآلہ): «هر کس مالی را از غیر حلال به دست بیاورد، توشه او به سوی آتش خواهد بود.»

مصدر اصلی: الإختصاص (شیخ مفید)، ص ۲۴۹

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۱۰

روایت چهارم:

فَالَّذِيْنَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ لَهُمْ أَيُّ بَابٍ اكْتَسَبَ الْدِيَنَارَ وَ الدَّرْهَمَ لَمْ أُبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ النَّارِ أَذْخُلُهُ».»

پیامبر(صلی الله علیه وآلہ): «خدواند عزو جل می فرماید: هر کس اهمیت ندهد که از چه راهی درهم و دینار به دست می آورد، من هم اهمیت نمی دهم که در روز قیامت او را از کدام درب های جهنم داخل دوزخ کنم.»

مصدر اصلی: الإختصاص (مفید)، ص ۲۴۹

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۱۱

دسته هفتم: روایاتی که رسیدن به درجات ایمان و مقامات والای اخروی را در کسب حلال (مکاسب) بیان

فرموده اند:

عِدَّةُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ خَالِدٍ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مِهْرَانَ عَنْ مُنْذِرِ بْنِ جَيْفَرٍ عَنْ آدَمَ أَبِي الْحُسَيْنِ الْلُّؤْلُؤِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ قَالَ: «الْمُؤْمِنُ مَنْ طَابَ مَكْسِبُهُ»

امام صادق(علیه السلام): «مومن کسی است که راه کسب و درآمد او پاک و طیب باشد.»

مصادر اصلی: الكافی، ج ۲، ص ۲۳۵ / الخصال، ج ۲، ص ۳۵۲

(سند خصال: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَطَّازُ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ يَحْيَى قَالَ حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ وَغَيْرُهُ يَأْسَادِهِ رَفِعَةُ الْأَمِيرِ الْمُؤْمِنِيْنَ عَنْ أَنَّهُ قَالَ

منابع دیگر: وسائل الشيعة، ج ۱۵، ص ۱۸۹ / بحار الأنوار، ج ۶۴، ص ۲۹۳

وَ قَالَ (ص): «مَنْ أَكَلَ مِنْ كَدْيَهِ كَانَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِي عِدَادِ الْأَنْبِيَاءِ وَ يَأْخُذُ تَوَابَ الْأَنْبِيَاءِ . . .»

پیامبر خدا صلی الله علیه وآلہ: «هر که از دسترنج خود، گذران زندگی کند، روز قیامت در شمار پیامبران است و پاداش پیامبران بگیرد.»

مصدر اصلی: جامع الأخبار(الشعیری)، ص ۱۳۹

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۱۰

مجموع این روایات و همچنین روایات ناگفته فراوانی که در منابع روایی شیعه و عامه ذکر شده است، نشان دهنده اهمیت فوق العاده و تاثیر منحصر به فرد مکاسب و کسب حلال در عبادات می‌باشد. و اینکه بدون کسب حلال هیچ عبادت و عمل خیری از انسان قبول نخواهد شد و در نتیجه مستلزم دوزخی شدن انسان می‌گردد. لذا می‌توان گفت: در تمامی اجزاء عبادات، بالاترین و با فضیلت‌ترین جزء آن مربوط به مکاسب و کسب حلال است، که بدون آن تمامی اعمال و عبادات انسان کان لم یکن خواهد شد.

پیوست شماره ۴: محرومیت‌های آپارتمان و فوائد ۱۰ گانه حیاط خانه

توجه به حیاط خانه ۱۰ فایده بی بدیل برای خانواده به ارمغان می آورد / نمایندگان محترم مجلس و کارشناسان ساختمان کشور را به این‌گاه نقش در فرآیند تغییر هویت مسکن، محله و شهر دعوت می کنم! یکی از مهمترین ویژگی های مسکن از منظر اسلام مسئله حیاط خانه است. بر اساس پنج دسته از روایات - از جمله احادیث مرتبط با ایده مترقبی پخت نان در خانه - برای ضرورت حیاط خانه استظهار کرده ایم!

توجه به مسئله حیاط خانه و منع ساخت ساختمان با الگوی آپارتمان ۱۰ دسته فایده بی بدیل، شامل: ۱- گسترش تفریح خانگی و تقویت صله رحم، ۲- تسهیل مدیریت بازی کودکان، ۳- پیشگیری از بیماری، ۴- مطبوع سازی هوا، ۵- هدایت نزولات آسمانی به حفره های زمین از طریق حفر چاه خانگی، ۶- تسهیل معیشت مردم (اقتصاد مقاومتی)، ۷- کاهش سفرهای تفریحی، ۸- کاهش تولید زباله، ۹- تحقق ایده مترقبی پخت نان در خانه و ۱۰- زمینه سازی برای تمرکز زدایی جمعیتی و مهاجرت معکوس از مناطق پرجمعیت را برای خانواده ها به ارمغان می آورد.

محاسبات ما در شورای راهبردی الگوی پیشرفت اسلامی نشان می دهد؛ که رعایت اصول فقهی ده گانه ساخت ساختمان، در مجموع هزینه های دولت و مردم را کاهش می دهد و به تنظیم صحیح روابط انسانی کمک می کند. نمایندگان محترم مجلس و کارشناسان ساختمان کشور را به این‌گاه نقش در فرآیند تغییر هویت مسکن، محله و شهر دعوت می کنم.

حجت الاسلام علی کشوری - تبیین کارکردهای ده گانه حیاط خانه - دوشنبه ۲۷ بهمن ۱۳۹۹ - حوزه علمیه قم

<http://nro-di.blog.ir/1399/11/27>

پیوست شماره ۵: اهمیت و ضرورت بازی کودکان در روابط

بازی در کودکی؛ نشانه و مایه رشد عقلی و خوشبختی در بزرگسالی:

عَلَيْهِ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ بُنْدَارَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ عَلَيٍّ الْهَمَدَانِيِّ عَنْ أَبِي سَعِيدِ الشَّامِيِّ قَالَ أَخْبَرَنِي صَالِحٌ بْنُ عَقْبَةَ قَالَ سَمِعْتُ الْعَبْدَ الصَّالِحَ عَيْنَوْلُ: شُتْشَبْ حَرَامَةَ الصَّبِيِّ (الغلام) فِي صِغَرِهِ لِيَكُونَ حَلِيمًا فِي كِبَرِهِ. ثُمَّ قَالَ: مَا يَتَبَغِي أَنْ يَكُونَ إِلَّا هَكَذَا !

وَرُوِيَّ أَنَّ أَكْيَسَ الصَّبَيَانِ أَشَدُهُمْ بَعْضًا لِلْكِتَابِ.

به نقل از صالح بن عقبه: از عبد صالح (امام کاظم علیه السلام) شنیدم که فرمود: «خوب است بچه در کودکی بازی‌گوش باشد تا در بزرگ‌سالی بردبار گردد». و سپس فرمود: «شایسته نیست که جز این باشد!» و روایت شده که: با هوش‌ترین کودکان، پیش از همه با مکتب خانه دشمن است.

الكافى، ج٦، ص ٥١

^{١٤٣٢} جامع أحاديث الشيعة (اللبروجردي)، ج ٢٦، ص ٨٨٠ / بحار الأنوار، ج ٥٧، ص ٣٦٢ / الواقفي، ج ٢٣، ص ٢٣.

رسول الله صلى الله عليه و آله: عَرَامَةُ الصَّبَّيِّ فِي صِغْرِهِ زِيَادَةٌ فِي عَقْلِهِ فِي كِبَرِهِ.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: بازی گوشی (شیطنت) بچه در کودکی، مایه فزونی خرد او در بزرگ‌سالی است.
نهج الفصاحة، ص ۵۶۴ / کنز العمال، ج ۱۱، ص ۹۱

علیٰ بْنُ اَبِرَاهِیمَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِیَسَیٰ بْنِ عُبَیدِ عَنْ يُونُسَ عَنْ رَجُلٍ عَنْ أَبِی عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: دَعْ ابْنَكَ يَلْعَبُ سَبْعَ سِنِینَ (وَيُؤَدِّبْ سَبْعاً) وَ اَزْرَمْهُ نَفْسَكَ سَبْعاً فَإِنْ اَفْلَحَ وَ اِلَّا فَإِنَّهُ مِمْنَ لَا حَيْرَ فِيهِ.

امام صادق عليه السلام: فرزندت را رهان کن تا هفت سال بازی کند (و هفت سال [دوم]، او را تربیت کن) و هفت سال [سوم]، او را با خودت همراه کن. اگر رستگار شد، چه خوب؛ در غیر این صورت، از کسانی است که هیچ خیری در آنها نیست.

^{٢٢٢} الكافي، ج٦، ص٤٦ / من لا يحضره الفقيه، ج٣، ص٤٩ / مكارم الأخلاق، ص٢٢٢

^{٩٥} الوفي، ج ٢٣، ص ١٣٧٨ / وسائل الشيعة، ج ٢١، ص ٤٧٣ / بحار الأنوار، ج ١٠١، ص ٩٥

عدم ممانعت از بازی کودکان:

أَحَادِيثُ الْلَّيْثِ بْنِ سَعْدٍ أَنَّ النَّبِيَّ صَ كَانَ يُصَلِّي يَوْمًا فِي فِتَةٍ وَالْحُسَيْنُ صَغِيرٌ بِالْقُرْبِ مِنْهُ وَكَانَ النَّبِيُّ إِذَا سَجَدَ جَاءَ الْحُسَيْنُ فَرَكِبَ ظَهْرَهُ ثُمَّ حَرَّكَ رِجْلَيْهِ وَقَالَ حُلْ حُلْ وَإِذَا أَرَادَ رَسُولُ اللَّهِ أَنْ يَرْفَعَ رَأْسَهُ أَخْذَهُ قَوْضَعَةٌ إِلَى جَانِيهِ فَإِذَا سَجَدَ عَلَى ظَهْرِهِ وَقَالَ حُلْ حُلْ فَلَمْ يَزُلْ يَفْعَلْ ذَلِكَ حَتَّى فَرَغَ النَّبِيُّ مِنْ صَلَاتِهِ فَقَالَ يَهُودِيٌّ يَا مُحَمَّدُ إِنَّكَمْ

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

لَتَفْعَلُونَ بِالصَّبِيَّانِ شَيْئًا مَا نَفْعَلُهُ نَحْنُ فَقَالَ النَّبِيُّ: أَمَا لَوْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ لَتَرْحَمُنُ الصَّبِيَّانَ قَالَ فَإِنِّي أُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ فَأَسَلَمَ لَمَّا رَأَى كَرْمَهُ مِنْ عَظِيمٍ قَدْرِهِ.

ابن شهرآشوب - به نقل از لیث بن سعد: روزی پیامبر (صلی الله علیه و آله) با گروهی نماز می خواند و حسین علیه السلام که خردسال بود، در کنار ایشان قرار داشت. هرگاه پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) به سجده می رفت، حسین (علیه السلام) می آمد و بر دوش ایشان، سوار می شد. سپس، پاهایش را تکان می داد و می گفت: هی! وقتی پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) می خواست سر بردارد، او را می گرفت و کنار خود می گذاشت و همین که [دباره] به سجده می رفت، [حسین علیه السلام] بر پشت پیامبر (صلی الله علیه و آله) برمی گشت و می گفت: هی! این کار را همچنان ادامه داد تا این که پیامبر خدا، از نماز فارغ شد. در این هنگام، یک یهودی گفت: ای محمد! شما با فرزندان خود به گونه ای عمل می کنید که ما نمی کنیم. پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: «بدان، اگر به خدا و پیامبر ایمان می آوردید، حتماً با کودکان، مهربان می شدید». یهودی گفت: من به خدا و پیامبر او ایمان می آورم. او مسلمان شد، چون با همه عظمت مقام پیامبر صلی الله علیه و آله، کرامت ایشان را مشاهده کرد.

مناقب آل أبي طالب (ابن شهرآشوب)، ج ۴، ص ۷۱ / شرح الأخبار في فضائل الأنمة الأطهار (ابن حیون، ۳۶۳

ق)، ج ۳، ص ۸۷

بحار الأنوار، ج ۴۳، ص ۲۹۶

شرح الأخبار عن جعفر بن فروی یا سناده: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ كَانَ جَالِسًا مَعَ أَصْحَابِهِ، إِذْ أَقْبَلَ إِلَيْهِ الْحَسَنُ وَالْحُسَيْنُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ وَهُمَا صَغِيرَانِ، فَجَعَلَا يَتَّرَوْانِ عَلَيْهِ، فَمَرَّةً يَضَعُ لَهُمَا رَأْسَهُ، وَمَرَّةً يَأْخُذُهُمَا إِلَيْهِ، فَقَبَّلَهُمَا، وَرَجُلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ يَتَنَظَّرُ إِلَيْهِ كَالْمُتَعَجِّبِ مِنْ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا أَعْلَمُ أَنِّي قَبَّلْتُ وَلَدًا إِلَيَّ قُطُّ! فَعَصَبَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ حَتَّى التَّمَعَ لَوْنُهُ، فَقَالَ لِلرَّجُلِ: إِنْ كَانَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ قَدْ نَزَعَ الرَّحْمَةَ مِنْ قَلْبِكِ فَمَا أَصْنَعُ بِكَ؟ مَنْ لَمْ يَرْحَمْ صَغِيرَنَا وَيُعَزِّزْ كَبِيرَنَا فَلَيَسْ مِنَّا.

شرح الأخبار - به نقل از جعفر بن فروی، با اسنادش: پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله) با یارانش نشسته بود که حسن و حسین (علیهم السلام) که خردسال بودند، به سوی ایشان رفتند و از سر و دوش ایشان بالا می رفتند. گاهی سرشان را برای آنان، پایین می آورد و گاهی، آنان را می گرفت و می بوسید. در این حال، یکی از همنشینان ایشان با شگفتی، به این رفتار نگاه می کرد و گفت: ای پیامبر خدا! به یاد نمی آورم هیچ گاه فرزندی را گرفته و بوسیده باشم. پیامبر خدا خشمگین شد تا جایی که رنگش برگشت. پس به آن مرد فرمود: «اگر خداوند عز و جل مهربانی را از قلب تو گرفته است، من با تو چه کنم؟ کسی که به کودکان ما مهر نورزد و بزرگان ما را گرامی ندارد، از ما نیست».

شرح الأخبار في فضائل الأنمة الأطهار عليهم السلام، ج ۳، ص ۱۱۶

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

مناقب آل أبي طالب (ابن شهرآشوب)، ج ۳، ص ۳۸۴ (نقلًا عن في رواية حفظ المرأة)

اهمیت خاک بازی در دوران کودکی:

رسول الله صلی الله علیه و آله: إِنَّ الْثُّرَابَ رَبِيعُ الصَّبِيَانِ.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: همانا خاک، تفریحگاه کودکان است.

گویند که: حضرت رسالت پناه علیه السلام با أصحاب میگذشت کودکان بازی میکردند بخاک و غبار برخاسته بود؛ یکی خواست که ایشان را منع کند حضرت رسول علیه السلام نگذاشت و این خبر بگفت.

شهاب الأخبار (قضاعی، ۴۵۴ ق)، ص ۸۹

المعجم الكبير، ج ۶ ص ۱۴۰ / کنز العمال، ج ۱۶ ص ۴۵۸

عن النبي صلی الله علیه و آله: أَحِبُّ الْصَّبِيَانَ لِخَمْسٍ: الْأَوَّلُ: أَنَّهُمْ هُمُ الْبَكَّارُونَ، وَالثَّانِي: يَمْرَغُونَ بِالْثُّرَابِ، وَالثَّالِثُ: يَخْتَصِمُونَ مِنْ عَيْرٍ حَقِيدٍ، وَالرَّابِعُ: لَا يَدْخِرُونَ لِغَدٍ شَيئًا، وَالخَامِسُ: يُعَمِّرُونَ ثُمَّ يُخَرِّبُونَ.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: کودکان را به خاطر پنج چیز دوست می‌دارم: اول آن که بسیار می‌گریند؛ دوم آن که با خاک بازی می‌کنند؛ سوم آن که بدون کینه دشمنی می‌کنند؛ چهارم آن که چیزی برای فردا ذخیره نمی‌کنند؛ پنجم آن که می‌سازند و سپس، خراب می‌کنند.

المواعظ العددیة، ص ۲۵۹

پیوست شماره ۶: مذمت ساخت "آپارتمان" و تاکید بر ساخت "دار واسعه" در روایات

خانه بزرگ (دار واسعه)؛ مایه سعادت (خوشبختی) انسان:

عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ النَّوْفَلِيِّ عَنِ السَّكُونِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ: مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ الْمُسْلِمِ الْمَسْكُنُ الْوَاسِعُ.

امام صادق(علیه السلام) از رسول خدا(صلی الله علیه وآل‌ه)؛ از خوشبختی مرد مسلمان، داشتن منزل وسیع است.
الکافی، ج ۶، ص ۵۲۶ / المحاسن، ج ۲، ص ۶۱۱

عَنْهُ (أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) عَنْ أَبَانِ بْنِ عُثْمَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ عَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ: مِنْ سَعَادَةِ الْمَرْءِ أَنْ يَسْعَ مَنْزِلُهُ.

رسول خدا(صلی الله علیه وآل‌ه)؛ از خوشبختی مرد آن است که منزلش وسعت داشته باشد.
المحاسن، ج ۲، ص ۶۱۱ / وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۰۱

عَنْهُ (أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) عَنْ عَلَيِّ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سَمَاعَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مَرْوَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: مِنْ سَعَادَةِ الرَّجُلِ سَعَةُ مَنْزِلِهِ.

محمد بن مروان از امام صادق(علیه السلام)؛ از خوشبختی مرد، وسعت داشتن منزلش است.
المحاسن، ج ۲، ص ۶۱۱ / وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۰۱

عَنْهُ (أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ) عَنْ نُوحِ بْنِ شُعَيْبِ التَّيْسَابُورِيِّ قَالَ حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ جَنَاحٍ عَنْ نَصْرِ الْكَوْسَاجِ عَنْ مُطَرِّفِ مَوْلَى مَعْنِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: لِلْمُؤْمِنِ رَاحَةٌ فِي سَعَةِ الْمَنْزِلِ.

امام صادق(علیه السلام)؛ برای مومن در داشتن منزل وسیع راحتی است.
المحاسن، ج ۲، ص ۶۱۱ / وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۰۲

خانه کوچک؛ مایه شقاوت (بدبختی) انسان:

أَبُو عَلَيِّ الْأَشْعَرِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ الْجَبَارِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْمَاعِيلَ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ أَبِي الْبِلَادِ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي المُغِيرَةِ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَ قَالَ: مِنْ شَقَاءِ الْعَيْشِ ضِيقُ الْمَنْزِلِ.

امام باقر(علیه السلام)؛ از سختی زندگی، تنگی منزل است.
الکافی، ج ۶، ص ۵۲۶ / المحاسن، ج ۲، ص ۶۱۱

مکارم الأخلاق، ص ۲۶۳ / وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۰۲

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ مُعَمَّرِ بْنِ خَلَادٍ قَالَ: إِنَّ أَبَا الْحَسَنِ عَاشَتْرَى دَارًا وَأَمْرَ مَوْلَى لَهُ أَنْ يَسْحَوَ إِلَيْهَا وَقَالَ إِنَّ مَنْزِلَكَ ضَيْقٌ فَقَالَ قَدْ أَحْدَثَ هَذِهِ الدَّارَ أَبِي فَقَالَ أَبُو الْحَسَنِ عَ إِنْ كَانَ أَبُوكَ أَحْمَقَ يَنْبَغِي أَنْ تَكُونَ مِثْلَهُ.

از معمر بن خلاط: حضرت موسی بن جعفر(علیه السلام) خانه‌ای خرید و به غلامش فرمود: که به آنجا منتقل شود، و فرمود: [چون] خانه‌ات تنگ و کوچک است. غلام گفت: این خانه (کوچک) را پدرم درست کرده! حضرت فرمود: اگر پدرت احمق بود، جا داشت که تو هم مثل او باشی؟!

الكافی، ج ۶، ص ۵۲۵ / المحسن، ج ۲، ص ۶۱
وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۰۳ / مکارم الاخلاق، ص ۱۲۵

فَالْرَّسُولُ اللَّهُ صَ: أَرْبَعٌ مِنَ السَّعَادَةِ وَأَرْبَعٌ مِنَ الشَّقَاوَةِ فَالْأَرْبَعُ الْمَرْأَةُ الصَّالِحةُ وَالْمَسْكُنُ الْوَاسِعُ وَالْجَاهُ الصَّالِحُ وَالْمَرْكُبُ الْبَهِيُّ وَالْأَرْبَعُ الْتَّيْ مِنَ الشَّقَاوَةِ الْجَاهُ السَّوْءُ وَالْمَرْأَةُ السَّوْءُ وَالْمَسْكُنُ الضَّيْقُ وَالْمَرْكُبُ السَّوْءُ.

پیغمبر (ص) فرمود: چهار چیز از سعادت است و چهار چیز از شقاوت، اما چهار چیزی که از سعادت است: زن صالح، خانه وسیع، همسایه خوب و مرکب راهوار، و چهار چیزی که از بدبختی است: همسایه بد، زن بد، خانه تنگ و مرکب بد. (ترجمه میر باقری)
مکارم الاخلاق، ص ۱۲۶ / بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۴

نهی و مذمت بلند مرتبه سازی ساختمان در روایات

عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ سَهْلِ بْنِ زَيَادٍ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بَشِيرٍ عَنِ الْحُسَينِ بْنِ زُرَارَةَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ: [يَا مُحَمَّدَ!] إِنْ بَيْتَكَ سَبْعَةً أَذْرُعٌ فَمَا كَانَ فَوْقَ ذَلِكَ سَكْنَهُ الشَّيَاطِينُ؛ إِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيَسْتُ فِي السَّمَاءِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَإِنَّمَا تَسْكُنُ الْهَوَاءَ.

محمد بن مسلم از حضرت باقر (علیه السلام) نقل می‌کند که حضرت فرمود: [ای محمد!] بلندی ارتفاع خانه‌ات را هفت ذراع بنا کن؛ پس آنچه بیشتر از این باشد، محل سکونت شیاطین خواهد شد؛ چرا که شیاطین نه در آسمان هستند و نه در زمین، بلکه در هوا (فاصله بین زمین و آسمان) سکونت می‌کنند.

الكافی، ج ۶، ص ۵۲۹ / مکارم الاخلاق، ص ۱۲۶ (و فيه اضافه: "یا محمد!" فی صدر روایت)
وسائل الشیعه، ج ۵، ص ۳۱ / هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۲، ص ۲۱۳ / الوافي، ج ۲۰، ص ۷۹۵ /
بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۴

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

عَلَيْيْ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبْنَاءِهِ عَنْ هِشَامِ بْنِ الْحَكَمِ وَغَيْرِهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: إِذَا كَانَ سَمْكُ الْبَيْتِ فَوْقَ سَبْعَةِ أَذْرُعٍ أَوْ قَالَ ثَمَانِيَّةً أَذْرُعًا فَكَانَ مَا فَوْقَ السَّبْعِ وَالثَّمَانِ أَذْرُعًا مُخْتَضَرًا وَ قَالَ بَعْضُهُمْ مَسْكُونًا.

امام صادق (عليه السلام): هر گاه سقف خانه بالاتر از هفت یا هشت ذراع باشد؛ پس آنچه بالاتر از این باشد محل حضور یا محل سکونت (شیاطین) است.

الكافی، ج ٦، ص ٥٢٩ / المحسن، ج ٢، ص ٦٠٩

سند محسن: عَنْهُ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبْنَاءِهِ عَنْ هِشَامِ بْنِ الْحَكَمِ وَغَيْرِهِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

هداية الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ٢، ص ٢١٣ / وسائل الشيعة، ج ٥، ص ٣١٠ / بحار الأنوار، ج ٧٣، ص ١٥١ /

الواffi، ج ٢٠، ص ٧٩٣

بيان: السمك السقف أو من أعلى البيت إلى أسفله و يعني بالمحضر بفتح الصاد المعجمة محل حضور الجن و الشياطين.

الواffi، ج ٢٠، ص ٧٩٣

عَلَيْيْ بْنُ إِبْرَاهِيمَ وَ عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ وَ سَهْلِ بْنِ زَيَادٍ جَمِيعًا عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي مُحَمَّدِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبْنَاءِهِ عَنْ عُثْمَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: شَكَّا إِلَيْهِ رَجُلٌ عَبَثَ أَهْلَ الْأَرْضِ بِأَهْلِ بَيْتِهِ وَ بِعِيَالِهِ؛ فَقَالَ: كَمْ سَقْفُ بَيْتِكَ؟ فَقَالَ: عَشَرَةُ أَذْرُعٍ. فَقَالَ: أَذْرَعُ ثَمَانِيَّةً أَذْرُعًا ثُمَّ اكْتُبْ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِيمَا بَيْنِ الثَّمَانِيَّةِ إِلَى الْعَشَرَةِ كَمَا تَدْوُرُ فِيَّ كُلَّ بَيْتٍ سَمْكُهُ أَكْثَرُ مِنْ ثَمَانِيَّةً أَذْرُعًا فَهُوَ مُخْتَضَرٌ تَحْضُرُهُ الْجِنُّ يَكُونُ فِيهِ مَسْكَنًا.

مردی به خدمت امام صادق (عليه السلام) شکایت آورد که جنیان با خانواده و عیالات من بازی می کنند، حضرت فرمود: سقف خانه ات چه اندازه است؟ گفت: ده ذراع، فرمود: خانه ات را به ارتفاع هشت ذراع اندازه بگیر و آیه الکرسی را بین هشت و ده ذراع بنویس؛ چرا که هر خانه ای که سقفش از هشت ذراع بیشتر باشد محل حضور جنیان و سکونت آنان می شود.

الكافی، ج ٦، ص ٥٢٩ / المحسن، ج ٢، ص ٦١٠

سند محسن: عَنْهُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي مُحَمَّدِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبْنَاءِهِ عَنْ عُثْمَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

الخلال، ج ٢، ص ٤٠٨ (با اندازی تفاوت)

سند خصال: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيْهِ تَحْمِيلُوهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى الْعَطَّارُ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي مُحَمَّدِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبْنَاءِهِ عَنْ عُثْمَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

وسائل الشيعة، ج ٥، ص ٣١٢ / هداية الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ٢، ص ٢١٤ / الواffi، ج ٢٠، ص ٧٩٤ / بحار الأنوار، ج ٧٣، ص ١٤٩ (نقلًا عن الخصال)

عَلَيْيْ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ مَرَارٍ وَ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِيهِ جَمِيعًا عَنْ يُونُسَ عَمَّنْ ذَكَرَهُ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ فِي سَمْكِ الْبَيْتِ: إِذَا رُفِعَ ثَمَانِيَّةً أَذْرُعًا فَإِذَا رَأَدَ عَلَى ثَمَانِيَّةٍ فَلْيُكْتَبْ عَلَى رَأْسِ الثَّمَانِ آيَةُ الْكُرْسِيِّ

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

امام صادق (علیه السلام) در مورد سقف خانه فرمودند: هرگاه (سقف خانه) از هشت ذراع بالاتر باشد محل سکونت (شیاطین) است. پس هر کاه از هشت ذراع بیشتر شد پس بر بالای هشت ذراع آیت الكرسی بنویس.

الكافی، ج ۶، ص ۵۲۹ / المحسن، ج ۲، ص ۶۹

سند محسن: عَنْ أَبِيهِ عَنْ يُونُسَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَمَّنْ ذَكَرَهُ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ

بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۱ / وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۳۱۳ / هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۲، ص ۲۱۴
الواfi، ج ۲۰، ص ۷۹۴

عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَيٍّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ حَمْزَةَ بْنِ حُمَرَانَ قَالَ: شَكَّا رَجُلٌ إِلَى أَبِي جَعْفَرٍ عَوْنَاقَهُ وَقَالَ: أَخْرَجْنَا الْجِنَّ عَنْ مَنَازِلِنَا! فَقَالَ: اجْعَلُوا سُقُوفَ يُؤْتَكُمْ سَبْعَةً أَذْرُعٍ وَاجْعَلُوا الْحَمَامَ فِي أَكْنافِ الدَّارِ. قَالَ: الرَّجُلُ فَفَعَلَنَا ذَلِكَ فَمَا رَأَيْنَا شَيْئًا تَكْرُهُهُ بَعْدَ ذَلِكَ.

از حضرت باقر (علیه السلام): مردی نزد وی به شکایت آمد که جن ما را از خانه‌هایمان بیرون رانده، فرمود: سقف خانه‌ها را هفت ذراع کنید، و کبوتر را در گوش خانه (دور از خانه) بسازید، آن مرد گوید چنین کردیم و دیگر چیزی که ناراحت کننده باشد ندیدیم.

الكافی، ج ۶، ص ۵۲۹ / المحسن، ج ۲، ص ۶۹

سند محسن: عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَيٍّ عَنْ أَبِينَ سِنَانٍ عَنْ حَمْزَةَ بْنِ حُمَرَانَ عَنْ رَجُلٍ

مکارم الأخلاق، ص ۱۲۸ (و فیه اضافه: أَخْرَجْنَا الْجِنَّ مِنْ مَنَازِلِنَا يَعْنِي عُمَارَ مَنَازِلِهِمْ)

الواfi، ج ۲۰، ص ۷۹۴ / وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۳۱۱ / بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۱ و ص ۱۶۲ / مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۲۱۴
هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۲، ص ۴۵۴

أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَرْقِيُّ فِي الْمَحَاسِنِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّسِ بْنِ الْحَكَمِ جَمِيعاً عَنْ أَبَانِ بْنِ عُثْمَانَ الْأَحْمَرِ عَنْ الْحَسَنِ بْنِ السَّرِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَوْنَاقَهُ قَالَ: سَمْكُ الْبَيْتِ سَبْعَةُ أَذْرُعٍ أَوْ ثَمَانِيَّةُ أَذْرُعٍ فَمَا فَوْقَ ذَلِكَ فَمُحْتَضَرٌ.

از امام صادق (علیه السلام): بلندی و ارتفاع خانه باید هفت یا هشت ذراع باشد که بیشتر از آن محل حضور شیاطین است.

المحسن، ج ۲، ص ۶۹

مکارم الأخلاق، ص ۱۲۶ (و فیه: فَمَحْضَرٌ لِلشَّيَاطِينِ بَدْلٌ فَمُحْتَضَرٌ)

وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۳۱۱ / بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۱ و ص ۱۵۴ / هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۲، ص ۲۱۳

عَنْ الصَّادِقِ عَوْنَاقَهُ قَالَ: كُلُّ شَيْءٍ يَرْفَعُ مِنْ سَمْكِ الْبَيْتِ عَلَى تِسْعَةِ أَذْرُعٍ فَهُوَ مَسْكُ الشَّيَاطِينِ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

امام صادق (علیه السلام): هر چه از سقف خانه که بالاتر از نه ذراع باشد؛ پس محل سکونت شیاطین است.
مکارم الأخلاق، ص ۱۲۶ / بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۴

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سِنَانٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَيْنَوْلُ: كُلُّ شَيْءٍ فَوْقَ التَّسْعِ (یعنی سُمْكَ الْبَيْتِ) فَمَا زَادَ عَلَى التَّسْعِ فَهُوَ مَسْكُونٌ يَعْنِي الْبُيُوتُ أَوْ مَا كَانَ سَمْكُهَا فَوْقَ التَّسْعِ فَمَا كَانَ فَوْقَ التَّسْعِ مَسْكُونٌ.

عبد الله بن سنان گوید: از حضرت صادق (علیه السلام) شنیدم: هر شیئی (یعنی: هر خانه‌ای) که، بالاتر از نه (ذراع) باشد؛ پس آنچه بیشتر از نه ذراع باشد مسکن شیاطین خواهد شد یا هر مقدار از خانه که سقفش بالاتر از نه ذراع باشد، مسکن شیاطین است.

مکارم الأخلاق، ص ۱۲۶ / بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۱۵۴

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ: مَا مِنْ إِنْسَانٍ يَنْبَغِي فَوْقَ ثَمَانِيَةِ أَذْرُعٍ إِلَّا وَيَأْوِي الشَّيْطَانُ فِيمَا فَوْقَ ثَمَانِيَةِ أَذْرُعٍ وَالْوَاجِبُ أَنْ يُكْتَبَ لَهُ فِيهِ آيَةُ الْكُرْسِيِّ حَتَّى لَا يَأْوِي فِيهِ الشَّيْطَانُ.

امام صادق (علیه السلام): هیچ انسانی سقف بنایش را از هشت ذراع بلندتر نسازد مگر آنکه در بالاتر از هشت ذراع شیاطین مأوا و مسکن گیرند. و در این صورت بر آن آیه الكرسى نویسد، تا شیطان در آن مأوى نکند.

مکارم الأخلاق، ص ۱۲۷

پیوست ۷: شهر کودک

در سال ۱۹۸۹ میلادی نمایندگان شماری از کشورهای جهان در مجمع عمومی سازمان ملل متحد، پیمان "حقوق کودک" را تایید و امضا کردند، آنها متعهد شدند برای تصویب و اجرای مفاد پیمان در کشورهای خود تلاش لازم را به عمل آورند. این عهدنامه به نام "کنوانسیون حقوق کودک" شناخته می‌شود. ماده یک این کنوانسیون مقرر کرده است از نظر این کنوانسیون منظور از کودک، افراد انسانی زیر ۱۸ سال است مگر اینکه طبق قانون قابل اجرا در مورد کودک، کمتر از سن بلوغ باشد.

اوایل اسفند ماه ۱۳۷۲، مجلس شورای اسلامی اجازه ملحق شدن جمهوری اسلامی ایران به کنوانسیون حقوق کودک را تصویب کرد؛ برابر بند یک ماده ۳۱ این عهدنامه "حکومت‌ها حق کودک را برای داشتن بازی، سرگرمی، وقت آسایش و استراحت به رسمیت می‌شناسند و کودک می‌تواند به طور فعال و آزادانه در امور فرهنگی و هنری در خور سنی خود، شرکت کند." همچنین در بند ۲ این ماده آمده است: "حکومت‌ها به حق کودک برای فعالیت‌های هنری و فرهنگی توجه دارند و با اقدام‌های خود، آن را پشتیبانی می‌کنند و امکانات مناسب را برای انجام فعالیت‌های فرهنگی-هنری و همچنین اوقات فراغت و سرگرمی کودک فراهم می‌کنند".

در سال ۱۳۷۹ شورای عالی استان‌ها به موجب ماده واحده‌ای به شورای اسلامی شهرها پیشنهاد کرد که شهرداری‌ها را در زمینه تحقق شهر دوستدار کودک به انجام اقدامات لازمی موظف کنند. در این پیشنهاد عنوان شد که این طرح در بخش شهرسازی و معماری با پیگیری، تدوین و تصویب قوانین لازم از سوی دستگاه‌های مختلف برای تامین فضای مناسب بازی کودکان در مجتمع‌های مسکونی نوسازی یا در حال ساخت دنبال شود.

همچنین تنظیم قوانین رعایت استانداردهای کاهش خطر و حوادث در مجتمع‌های مسکونی، طراحی خیابان‌ها، پیاده‌روها و پل‌ها به نحوی که برای عبور کودکان و وسایل حمل و نقل کودک مناسب باشد پیش‌بینی شده است.

شاخص‌های یونیسف برای شهر دوستدار کودک:

یونیسف به عنوان یک مرجع، بر اجرای طرح شهر دوستدار کودک در سراسر جهان نظارت می‌کند. عمدت‌ترین وظیفه این سازمان در طرح یاد شده ارتقا و حفاظت از حقوق کودکان است تا اطمینان حاصل شود که در تمام مسائل و فرآیندهای تصمیم‌گیری نظر کودکان در نظر گرفته می‌شود و حقوق آنها پایمال نمی‌شود. یونیسف همکاری با مقامات محلی و شهرداری‌ها را در کشورهای مختلف تقویت کرده و برای اطمینان پیشرفت کار از سازمان‌های غیردولتی در این زمینه کمک می‌کردد، تا رویکرد (CFC شهر دوستدار کودک) از راههای مختلف در کشورها گسترش پیدا کند.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

یونیسف شاخص‌هایی را برای اجرای این طرح مطرح کرده است که بر طبق آن تامین حقوق کودکان در محوریت قرار دارد، شهر دوستدار کودک مبتنی بر یک حاکمیت محلی است، پارک‌های موضوعی دارد و به کودکان اجازه می‌دهد آزادانه به بیان عقاید خود پردازند، در این شهر تصمیم‌گیری بر عهده کودک است.

مراقبت‌های بهداشتی کودکان، مسئله دیگری است که در این طرح مورد حمایت قرار گرفته است، به این صورت که دولت‌ها باید امکانات بهداشتی از قبیل آب سالم و سرپناه مناسب برای زندگی کودکان را فراهم کنند. محافظت کودکان از خشونت و سوءاستفاده از دیگر ویژگی‌های این طرح بهشمار می‌آید، باید به کودکان برای دیدار و بازی با دوستانشان اجازه داده شود و آنها در رویدادهای فرهنگی و اجتماعی شهر مشارکت داشته باشند.

شهر دوستدار کودک در ایران:

در سال ۱۳۸۶ دولت جمهوری اسلامی ایران تعهدی را به صندوق حمایت از کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف) داد و شهر تهران نیز به طرح شهرهای دوستدار کودک ملحق شد.

برابر مفاد این الحق شهرداری تهران برای هدایت پروژه شهر دوستدار کودک در شهرهای خاورمیانه و شمال آفریقا به عنوان دیرخانه، پذیرش مسئولیت کرد؛ البته این برنامه با کمی تأخیر در سال ۱۳۸۸ به تصویب شورای اسلامی شهر تهران رسید و شهر فعالیت‌های خود را در راستای محقق شدن "شهر دوستدار کودک" آغاز کرد. از جمله مواردی که در این مصوبه مورد توجه قرار گرفته، استانداردسازی مبلمان شهری به ویژه وسایل خاص کودکان (ورزش، تفریح و بازی) است.

در سال ۱۳۸۹ طرح شهر دوستدار کودک در شورای عالی استان‌ها به تصویب رسید؛ در این مصوبه با توجه به تاکیدهای دینی، اهمیت حقوق کودکان در دین اسلام و با استناد به وظایف قانونی شورای اسلامی شهر به خصوص ماده ۷۱ قانون تشکیلات، شورای عالی استان‌ها به شوراهای اسلامی شهرها پیشنهاد کرد تا شهرداری‌ها را در زمینه تحقق شهر دوستدار کودک موظف به انجام اقدامات لازم با لحاظ شرایط مقرر در مصوبه کنند.

در تبصره چهارم مصوبه نیز شهرداری تهران موظف شده است اعتبارات مورد نیاز برای اجرای مطلوب این مصوبه را در ردیف‌های مربوط در بودجه سنتوای شهرداری پیش‌بینی و لحاظ کند.

منبع: خبرگزاری اینما (خبرگزاری شهر و شهر وندی ایران)

<https://www.imna.ir/news/۳۹۲۴۵۷>

پیوست شماره ۸: مدیریت شهری محله محور؛ دیدگاه اسلام در مورد چگونگی اداره

شهر

بحث و تبیین نظر اسلام در مورد چگونگی اداره شهر (به نحو مت مرکز یا محله‌ای؟) بحثی بسیار مفصل و طولانی است که نیازمند برگزاری جلسات تفصیلی است. لذا در این مختصر فقط به ذکر خلاصه‌ای از مباحث مطرح شده در نشست تخصصی و دوره بحثی «مدیریت شهری محله محور» (تأمین نیازهای چهارگانه خانوار در محله به محوریت رفع اصطکاک میان اراده‌ها؛ تصویر مطلوب مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی) که در حوزه علمیه مروی تهران ارائه شده است و در آن مطالبی در این باره تشریح شده است؛ بسنده می‌کنیم:

«یکی از معضلاتی که در حال حاضر گریبان‌گیر هویت اسلامی شده و در حال به خطر انداختن سبک زندگی اسلامی می‌باشد، نوع مدیریت شهری فعلی است؛ این نوع از مدیریت شهری به دلیل استفاده از تئوری‌های غربی در اداره شهر علاوه بر اینکه موجب افزایش مستمر هزینه‌های اداره شهر توسط خود شهرداری شده به سکولارشدن افراد جامعه و حداقلی‌شدن نگاه افراد نسبت به دین می‌شود. دلیل این مطلب را باید در جایگاه رفیع خانواده دانست؛ بر همگان واضح و مبرهن است که نگاه‌های حداکثری به دین و فهم دین به صورت عمیق در نهاد خانواده و به وسیله پدر و مادر اتفاق می‌افتد؛ اما پدر و مادری که فرصت تربیت فرزندان خود را داشته باشند. مشکل در این است که مدیریت فعلی شهری به دلیل اینکه هرم نیازهای چهارگانه خانوار را در خارج از محله تأمین می‌کند اعضای خانواده فرصت زیادی را برای در کنار هم بودن ندارند و به تبع این ضيق وقت، پدر و مادر نیز فرصتی برای انتقال نگاه حداکثری به دین را نخواهند داشت و به این ترتیب زمینه سکولاریسم یا همان نگاه حداقلی به دین به وجود می‌آید.

... سرفصل اول که باید به آن پردازیم، **فلسفه مدیریت شهری** است؛ البته مراد از فلسفه، معنای مصطلح موجود این واژه نمی‌باشد، بلکه مراد هدف کلی و تصویر کلی مدیریت شهری و آرمان مدیران یک شهر می‌باشد. اگر فلسفه مدیریت شهری مشخص نباشد ما در مدیریت شهر دچار روزمرگی شده و قادر به برنامه‌ریزی صحیح نخواهیم بود. از منظر مفاهیم اولین نقشه راه تولید الگوی پیشرفت اسلامی فلسفه مدیریت شهری "ارتقاء امر تربیت" است؛ اگر مدیریت شهری تربیت را در دستور کار خود قرار دهد بسیاری از معضلات جامعه و حتی معضلات خود مدیریت شهری حل شده و هزینه‌های اداره شهر کاهش خواهد یافت. به عبارت بهتر مدیریت شهری باید یکی از این دو کار را انجام دهد: یا در مدیریت خود به تمام مسائل شهری مانند اقتصاد شهری، امنیت شهری و ... پردازد و برای اصلاح و بهبود هر یک برنامه‌ریزی جداگانه با هزینه‌های بالا بکند؛ یا اینکه بر روی موضوعی مت مرکز شود که زیرساخت تمام موضوعات یک شهر می‌باشد و مسائلی مانند امنیت، اقتصاد و ... از آن

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

موضوع متاثر هستند. به نظر می‌آید بهتر است مدیریت شهری بر روی زیرساختی ترین موضوع تمرکز کند تا مدیریت موضوعات دیگر آسان‌تر و با کیفیت بیشتری صورت گیرد. این موضوع زیرساختی چیست؟ تربیت، زیرساخت تمام موضوعات جهت‌ساز و موضوعات غیر قابل انکار می‌باشد و اگر به این مقوله‌ی با اهمیت پردازیم، تمام موضوعات دستخوش تغییر و تحول می‌شوند. بنابراین هدفی که مدیریت شهری باید به دنبال آن باشد ارتقا امر تربیت است.

اما ممکن است سؤال شود که مدیریت شهری چه ارتباطی به تربیت دارد؟ به عبارت بهتر درست است که تربیت امر مهمی می‌باشد؛ اما نهادهای دیگری مانند آموزش و پژوهش و رسانه متفکل این امر هستند. پاسخ به این سؤال ما را وارد **سرفصل دوم** این نشست ۱۱ روزه می‌کند. به واقع آیا می‌توان ارتباطی را میان مدیریت شهری و تربیت قائل شد یا خیر؟ پاسخ به این سؤال در گرو تعریف ما از تربیت است؛ اگر ما تربیت را به معنای خواندن احادیث برای افراد بدانیم ارتباط زیادی بین مدیریت شهری و تربیت وجود نخواهد داشت. اما این تعریف از تربیت، تعریف دقیقی نیست؛ تربیت امری ذوابعاد بوده و نیازمند مدیریت است، تربیت صرف بیان معارف اهل بیت برای افراد نیست، بلکه این موضوع زیرساختی نیازمند لوازم زیادی است. به عنوان مثال کار تربیتی حتماً باید همراه با "رفق" و "نصح" باشد. همچنین در کار تربیتی باید "ظرفیت" طرف مقابل را در نظر گرفته و مطالب را با "مکث" برای او بیان کنیم. با توجه به اینکه تربیت امری گسترده و دارای ابعاد مختلف است نیازمند نهادی می‌باشد که تکفل آن را بر عهده بگیرد.

اما "نهاد متفکل تربیت" چیست؟ "خانواده" بهترین و اصلی‌ترین نهاد تربیت‌کننده‌ی افراد است، چرا که لوازم مختلف تربیت در این نهاد وجود دارد. تا به اینجا هنوز ارتباط مدیریت شهری و امر تربیت واضح نشده است و برای روشن شدن این امر باید به نکته دیگری توجه کنیم. خانواده از چه عواملی تأثیر می‌پذیرد و چه عواملی موجب تضعیف نهاد خانواده می‌شوند؟

در پاسخ باید گفت که: نهاد خانواده از دو حیثیت درون و بیرون تحت تأثیر قرار می‌گیرد: عوامل درونی، عواملی هستند که در اختیار پدر و مادر می‌باشند. به عنوان مثال اینکه والدین چگونه با یکدیگر رفتار کنند و مدارا داشته باشند و نزد کودکان یکدیگر را تحقیر و تخریب نکنند، امری است که در اختیار پدر و مادر می‌باشد.

اما دسته‌ای از عوامل از بیرون بر نهاد خانواده اثر می‌گذارند و در اختیار نهاد خانواده نمی‌باشند. به عنوان مثال نظام آموزش و پژوهش یکی از این عوامل است؛ وقتی نظام آموزشی لوازم زندگی مشترک را به دانش‌آموزان نمی‌آموزد و فقط بر روی ریاضی و فیزیک تمرکز می‌کند، دانش‌آموزان پس از ازدواج قادر به رفتار صحیح با یکدیگر نخواهند بود و هم‌دیگر را به چالش خواهند کشید و در نتیجه نهاد خانواده تضعیف خواهد شد. نتیجه

تضعیف نهاد خانواده نیز از بین رفتن کارکرد تربیتی این نهاد است. از این پس ارتباط بین مدیریت شهری و تربیت واضح می‌گردد.

یکی از عوامل بیرونی مؤثر بر نهاد خانواده نحوه‌ی تأمین هم نیازهای خانوار است. در حال حاضر با توجه به اینکه هم نیازهای خانوار در محل زندگی آنها تأمین نمی‌شود اعضای خانواده مکرر از یکدیگر جدا می‌شوند و وقتی اعضای خانواده در کنار یکدیگر نبودند طبیعتاً پدر و مادر نیز زمانی برای تربیت فرزندان خود نخواهند داشت. بنابراین مدیریت شهری با شیوه‌ی تأمین نیازهای خانوار می‌تواند موجب تقویت یا تضعیف نهاد خانواده گردد.

با توجه به این مقدمات تعریف مطلوب مدیریت شهری مشخص می‌گردد؛ مدیریت شهری باید شهر را به محوریت محلات اداره کند. البته محله به کدام معنا؟ محل تأمین هم نیازهای خانوار.

از این پس وارد **سروفصل سوم** دوره مدیریت شهری می‌شویم؛ **هرم نیازهای خانوار چیست؟** آیا با هر مدلی می‌توانیم نیازهای خانوار را تأمین کنیم؟ پاسخ منفی است؛ چرا که نیاز شاهراه هدایت انسان است. توضیح بیشتر آنکه هدایت انسان‌ها زمانی اتفاق می‌افتد که بتوانیم فکر آنها را درگیر کرده و افکار آنها را جهت‌دهی کنیم. با توجه به اینکه انسان‌ها دائماً به نیازهای خود فکر می‌کنند مدل تأمین نیازها می‌تواند موجب ضلالت یا هدایت افراد شود؛ یعنی مدل تأمین نیاز علاوه بر اینکه موجب تأمین نیاز افراد می‌شود، دریچه و راهی است که افراد را به سمت خاصی هدایت می‌کند. بنابراین ما باید نیازهای خانوار را با مدلی تأمین کنیم که موجب ارتقا توحید آنها شود. به همین دلیل باید به بازتعریف هرم نیازهای خانوار پرداخته و مدل جدیدی را برای تأمین نیازهای خانوار ارائه دهیم. اما ملاک اصلی بازتعریف هرم نیازهای خانوار چیست؟ رفع اصطکاک اراده‌های افراد و کاهش نزاع در جامعه، مناطق و ملاک اصلی مدل تأمین نیازهای خانوار است؛ هرم نیازهای خانوار را باید به گونه‌ای تأمین کنیم که نزاع در جامعه کاهش پیدا کند.

حال به بازتعریف هرم نیازهای خانوار می‌پردازیم. اولین نیازی که خانواده به آن محتاج است، "**نیاز تفریحی**" است؛ تفریح رأس هرم نیازهای خانوار است، زیرا اگر افراد کسالت داشته باشند توان حرکت به سمت پیشرفت و تأمین نیازهای خود را نخواهند داشت. اما نکته مهم این است که نباید تفریح را حداقلی معنا کنیم؛ نباید تفریح را به معنای رفتن به پارک و شهر بازی بدانیم. تفریح باید به صورت حداقلی پیگیری شود. تفریح حداقلی به معنای "**بهبود روابط انسانی**" است؛ افراد زمانی کسل نخواهند بود و فرح خواهند داشت که از سودی افراد دیگر به چالش کشیده نشوند و خود نیز انسان‌های دیگر را به چالش نکشند. اگر فرد قادر به رفتار صحیح با انسان‌های دیگر نباشد مدام آنها را به چالش کشیده و موجب کسالت آنها خواهند داشت. بنابراین مدل تأمین نیازهای تفریحی باید بتواند روابط انسانی افراد را بهبود ببخشد.

نیاز دومی که نهاد خانواده به آن محتاج است و باید به بازتعریف آن پردازیم، "نیاز تحصیلی" است؛ مدل تأمین نیازهای تحصیلی باید چگونه باشد که موجب رفع اصطکاک اراده‌ها شود؟ نظام آموزشی باید آموزش‌های خود را به محوریت انتقال ایثار طراحی کند؛ آنچه که مهم است و باید در نظام آموزشی به آن پردازیم آن است که "سود اجتماعی" یا همان "ایثار" را برای دانش‌آموزان جا بیندازیم؛ چرا که در صورت فربه شدن ایثار مدارای افراد بالا خواهد رفت و در تعاملات و رفتارهای خود با دیگران موجب به چالش کشیده شدن طرف مقابل خود خواهد شد. بنابراین مدل مطلوب تأمین نیازهای تحصیلی به محوریت رفع اصطکاک، انتقال ایثار و سود اجتماعی به افراد است.

نیاز سوم خانواده چیست؟ "نیاز شغلی"، سومین نیاز موجود در هرم نیازهای خانوار است. مدل فعلی تأمین نیازهای شغلی به گونه‌ای است که موجب ایجاد "تضاد" و "تعارض" میان منافع کارگر و کارفرما می‌شود. با توجه به اینکه سازماندهی افراد در مدل فعلی تأمین اشتغال به محوریت تحریک نیازهای مادی می‌باشد، وقتی سود مادی سرمایه‌دار در خطر قرار گیرد، سرمایه‌دار منافع کارگر را نادیده گرفته و به عنوان مثال تعدیل نیرو می‌کند. تضاد بین منافع کارگر و کارفرما مشکلی است که دنیای غرب قادر به حل آن نمی‌باشد. حالا ما چگونه نیازهای شغلی را تأمین کنیم تا تضاد منافع پیش نیاید؟ راه کارپیگیری "الگوهای تولید خانوادگی" است؛ بنگاه‌های تولیدی باید به محوریت "رفق" و "صله رحم" تشکیل شوند؛ چرا که در اینصورت افراد به دلیل وجود روابط فamilی و رفق و محبت در میان خود یکدیگر را به چالش نکشیده و منافع همدیگر را در خطر نمی‌اندازند و در نتیجه اصطکاک اراده ایجاد نمی‌شود؛ بنابراین مدل مطلوب تأمین نیازهای شغلی راه‌اندازی "بنگاه‌های تولید خانوادگی" است.

چهارمین نیاز خانواده، "نیازهای روزمره" است؛ در حال حاضر نیازهای روزمره‌ی افراد به گونه‌ای تأمین می‌شوند که افراد مصرفی می‌شوند و مدام به دنبال "صرف" بیشتر و "تنوع" هستند. وقتی انسان‌ها مصرفی شدند چه اتفاقی می‌افتد؟ با توجه به اینکه خواسته‌های افراد تمامی ندارد و منابع این جهان محدود هستند افراد برای رسیدن به خواسته‌های به استثمار یکدیگر پرداخته و به حقوق هم تجاوز خواهند کرد و در نتیجه اصطکاک میان اراده‌ها پیش می‌آید. مدل تأمین نیازهای روزمره باید به محوریت "زهد" به تأمین نیازهای روزمره پردازد. اگر نیازهای افراد به محوریت زهد تأمین شود، افراد به استعمار و استثمار یکدیگر نخواهند پرداخت و در نتیجه اصطکاک بین اراده‌ها کاهش می‌یابد.

پس از بازتعریف مدل تأمین نیازهای خانوار نوبت به **سرفصل چهارم** مباحث این دوره ۱۱ روزه یعنی تبیین اقدامات اجرایی می‌رسد. برای پیگیری مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی باید به انجام سه کار همت

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

بگماریم: اولین کار: تبیین گسترده تعریف مطلوب مدیریت شهری در مجتمع نخبگانی کشور و در میان مردم می باشد؛ چراکه در صورت جا نینداختن دیدگاه مطلوب قادر به پیگیری آن در عرصه عمل نخواهیم بود.

دومین کاری که باید در حال حاضر انجام دهیم شناسایی معضلات تهدیدکننده محلات هستند؛ در حال حاضر در محله های تهران معضلات مختلفی وجود دارند که موجب هدم محله می شوند. به عنوان مثال در محله امامزاده یحیی با پدیده ای به نام مهاجرت روبرو هستیم.

سومین کاری که باید صورت گیرد تهیه شناسنامه محلات به محوریت هرم نیازهای خانوار می باشد؛ باید مشخص کنیم که در حال حاضر کدامیک از نیازهای خانوار در چه سطحی در محله تأمین می شوند و چه نیازهای را می توان فراهم کرد.»

منبع: اجمالی از دوره بحثی مدیریت شهری محله محور / مقدمه کتاب

با عنوان: «تأمین نیازهای چهارگانه خانوار در محله به محوریت رفع اصطکاک میان اراده ها؛ تصویر مطلوب مدیریت شهری از نگاه الگوی پیشرفت اسلامی

تدوین گران: ابوالفضل آریانپور - سجاد حسن زاده

جهت دریافت فایل این دوره پژوهشی به لینک زیر مراجعه کنید:

<https://nro-di.blog.ir/1396/04/29>

پیوست شماره ۹: محوریت علم و اقناع در اداره جامعه (نه جبر و قانون)

تاکید بر عدم اجبار در هدایت مردم در آیات قرآن:

قَدْ جَاءَكُمْ بِصَاحِرٍ مِّنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ (سوره مبارکه انعام، آيه ۱۰۴)

بی تردید برای شما از سوی پروردگارتان دلایلی روشن آمده، پس هر که [به وسیله آن دلایل بینا شود و حقایق را با چشم دل] ببیند به سود خود اوست و هر که [با پشت کردن به دلایل] کوردل شود [واز دیدن حقایق محروم گردد] به زیان خود اوست، [وظیفه من ابلاغ پیام خداست] و بر شما حافظ و نگهبان نیستم.

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمْنَ مَنْ فِي الْأَرْضِ كُلُّهُمْ جَمِيعاً أَفَأَنْتَ ثُكْرٌ النَّاسَ حَتَّى يُكُوِّنُوا مُؤْمِنِينَ (سوره مبارکه یونس، آيه ۹۹)

اگر پروردگارت می خواست یقیناً همه کسانی که روی زمین اند [اجباراً] ایمان می آورند [ای پیامبر! در حالی که خدا از بندگانش ایمان اجباری نخواسته] پس آیا تو مردم را وادر می کنی تا به اجبار مؤمن شوند؟!

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّ فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا (سوره مبارکه نساء، آيه ۸۰)
هر که از پیامبر اطاعت کند، در حقیقت از خدا اطاعت کرده و هر که روی برتابد [حسابش با ماست]. ما تو را بر آنان نگهبان [اعمالشان که به طور اجبار از فسق و فجور حفظشان کنی] نفرستادیم.

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضْلُلُ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ (سوره مبارکه یونس، آيه ۱۰۸)

بگو: ای مردم! یقیناً حق از سوی پروردگارتان برای شما آمد پس هر که هدایت یابد، فقط به سود خود هدایت می یابد و هر که گمراه گردد، فقط به زیان خود گمراه می شود، و من نگهبان شما نیستم.

إِنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضْلُلُ عَلَيْهَا وَمَا أَنَّتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (سوره مبارکه زمر، آيه ۴۱)

ما این کتاب را برای [هدایت] مردم به حق و راستی بر تو نازل کرده ایم پس هر که هدایت یافت، به سود خود هدایت یافته و هر که گمراه شد، فقط به زیان خود گمراه می شود و تو بر آنان نگهبان و کارساز نیستی.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَذْقَنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً فَرَحِّبْهَا وَإِنْ تُصْبِهُمْ سَيِّئَةً بِمَا قَدَّمْتُ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ (سوره مبارکه شوري، آيه ۴۸)

پس اگر [از دعوت] روی برگردانند [اندوهگین مباش] ما تو را برآنان نگهبان و مراقب نفرستاده ايم [تا آنان را به اجبار در دایره هدایت قرار دهی]، جز رساندن [پیام وحی] بر عهده تو نیست، و هنگامی که ما از سوی خود رحمتی [چون سلامت، امنیت و ثروت] به انسان بچشانیم، به آن سرمست و مغرومی شود، و اگر به سبب گناهانی که مرتكب شده اند آسیبی به آنان رسد [رحمت حق را فراموش می کنند]، بی تردید انسان بسیار ناسپاس است.

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِجَيَارٍ فَذَكِّرْ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَ عَيْدِ (سوره مبارکه ق، آيه ۴۵)
ما به آنچه [دشمنان لجوج بر ضد حقایق] می گویند، داناتریم و تو را برآنان تسلطی نیست [که به قبول حقایق و ادراشان کنی] پس به وسیله قرآن کسانی را که از تهدید من می ترسند، بیم ۵۵.

لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ إِلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ * إِنَّ نَشَا نُنَزِّلُ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ إِيَّاهُ فَظَلَّتْ أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خَاضِعِينَ (سوره مبارکه شعراء، آيات ۳ و ۴)

شاید تو می خواهی برای اینکه آنان ایمان نمی آورند، خود را از شدت اندوه هلاک کنی! * اگر بخواهیم معجزه ای بزرگ از آسمان برآنان نازل می کنیم که فروتنه و بی اختیار در برآپرش گردن نهند.

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَ مَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (سوره مبارکه انعام، آيه ۱۰۷)
اگر خدا می خواست آنان [به طور اجبار] شرک نمی آوردند، [ولی خواست خدا آزادی انسان در انتخاب است] و ما تو را برآنان نگهبان و کارساز قرار ندادیم [تا آنان را به اجبار به پذیرش دین و ادار کنی].

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَ مَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا وَ مَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ (سوره مبارکه انعام، آيه ۱۰۷)
اگر خدا می خواست آنان [به طور اجبار] شرک نمی آوردند، [ولی خواست خدا آزادی انسان در انتخاب است] و ما تو را برآنان نگهبان و کارساز قرار ندادیم [تا آنان را به اجبار به پذیرش دین و ادار کنی].

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

إِنَّا خَلَقْنَا الْأَنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ تَبَتَّلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا * إِنَّا هَدَيْنَا السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَ إِمَّا كَفُورًا * إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلًا وَ أَغْلَالًا وَ سَعِيرًا * إِنَّ الْأَكْبَارَ يَسْرُبُونَ مِنْ كَأسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا * عَيْنَانِ يَسْرُبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجَّرُونَهَا تَفْجِيرًا (سوره مباركه انسان، آيات ۲ الی ۶)

ما انسان را از نطفه آمیخته و مختلطی [از مواد و عناصر] آفریدیم و او را از حالتی به حالتی و شکلی به شکلی [از نطفه به علقه، از علقه به مضغه، از مضغه به استخوان تا طفلی کامل] درآوردیم، پس او را شنوا و بینا قرار دادیم. * ما راه را به او نشان دادیم یا سپاس گزار خواهد بود یا ناسپاس. * ما برای کافران زنجیرها و بندها و آتش فروزان آماده کردیم. * همانا نیکان همواره از جامی می نوشند که نوشیدنی اش آمیخته به کافور [آن ماده سرد، سپید و معطر] است. * آن جام از چشممه‌ای است که همواره بندگان خدا از آن می نوشند و آن را به دلخواهشان هرگونه که بخواهند جاری می نمایند.

لَا إِكْرَاهٌ فِي الدِّينِ قُدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرُ بِالظَّاغُوتِ وَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعَرْوَةِ الْوُثْقَى لَا أَنْفِصَامَ لَهَا وَ اللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ (سوره مباركه بقره، آيه ۲۵۶)

در دین، هیچ اکراه و اجباری نیست [کسی حق ندارد کسی را از روی اجبار وادر به پذیرفتن دین کند، بلکه هر کسی باید آزادانه با به کارگیری عقل و با تکیه بر مطالعه و تحقیق دین را پذیرد]. مسلماً راه هدایت از گمراهی [به وسیله قرآن، پیامبر و امامان معصوم] روشن و آشکار شده است. پس هر که به طاغوت [که شیطان، بت و هر طغیان گری است] کفر ورزد و به خدا ایمان بیاورد، بی تردید به محکم‌ترین دستگیره که آن را گستاخ نیست، چنگ زده است و خدا شنوا و داناست.

فَدَكُرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكَّرٌ * لَئِنْتَ عَلَيْهِمْ بِمُصَنِّطِرٍ * إِلَّا مَنْ تَوَلَّ وَ كَفَرَ * فَيَعْذِبُهُ اللَّهُ الْعَذَابُ الْأَكْبَرُ * إِنَّ إِلَيْنَا إِيَّاهُمْ * ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا حِسَابَهُمْ (سوره مباركه غاشیه، آيات ۲۱ الی ۲۶)

پس تذکر ده، که تو فقط تذکر دهنده‌ای * تو بر آنان مسلط نیستی [که به قبول ایمان مجبورشان کنی] ولی کسی که [به دنبال تذکر بی در پی] روی گردانید و کفر ورزید. * پس خدا او را به عذاب بزرگ‌تر عذاب خواهد کرد. * قطعاً بازگشت آنان به سوی ماست. * آن گاه بی تردید حسابشان بر عهده ماست.

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَ لَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجَا * قَيِّمًا لَيْنِدِرَ بَأْسًا شَدِيدًا مِنْ لَدُنْهُ وَ يُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا * مَكِثِينَ فِيهِ أَبَدًا * وَ يُنِدِرَ الَّذِينَ قَاتَلُوا أَشْخَادَ اللَّهَ وَ لَهُمْ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

وَ لَا لِاتَّبَاهِمْ كَبَرَتْ كَلِمَةً تَخْرُجُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا * فَلَعْلَكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَىٰ إِثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَاذَا الْحَدِيثِ أَسْفًا * إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَىٰ الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِتَبْلُو هُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَالًا (سوره مباركه کهف، آيات ۱ الی ۷)

همه ستایش‌ها ویژه خداست که این کتاب را بر بندهاش نازل کرد و برای آن هیچ گونه انحراف و کثری قرار نداد. *

[کتابی] است درست و استوار [و برپادارنده مصالح حیات انسان] تا از سوی خود [ستمکاران را] به عذابی سخت بیم دهد، و مؤمنانی را که کارهای شایسته انجام می‌دهند، مژده دهد که برای آنان پاداشی نیکوست. * که در آن پاداش جاودانه ماندگارند. * و [نیز] کسانی را که گفتند: خدا [برای خود] فرزندی گرفته است، [به آتش دوزخ] بیم دهد. * نه آنان به این [سخن خرافی و بی‌پایه] یقین و دانشی دارند و نه پدرانشان [بلکه گفتارشان از روی جهل و نادانی است] چه بزرگ سخنی است که [از روی افترا] از دهانشان بیرون می‌آید آنان جز دروغ نمی‌گویند. *

شاید تو می‌خواهی اگر [این معاندان لجوج] به این سخن [که قرآن کریم است] ایمان نیاورند، خود را از شدت اندوه هلاک کنی!! * مسلماً ما آنچه را [از درخت، نبات، حیوان، دریا و دیگر آثار] روی زمین است، زینت زمین قرار دادیم تا آنان را آزمایش کنیم که کدامشان از جهت عمل نیکوترنند.

فُلْ مَنْ يَنْجِيْكُمْ مِنْ ظُلْمَاتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ تَدْعُونَهُ تَضْرِعًا وَ حُفْيَةً لَنِنْ أَنْجَثَنَا مِنْ هَذِهِ لَنْكُونَنَّ مِنَ الشَّكِّرِينَ * فُلِ اللَّهُ يَنْجِيْكُمْ مِنْهَا وَ مِنْ كُلِّ كَرْبِ شَمَّ أَثْمَ شُرِّكُونَ * قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَعْثِتَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شَيْعًا وَ يُذِيقَ بَعْضَكُمْ بَأْسَ بَعْضٍ انْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ * وَ كَذَبَ بِهِ قَوْمًا وَ هُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ (سوره مبارکه کهف، آيات ۶۳ الی ۶۵)

بگو: چه کسی شما را از تاریکی‌های خشکی و دریا نجات می‌دهد؟ در حالی که او را [برای نجات خود] از روی فروتنی و زاری و مخفیانه به کمک می‌طلبد [و می‌گوید] که: اگر ما را از این [تتگناها و مهلهکها] نجات دهد، بی تردید از سپاس‌گزاران خواهیم بود. *

بگو: خدا شما را از آن [سختی‌ها] و از هر اندوهی نجات می‌دهد، باز شما به او شرک می‌ورزید [و به ناسپاسی می‌گرایید]. *

بگو: او تواناست که از بالای سرطان یا از زیر پاهایتان عذابی بر شما برانگیزد، یا شما را گروه گروه و حزب حزب به جان هم اندازد، [تا وضعتان به اختلافات سنگین و کینه‌های سخت بیانجامد،] و مزه تلخ جنگ و خونریزی را به هر گروه شما به وسیله گروه دیگر بچشاند با تأمل بنگر چگونه آیات خود را به صورت‌های گوناگون بیان می‌کنیم تا بفهمند. *

و قوم تو آن [قرآن] را در حالی که حق است تکذیب کردند بگو: من بر [هدایت، پاداش و کیفر] شما کارساز و صاحب اختیار نیستم.

(رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ يَشَأْ يَرَحْمَكُمْ أَوْ إِنْ يَشَأْ يُعَذِّبُكُمْ وَ مَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَ كِيلًا (سوره مبارکه اسراء، آیه ۵۴))

پروردگارتن به شما داناتر است، اگر بخواهد شما را مورد رحمت قرار می‌دهد و اگر بخواهد عذابتان می‌کند. و ما تو را بر آنان نگهبان و کارساز فرستاده‌ایم.

وَإِلَى مَدْيَنَ أَحَادِيمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمَ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَاهٍ غَيْرُهُ وَلَا تَنْفَصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرِئُكُمْ بِخَيْرٍ وَإِنِّي أَخَافُ عَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُحِيطٍ * وَيَا قَوْمَ أَوْفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءً هُمْ وَلَا تَعْنُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ * بِقَيْمَتِ اللَّهِ حَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِظٍ (سوره مبارکه هود، آيات ۸۶ الی ۸۴)

و به سوی [مردم] مَدِين، برادرشان شعیب را [فرستادیم]. گفت: ای قوم من! خدا را بپرستید، شما را جز او هیچ معبدی نیست و از پیمانه و ترازو مکاهید، همانا من شما را در توانگری و نعمت [ای که بی نیاز کننده از کم فروشی است] می بینم و بر شما از عذاب روزی فرآگیر بیمناکم. * و ای قوم من، پیمانه و ترازو را عادلانه [و منصفانه] کامل و تمام بدھید، و اجناس مردم را [هنگام خریدن] کم شمارتر و کم ارزش‌تر [از آنچه که هست] به حساب نیاورید و در زمین تبهکارانه فته و آشوب برپا نکنید. * آنچه خدا [در کسب و کارتان از سود و بهره پس از پرداخت حق مردم] باقی می‌گذارد، برای شما بهتر است اگر مؤمن باشید، و من بر شما نگهبان نیستم.

تاکید بر هدایت مردم و اداره جامعه با محوریت علم و اقناع:

عن امیرالمؤمنین علیه السلام - فی وصیتِه لابنِ الحسنِ علیه السلام - : وَلَا تَكُونَنَّ مِمَّنْ لَا تَتَفَعَّلُ العِظَةُ إِلَّا إِذَا بَلَغَتْ فِي إِلَيْمَه؛ فَإِنَّ الْعَاقِلَ يَتَعَظُّ بِالآدَابِ، وَالْبَهَائِمُ (وَالْجَاهِلُ) لَا تَتَعَظُ إِلَّا بِالضَّرِبِ!

امیرالمؤمنین (علیه السلام) در وصیتش به امام حسن (علیه السلام): از کسانی مباش که پند برایشان سودمند نیست، مگر آن که در تتبیه آنها زیاده روی شود؛ به راستی که خردمند، با اندرز، پند می‌گیرد، در حالی که چار پایان، جز با کتک، پند نمی‌گیرند!

تحف العقول، ص ۸۳ / نهج البلاغة، ص ۴۰۴

كشف المحة (ابن طاووس، ۶۶۴ ق)، ص ۲۳۳ / أعلام الدين (دیلمی)، ص ۲۸۸ / عيون الحكم

والمواعظ (لیثی)، ص ۱۴۳ / تصنیف غرر الحكم، ص ۵۴

بحار الأنوار، ج ۶۸، ص ۳۲۸

امیرالمؤمنین (علیه السلام): علم، برترین هدایت است.

غیر الحكم، ٨٤٦

عن علیؑ عليه السلام: العِلْمُ أَشْرَفُ هِدَايَةً.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): علم، باشرافت ترین هدایت است.

غیر الحكم، ح ١٠٢٣

عن علیؑ ع: إِنَّ الْعِلْمَ يَهْدِي وَيُرْسِدُ وَيُنْجِي وَإِنَّ الْجَهْلَ يُغْوِي وَيُضِلُّ وَيُرْدِي.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): بدرستی که علم و دانائی هدایت می کند و ارشاد می نماید و رستگاری می دهد، و بدرستی که جهل و ندانی گمراه می کند و به ضلالت و گمراهی می اندازد و هلاک می گرداند.

تصنیف غیر الحكم، ص ٦٣ / غیر الحكم و درر الكلم، ص ٢٤٢ / عيون الحكم والمواعظ (اللیثی)، ص ١٥٤

عن علیؑ ع: لَا هِدَايَةَ لِمَنْ لَا عِلْمَ لَهُ.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): کسی که علم ندارد، به هدایت دست نیابد.

تصنیف غیر الحكم و درر الكلم، ص ٦٣ / عيون الحكم والمواعظ (اللیثی)، ص ٥٤١ / غیر الحكم و درر الكلم،

ص ٧٨٤

عن علیؑ ع: الْعِلْمُ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): علم به سوی حقیقت هدایت می کند.

تصنیف غیر الحكم و درر الكلم، ص ٦٣ / عيون الحكم والمواعظ (اللیثی)، ص ٤٩ / غیر الحكم و درر الكلم،

ص ٨٥

عن علیؑ عليه السلام: بِالْعِلْمِ يَسْتَقِيمُ الْمُعَوْجُ.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): کثی با علم، راست می شود.

غیر الحكم، ح ٤٢٣٤ / عيون الحكم والمواعظ، ص ١٨٧، ح ٣٨٣٦

بخی از آثار و فوائد اداره و هدایت جامعه به محوریت علم:

عن علیؑ عليه السلام: مُرَيَّنَ الرَّجُلُ عِلْمُهُ وَحِلْمُهُ.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): زینت بخش مرد، دانش و بردباری اوست.

غیر الحكم، ح ٩٧٧٨

رسول الله صلی الله علیه و آله: أَمَّا الْعِلْمُ، فَيَسْتَعْبَطُ مِنْهُ الْغِنَىٰ وَإِنْ كَانَ فَقِيرًاٌ، وَالْجُوْدُ وَإِنْ كَانَ بَخِيلًا، وَالْمَهَابَةُ وَإِنْ كَانَ هَيْئَنًا، وَالسَّلَامَةُ وَإِنْ كَانَ سَقِيمًا، وَالْقُرْبُ وَإِنْ كَانَ فَصِيًّا، وَالْحَيَاةُ وَإِنْ كَانَ صَلِيفًا، وَالرُّفْعَةُ وَإِنْ كَانَ وَضِيًّا، وَالشَّرْفُ وَإِنْ كَانَ رَذْلًا، وَالْحِكْمَةُ، وَالْحُظْوَةُ، فَهَذَا مَا يَسْتَعْبَطُ لِلْعَاقِلِ بِعِلْمِهِ. فَطَوْبِي لِمَنْ عَقَلَ وَعَلِمَ.

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): وَأَمَّا عِلْمٌ؛ أَكْرَجَهُ بَخِيلٌ بِأَنَّهُ فَقِيرٌ بِأَنَّهُ جَوْدٌ، از آن، توانگری(بینایی و ثروت) حاصل می شود. و اگر چه بخیل باشد، جود، و اگر چه خوار باشد، ایم، و اگر چه بیمار باشد، سلامت، و اگر چه دور باشد، نزدیکی(قربت)، و اگر چه هرزه باشد، شرم، و اگر چه پست باشد، والایی، و اگر چه حقیر باشد، شرافت و حکمت و منزلت. اینها چیزهایی هستند که از دانش خردمند برایش به دست می آیند. پس خوشابه حال آن که خرد ورزید و دانست!

تحف العقول، ص ۱۶ / بحار الأنوار، ج ۱، ص ۱۱۸

الإمام علي عليه السلام: كُلَّمَا ازدادَ عِلْمُ الرَّجُلِ زادَتِ عِنَائِيَّةُ بِنَفْسِهِ، وَبَذَلَ فِي رِياضَتِهَا وَصَلَاحِهَا جُهْدَهُ.
امام على عليه السلام: هر اندازه دانش انسان افزون گردد، تووجه وی نسبت به نفس خود، بیشتر می شود و در ریاضت و اصلاح خود، کوشش بیشتری مبذول می کند.

غرر الحكم، ح ۷۲۰۴ / عيون الحكم والمواعظ، ص ۳۹۷، ح ۶۷۱۸

عِدَّةُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ نُوحِ بْنِ شَعِيبِ النَّيْسَابُورِيِّ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ الْدَّهْقَانِ عَنْ دُرْسَتَ بْنِ أَبِي مَنْصُورٍ عَنْ عُرْوَةَ ابْنِ أَخِي شَعِيبِ الْعَقَرْقُوفِيِّ عَنْ شَعِيبٍ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ قَالَ سَمِعْتُ أَبَا عَبْدِ اللَّهِ عَيْقُولَ: كَانَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَيْقُولَ: يَا طَالِبَ الْعِلْمِ! إِنَّ الْعِلْمَ ذُو فَضَائِلَ كَثِيرَةٍ: فَرَأْسُهُ التَّوَاضُعُ وَعَيْنُهُ الْبَرَاءَةُ مِنَ الْحَسَدِ وَأَذْنُهُ الْفَهْمُ وَلِسَانُهُ الصَّدْقُ وَحِفْظُهُ الْفَحْصُ وَقَلْبُهُ حُسْنُ الْتَّيَّةِ وَعَقْلُهُ مَعْرِفَةُ الْأَشْيَاءِ وَالْأُمُورِ وَيَدُهُ الرَّحْمَةُ وَرِجْلُهُ زِيَارَةُ الْعُلَمَاءِ وَهِمَّتُهُ السَّلَامَةُ وَحِكْمَتُهُ الْوَرَعُ وَمُسْتَقْرَرُهُ التَّبَاجَاهُ وَقَائِدُهُ الْعَافِيَّةُ وَمَرْكَبُهُ الْوَفَاءُ وَسِلَاحُهُ لِيَنُ الْكَلِمَةُ وَسَيْفُهُ الرِّضَا وَقَوْسُهُ الْمُدَارَاهُ وَجَيْسُهُ مُحَاوِرَهُ الْعُلَمَاءِ وَمَالُهُ الْأَدْبُ وَذَخِيرَتُهُ اجْتِنَابُ الدُّنُوبِ وَزَادَهُ الْمَعْرُوفُ وَمَا وَهُ المُوَادَعَهُ وَدَلِيلُهُ الْهَدَى وَرَفِيقُهُ مَحَبَّهُ الْأَخِيَارِ.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): ای جویای دانش! دانش، فضیلت‌های بسیاری دارد: سرش فروتنی است، و چشمتش دوری از حسد، و گوشش فهم، و زبانش راستی، و حافظه‌اش جستجو(در بی حقیقت)، و دلش خوش‌نیتی، و خردش شناخت چیزها و کارها، و دستش رحمت، و پایش دیدار دانشمندان، و همتش سلامت، و حکمتش پارسایی، و قرارگاهش رهایی، و جلودارش عافیت، و مركبیش وفا، و سلاحدش نرمی سخن، و شمشیرش

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

خشنودی، و کمانش سازگاری، و سپاهش گفتگو با دانشمندان، و دارایی اش ادب، و اندوخته اش پرهیز از گناهان، و توشه اش نیکی، و آبش واگذاری، و رهنمايش هدایت، و یارش دوستی نیکان.

الكافی، ج ۱، ص ۴۸

تحف العقول، ص ۲۰۰ / بحار الأنوار، ج ۱، ص ۱۷۵

عن علیٰ عليه السلام: رَأْسُ الْعِلْمِ التَّوَاضُعُ، وَبَصَرُهُ الْبَرَاءَةُ مِنَ الْحَسَدِ، وَسَمْعُهُ الْفَهْمُ، وَلِسَانُهُ الصَّدْقُ، وَقَلْبُهُ حُسْنُ النَّيَّةِ، وَعَقْلُهُ مَعْرِفَةُ أَسْبَابِ الْأَمْرِ. وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ: التَّقْوَى، وَاجْتِنَابُ الْهَوَى، وَاتِّبَاعُ الْحَقِّ، وَمُجَابَةُ الْذُنُوبِ، وَمَوَدَّةُ الْإِخْوَانِ، وَالْاسْتِمَاعُ مِنَ الْعُلَمَاءِ، وَالْقَبْولُ مِنْهُمْ. وَمِنْ ثَمَرَاتِهِ: تَرْكُ الْاِتِّقَامِ عِنْدَ الْقُدْرَةِ، وَاسْتِقْبَاحُ مُقَارَبَةِ الْبَاطِلِ، وَاسْتِحْسَانُ مُتَابَعَةِ الْحَقِّ، وَقَوْلُ الصَّدِيقِ، وَالتَّجَافِي عَنْ سُرُورِ فِي غَفَلَةٍ، وَعَنْ فِعْلٍ مَا يُعِقِّبُ نَدَامَةً. وَالْعِلْمُ يَرِيدُ الْعَاقِلَ عَقْلًا، وَبِورُثُ مُتَعَلَّمَهُ صِفَاتِ حَمْدٍ، فَيَجْعَلُ الْحَلِيمَ أَمِيرًا، وَذَا الْمَشْوَرَةِ وَزِيرًا، وَيَقْمَعُ الْجِرَحَ، وَيَخْلُعُ الْمَكْرَ، وَيُمْيِثُ الْبُخْلَ، وَيَجْعَلُ مُطْلَقَ الْوَحْشِ مَأْسُورًا، وَيُعِيدُ السَّدَادِ قَرِيبًا.

امیرالمؤمنین (علیه السلام): سر علم فروتنی و تواضع است، و چشم آن تهی بودن از حسادت، و گوش آن فهم، و زبان آن راستگویی، و قلب آن نیت نیکو، و عقل آن شناخت اسباب امور؛ و از ثمرات آن است: تقوی، و دوری گریدن از هوس و هوی، و پیروی از هدایت، و پرهیزکردن از گناهان، و دوست داشتن برادران، و گوش دادن به سخنان دانشمندان و پذیرفتن از ایشان .. نیز از ثمرات آن است: فروگذاشتن انتقام با قدرت، و قبیح شمردن ارتکاب باطل، و پسندیدن پیروی از حق، و گفتار راست، و دوری گزیدن از شادی به غفلت، و از انجام دادن هر کار که مایه پشیمانی شود. علم بر عقل عاقل می افزاید، و در آموزنده خود صفات پسندیده می آفریند .. و آزار سرکوب می کند، و مکر را از کار می اندازد، و بخل را می کشد، و جانور وحشی را به بند می اندازد، و آدمی را به درستی در گفتار و کردار می رساند .. گرداند و آزر را ریشه کن می سازد و نیرنگ را کنار می زند و بخل را می اند و رمیده را مهار می کند و استواری را پیش می آورد.

مطلوب المسؤول، ص ۴۸ / بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۶، ح ۵۷

پیوست شماره ۱۰: تاکید روایات بر عمومی‌سازی و تسهیل تجارت برای فقراء و عموم

مردم

روایات فراوانی در مورد تاکید بر عمومی‌سازی تجارت وارد شده است؛ که به دسته آن اشاره می‌شود:

دسته اول روایات: ترک تجارت عامل نقصان عقل

عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ حَمَادِ بْنِ عُثْمَانَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَقْلَ قَالَ: «تَرْكُ التَّجَارَةِ يَنْهَا عَقْلُ».

امام صادق(علیه السلام): «ترک کردن تجارت، عقل را کم می‌کند.»

الکافی، ج ۵، ص ۱۴۸ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۲

وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۳

عِدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنِ ابْنِ فَضَالٍ عَنِ ابْنِ بُكَيْرٍ عَمَّنْ حَدَّثَهُ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَقْلَ قَالَ: «الْتَّجَارَةُ تَزِيدُ فِي الْعُقْلِ».

امام صادق(علیه السلام): «تجارت کردن، عقل را زیاد می‌کند.»

الکافی، ج ۵، ص ۱۴۸ / من لایحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۹۱ / وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۲

قَالَ الصَّادِقُ عَ: «تَرْكُ التَّجَارَةِ مَذْهَبَةُ الْعُقْلِ».

امام صادق(علیه السلام): «ترک کردن تجارت، از بین برندگی عقل است.»

من لایحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۹۲ / وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۷

أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ أَبِي الْجَهْمِ عَنْ فُضَيْلِ الْأَعْوَرِ قَالَ: شَهِدتُ مُعَاذَ بْنَ كَثِيرٍ وَقَالَ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ: «إِنِّي قَدْ أَيْسَرْتُ فَادْعُ التَّجَارَةَ فَقَالَ إِنَّكَ إِنْ فَعَلْتَ قَلْ عَفْلُكَ أَوْ تَحْوُهُ».

معاذ بن کثیر به امام صادق علیه السلام عرض کرد: من تو انگر شده‌ام؛ آیا تجارت را رهای کنم؟ امام علیه السلام فرمود: «اگر چنین کنی، عقلت کا هاش می‌یابد.» یا سخنی شبیه به این فرمود.

الکافی، ج ۵، ص ۱۴۸ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۲

(سنده تهذیب: أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ أَبِي الْجَهْمِ عَنْ فُضَيْلِ الْأَعْوَرِ قَالَ شَهِدتُ مُعَاذَ بْنَ كَثِيرٍ قَالَ: قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

مُحَمَّد بْن يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ عَلَيِّبْنِ الْحَكَمِ عَنْ أَبِي الْفَرْجِ الْقُمْيِّ عَنْ مُعَاذِبِيَّاعِ الْأَكْسِيَّةِ قَالَ: قَالَ لِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ يَا مُعَاذُ أَصْعَفْتَ عَنِ التِّجَارَةِ أَوْ رَاهَدْتَ فِيهَا قُلْتُ مَا ضَعْفْتُ عَنْهَا وَ مَا رَاهَدْتُ فِيهَا قَالَ فَمَا لَكَ قُلْتُ كُنَّا تَنْتَظِرُ أَمْرًا وَ ذَلِكَ حِينَ قُتِلَ الْوَلِيدُ وَ عِنْدِي مَالٌ كَثِيرٌ وَ هُوَ فِي يَدِي وَ لَيْسَ لِأَحَدٍ عَلَيِّشِي وَ لَا أَرَانِي آكُلُهُ حَتَّى أَمُوتَ فَقَالَ تَرَكْهَا فَإِنَّ تَرَكَهَا مَذْهَبَةً لِلْعَقْلِ اسْعَ عَلَى عِيَالِكَ وَ إِيَّاكَ أَنْ يَكُونَ هُمُ السَّعَةَ عَلَيْكَ.

معاذ لباس فروش می گوید: «امام صادق عليه السلام به من فرمود: ای معاذ! در تجارت سست شدی بلکه از آن کناره گرفته‌ای! معاذ گفت: در تجارت سست نشده‌ام و از آن کناره‌گیری نکرده‌ام. امام عليه السلام فرمود: پس تو را چه شده است؟ گفتم: منتظر قیام شما هستم [یا منتظر دستور مجدد شما برای تجارت هستم] - این ماجرا مربوط به زمان کشته شدن ولید بن عبدالملک بود - و من مال بسیاری دارم که در اختیارم هست و به احدي بدھکار نیستم و گمان نمی‌کنم که تا پایان عمرم نیز تمام شود.» امام عليه السلام فرمود: تجارت را رها نکن؛ زیرا ترك آن عقل را از بین می‌برد. برای خانوادهات تلاش کن و پیرهیز از این‌که آنان برای تو کار و تلاش کنند.

الكافی، ج ۵، ص ۱۴۸ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۲

(سند تهذیب: أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ عَلَيِّبْنِ الْحَكَمِ عَنْ أَبِي الْفَرْجِ عَنْ مُعَاذِبِيَّاعِ الْأَكْسِيَّةِ قَالَ: (قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ إِنِّي قَدْ هَمَنْتُ أَنْ أَدْعَ السُّوقَ وَ فِي يَدِي شَيْءٌ قَالَ إِذَا يَسْقُطُ رَأْيُكَ وَ لَا يُسْتَعَانَ بِكَ عَلَى شَيْءٍ) [کُنْتُ أَنْتَظِرُ أَمْرَكَ بَدْلَ كُنَّا تَنْتَظِرُ أَمْرًا]

مُحَمَّد بْن يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ مَنْصُورٍ عَنْ مُعَاذِبِنِ كَثِيرٍ بِيَّاعِ الْأَكْسِيَّةِ قَالَ: «قُلْتُ لِأَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ إِنِّي قَدْ هَمَنْتُ أَنْ أَدْعَ السُّوقَ وَ فِي يَدِي شَيْءٌ قَالَ إِذَا يَسْقُطُ رَأْيُكَ وَ لَا يُسْتَعَانَ بِكَ عَلَى شَيْءٍ».

معاذ بن کثیر لباس فروش به امام صادق عليه السلام عرض کرد: «اموالی در اختیار دارم و تصمیم گرفته‌ام بازار را رها کنم. امام عليه السلام فرمود: در این صورت نظرت از ارزش و اعتبار ساقط می‌شود و در هیچ موردی از تو درخواست کمک نمی‌شود.»

الكافی، ج ۵، ص ۱۴۹ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۳

(سند تهذیب: أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِنَانٍ عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ مَنْصُورٍ عَنْ مُعَاذِبِنِ كَثِيرٍ بِيَّاعِ الْأَكْسِيَّةِ تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۳۲۹)

(سند ۲: مُحَمَّد بْن يَحْيَى عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَنْ أَبِيهِ عَنِ ابْنِ سِنَانٍ عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ مَنْصُورٍ عَنْ مُعَاذِبِنِ كَثِيرٍ صَاحِبِ الْأَكْسِيَّةِ)

مترجم و محقق کافی در معنای این روایت اینچنین نگاشته‌اند:

«أَيْ يَنْقُصُ عَقْلَكَ، وَ لَا يَرْجِعُ النَّاسُ إِلَيْكَ فِي تَدْبِيرِ أَمْوَالِهِمْ، وَ لَا يَشَارُونَكَ فِي إِصْلَاحِ أَمْوَالِهِمْ، فَصَرْتَ حَقِيرًا فِي أَعْيُنِ النَّاسِ وَ عَارِيًّا عَنِ الاعتْبَارِ».

يعنى: عقلت کم می‌شود، و مردم در تدبیر کارهایشان به تو مراجعه نمی‌کنند، و از تو مشورت نمی‌گیرند، پس در چشم مردم حقیر و کم ارزش می‌گردی و از اعتبار می‌افتد.

تحقيق و تصحیح کافی: غفاری علی اکبر و آخوندی، محمد / الکافی (طبع اسلامیة)، ج ۵، ص ۱۴۹

عنه (ای: أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَيْسَى) عَنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلَيٍّ عَنْ أَسْبَاطِ بْنِ سَالِمٍ بَيَّاعِ الرُّطْبَى قَالَ: «سَأَلَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَيْوَمًا وَ أَنَا عِنْدُهُ عَنْ مُعاذِ بَيَّاعِ الْكَرَابِيسِ فَقَيْلَ تَرَكَ التِّجَارَةَ فَقَالَ عَمَلُ الشَّيْطَانِ عَمَلُ الشَّيْطَانِ مَنْ تَرَكَ التِّجَارَةَ ذَهَبَ ثُلُثًا عَقْلَهُ أَمَا عَلِمَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَدَمْتُ عِبْرًا مِنَ الشَّامِ فَاشْتَرَى مِنْهَا وَ اتَّجَرَ فَرَبِحَ فِيهَا مَا قَضَى دَيْنَهُ». اسباط بن سالم می گوید: روزی نزد امام صادق (علیه السلام) بودم که ایشان در مورد معاذ لباس فروش سوال کردند. به ایشان عرض شد که: معاذ تجارت را ترک کرده است. پس حضرت فرمود: این کار او کار شیطان است! کار شیطان! هر کس تجارت را ترک کند دو سوم عقلش از بین می رود! آیا معاذ نمی دانست که رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نزد کاروانی از شام رفتند و از آن چیزی خریدند و با آن تجارت کردند و سودی بردن که با آن سود بدھی خود را پرداخت نمودند.

تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۴ عوالي الثنائي، ج ۳، ص ۱۹۴ (با اندکی تفاوت) / وسائل الشيعة، ج ۱۷، ص ۱۷

دسته دوم روایات: تجارت باعث محرومیت زدایی و رفع فقر

أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ يَحْيَى عَنْ جَدِّهِ الْحَسَنِ بْنِ رَاشِدٍ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ قَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ: تَعَرَّضُوا لِلتِّجَارَةِ فَإِنَّ فِيهَا غَنَّى لَكُمْ عَمَّا فِي أَيْدِي النَّاسِ. امیر المؤمنین (علیه السلام): متعرض تجارت شوید؛ چرا که در آن بی نیازی از آنچه در دست مردم است می باشد.

الکافی، ج ۵، ص ۱۴۹ / من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۹۳ (مرسلا) / الخصال، ج ۲، ص ۶۲۱

سنده خصال: حدیث الأزیعماة: حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيِّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَيْسَى بْنِ عَيْبَدٍ الْيُقْطِينِي عَنِ الْقَاسِمِ بْنِ يَحْيَى عَنْ جَدِّهِ الْحَسَنِ بْنِ رَاشِدٍ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ وَ مُحَمَّدِ بْنِ مُسْلِمٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ جَدِّي عَنْ أَبَائِهِ عَ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَمَ أَصْحَابَهُ فِي مَجْلِسٍ وَاحِدٍ أَزْبَعَمَاةً بَابِ مِمَّا يُصْلِحُ لِلْمُسْلِمِ فِي دِينِهِ وَ دُنْيَاهُ قَالَ: ... الوافي، ج ۱۷، ص ۱۲۴ / وسائل الشيعة، ج ۱۷، ص ۱۱ و ۱۲ (وفیه: للتجارات بدل للتجاره) / هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام، ج ۶، ص ۱۱ / بحار الأنوار، ج ۱۰، ص ۱۰۰ و ۹۶ / جامع أحاديث الشيعة (البروجردي)، ج ۲۲، ص ۲۷۴

عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ مُحَمَّدِ الرَّغْفَرَانِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: «مَنْ طَلَبَ التِّجَارَةَ اسْتَغْنَى عَنِ النَّاسِ قُلْتُ وَ إِنْ كَانَ مُعِيلًا؟ قَالَ: وَ إِنْ كَانَ مُعِيلًا إِنَّ تِسْعَةً أَعْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ».

محمد زعفرانی از امام صادق(علیه السلام): «هر کس تجارت را طلب کند (به دنبال تجارت باشد)، از مردم بی نیاز می گردد». گفتم: «اگر چه معیل (و صاحب اهل و عیال) باشد؟» فرمود: «بله؛ اگرچه معیل باشد؛ همانا نه قسمت از ده قسمت رزق در تجارت است.»

مصادر اصلی: الکافی، ج ۵، ص ۱۴۸ / تهذیب الأحكام، ج ۷، ص ۳ [عن سنده کافی]

منابع دیگر: وسائل الشيعة، ج ۱۷، ص ۱۱ / الوافي، ج ۱۷، ص ۱۲۲ / جامع أحاديث الشيعة، ج ۲۲، ص ۲۷۴

رَوَى رَوْحٌ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: «تِسْعَةُ أَعْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ».

امام صادق(عليه السلام): «نُهْ قسمت از ده قسمت رزق در تجارت کردن است.»

مصدر اصلی: من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۲۳۳

منابع دیگر: وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۰ / الواقی، ج ۱۷، ص ۱۲۶

(الشیخ أبو الفتوح فی تفسیره): عَنْهُ صَاحِبُ الْأَنْوَارِ قَالَ: «تِسْعَةُ أَعْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ».

مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۹

حَدَّثَنَا يَدْلِكُ أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ الْقَطَانُ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ يَحْيَى بْنِ زَكْرِيَّا عَنْ بَكْرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ حَبِيبٍ عَنْ تَمِيمٍ بْنِ بُهْلُولٍ عَنْ سَعِيدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْمَخْرُومِيِّ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ زَيْدٍ عَنْ أَبِيهِ زَيْدٍ بْنِ عَلَيٍّ عَنْ أَبِيهِ عَلَيٍّ بْنِ الْحُسَيْنِ عَنْ أَبِيهِ الْحُسَيْنِ بْنِ عَلَيٍّ عَنْ أَبِيهِ عَلَيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَنِ النَّبِيِّ صَاحِبِ الْأَنْوَارِ قَالَ: «تِسْعَةُ أَعْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ وَالْجُزْءُ الْبَاقِي فِي السَّابِيعَاءِ؛ يَعْنِي الغَنَمَ».

امیرالمؤمنین(عليه السلام) از پیامبر(صلی الله علیه وآلہ): «نُهْ قسمت از ده قسمت رزق در تجارت و بقیه آن در گوسفند است.»

مصدر اصلی: الخصال، ج ۲، ص ۴۴۶

منابع دیگر: وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۰ / بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۵

قَالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: «تِسْعَةُ أَعْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ، وَوَاحِدٌ فِي غَيْرِهَا. وَرُوِيَ: وَوَاحِدٌ فِي السَّابِيعَاءِ يَعْنِي: الغَنَمَ».

امیرالمؤمنین(عليه السلام): «نُهْ قسمت از ده قسمت رزق در تجارت و یکی از آن در غیر آن است. و روایت شده که: یکی از آن در گوسفند است.»

هدایة الأمة إلى أحكام الأئمة عليهم السلام(شیخ حرّ)، ج ۴، ص ۱۱

ما رُوِيَ عَنِ النَّبِيِّ صَاحِبِ الْأَنْوَارِ قَالَ: «تِسْعَةُ أَعْشَارِ الرِّزْقِ فِي التِّجَارَةِ وَالْجُزْءُ الْبَاقِي فِي السَّابِيعَاءِ؛ يَعْنِي الغَنَمَ».

از پیامبر(صلی الله علیه وآلہ) روایت شده است که فرمود: «نُهْ قسمت از ده قسمت رزق در تجارت است، و یک جزء باقیمانده در سابیع است؛ و مراد از سابیع: گوسفند است.»

مصدر اصلی: الخصال، ج ۲، ص ۴۴۶

منابع دیگر: وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۰ / بحار الأنوار، ج ۶۱، ص ۱۱۸

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

عَنِ النَّبِيِّ صَ قَالَ: «الرِّزْقُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ مِنْهَا فِي التِّجَارَةِ وَ وَاحِدٌ فِي عَيْرِهَا». رسول خدا (صلی الله علیه وآل‌ه) : «رزق ده جزء دارد که نه قسمت از آن در تجارت کردن است و یکی (باقيماده) از آن در غیر تجارت.»

مصدر اصلی: عوالی الثنالی، ج ۲، ص ۲۴۲

منابع دیگر: مستدرک الوسائل، ج ۱۳، ص ۱۰

أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَاصِمِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ النَّهْدِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَىٰ عَنْ شَرِيفِ بْنِ سَابِقٍ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ أَبِي قُرَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ: «... بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ فَإِنِّي قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَ يَقُولُ الرِّزْقُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي التِّجَارَةِ وَ وَاحِدَةٌ فِي عَيْرِهَا».

امیرالمؤمنین(علیه السلام): «تجارت کنید تا خداوند به شما برکت بدهد؛ چرا که من از رسول خدا (صلی الله علیه وآل‌ه) شنیدم که می فرمود: همانا رزق ده جزء دارد که نه قسمت از آن در تجارت و یکی (باقيماده) در غیر از تجارت است.»

مصدر اصلی: الكافی، ج ۵، ص ۳۱۸ / من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۹۲ / الغارات، ج ۲، ص ۸۲۴

منابع دیگر: وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۲ و ج ۲۰، ص ۷۱ / بحار الأنوار، ج ۴۲، ص ۱۶۰

فَالَّذِي قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَ يَقُولُ إِنَّ الرِّزْقَ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ فِي التِّجَارَةِ وَ وَاحِدَةٌ فِي عَيْرِهَا.

من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۹۲

عدة الداعي ونجاح الساعي، ص ۸۲

الواfi، ج ۱۷، ص ۱۲۶ / بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۱۳ / وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۲ (نقلًا عن الكافی)

سند وسائل: وَعَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ الْعَاصِمِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ النَّهْدِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَىٰ عَنْ شَرِيفِ بْنِ سَابِقٍ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ أَبِي قُرَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ فِي حَدِيثٍ أَنَّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَ قَالَ لِلْمُوَالِي

أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْعَاصِمِيُّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ النَّهْدِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلَىٰ عَنْ شَرِيفِ بْنِ سَابِقٍ عَنِ الْفَضْلِ بْنِ أَبِي قُرَةَ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: أَتَتِ الْمُوَالِيِّ أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ عَ فَقَالُوا نَسْكُو إِلَيْكَ هُوَ لَاءُ الْعَرَبِ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَ كَانَ يُعْطِينَا مَعْهُمُ الْعَطَائِيَا بِالسَّوْيَّةِ وَ زَوْجَ سَلْمَانَ وَ بِلَالًا وَ صَهْيَيَا وَ أَبْوَا عَلَيْنَا هُوَ لَاءُ وَ قَالُوا لَا نَفْعَلُ فَذَهَبَ إِلَيْهِمْ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ فَكَلَمَهُمْ فِيهِمْ فَصَاحَ الْأَعْارِيْبُ أَبِيَنَا ذَلِكَ يَا أَبَا الْحَسَنِ أَبِيَنَا ذَلِكَ فَخَرَجَ وَ هُوَ مُغَضَّبٌ يَجْرُّ رِدَافَةً وَ هُوَ يَقُولُ يَا مَعْشَرَ الْمُوَالِيِّ إِنَّ هُوَ لَاءُ قَدْ صَيَّرُوكُمْ بِمَنْزِلَةِ الْيَهُودِ وَ النَّصَارَى يَتَرَوَّجُونَ إِلَيْكُمْ وَ لَا يُرَوُّجُونَكُمْ وَ لَا يُعْطُونَكُمْ مِثْلَ مَا يَأْتُدُونَ فَاتَّجِرُوا بَارَكَ اللَّهُ لَكُمْ فَإِنِّي قَدْ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَ يَقُولُ الرِّزْقُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَجْزَاءٍ فِي التِّجَارَةِ وَ وَاحِدَةٌ فِي عَيْرِهَا.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

فضل بن ابی قرّه از امام صادق علیه السلام روایت می کند: «گروهی از مسلمانان غیر عرب خدمت علی علیه السلام آمدند و گفتند: «ما از این اعراب نزد شما شکایت می کنیم. همانا رسول خدا صلی الله علیه و آله بخششها را میان ما و آنها به طور مساوی تقسیم می کرده و سلمان و بلال و صحیب را به ازدواج درآورد ولی اینها درباره ما از این کار خودداری می کنند و می گویند ما چنین نمی کنیم. علی علیه السلام به سوی اعراب رفت و درباره مسلمانان غیر عرب با آنها سخن گفت ولی عربها فریاد برآوردنده: ای ابوالحسن علیه السلام، ما از این کار خودداری می کنیم! ما از این کار خودداری می کنیم! علی علیه السلام [از میان آنان] بیرون رفت، درحالی که از شدت خشم، عباش را بر زمین می کشید و به [غیر اعراب] می گفت: ای گروه غیر عرب! اینها با شما همانند یهودیان و مسیحیان رفتار می کنند. با زنان تان ازدواج می کنند ولی به شما زن نمی دهند و مثل آنچه می گیرند به شما نمی دهند. پس به تجارت روی آورید، خداوند به شما برکت دهد، همانا من از رسول خدا علیه السلام شنیدم که فرمود: روزی ده بخش است؛ نه بخش آن در تجارت و یکی در غیر آن است.»

الکافی، ج ۵، ص ۳۱۸

وسائل الشیعه، ج ۲۰، ص ۷۱ / بحار الأنوار، ج ۴۲، ص ۱۶۰

وَقَالَ أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَ: «اتَّجِرُوا بِأَرَكَ اللَّهَ لَكُمْ فَإِنِّي سَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ صَ يَقُولُ إِنَّ الرِّزْقَ عَشَرَةً أَجْزَاءٍ تِسْعَةً فِي التِّجَارَةِ وَوَاحِدَةٌ فِي غَيْرِهَا.»

امیرالمؤمنین(علیه السلام): «تجارت کنید تا خداوند به شما برکت بدده؛ چرا که من از رسول خدا (صلی الله علیه وآل‌ه) شنیدم که می فرمود: همانا رزق ده جزء دارد که نه قسمت از آن در تجارت و یکی (باقیمانده) در غیر از تجارت است.»

مصدر اصلی: عده الداعی و نجاح الساعی، ص ۸۲

منابع دیگر: بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۱۳

الْخِصَالُ، عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ يَحْيَى الْعَطَّارِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَحْمَدَ الْأَشْعَرِيِّ عَنْ سَهْلِ بْنِ زِيَادٍ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ يَرِيدَ عَنْ سُفْيَانَ الْحَرَرِيِّ عَنْ عَبْدِ الْمُؤْمِنِ الْأَنْصَارِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ: «الْبَرَكَةُ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ أَعْشَارِهَا فِي التِّجَارَةِ وَالْعُشْرُ الْبَاقِي فِي الْجُلُودِ.»

امام باقر(علیه السلام) از پیامبر(صلی الله علیه وآل‌ه): «برکت ده جزء دارد که نه قسمت از ده قسمت آن در تجارت و بقیه آن در جلود (پوست‌ها) است.»

مصدر اصلی: الخصال، ج ۲، ص ۴۴۵

منابع دیگر: وسائل الشیعه، ج ۱۷، ص ۱۰ / بحار الأنوار، ج ۱۰۰، ص ۴ / جامع أحادیث الشیعه، ج ۲۲، ص ۲۷۲

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

وَرُوِيَ عَنْ أَبْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ الْبَرَكَةَ عَشَرَةً أَجْزَاءٍ فَتِسْعَةً مِنْهَا فِي التَّجَارَةِ وَوَاحِدَةٌ فِي سَائِرِ الْأَشْيَاءِ».

معدن الجوادر و رياضة الخواطر، ص ۷۱

کاهش رانت (افزایش کیفیت و کاهش قیمت کالاها)؛ دلیلی دیگر بر عمومی‌سازی تجارت

خاصیت سوم: جلوی رانت را می‌گیرد. فرض کنید مثلاً اگر یک شهری ده توزیع‌کننده و ده شرکت (مثل افق کوروش، جانبو و...) از شرکت‌های زنجیره‌ای را داشته باشد؛ این شرکت‌ها تعیین‌کننده قیمت و کیفیت می‌شوند. اما اگر در یک شهری هزار نفر تولیدکننده وجود داشت؛ اتفاقاً تجارت بیشتر به "کاهش قیمت" منجر می‌شود به "افزایش کیفیت" منجر می‌شود. چون افراد زیادی [تولید و] توزیع کالا را انجام می‌دهند، لذا شما گزینه‌های فراوانی برای خرید دارید و از هر کسی خرید نمی‌کنید بلکه از کسی که خرید می‌کنید که کالایی با کیفیت بالاتری تولید کند. خیلی خاصیت این چنینی بر تجارت‌های عمومی بار است. لذا شما در خدمات کالبدی یک شهر باید کاری کنید که مردم بیشتر تجارت کنند.

حجت الاسلام و المسلمین علی کشوری، مکتوب تبیین طرح تمدنی محله امام رضا (علیه السلام)، ص ۴۶

پیوست شماره ۱۱: محوریت مساجد (خصوصاً مساجد جامع) در اداره شهر

«إِنَّمَا يَعْمَلُ مَسَاجِدُ اللَّهِ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الرِّزْكَةَ وَلَمْ يَخْشَ إِلَّا اللَّهُ فَعْسَى أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ»

آبادکردن مساجد خدا فقط در صلاحیت کسانی است که به خدا و روز قیامت ایمان آورده و نماز را برابر داشته و زکات پرداخته و جز از خدا ترسییده‌اند؛ پس امید است که اینان از هدایت یافتگان باشند.

سوره مبارکه توبه، آیه ۱۸

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَازَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلٍ وَلَيَحْلُمُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشَهُدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ * لَا تَقْمُ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أَسَسَ عَلَى النَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقْوَمَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ.

و [از منافقان] کسانی هستند که بر پایه دور و نفاق، مسجدی (مسجد ضرار) ساختند برای آسیب رساندن و ترویج کفر و تفرقه افکنی میان مؤمنان و کمین‌گاهی برای [گردآمدن] کسانی که پیش از این با خدا و پیامبر ش جنگیده بودند، سوگند سخت می‌خورند که ما با ساختن این مسجد جز خوبی [و خدمت] قصدی نداشتیم، ولی خدا گواهی می‌دهد که بی تردید آنان دروغگویند * هرگز [برای عبادت و نماز] در آن مسجد نایست، قطعاً مسجدی که از نخستین روز بر پایه تقوا بنا شده شایسته‌تر است که در آن [به نمازو عبادت] باشیستی، در آن مردانی هستند که خواهان پاکیزگی [و طهارت جسم و جان] هستند و خدا پاکیزگان را دوست دارد.

سوره مبارکه توبه، آیات ۱۰۷ و ۱۰۸

اولین اقدام پیامبر ﷺ در شهر مدینه: بناء مسجد و ایجاد نظم اجتماعی به محوریت آن

اولین مسجد: مسجد قبا

ورود پیامبر (علیه الصلاة والسلام) به مدینه روز دوشنبه دوازدهم ربیع الاول بود و ده سال تمام آنچا بود. وقتی او (علیه الصلاة والسلام) به مدینه رسید در قبا بر سعد بن خیثمه فرود آمد و مسجد قبا را بساخت و روز دوشنبه و سه شنبه و چهارشنبه و پنجمشنبه در قبا بود روز جمعه چاشتگاه به راه افتاد و مردم انصار طایفه بهه طایفه آمدند و هر گروه تقاضا داشتند پیش آنها فرود آید و مهار شتران را می‌گرفتند که آنرا می‌کشید و می‌فرمود «بگذارید برود که مامور است».

مروح الذهب (مسعودی، قرن چهارم) / ترجمه، ج ۱، ص ۶۳۵

عَلَيْيِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبْنِ أَبِيهِ عُمَيْرٍ عَنْ حَمَادِ بْنِ عِيسَى عَنِ الْحَلَبِيِّ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ قَالَ: سَأَلَتْهُ عَنِ الْمَسْجِدِ الَّذِي أَسْسَى عَلَى التَّقْوَى؟ قَالَ: مَسْجِدُ قُبَّا.

به نقل از حلبی: از امام صادق (علیه السلام) درباره مسجدی که بر پایه تقوا بنیان نهاده شده (در آیه ۱۰۸ سوره توبه)، پرسیدم [که کدام مسجد است؟] فرمود: «آن، مسجد قباست».

الکافی، ج ۳، ص ۲۹۶ / تهذیب الأحكام، ج ۳، ص ۲۶۱ (با اسناد کافی)

تفسیر العیاشی، ج ۲، ص ۱۱۱

الوافي، ج ۱۴، ص ۱۳۸۵ / وسائل الشیعة، ج ۵، ص ۲۸۵ / بحار الأنوار، ج ۱۹، ص ۱۲۱

دو مین مسجد: مسجد النبی

اعلام الوری: قَالَ عَلَيْيِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَلَّى فِي الْمِرَبَدِ بِأَصْحَابِهِ، فَقَالَ لِأَسْعَدِ بْنِ زُرَارَةَ: اشْتَرِ هَذَا الْمِرَبَدَ مِنْ أَصْحَابِهِ فَسَأُومُ الْيَتَمَيْمِينَ عَلَيْهِ، فَقَالَ: هُوَ لِرَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ: لَا إِلَّا يُشَمِّنُ، فَاشْتَرَاهُ بِعَشْرَةِ دَنَانِيرٍ وَكَانَ فِيهِ مَاءٌ مُسْتَنَقٌ، فَأَمْرَرَهُ رَسُولُ اللَّهِ فَسَيَّلَ، وَأَمْرَرَ بِاللَّبَنِ فَضَرَبَ، فَبَنَاهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ، فَحَفَرَهُ فِي الْأَرْضِ، ثُمَّ أَمْرَرَ بِالْحِجَارَةِ فَنَقَلَتْ مِنَ الْحَرَّةِ فَكَانَ الْمُسْلِمُونَ يَنْقُلُونَهَا، فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ يَحْمِلُ حَجَرًا عَلَى بَطْنِهِ فَاسْتَقْبَلَهُ أَسِيدُ بْنُ حُصَيْرٍ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعْطِنِي أَحْمِلُهُ عَنِّكَ، قَالَ: لَا اذْهَبْ فَأَحْمِلُ غَيْرَهُ، فَنَقَلُوا الْحِجَارَةَ وَرَفَعُوهَا مِنَ الْحُفْرَةِ حَتَّى بَلَغَ وَجْهَ الْأَرْضِ، ثُمَّ بَنَاهُ أَوَّلًا بِالسَّعِيدَةِ لَبِنَةَ لَبِنَةً، ثُمَّ بَنَاهُ بِالسَّمِيطِ وَهُوَ لَبِنَةٌ وَنِصْفُ ثُمَّ بَنَاهُ بِالآشَى وَالدَّكَرِ لَبِنَتَيْنِ مُخَالِفَتَيْنِ وَرَفَعَ حَائِطَهُ قَامَةً، وَكَانَ مُؤَخَّرُهُ ذِرَاعَا فِي مِئَةٍ، ثُمَّ اشْتَدَ عَلَيْهِمُ الْحَرُّ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ أَظْلَلْتَ عَلَيْهِ ظِلَّاً فَرَفَعَ صَلَى اللَّهِ عَلَيْهِ وَآلِهِ أَسَاطِينَهُ فِي مُقَدَّمِ الْمَسْجِدِ إِلَى مَا يَلِي الصَّحْنَ بِالْخَشْبِ، ثُمَّ ظَلَّهُ وَأَلْقَى عَلَيْهِ سَعْفَ النَّخْلِ، فَعَاشُوا فِيهِ فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَوْ سَقَفْتَ سَقْفًا قَالَ: لَا عَرِيشُ كَعْرِيشٍ مُوسَى، الْأَمْرُ أَعْجَلُ مِنْ ذَلِكَ.

وَابْنَتَنِي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَصَلَّى مَنَازِلَهُ وَمَنَازِلَ أَصْحَابِهِ فِي حَوْلِ الْمَسْجِدِ وَخَطَّ لِأَصْحَابِهِ خِطْطًا فَبَنَوْا فِيهَا مَنَازِلَهُمْ وَكُلُّ شَرَعَ مِنْهُ بَابًا إِلَى الْمَسْجِدِ وَخَطَّ لِحَمْرَةَ وَشَرَعَ بَابَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ وَخَطَّ لِعَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَ مِثْلًا مَا خَطَّ لَهُمْ وَكَانُوا يَخْرُجُونَ مِنْ مَنَازِلِهِمْ فَيَدْخُلُونَ الْمَسْجِدَ. فَنَزَلَ عَلَيْهِ جَبْرِيلٌ عَ وَقَالَ يَا مُحَمَّدُ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكَ أَنْ تَأْمُرَ كُلَّ مَنْ كَانَ بَابَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ يَسْدُدُهُ وَلَا يَكُونُ لِأَحَدٍ بَابٌ إِلَى الْمَسْجِدِ إِلَّا لَكَ وَلِعَلَيِّ وَيَحِلُّ لِعَلَيِّ فِيهِ مَا يَحِلُّ لَكَ فَغَضِبَ أَصْحَابُهُ وَغَضِبَ حَمْرَةُ وَقَالَ أَنَا عَمَّهُ يَأْمُرُ بِسَدِّ بَابِي وَيَنْرُكُ بَابَ ابْنِ أَخِي وَهُوَ أَصْغَرُ مِنِّي فَجَاءَهُ فَقَالَ يَا عَمَّ لَا تَعْصِبَنَّ مِنْ سَدِّ بَابِكَ وَتَرْكِ بَابِ عَلَيِّ فَقَوَ اللَّهُ مَا أَمْرَتُ أَنَا بِذَلِكَ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَمْرَ بِسَدِّ أَبْوَابِكُمْ وَتَرْكِ بَابِ عَلَيِّ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ رَضِيَتُ وَسَلَّمْتُ لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

قَالَ وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَحِّيْثَ بَنَى مَنَازِلَهُ كَانَتْ فَاطِمَةُ عِنْدُهُ فَخَطَبَهَا أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَأَنْتَظِرُ أَمْرَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ ثُمَّ حَطَبَهَا عُمْرٌ فَقَالَ مِثْلَ ذَلِكَ فَقِيلَ لِعَلِيٍّ عِنْ لِمَ لَا تَحْطُبُ فَاطِمَةَ عَ قَالَ وَاللَّهِ مَا عِنْدِي شَيْءٌ فَقِيلَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَ لَا يَسْأَلُكَ شَيْئًا فَجَاءَ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَ فَاسْتَحْيَا أَنْ يَسْأَلَهُ فَرَجَعَ ثُمَّ جَاءَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي فَاسْتَحْيَا فَرَجَعَ ثُمَّ جَاءَ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَ يَا عَلِيٌّ أَلَكَ حَاجَةٌ قَالَ بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ فَقَالَ لَعَلَّكَ حِثَّ خَاطِبًا قَالَ نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَ هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ يَا عَلِيٌّ قَالَ مَا عِنْدِي يَا رَسُولَ اللَّهِ شَيْءٌ إِلَّا دَرِعِي فَزَوَّجَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَ عَلَى اشْتَيِّ عَشَرَةً أَوْ قِيَّةً وَ نَشَ [نَشًا] وَ دَفَعَ إِلَيْهِ دِرْعَهُ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ هَيَّئْ مَنْزِلًا حَتَّى تُحَوِّلَ فَاطِمَةَ إِلَيْهِ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا هَاهُنَا مَنْزِلٌ إِلَّا مَنْزِلٌ حَارِثَةَ بْنِ النُّعْمَانِ وَ كَانَ لِفَاطِمَةَ يَوْمَ بَنَى بَهَا أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عِنْ سِنِينَ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَ وَ اللَّهِ لَقَدِ اسْتَحْيَيْنَا مِنْ حَارِثَةَ قَدْ أَخْدَنَا عَامَةَ مَنَازِلِهِ فَبَلَغَ ذَلِكَ حَارِثَةَ فَجَاءَ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَا وَ مَالِي لِلَّهِ وَ لِرَسُولِهِ وَ اللَّهِ مَا شَيْءٌ أَحَبُّ إِلَيْيِ مَمَّا تَأْخُذُهُ وَ الَّذِي تَأْخُذُهُ أَحَبُّ إِلَيْيِ مَمَّا تَشْرُكَ فَجَرَاهُ رَسُولُ اللَّهِ حَيْرًا فَحَوَّلَ فَاطِمَةَ عَ إِلَيْ عَلِيٍّ فِي مَنْزِلِ حَارِثَةَ وَ كَانَ فِرَاشُهُمَا إِهَابٌ كَبَشْ جَعَلَ صُوفَهُ تَحْتَ جُنُوبِهِمَا.

ترجمه اعلامالوری: علی بن ابراهیم گوید: حضرت رسول در بد و ورود به مدینه در «مربد») [فضای باز پشت خانه‌ها (همان جایی که خرمaha را خشک می‌کردند) نماز می‌گذاردند، پس از چندی به اسعد بن زراره فرمودند این محل را از صاحبیش خریداری کنید، اسعد بن زراره در نظر گرفت این زمین را که متعلق به دو یتیم بود به قیمت زیادی خریداری کند، صاحبان زمین گفتند: ما او را به پیغمبر بخسیدیم، حضرت فرمود: من بدون ثمن زمین را قبول نمی‌کنم.

بعد از این مذاکرات زمین مزبور را به ده دینار خریدند، در این محل گودالی بود و آب‌های اطراف در آنجا جمع می‌شد، حضرت رسول با دست اشاره کردند و آن آب‌ها جاری شد و گودال خالی گردید، پس از آن امر فرمود مقداری خست تهیه کردند، پیغمبر شخصاً بنای مسجد را زیر نظر گرفتند، ابتداءً مقداری از زمین را گود کردند و با سنگ‌هایی، که از حرله آورده می‌شد یا به‌های مسجد را استوار نمودند.

افراد مسلمین از حره سنگ می‌آوردند، حضرت رسول نیز سنگ را در حالی که روی سینه خود گذاشته بود حمل می‌کرد، اسید بن حضیر عرض کرد: يا رسول الله اجازه بدھید من این سنگ را ببرم، فرمود: من این را خواهم برد شما بروید سنگ دیگری بیاورید!، پایه‌های مسجد را با سنگ تا برابر زمین آوردند، بعد از این مقداری را با یک خشت کار کردند، و بعد مختصراً را با یک خشت و نصفی بالا آوردند و بعد دو خشت بطور مخالف کار گذاشتند و دیوار را به اندازه قامت یک مردی بالا آوردند، و سطح مسجد هم باندازه صد ذرع بود.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

هنگامی که هوا گرم شد به حضرت رسول گفتند: خوب است سایه‌بانی بالای مسجد بگذاریم تا از گرمی و حرارت آفتاب آسوده باشیم، پیغمبر دستور داد چند ستون نصب کردند و مقداری سعف خرما روی آنها انداختند، پس از این گفتند:

يا رسول الله! اگر اين مسجد سقف داشت بهتر بود، فرمود: سایه‌بانی مانند سایه‌بان موسى برای ما کفايت ميکند، علاوه ما کارهای ديگري دارييم که لازم‌تر از اين کار است.

بعد از اين که بنای مسجد به پایان رسید، حضرت رسول برای خود و اصحابش در اطراف مسجد خانه‌هائی بنا کرد، و برای هر یك از آنها محل‌هائی معین کرد تا آنان خانه‌های خود را در آنجا بسازند، برای حمزه بن عبد المطلب و علی بن ابی طالب نيز جايی در نظر گرفت، پس از اين دستور داد از خانه‌ها بطرف مسجد دری باز کنند و از آنجا رفت و آمد کنند.

جب‌ريل نازل شد و فرمود: خداوند امر ميکند درهای خانه‌ها را که به مسجد باز می‌شود بیندید، جز در خانه خودت و علی بن ابی طالب که لازم نیست آنها را بیندید، در اين هنگام حمزه و بقیه اصحاب به خشم و غضب آمدند، حمزه گفت: من عمومی وی هستم امر ميکند در خانه مرا بینند! و لیکن علی که برادرزاده‌ام هست و از من کوچک‌تر است از اين جريان مستثنی است.

پیغمبر آمد و به حمزه گفت: ای عموم! ناراحت نباش و از بستن در خانه‌ات غصب نکن، به خداوند سوگند! من به اين موضوع امر نکرده‌ام، خداوند دستور داده است که درب خانه‌های شما را بیندم و از بستن در منزل علی خودداری کنم، حمزه عرض کرد: يا رسول الله! اکنون راضی شدم و تسليم خداوند و رسولش گردیدم.

علی بن ابراهيم گفت: هنگامی که حضرت رسول (صلی الله علیه و آله) خانه‌های خود را بنا میکرد، حضرت زهراء علیها السلام در خدمت آن جناب بود، ابو بکر فاطمه را از پیغمبر خواستگاری کرد، حضرت فرمود: من در انتظار فرمان خداوند هستم، بعد از ابوبکر عمر از حضرت، زهراء را خواستگاری نمود پیغمبر همان جواب اولی را دادند.

در اين هنگام به علی بن ابی طالب گفتند: چرا فاطمه را خواستگاری نمیکنی؟

گفت: من چیزی ندارم! گفتند: پیغمبر از شما چیزی نخواهد خواست علی بن ابی طالب علیه السلام خدمت حضرت رسول صلی الله علیه و آله آمدند و لیکن از شرم و حیا چیزی نگفتند و برگشتند، روز دیگر آمد باز مراجعت کرد.

روز سوم که خدمت پیغمبر رسید فرمود: يا علی! آیا حاجتی داری؟ عرض کرد: آری يا رسول الله! فرمود: شاید آمده‌ای فاطمه را خطبه کنی؟ عرض کرد:

آری يا رسول الله!، فرمود: از زندگی چه داری؟ عرض کرد، غير از يك زره چیزی ندارم.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

حضرت رسول صلی الله علیہ وآلہ فاطمہ علیہا السلام را به دوازده و نیم او قیه به علی بن ابی طالب عقد بستند، و امیر المؤمنین هم زره خود را به حضرت رسول دادند، پیغمبر فرمود:

اینک منزلی تهیه کن تا فاطمہ را آنجا بیاورند، علی علیه السلام عرض کرد: یا رسول الله ما جز منزل حارثة بن نعمان جای دیگری نداریم. روزی که حضرت زهرا را به منزل علی بن ابی طالب بردنده سال بیشتر نداشت پیغمبر میفرمود: ما از حارثة بن نعمان شرم داشتیم، زیرا که همه منزل او را گرفته بودیم، حارثه از این گفتار حضرت رسول اطلاع پیدا کرد و خدمت آن جناب رسید و عرض کرد: یا رسول الله! جان و مالم در راه خدا و پیغمبرش ارزشی ندارد، من آن را دوست دارم که تو از من گرفته باشی.

حضرت خاتم النبیین در باره وی دعا فرمود و برای او جزای خیر طلبید، پس از این حضرت فاطمہ را نزد علی بن ابی طالب علیه السلام در منزل حارثه بردنده، و بستر آنها در شب زفاف عبارت بود از یک پوست گوسفندی که روی او خوابیدند. (ترجمه اعلام الوری)

اعلام الوری باعلام الهدی، ص ۷۰
بحار الأنوار، ج ۱۹ ص ۱۱۱

عامل مهم پیوستگی روابط انسانی و افزایش مشارکت افراد محله

عَدَّةٌ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ عَلَيِّبْنِ حَدِيدٍ عَنْ مُرَازِمٍ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ بِالصَّلَاةِ فِي الْمَسَاجِدِ - وَ حُسْنِ الْجِوَارِ لِلنَّاسِ وَ إِقَامَةِ الشَّهَادَةِ وَ حُضُورِ الْجَنَائِزِ؛ إِنَّ اللَّهَ لَا يُبَدِّلُ لَكُمْ مِنَ النَّاسِ إِنَّ أَحَدًا لَا يَسْتَغْنِي عَنِ النَّاسِ حَيَاةً وَ النَّاسُ لَا يُبَدِّلُ لِيَخْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ .

امام جعفر صادق (علیه السلام): بر شما باد به نماز در مسجدها، حسن همچوای با مردم، اقامه شهادت و حضور جنازه‌ها! چرا که برای شما از مردم چاره‌ای نیست، هیچ کس در طول حیات خویش از مردم بی‌نیاز نیست، و مردم بعضی به بعض دیگر نیازمند هستند.

الكافی، ج ۲، ص ۶۳۵

الأمالي (للمفید)، ص ۱۸۶

سند امالي: عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ الْوَلِيدِ عَنْ أَبِيهِ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الصَّفَارِ عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ مَعْرُوفٍ عَنْ عَلَيِّبْنِ مَهْرَيَارِ عَنْ عَلَيِّبْنِ حَدِيدٍ عَنْ مُرَازِمٍ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ

بحار الأنوار، ج ۷۸، ص ۲۶۴ / الوافي، ج ۵، ص ۵۲۳ / وسائل الشيعة، ج ۱۲، ص ۷ / مستدرک الوسائل، ج ۱۷، ص ۳۱۲ / جامع أحاديث الشيعة (البروجردي)، ج ۳۰، ص ۳۱۴

عن رسول الله صلی الله علیہ وآلہ وسالله: تبادلوا السلام، ولیراکمُ اللہ عز وجل فی المساجد.

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله): میان خود، سلام را رد و بدل کنید، و باید که خداوند عز و جل، شما را در مساجد ببیند.

الفردوس، ج ۲، ص ۴۵

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ مُوسَى بْنِ الْمُتَوَكِّلِ رِضَوانُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ حَدَّثَنَا عَلَيْهِ بْنُ الْحُسَيْنِ السَّعْدَابَادِيُّ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ خَالِدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَبِيهِ قَتَادَةَ الْقُمِّيِّ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَبَانِ الْأَحْمَرِ عَنِ الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ ... الْمُرْوَةُ مُرْوَةُ تَانِ: مُرْوَةُ فِي الْحَضَرِ وَ مُرْوَةُ فِي السَّفَرِ، فَأَمَّا الَّتِي فِي الْحَضَرِ فَتِلَاوَةُ الْقُرْآنِ وَ لُزُومُ الْمَسَاجِدِ

امام صادق عليه السلام: مردانگی، دو گونه است: مردانگی در وطن و مردانگی در سفر. و اما مردانگی در وطن، تلاوت قرآن است و پیوستگی [با] مساجد.

الأَمَالِي (للصدوق)، ص ۵۰۱ / من لا يحضره الفقيه، ج ۲، ص ۲۹۴ / الأَمَالِي (الطوسي)، ص ۳۰۱

اسند امالی طوسی: حَبَرَنَا الشَّيْخُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ الْحُسَيْنُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ الْعَصَارِيُّ، عَنْ أَبِيهِ مُحَمَّدٍ هَازُونَ بْنِ مُوسَى التَّلَاعْكُبَرِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ هَمَامٍ، قَالَ: حَدَّثَنَا عَلَيْهِ بْنُ الْحُسَيْنِ الْهَمْدَانِيِّ، قَالَ: حَدَّثَنَا أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ خَالِدٍ الْبَرْقِيِّ، عَنْ أَبِيهِ قَتَادَةَ الْقُمِّيِّ، قَالَ: كُنَّا عِنْدَ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ مکارم الأخلاق، ص ۲۵۴

بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۳۱۱ / الوافي، ج ۱۲، ص ۳۸۷ / وسائل الشيعة، ج ۱۱، ص ۴۳۲

جايكاه محوري مسجد در فراگيری علم

حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ بْنِ عِيسَى وَ عَلَيْهِ بْنُ إِبْرَاهِيمَ عَنْ أَبِيهِ جَمِيعًا عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ غَالِبٍ الْأَسْدِيِّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ قَالَ: كَانَ عَلَيْهِ بْنُ الْحُسَيْنِ عَيْظُ النَّاسِ وَ يُرَهِّدُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَ يُرْغِبُهُمْ فِي أَعْمَالِ الْآخِرَةِ بِهَذَا الْكَلَامِ فِي كُلِّ جُمُوعَةٍ فِي مَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ صَ وَ حُفِظَ عَنْهُ وَ كُتِبَ ... به نقل از سعید بن مسیب: امام زین العابدین (علیه السلام)، هر جمعه، مردم را در مسجد پیامبر(صلی الله علیه و آله) خدا موعظه می کرد و به زهد در دنیا، فرا می خواند و به کارهای آخرت، تشویق می نمود. شنووندگان نیز آن را به خاطر می سپرندند و می نوشتند.

الكافی، ج ۸، ص ۷۲ / الأَمَالِي (للصدوق)، ص ۵۰۳

سنده امالی: حَدَّثَنَا الشَّيْخُ الْفَقِيهُ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيْهِ بْنِ الْحُسَيْنِ بْنِ مُوسَى بْنِ يَأْيُوهِ الْقُمِّيِّ، قَالَ حَدَّثَنَا أَبِيهِ رِضَوانُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ قَالَ حَدَّثَنِي أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ عَنِ الْحَسَنِ بْنِ مَحْبُوبٍ قَالَ أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ غَالِبٍ الْأَسْدِيُّ عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيَّبِ مجموعه ورام، ج ۲، ص ۴۷ / اعلام الدين في صفات المؤمنين، ص ۲۲۳

الوافي، ج ۶، ص ۲۶۸ / بحار الأنوار، ج ۶، ص ۲۲۳

رسول الله صلی الله عليه و آله: مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ لَا يُرِيدُ إِلَّا لِيَتَعَلَّمَ خَيْرًا أَوْ لِيَعْلَمَهُ، كَانَ لَهُ أَجْرٌ مُعَتَمِرٌ تَامٌ
الْعُمَرَةُ، وَمَنْ رَاحَ إِلَى الْمَسْجِدِ لَا يُرِيدُ إِلَّا لِيَتَعَلَّمَ خَيْرًا أَوْ لِيَعْلَمَهُ، فَلَهُ أَجْرٌ حَاجٌّ تَامٌ الْحَجَّةُ.

پیامبر خدا صلی الله عليه و آله: کسی که صبحگاهان، روانه مسجد شود، تنها بدین خاطر که خیری را فرا گیرد با آموزش دهد، پاداش کسی را دارد که عمره کاملی را به جا آورده است، و کسی که شبانگاه، روانه مسجد شود، تنها با این هدف که خیری را فرا گیرد یا آموزش دهد، اجر کسی را دارد که حجت کاملی را به جا آورده است.

منیة المرید(شهید ثانی)، ص ١٠٦

بحار الأنوار، ج ١، ص ١٨٥

عن ابن عباس: دَخَلَ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي الْمَسْجِدِ حَلَقَ حَلَقَ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى
الله عليه و آله: فَيَمَّا أَنْتُمْ؟ قُلْنَا: تَسْفَكُرُ فِي الشَّمْسِ كَيْفَ طَلَعَتْ وَ كَيْفَ غَرَبَتْ. قَالَ: أَحْسَنْتُمْ، كُونُوا هَذَا...

كتاب العظمة به نقل از ابن عباس: پیامبر خدا (صلی الله عليه و آله)، در حالی که ما حلقه حلقه در مسجد نشسته بودیم، بر ما وارد شد و فرمود: «به چه کاری مشغولید؟». گفتیم: در خورشید و چگونگی طلوع و غروب آن می‌اندیشیم. فرمود: «آفرین بر شما! این گونه باشید...»

بحار الأنوار، ج ٥٧ ص ٣٤٨

كتاب العظمة، ج ٤ ص ١٤٩٠

عن النبي صلی الله عليه و آله: مَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ يُبَوْتَ اللَّهِ يَتَلَوَّنَ كِتَابَ اللَّهِ وَ يَكْدَارُ سُونَةَ يَئَتَّهُمْ، إِلَّا نَزَّلَتْ
عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ، وَ غَشِّيَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَ حَقَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ، وَ ذَكَرُهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ.

پیامبر خدا صلی الله عليه و آله: هر گروهی که در خانه‌ای از خانه‌های خدا (مساجد)، گرد هم بیایند و قرآن تلاوت کنند و آن را به یکدیگر بیاموزند، آرامش بر آنان فرود می‌آید و رحمت خدا، بر آنان سایه می‌افکند و فرشتگان، آنها را در بر می‌گیرند و خداوند، در میان کسانی که نزد اویند، از آنان یاد می‌کند.

عواوی اللثالي، ج ١، ص ٣٧٥

مستدرک الوسائل، ج ٢، ص ٣٦٣

حَدَّثَنَا بِشْرٌ بْنُ هِلَالٍ الصَّوَّافُ، قَالَ: حَدَّثَنَا دَاؤُدُّ بْنُ الزَّبِرِقَانِ، عَنْ بَكْرٍ بْنِ حُنَيْسٍ، عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ زِيَادٍ، عَنْ عَبْدِ
اللَّهِ بْنِ يَزِيدَ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو، قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ مِنْ بَعْضِ حُجَّرِهِ، فَدَخَلَ

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

الْمَسْجِدَ، فَإِذَا هُوَ بِحَلْقَتَيْنِ، إِحْدَاهُمَا يَقْرُءُونَ الْقُرْآنَ وَيَدْعُونَ اللَّهَ، وَالْأُخْرَى يَسْعَلُمُونَ وَيُعَلَّمُونَ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «كُلُّ عَلَىٰ خَيْرٍ، هَوْلَاءِ يَقْرُءُونَ الْقُرْآنَ وَيَدْعُونَ اللَّهَ، فَإِنْ شَاءَ أَعْطَاهُمْ وَإِنْ شَاءَ مَنَعَهُمْ، وَهَوْلَاءِ يَسْعَلُمُونَ وَيُعَلَّمُونَ، وَإِنَّا بِعِثْتُ مُعَلِّمًا»، فَجَلَسَ مَعَهُمْ.

سنن ابن ماجه به نقل از عبد الله بن عمرو: روزی پیامبر خدا (صلی الله علیه و آله)، از یکی از اتاق‌های [خانه] خود خارج شد و وارد مسجد گردید. در مسجد، دو دسته از مردم را دید: دسته نخست، قرآن تلاوت می‌کردند و خدا را می‌خواندند، و دسته دیگر، می‌آموختند و آموزش می‌دادند. پیامبر (صلی الله علیه و آله) فرمود: «هر دو دسته، بر [کار] خیر هستند. اینان، قرآن تلاوت می‌کنند و خدا را می‌خوانند. اگر بخواهد، عطایشان می‌کند و اگر بخواهد، از آن بازشان می‌دارد؛ و آن دسته دیگر، فرا می‌گیرند و به دیگران می‌آموزند. همانا من، معلم برانگیخته شده‌ام». آنگاه، با آن دسته نشست.

سنن ابن ماجه، ج ۱، ص ۲۱۸

سنن الدارمي، ج ۱، ص ۱۰۵ / مسنند الطیالسي، ص ۲۵۱ / جامع بيان العلم و فضله، ج ۱، ص ۵۰ / کنزالعممال، ج ۱۰ ص ۱۴۷

حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيِّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الْإِسْكَافِ عَنْ زَيَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي الْجَارُودِ عَنِ الْأَصْبَحِ بْنِ ثُبَّاتَةَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ قَالَ كَانَ يَقُولُ مَنِ احْتَلَفَ (مَنْ أَدْمَنَ الْإِخْتِلَافَ) إِلَى الْمَسَاجِدِ أَصَابَ إِحْدَى الشَّمَائِلَ أَخَّاً مُسْتَفَادًا فِي اللَّهِ أَوْ عِلْمًا مُسْتَظْرِفًا أَوْ آيَةً مُحْكَمَةً أَوْ رَحْمَةً مُنْتَظَرَةً أَوْ كَلِمَةً تَرْدُهُ عَلَىٰ هُدَىٰ أَوْ يَسْمَعُ كَلِمَةً تَدْلُهُ عَلَىٰ حَشْيَةً أَوْ حَيَاءً.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: هر که پیوسته به مساجد، آمد و شد کند، به یکی از هشت چیز دست خواهد یافت: برادری که در راه خدای عز و جل از او بهره برد، یا دانشی لطیف و نفر، یا سخنی که او را به هدایت رهنمون شود، یا از هلاکت برهاشد، یا رحمتی که چشم به راهش باشد، یا آن که گناهی را از روی شرم یا ترس [از خدا] ترک گوید. الخصال، ج ۲، ص ۴۰۹

سند دوم خصال: أَخْبَرَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ حَمْرَةَ بْنِ عُمَارَةَ الْحَافِظُ فِيمَا كَتَبَ إِلَيَّهُ قَالَ حَدَّثَنِي حُسَيْنُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنَا مُرْوَانَ بْنُ مُعَاوِيَةَ عَنْ سَعْدِ بْنِ طَرِيفٍ عَنْ عُمَيْرٍ بْنِ مَأْمُونٍ قَالَ سَمِعْتُ الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ عَيْنَهُ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ

الأَمَالِي (للصدقوق)، ص ۳۸۹

سند امالی صدوق: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ أَحْمَدَ بْنِ الْوَلِيدِ رَضِوانُ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَارُ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الْإِسْكَافِ عَنِ الْأَصْبَحِ بْنِ ثُبَّاتَةَ عَنْ عَلِيٍّ عَيْنَهُ يَقُولُ

الأَمَالِي (للطوسي)، ص ۴۳۲

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۲۳۷ / تهذيب الأحكام، ج ۳، ص ۲۴۹

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

سند تهذیب: مُحَمَّد بْن عَلَيِّ بْن مَحْبُوبِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْن عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الإِسْكَافِ عَنْ زِيَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي الجَازُودِ عَنِ الْأَصْبَغِ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَ قَالَ كَانَ يَقُولُ

ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، ص ٢٧

سند ثواب الأعمال: أَبِي رَهْ قَالَ حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الإِسْكَافِ عَنْ زِيَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي الجَازُودِ عَنِ الْأَصْبَغِ بْنِ نُبَاتَةَ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَ قَالَ كَانَ يَقُولُ

أعلام الدين، ص ٣٦٥ / عوالي الثنائي، ج ١، ص ٤٠٧ / روضة الاعظين، ج ٢، ص ٣٣٨

بحار الأنوار، ج ٨٠، ص ٣٥١ / مستدرک الوسائل، ج ٣، ص ٣٥٧ / الوفي، ج ٧، ص ٥١١ / وسائل الشيعة، ج ٥،

ص ١٩٧

مساجد؛ عامل و بستری مهم برای کنترل بلایا و آسیب‌های اجتماعی:

حَدَّثَنَا أَبِي رَضِيِّ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ حَدَّثَنَا سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الإِسْكَافِ عَنْ زِيَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي الجَازُودِ عَنِ الْأَصْبَغِ بْنِ نُبَاتَةَ عَنْ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ قَالَ كَانَ يَقُولُ مَنِ اخْتَلَفَ (مَنْ أَدْمَنَ الْإِخْتِلَافَ) إِلَى الْمَسَاجِدِ أَصَابَ إِحْدَى التَّمَانِ أَخًا مُسْتَفَادًا فِي اللَّهِ أَوْ عِلْمًا مُسْتَظْرَفًا أَوْ آيَةً مُحْكَمَةً أَوْ رَحْمَةً مُنْتَظَرَةً أَوْ كَلِمَةً تَرْدُهُ عَنْ رَدَى أَوْ يَسْمَعُ كَلِمَةً تَدْلُهُ عَلَى هُدَى أَوْ يَشْرُكُ ذَنْبًا خَحْشِيَّةً أَوْ كَحْيَاءً.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: هر که پیوسته به مساجد، آمد و شد کند، به یکی از هشت چیز دست خواهد یافت: برادری که در راه خدای عز و جل از او بهره برد، یا دانشی لطیف و نفر، یا سخنی که او را به هدایت رهنمون شود، یا از هلاکت برهاند، یا رحمتی که چشم به راهش باشد، یا آن که گناهی را از روی شرم یا ترس [از خدا] ترک گوید.

الخصال، ج ٢، ص ٤٠٩

سند دوم خصال: أَخْبَرَنِي إِبْرَاهِيمُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ حَمْرَةَ بْنِ عُمَارَةَ الْحَافِظِ فِيمَا كَتَبَ إِلَيْهِ قَالَ حَدَّثَنِي حُسَيْنُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ حَدَّثَنَا مُوسَى بْنُ مَرْوَانَ قَالَ حَدَّثَنَا مَرْوَانَ بْنُ مَعَاوِيَةَ عَنْ سَعْدِ بْنِ طَرِيفٍ عَنْ عُمَيْرِ بْنِ مَأْمُونٍ قَالَ سَمِعْتُ الْحَسَنَ بْنَ عَلَيِّ عَ يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَ يَقُولُ الْأَمَالِي (للصدقوق)، ص ٣٨٩

سند امالی صدقوق: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنُ أَحْمَدَ بْنُ الْوَلِيدِ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الصَّفَارُ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الإِسْكَافِ عَنِ الْأَصْبَغِ بْنِ نُبَاتَةَ عَنْ عَلَيِّ عَ كَانَ يَقُولُ الْأَمَالِي (للطوسي)، ص ٤٣٢

من لا يحضره الفقيه، ج ١، ص ٢٣٧ / تهذیب الأحكام، ج ٣، ص ٢٤٩

سند تهذیب: مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيِّ بْنِ مَحْبُوبِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الإِسْكَافِ عَنْ زِيَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي الجَازُودِ عَنِ الْأَصْبَغِ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَ قَالَ كَانَ يَقُولُ

ثواب الأعمال و عقاب الأعمال، ص ٢٧

سند ثواب الأعمال: أَبِي رَهْ قَالَ حَدَّثَنِي سَعْدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ يَعْقُوبَ بْنِ يَزِيدَ عَنْ أَبِي عُمَيْرٍ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ عَبْدِ الْحَمِيدِ عَنْ سَعْدِ الإِسْكَافِ عَنْ زِيَادِ بْنِ عِيسَى عَنْ أَبِي الجَازُودِ عَنِ الْأَصْبَغِ بْنِ نُبَاتَةَ عَنْ عَلَيِّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ عَ قَالَ كَانَ يَقُولُ

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

^{٣٣٨} أعلام الدين، ص ٣٦٥ / عوالى اللئالى، ج١، ص ٤٠٧ / روضة الوعاظين، ج٢، ص ٣٣٨

^٥ بحار الأنوار، ج ٨٠، ص ٣٥١ / مستدرک الوسائل، ج ٣، ص ٣٥٧ / الوفي، ج ٧، ص ٥١١ / وسائل الشيعة، ج ٥،

١٩٧ ص

الإمام علي عليه السلام: المساجد مجالس الأنبياء، و حرث من الشيطان.

امام علی علیه السلام: مسجدها، نشتستنگاه پیامبران و محافظت کننده از شیطان‌اند.

^٣ مسند روى الوسائل، ج ٣ ص ٣٦٣ ح ٣٧٨٦ نقلاً عن القطب الراوندي في لبّ اللباب

أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ حَدَّثَنِي مُوسَى قَالَ حَدَّثَنَا أَبِي عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ جَدِّهِ عَلِيِّبْنِ الْحُسْنَيِّ

بیامیر خدا صلی الله علیه و آله: هرگاه آسیب‌ها و آفت‌ها فرود آیند، اهل مساجد در امان‌اند.

الجعفريات ص ٣٩

مستدرک الوسائل، ج ٣، ص ٣٥٦

القطب الرأوندي في كتاب لب الكتاب، عن النبي ص: من أحب القرآن فليحب المساجد، فإنها أقربة الله وأبنيةه، أذن في رفعها وبارك فيها، ممونة مسكون أهلها، مرتدة مأتم أهلها، محفوظة محفظ أهلها.

پیامبر خدا صلی الله علیه و آله: هر کس قرآن را دوست دارد، مسجدها را نیز دوست بدارد؛ زیرا مساجد، آستانهای خدا و بناهای او [جهت باریافتن به پیشگاهش] هستند. بر افراشتنشان را رخصت داده و مبارکشان گه دانده است. مسجدها، خود و اهلشان با برکت‌اند، خود و اهلشان آراسته‌اند، و نیز آنها و اهلشان در امان‌اند.

^٣مستدرک الوسائل، ج ٣، ص ٣٥٥ ح ٣٧٦٦ نقلاً عن القطب الرواندي في لب الباب

أَخْبَرَنِي أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ، قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو الْقَاسِمِ جَعْفُرُ بْنُ مُحَمَّدٍ (رَحْمَةُ اللَّهِ)، قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ الْحَمَيْرِيُّ، عَنْ أَبِيهِ، عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيِّ عَنْ شَرِيفِ بْنِ سَابِقٍ، عَنْ أَبِي الْعَبَّاسِ الْفَضْلِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ، عَنْ أَبِيهِ عَبْدِ اللَّهِ جَعْفُرِ بْنِ مُحَمَّدٍ (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، عَنْ آبَائِهِ (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلهِ): يَا فَضْلٌ! لَا يَأْتِي الْمَسْجِدُ مِنْ كُلِّ قَبْيَلَةٍ إِلَّا وَافْدُهَا، وَمِنْ كُلِّ أَهْلِ بَيْتٍ إِلَّا نَجِيْبُهَا، يَا فَضْلُ إِنَّهُ لَا يَرْجِعُ صَاحِبُ الْمَسْجِدِ بِأَقْلَى مِنْ إِحْدَى ثَلَاثٍ: إِمَّا دُعَاءٌ يَدْعُو بِهِ يُدْخِلُهُ اللَّهُ بِهِ الْجَنَّةَ، وَإِمَّا دُعَاءٌ يَدْعُو بِهِ لِيَصْرِفَ اللَّهُ بِهِ عَنْهُ بَلَاءَ الدُّنْيَا، وَإِمَّا أَخْ يَسْتَفِيدُهُ فِي اللَّهِ عَزَّ وَجَلَ.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

امام صادق (علیه السلام) به فضل بن عبد الملک: ای فضل! از هر قبیله‌ای، جز برگزیده آن، و از هر خاندانی، جز اصیل آن، رسپار مسجد نمی‌شود. ای فضل! مسجدرو، دست کم یکی از این سه چیز نصیبیش می‌شود: یا دعایی می‌کند که خداوند با آن او را به بهشت می‌برد، یا دعایی که به سبب آن، خداوند، بلای دنیا را از او دور می‌سازد، و یا برادری که در راه خدای عز و جل بهره‌اش می‌گردد.

الأُمَالِي (الطوسي)، ص ۴۷

بشرة المصطفى لشيعة المرتضى، ج ۲، ص ۷۲

سند بشاره المصطفی: أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ أَبُو مُحَمَّدِ الْحَسْنُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ يَأْبَوِيهِ فِي الرَّبِّيْنِ سَنَةً عَشَرَةً وَ خَمْسِيَّاتِهِ يُقْرَأُ عَلَيْهِ قَالَ: حَدَّثَنَا الشَّيْخُ السَّعِيدُ أَبُو جَعْفَرٍ مُحَمَّدُ بْنُ الْحَسَنِ الطُّوْسِيُّ إِمْلَاءً فِي جُمَادَى الْآخِرَةِ سَنَةً حَمْسٍ وَ حَمْسِيَّنَ وَ أَرْبِعِمَائَةَ يَمِينَ شَهِيدٌ مَوْلَانَا أَمِيرِ الْفُؤُمِينَ عَلَيْهِ بْنُ أَبِي طَالِبٍ عَ قَالَ: أَخْبَرَنَا الشَّيْخُ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ التَّعْمَانِ رَجَمَهُمُ اللَّهُ عَلَيْهِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو القَاسِمِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنُ ُوْلَوْيَهُ قَالَ: حَدَّثَنِي مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ الْجَعْفَرِيُّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الْبَرْقِيِّ عَنْ شَرِيفِ بْنِ سَابِقٍ عَنْ أَبِي الْعَبَاسِ الْفَضْلِ بْنِ عَبْدِ الْمَلِكِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ آبَائِهِ عَ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ

وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۱۹۳ / بحار الأنوار، ج ۷۵، ص ۱۹۵ و ج ۸۱، ص ۳

حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ الْحَسَنِ الْقَطَانُ رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ قَالَ حَدَّثَنَا الْحَسَنُ بْنُ عَلَيِّ السُّكَّرِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زَكَرِيَا البَصْرِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عُمَارَةَ عَنْ أَبِيهِ عَنِ الصَّادِقِ جَعْفَرِ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَبِيهِ عَ قَالَ: إِنَّ الرَّلَازِلَ وَ الْكُسُوفَ وَ الرَّيَاحَ الْهَائِلَةَ مِنْ عَلَامَاتِ السَّاعَةِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ شَيْئًا مِنْ ذَلِكَ فَتَذَكَّرُوا وَ قِيَامَ الْقِيَامَةِ، وَ افْرَعُوا إِلَى مَسَاجِدِكُمْ.

امام باقر (علیه السلام): زلزله و خورشیدگرفتگی و ماهگرفتگی و بادهای ترسناک، همه از نشانه‌های ساعت (رستاخیز) است. پس هرگاه یکی از اینها را دیدید، روز رستاخیز را به یاد آورید و به مسجد‌هایتان پناه ببرید.

الأُمَالِي (الصادق)، ص ۵۵۱

روضة الوعظين، ج ۲، ص ۴۸۴

بحار الأنوار، ج ۹۱ ص ۱۴۷ / وسائل الشيعة، ج ۷، ص ۴۸۷

عَنْ مَحْمُودِ بْنِ لَبِيدٍ: كَسَفَتِ الشَّمْسُ يَوْمَ مَاتَ إِبْرَاهِيمُ ابْنُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، فَقَالُوا: كَسَفَتِ الشَّمْسُ لِمَوْتِ إِبْرَاهِيمَ!

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ، إِنَّ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ آيَاتِ اللَّهِ عَرَّ وَ جَلَّ، أَلَا وَ إِنَّهُمَا لَا يَنْكِسُفانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ وَ لَا لِحَيَاةٍ، فَإِذَا رَأَيْتُمُوهُمَا كَذِلِكَ فَافْرَعُوا إِلَى الْمَسَاجِدِ.

مسند ابن حنبل به نقل از محمود بن لبید: روزی که ابراهیم پسر پیامبر خدا درگذشت، خورشید گرفت و مردم گفتند: خورشید، به خاطر مرگ ابراهیم، گرفته است. پیامبر خدا فرمود: «خورشید و ماه، دونشانه از نشانه‌های

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

خداوندند. بدانید که آن دو، نه برای مرگ کسی می‌گیرند، و نه برای زندگی کسی. پس هرگاه آن دو را در حال گرفتگی دیدید، به مسجدها پناه ببرید».

مسکن المؤود عند فقد الأحبة والأولاد (شهید ثانی، ۹۶۶ ق)، ص ۱۰۳

بحار الأنوار، ج ۷۹، ص ۹۱ / مستدرک الوسائل، ج ۲، ص ۴۶۳

* محوریت مساجد جامع در اداره جامعه:

مسجد الحرام (کعبه):

مسجد الحرام؛ مهم‌ترین و باعظم‌ترین مسجد، به عنوان محور و مرکز اصلی بزرگ‌ترین تجمع مسلمانان و نقطه مرکزی اداره و هدف‌گذاری جهان اسلام است:

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَاكِرًاً وَ هُدًى لِّالْعَالَمِينَ * فِيهِ إِيمَانٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامٌ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ إِيمَانًا وَ لِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَ مَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ.

یقیناً نخستین خانه‌ای که برای [نیایش و عبادت] مردم نهاده شد، همان است که در مکه است، که پر برکت و وسیله هدایت برای جهانیان است * در آن نشانه‌هایی روشن [از ربویت، لطف، رحمت خدا و از جمله] مقام ابراهیم است و هر که وارد آن شود در امان است و خدا را حقی ثابت و لازم بر عهده مردم است که [برای ادای مناسک حج] آهنگ آن خانه کنند، [البته] کسانی که [از جهت سلامت جسمی و توانمندی مالی و باز بودن مسیر] بتوانند به سوی آن راه یابند، و هر که ناسیپاسی ورزد [و از رفتن به آنجا خودداری کند به خود زیان زده] زیرا خدا از جهانیان بی‌نیاز است.

سوره مبارکه آل عمران، آیات ۹۶ و ۷

مسجد کوفه:

محل تجمع انبیاء

عَلَيْيِ بْنِ إِبْرَاهِيمَ عَنْ صَالِحِ بْنِ السَّنْدِيِّ عَنْ جَعْفَرِ بْنِ بَشِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْحَدَّاءِ عَنْ أَبِي أَسَامَةَ عَنْ أَبِي عَبْيَدَةَ عَنْ أَبِي جَعْفَرٍ عَ قَالَ: مَسْجِدُ كُوفَّاً رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ صَلَى فِيهِ الْأَلْفُ نَسِيًّا وَ سَبْعُونَ نَسِيًّا وَ مَيْمَنَتُهُ رَحْمَةٌ وَ مَيْسَرَتُهُ مَكْرُ- فِيهِ عَصَماً مُوسَى وَ شَجَرَةً يَقْطِينُ وَ خَاتَمُ سُلَيْمَانَ وَ مِنْهُ فَارَ التَّثْوِرُ * وَ نُجَرَتِ السَّفِينَةُ وَ هِيَ صَرَّةُ بَابِلَ وَ مَجْمُعُ الْأَئِمَّةِ عَ.

امام باقر علیه السلام: مسجد کوفه، باعی از باغ‌های بهشت است. هزار و هفتاد پیامبر در آن نماز خوانده است و سمت راستش رحمت خدا و سمت چپش مکر است. عصای موسی علیه السلام و بوته کدو [که یونس علیه

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

السلام پس از نجات از شکم ماهی در سایه آن آرمید] و انگشتی سلیمان علیه السلام در آنجا بود. در مسجد کوفه بود که آب از تور جوشید و کشته [نوح علیه السلام] ساخته شد و آن، مهم‌ترین نقطه باپل و محل تجمع انبیا علیهم السلام است.

الكافی، ج ۳، ص ۴۹۳ / تهذیب الأحكام، ج ۳، ص ۲۵۲ (با سند کافی)

المزار الكبير (ابن المشهدی)، ص ۱۲۵ / روضة الوعظین، ج ۲، ص ۴۰

وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۲۵۱ / الوافی، ج ۱۴، ص ۱۴۴۵ / بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۳۸۹

منزل انبیاء و عبادتگاه مومنین

وَرُوِيَ عَنِ الْأَصْبَعِ بْنِ نُبَاتَةَ أَنَّهُ قَالَ: يَبْيَأَا نَحْنُ ذَاتَ يَوْمٍ حَوْلَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ فِي مَسْجِدِ الْكُوفَةِ إِذْ قَالَ يَا أَهْلَ الْكُوفَةِ لَقَدْ حَبَائِكُمُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ بِمَا لَمْ يَحْبُّ بِهِ أَحَدًا مِنْ فَضْلِ مُصَلَّكُمْ يَبْيَأِتِ آدَمَ - وَيَبْيَأِتِ نُوحٍ وَيَبْيَأِتِ إِدْرِيسَ وَمُصَلَّى إِبْرَاهِيمَ الْخَلِيلِ - وَمُصَلَّى أَخِي الْخَضِرِ عَ وَمُصَلَّى يَوْمِ الْقِيَامَةِ فِي ثَوَبَيْنِ أَيْضَيْنِ يَتَشَبَّهُ بِالْمُحْرِمِ وَيَسْفَعُ لِأَهْلِهِ وَلِمَنْ يُصَلِّي فِيهِ فَلَا تُرْدُ شَفَاعَتُهُ وَلَا تَدْهَبُ الْأَيَّامُ وَاللَّيَالِي حَتَّى يُنْصَبَ الْحَجَرُ الْأَسْوَدُ فِيهِ وَلِيَأْتِيَنَّ عَلَيْهِ زَمَانٌ يَكُونُ مُصَلَّى الْمَهْدِيِّ مِنْ وُلْدِيِّ وَمُصَلَّى كُلِّ مُؤْمِنٍ وَلَا يَبْقَى عَلَى الْأَرْضِ مُؤْمِنٌ إِلَّا كَانَ بِهِ أَوْ حَنَّ قَلْبُهُ إِلَيْهِ فَلَا تَهْجُرُوهُ وَتَقْرَبُوا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ بِالصَّلَاةِ فِيهِ وَارْغَبُوا إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَاجِرُكُمْ فَلَوْ يَعْلَمُ النَّاسُ مَا فِيهِ مِنَ الْبَرَكَةِ لَأَنْتُهُ مِنْ أَفَطَارِ الْأَرْضِ وَلَوْ حَبُّوا عَلَى الثَّلَجِ.

به نقل از اصحاب بن نباته: روزی پیرامون امیر مؤمنان، در مسجد کوفه نشسته بودیم که فرمود: «ای کوفیان! خداوند، فضیلتی به شما ارزانی داشته که به دیگران نداده است و آن، مصلای شمامت که خانه آدم و نوح و ادریس علیهم السلام بوده است و محل نماز ابراهیم خلیل و برادرم خضر علیهم السلام و نیز نمازگاه من است. این مسجد، از جمله چهار مسجدی است که خداوند عز و جل آنها را برای اهل مسجد، برگزیده است و گویا من، آن را همانند مُحرمی در دو جامه سپید می‌بینم که در روز رستاخیز، آورده شده است که اهل خود و کسانی را که در آن نماز می‌گزارند، شفاعت می‌کند و شفاعتش هم رد نمی‌شود و روزگاری خواهد آمد که حجر الأسود در آن نصب می‌شود. بی‌تردید، زمانی فراخواهد رسید که آنجا محل نمازیکی از فرزندانم، مهدی، و نمازگاه همه مؤمنان شود و هیچ مؤمنی بر روی زمین باقی نمی‌ماند، مگر این که در آن مسجد است و یا دلسته اوست. پس آن را وامگذارید و با نماز خواندن در آن، به خدای عز و جل نزدیک شوید، و برای برآمدن نیازهایتان، بدان رو کنید که اگر مردم برکت آن را بدانند، اگر چه چهار دست و پا بر روی برف و یخ، از هر سو بدان روی می‌آورند.

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۲۳۱ / الأُمَالِي (للصدوق)، ص ۲۲۸

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

سند امالی: حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيِّ بْنِ فَضْلٍ الْكُوفِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ جَعْفَرٍ الْمَعْرُوفُ بْنُ النَّبَّانِ قَالَ حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ بْنُ حَالِدٍ الْمُعْرِيُّ الْكِسَائِيُّ قَالَ حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ دَاهِرٍ الرَّازِيُّ عَنْ أَبِيهِ عَنْ سَعْدِ بْنِ طَرِيفٍ عَنِ الْأَصْبَحِ بْنِ نَبَاتَةَ قَالَ يَبْنَنَا نَحْنُ ذَاتُ يَوْمٍ حَوْلَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ عَ فِي الْمَسْجِدِ الْكُوفَةَ الْوَافِي، ج ۱۴، ص ۳۹۰ / وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۲۵۷ / بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۱۴۴۷

مسجد سهله:

منزل حضرت مهدی ع بعد از ظهور

مُحَمَّدُ بْنُ يَحْيَى عَنْ عَلَيِّ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ عَلَيِّ عَنْ عُثْمَانَ عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ قَالَ قَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ وَذَكَرَ مَسْجِدَ السَّهْلَةَ فَقَالَ: أَمَّا إِنَّهُ مَنْزِلٌ صَاحِبِنَا إِذَا قَامَ بِأَهْلِهِ.

امام صادق عليه السلام در باره مسجد سهله: آن مسجد، جایگاه صاحب ماست، هنگامی که با بستگان خود [و یارانش] قیام می‌کند.

الکافی، ج ۳، ص ۴۹۵ / تهذیب الأحكام، ج ۳، ص ۲۵۲ / الغيبة (اللطوسي)، ص ۴۷۱

سند الغيبة (طوسی): القُضْلُ بْنُ شَادَانَ عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عِيسَى عَنْ صَالِحِ بْنِ أَبِي الْأَسْوَدِ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ الإرشاد (شيخ مفيد)، ج ۲، ص ۳۸۰

وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۲۶۷ / الْوَافِي، ج ۱۴، ص ۱۴۵۰ / بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۳۹

عَنِ ابْنِ بَابَوِيْهِ حَدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَلَيِّ بْنِ الْمُفَضَّلِ بْنِ تَمَامٍ حَدَّثَنَا أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ عَمَّارٍ عَنْ أَبِيهِ عَنْ حَمْدَانَ الْقَلَانِسِيِّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُمْهُورٍ عَنْ مُرَازِمِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ أَبِي بَصِيرٍ عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ صَ أَنَّهُ قَالَ: يَا أَبَا مُحَمَّدٍ! كَانَ أَرَى نُزُولَ الْقَائِمِ فِي مَسْجِدِ السَّهْلَةِ بِأَهْلِهِ وَعِيَالِهِ! قُلْتُ: يَكُونُ مَنْزِلَهُ؟ قَالَ: نَعَمْ؛ هُوَ مَنْزِلُ إِدْرِيسِ عَ وَمَا بَعْثَ اللَّهُ نَبِيًّا إِلَّا وَقَدْ صَلَّى فِيهِ وَالْمُقِيمُ فِيهِ كَالْمُقِيمِ فِي فُسْطَاطِ رَسُولِ اللَّهِ صَ وَمَا مِنْ مُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِلَّا وَقَلَّبَهُ يَحْنُ إِلَيْهِ وَمَا مِنْ يَوْمٍ وَلَا لَيْلَةٍ إِلَّا وَالْمَلَائِكَةُ يَأْوُنُ إِلَى هَذَا الْمَسْجِدِ يَعْبُدُونَ اللَّهَ فِيهِ يَا أَبَا مُحَمَّدٍ أَمَا إِنِّي لَوْ كُنْتُ بِالْقُرْبِ مِنْكُمْ مَا صَلَّيْتُ صَلَةً إِلَّا فِيهِ شَمَّ إِذَا قَامَ قَائِمَنَا اتَّقَمَ اللَّهُ لِرَسُولِهِ وَلَنَا أَجْمَعِينَ.

قصص الانبياء به نقل از ابو بصیر: امام صادق (علیه السلام) فرمود: «ای ابا محمد! گویا هم اکنون، اقامت قائم عليه السلام همراه با اهل و خانواده اش را در مسجد سهله می بینم». گفتم: آیا منزلش آن جاست؟ فرمود: «آری. آنجا منزل ادریس عليه السلام است. خداوند، هیچ پیامبری را برینینگیخت، مگر آن که آنجا نماز خواند. کسی که در آن اقامت کند، همانند کسی است که در خیمه پیامبر (صلی الله علیه و آله) خدا اقامت کرده باشد. هر مرد و زن مؤمنی دلبسته اوست. و هیچ روز و شبی نیست، جز آن که فرشتگان در این مسجد، مأوا می گریند و در آن به عبادت خدا می پردازند.

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

ای ابو محمد! اگر من نزدیک شما بودم، همه نمازهایم را فقط در آنجا می خواندم. اگر قائم ما به پا خیزد، خداوند، انتقام پیامبرش و همه ما را [از دشمنان] خواهد گرفت».

قصص الأنبياء عليهم السلام (القطب الرواندي)، ص ۸۰

بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۳۵ / مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۴۱۴

منزل انبیاء و اوصیاء و صالحین و محل ظهور عدالت در جهان

أَبُو الْقَاسِمِ جَعْفَرُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ قُولُوِيِّهِ رَحِمَهُ اللَّهُ قَالَ حَدَّثَنِي أَبِي عَنْ سَعِدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ مُحَمَّدٍ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الرَّازِيِّ عَنِ الْحُسَيْنِ بْنِ سَيِّفِ بْنِ عَمِيرَةَ عَنْ أَبِيهِ سَيِّفِ بْنِ عَمِيرَةَ عَنْ أَبِي بَكْرِ الْحَضْرَمِيِّ عَنْ أَبِي جَعْفَرِ الْبَاقِرِ قَالَ: قُلْتُ لَهُ: أَيُّ الْبِقَاعِ أَفْضَلُ بَعْدَ حَرَمِ اللَّهِ وَ حَرَمِ رَسُولِ اللَّهِ ص؟ فَقَالَ: الْكُوفَةُ؛ يَا أَبَا بَكْرٍ! هِيَ الرِّزْكَيَةُ الطَّاهِرَةُ فِيهَا قُبُورُ التَّبِيِّنَ الْمُرْسَلِينَ وَ غَيْرِ الْمُرْسَلِينَ وَ الْأَوْصِيَاءِ الصَّادِقِينَ وَ فِيهَا مَسْجِدُ سَهْلِ الَّذِي لَمْ يَعْثِ اللَّهُ نِيَّا إِلَّا وَ قَدْ صَلَى فِيهِ وَ فِيهَا يَظْهَرُ عَدْلُ اللَّهِ وَ فِيهَا يَكُونُ قَائِمَةً وَ الْقَوَامُ مِنْ بَعْدِهِ وَ هِيَ مَنَازِلُ النَّبِيِّينَ وَ الْأَوْصِيَاءِ وَ الصَّالِحِينَ.

تهذیب الأحكام به نقل از ابو بکر حضرتی: به امام باقر عليه السلام گفت: پس از حرم خدا و حرم پیامبر خدا، کدام مکان با فضیلت تر است؟ فرمود: «ای ابو بکر! کوفه که پاک و پاکیزه است و در آن، قبور پیامبران مُرسل و غیر مُرسل و جانشینان راستین قرار دارد، و نیز مسجد سهیل که هر پیامبری را که خدا برانگیخت، در آن نماز گزارد و در آن، عدل الهی پدیدار می شود و در آن، قیام کننده الهی و به پا خاسته های از پی او به سر می برند، و منزل پیامبران و جانشینان [آنها] و صالحان هم در آن جاست».

تهذیب الأحكام، ج ۶، ص ۳۱ / کامل الزيارات، ص ۳۰

روضة الوعاظین(فتال نیشابوری، ۵۰۸ ق)، ج ۲، ص ۴۱۰

كتاب المزار(المفید)، ص ۵ / المزار الكبير (ابن المشهدی)، ص ۱۱۳ / مختصر البصائر، ص ۴۳۳ (تماماً بإسناد تهذیب)

وسائل الشیعه، ج ۱۴، ص ۳۶۱ / الوافي، ج ۱۴، ص ۱۴۳۷ / بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۴۰ / مستدرک الوسائل،

ج ۳، ص ۴۱۶

محل طراحی مقابله انبیاء با طواغیت

عِدَّةُ مِنْ أَصْحَابِنَا عَنْ أَحْمَدَ بْنِ مُحَمَّدٍ عَنْ أَحْمَدَ بْنِ أَبِي دَاؤَدَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبَانٍ قَالَ دَخَلْنَا عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَ فَسَأَلْنَا أَفِيْكُمْ أَحَدٌ عِنْدَهُ عِلْمٌ عَمِّيٌّ زَيْدٌ بْنُ عَلِيٍّ فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْقَوْمِ أَنَا عِنْدِي عِلْمٌ مِنْ عِلْمِ عَمِّكَ كُنَّا عِنْدَهُ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِي دَارِ مُعَاوِيَةَ بْنِ إِسْحَاقَ الْأَنْصَارِيِّ إِذْ قَالَ أَنْطَلَقُوا بِنَا نُصَلِّي فِي مَسْجِدِ السَّهْلَةِ فَقَالَ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ عَ وَ فَعَلَ فَقَالَ لَا جَاءَهُ أَمْرٌ فَشَغَلَهُ عَنِ الدَّهَابِ فَقَالَ أَمَّا وَ اللَّهُ لَوْ أَعَادَ اللَّهَ بِهِ حَوْلًا لَأَعَادَهُ أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ مَوْضِعُ بَيْتِ إِدْرِيسَ النَّبِيِّ عَ وَ الَّذِي كَانَ يَخِيطُ فِيهِ وَ مِنْهُ سَارَ إِبْرَاهِيمُ عَ إِلَى الْيَمَنِ بِالْعَمَالِقَةِ وَ مِنْهُ سَارَ دَاؤَدُ إِلَى جَالُوتَ وَ إِنَّ فِيهِ لَصَخْرَةً حَضْرَاءَ

مباحث مرحله پردازش / قم ساختمان خاتم / شنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۴۰۱

فِيهَا مِثَالٌ كُلُّ نَبِيٍّ وَ مِنْ تَحْتِ تِلْكَ الصَّخْرَةِ أَخْدَثْ طِينَةً كُلُّ نَبِيٍّ وَ إِنَّهُ لِمُنَاخٍ الرَّاكِبِ قِيلَ وَ مَنِ الرَّاكِبُ قَالَ الْخَضِرُ ع.

امام صادق (عليه السلام): ... آیا نمی دانی که مسجد سهله جایگاه خانه حضرت ادریس نبی (ع) است که در آن خیاطی می کرده است. و حضرت ابراهیم (ع) از آنجا شبانه به سمت یمن بر عمالقه خروج کرد، و از آنجا حضرت داود (ع) شبانه بر جالوت خروج نمود ...

الکافی، ج ۳، ص ۴۹۴

المزار الكبير (ابن المشهدی)، ص ۱۳۳

سنده مزار: و بِالْإِسْنَادِ قَالَ: أَخْبَرَنَا يَعْقُوبُ، قَالَ: حَدَّثَنَا إِبْرَاهِيمُ فَضَالٌ، عَنِ الْعَبَّاسِ بْنِ عَامِرٍ، عَنِ الرَّبِيعِ بْنِ مُحَمَّدِ الْمُسْلِيِّ، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبَانٍ، قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ ...

بحار الأنوار، ج ۹۷، ص ۴۳۵ و ج ۱۱، ص ۵۷ / وسائل الشيعة، ج ۵، ص ۲۶۶ / الواقی، ج ۱۴، ص ۱۴۵۱ /

مستدرک الوسائل، ج ۳، ص ۴۱۷ (نقلًا عن المزار ابن مشهدی)

وَ أَمَّا مَسْجِدُ السَّهْلَةِ فَقَدْ قَالَ الصَّادِقُ عَلَى اسْتِبَارَ عَمِيْ زَيْدِ بْنِ أَبَانٍ أَنَّهُ لَأَجَازَهُ اللَّهُ سَنَةً ذَلِكَ مَوْضِعُ بَيْتِ إِدْرِيسَ عَلَى الْذِي كَانَ يَخِيطُ فِيهِ وَ هُوَ الْمَوْضِعُ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ إِبْرَاهِيمُ عَلَى الْعَمَالَقَةِ وَ هُوَ الْمَوْضِعُ الَّذِي خَرَجَ مِنْهُ دَاؤُدُّ إِلَى جَأْلُوْتَ - وَ تَحْتَهُ صَحْرَاءُ حَصْرَاءُ فِيهَا صُورَةُ وَجْهِ كُلِّ نَبِيٍّ (خ ل: شیئ) حَلْقَهُ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ وَ مِنْ تَحْتِهِ أَخْدَثْ طِينَةً كُلِّ نَبِيٍّ (خ ل: شیئ) وَ هُوَ مَوْضِعُ الرَّاكِبِ فَقِيلَ لَهُ وَ مَا الرَّاكِبُ قَالَ الْخَضِرُ.

وَ أَمَّا مَسْجِدُ سَهْلَةِ، امام صادق (عليه السلام) فرموده است: اگر عمومیم زید (بهنگام خروج) بدان مسجد پناه برده بود و بدرگاه خداوند متعال استغاثه میکرد خداوند تعالی دست کم او را یک سال در پناه خود میگرفت و امان میداد، و آنجا جایگاه حجره ادریس پیامبر (عليه السلام) بوده است که در آن خیاطی میکرد، و باز محلی است که ابراهیم علیه السلام از آنجا بر عمالقه خروج کرد، و نیز داود از آنجا بر جالوت قیام کرد، و در زیر آن محل سنگ سبز رنگی است که صورت هر پیامبری (خ ل: چیزی) که خداوند عز و جل آفریده بر آن نقش بسته است، و از زیر آن مسجد طینت یا گل اولیه هر پیامبری (خ ل: چیزی) را برداشته اند، و این مسجد جای آن سوار است، از آن حضرت پرسیدند: آن سوار کیست؟ فرمود: خضر علیه السلام. (ترجمه: ترجمه غفاری، علی اکبر محمد جواد و بلاغی، صدر)

من لا يحضره الفقيه، ج ۱، ص ۲۳۲

بحار الأنوار، ج ۱۳، ص ۴۵۶ / الواقی، ج ۱۴، ص ۱۴۵۲

پیوست شماره ۱۲: روایاتی در مورد مذمت سفر (السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ)

عن أَحْمَدَ بْنِ عَلَيٍّ عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْحَسَنِ الصَّفَارِ عَنْ إِبْرَاهِيمَ بْنِ هَاشِمٍ عَنِ التَّوْفِلِيِّ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: السَّيِّئُونَ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ وَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ سَفَرًا فَلْيُسْرِعِ الإِتَابَةَ إِلَى أَهْلِهِ.

رسول خدا (صلی الله علیه و آله): مسافرت کردن، قطعه ای از عذاب است؛ پس هر کدام از شما به مسافرت رفت سریع به سوی اهل خود بازگردد.

بحار الأنوار، ج ۷۳، ص ۲۲۲ به نقل از کتاب الإمامة و التبصيرة

وَقَالُوا عَنْ تَقْوِيَةِ مَسِيرِكَ اللَّهُمَّ خَلِ سَبِيلَنَا وَأَحْسِنْ تَسْبِيرَنَا وَأَحْسِنْ عَافِيَتَنَا وَأَكْثِرْ مِنَ التَّكْبِيرِ وَالتَّحْمِيدِ وَالتَّسْبِيحِ وَالإِسْتِغْفارِ فَإِنَّ السَّفَرَ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ.

اهلیت (علیهم السلام): در راه مسافرت بگو: خداوندا راه ما را باز بگرداند و سیرکردن ما و عافیت و سلامتی ما را نیکو گردان. و در سفر زیاد الله اکبر و الحمد لله و سبحان الله و استفرالله بگو؛ چرا که سفر قطعه ای از عذاب است.

الدعوات (للراوندي)، ص ۲۹۶

قَالَ الصَّادِقُ عَ: سَيِّئُ الْمَنَازِلِ يُنْفِدُ الرَّادَ وَيُسِيءُ الْأَخْلَاقَ وَيُخْلِقُ الشَّيَابَ وَالسَّيِّئُ ثَمَانِيَّةُ عَشَرَ فَرْسَخًا أَقْفَهُ.

امام صادق (علیه السلام): مسافرت کردن زاد و توشه را تمام می کند و اخلاق را بد می کند و لباسها را کنه می کند؛ و مسافرت لااقل ۱۸ فرسخ است.

مکارم الأخلاق، ص ۲۶۶

روایت در مصادر روایی اهل سنت:

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ بْنِ قَعْنَبٍ، وَإِسْمَاعِيلُ بْنُ أَبِي أُويسٍ، وَأَبُو مُصْعَبِ الْرْهْبَرِيِّ، وَمَنْصُورُ بْنُ أَبِي مُرَاحِمٍ، وَفُتَيْبَةُ بْنُ سَعِيدٍ. قَالُوا: حَدَّثَنَا مَالِكٌ. حَدَّثَنَا يَحْيَى بْنُ يَحْيَى التَّمِيميُّ (وَاللَّفْظُ لَهُ). قَالَ: قُلْتُ لِمَالِكٍ: حَدَّثَكَ سُمَيْيٌّ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ. يَمْتَعُ أَحَدُكُمْ نَوْمَهُ وَطَعَامَهُ وَشَرَابَهُ. فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ نَهَمَّهُ مِنْ وَجْهِهِ، فَلْيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ؟» قَالَ: نَعَمْ.

ابو هریره از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) که ایشان فرمود: سفر قطعه ای از عذاب است؛ شما را از خواب و غذا و آب منع می کند. پس هر گاه مقصود خود را از راه خود انجام دادید، آیا سریع به سوی خانواده خود بازمی گردید؟ گفت: بله.

صحیح مسلم، ج ۳، ص ۱۵۲۶

برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم

حَدَّثَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مَسْلَمَةَ، حَدَّثَنَا مَالِكٌ، عَنْ سُمَيْءٍ عَنْ أَبِي صَالِحٍ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - عَنْ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ: يَمْنَعُ أَحَدُكُمْ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَنُومَهُ، فَإِذَا قَضَى نَهَمَتْهُ فَلَيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ».

رسول خدا (صلی الله علیه وآل‌ه)؛ سفر قطعه‌ای از عذاب است؛ شما را از غذا و آب و خواب منع می‌کند. پس هر گاه مقصود خود را انجام دادید، سریع به سوی خانواده خود بازگردید.

صحیح البخاری، ج ۳، ص ۲۳۱

أَخْبَرَنَا عَمْرُو بْنُ عَلَيِّ قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى قَالَ: حَدَّثَنَا مَالِكٌ وَأَنْبَأَنَا مُحَمَّدُ بْنُ الْمُتَّشِّنِ قَالَ: حَدَّثَنَا يَحْيَى عَنْ أَبِي صَالِحٍ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: «السَّفَرُ قِطْعَةٌ مِنَ الْعَذَابِ يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ شَهْوَتَهُ وَطَعَامَهُ». قَالَ أَبْنُ الْمُتَّشِّنِ وَشَرَابَهُ. «فَإِذَا قَضَى أَحَدُكُمْ بَهْمَتَهُ فَلَيُرِجِّعْ إِلَى أَهْلِهِ» قَالَ أَبْنُ الْمُتَّشِّنِ فَلَيُعَجِّلْ إِلَى أَهْلِهِ.

رسول خدا (صلی الله علیه وآل‌ه)؛ سفر قطعه‌ای از عذاب است؛ شما را از شهوت و غذا (و آب) منع می‌کند. پس هر گاه مقصود خود را انجام دادید، پس (سریع) به سوی خانواده خود بازگردید.

سنن النسائي، ج ۵، ص ۲۴۲

برخی دیگر از مصادر اهل سنت که این روایت را در ابواب مختلف و با اسناد مختلف نقل کرده اند:

موطأ الإمام مالك، ج ۵، ص ۱۴۲۷ - مسنن الإمام أحمد بن حنبل، ج ۱۲، ص ۱۶۱ - مسنن الإمام أحمد بن حنبل، ج ۱۵، ص ۴۶۲ - مسنن الإمام أحمد بن حنبل ج ۱۶، ص ۲۷۵ - مسنن الدارمي (سنن الدارمي)، ج ۳، ص ۱۷۴۶ - صحيح البخاري، ج ۳، ص ۲۳۱ - صحيح البخاري، ج ۵، ص ۱۴۵ - صحيح البخاري، ج ۹، ص ۳۶ - صحيح مسلم، ج ۳، ص ۱۰۲۶ - سنن ابن ماجه، ج ۴، ص ۳۹۱ - سنن النسائي، ج ۵، ص ۲۴۲ .

جدول تصمیم ارتقای مدیریت شهری قم

دسته‌بندی تصمیمات:	تصمیمات پیشنهادی:	آثار تصمیمات:
در حوزه امامت و مدیریت	ارتقاء جایگاه مساجد (خصوصاً مساجد جامع) به عنوان ساختار اصلی مدیریت شهر طرافقی نقشه کالبدی مسجد اداره کننده شهر	ارتقاء سطح مساجد از محل مخصوص عبادت به محلی حاکمیتی و دارای قابلیت برای رفع معضلات اداره شهر و محله
در حوزه تزکیه و پاکسازی	آماده‌سازی طرح فضای سبز به محوریت گیاهان و درختان مشمر و معطر	پاکسازی سموم و رذائل قلی ایجاد آرامش اعصاب، کنترل جنون و عصبانیت‌های افراد جامعه
در حوزه علم و آموزش	بازنیزیف کالبد سرویس‌های بهداشتی در شهر و جانمانی مناسب آنها	پیشگیری از بیماری‌های کلیوی و دیالیز تعديل اخلاط ناسالم، بازشدن گرفنگی‌ها، برطرف شدن مشکلات حافظه، مدیریت مشکلات پوستی
در حوزه بیان و تبلیغات شهری	تولید دفترچه‌های راهنمای مدیریت شهری و گسترش آموزش‌های مرتبه با آن (مانند: دفترچه کاهش پسنانده شهری، دفترچه راهنمای درختان معطر، دفترچه تفاوت‌های داروسامه و آمارستان، دفترچه بازی کودکان و ...)	ایجاد آموزش عمومی برای مردم در جهت رفع معضلات شهری
برنامه فقهی ارتقای مدیریت شهری قم	ارتقاء تبلیغات شهری از حوزه اقتصاد به حوزه‌های سه‌گانه روابط انسانی، تسخیر اشیاء و اسماء الهی	شناخت و به کارگیری اشیاء پرکاربرد در زندگی کمک به اولویت‌یافتن سود ارباطی در برابر سود اقتصادی (کاهش هزینه‌های ناشی از اختلال در روابط انسانی با محوریت‌یافتن سود ارباطی)
در حوزه عبرت و میراث فرهنگی	برگزاری جشنواره‌های عکس در مورد معضلات شهری	شناخت معضلات و نیازهای شهری در گزارش به مردم و مستویین
در حوزه فرقان و ارزیابی شهر	جانمانی محله‌ای آزمستانها راه‌افتدان مردمی غسل میت و استحضار خانگی تبيين روایت خانه‌های قدیمی پیش‌رفته شناخت تجارت و علوم مفید به کاررفته در معماری خانه‌های قدیمی در مورد چگونگی کاهش زباله، کنترل دمای هوا در زمستان و تابستان و کاهش مصرف انرژی و ... ایجاد دفترچه روایت جدید آثار باستانی	گسترش عبرت در محله و شهر کنترل و پیشگیری از جرم کاهش تجارت و علوم مفید به کاررفته در معماری خانه‌های قدیمی در مورد چگونگی مقابله با روابط‌های غلط یونسکو از محوطه‌های تاریخی
در حوزه مکاسب و تجارت عمومی	شاخص کاهش سفرهای درون شهری شاخص گسترش انقی شهر (ساخت محله) و واگذاری امور به مردم شاخص کاهش تولید زباله راه‌اندازی با چچه طبیات	کاهش ترافیک، کاهش مصرف سوخت، کاهش آلودگی‌های صوتی کاهش سفرهای درون شهری برای رفع نیازهای خانوار، عدم اشراف و حفظ حریم جلوگیری از فاجعه زیست‌محیطی تولید و اثبات زباله در سرتاسر کره زمین! دارای سه خاصیت: ۱. فضای سبز ۲. استغفال آفرینی ارزان ۳. ترویج تازه‌خواری و در تبیجه = سلامت عمومی جامعه
در حوزه نفی سبیل و پدافند غیرعامل	راه‌اندازی بازارهای موقت راه‌اندازی بازارهای وقفي راه‌اندازی مسابقات اسب‌سواری و تیراندازی (سبق و رمايه) در بین عموم مردم	راه حل موثر و قطعی برای رفع فقر حذف دریافت مالیات و هزینه‌های مختلف شهرداری از محل کسب مردم کاهش اجاره بهای محل کسب و در تبیجه کاهش قیمت تمام شده کالاها بدن‌سازی طبیعی، هدایت حرص انسان‌ها برای تقویت نفی سبیل، زیرساخت نفی سبیل و ایجاد امنیت برای کشور
در حوزه نظم و سنت‌های شهری	گفتگو در مورد تعریف جامع محله در بین مدیران شهری تنظیم نقشه جامع شهری به محوریت محلات برگزاری جشنواره‌های مردمی در مورد حوزه‌های مختلف مربوط به محله	تولید نظم جدید در ذهن‌ها در جهت حرکت از نظم غلط فعلی شهری به سمت نظم جدید مطلوب

* مسیرهای ارتباطی: